

அறிவியல் தமிழுக்கு வேதாத்திரி மகரிஷியின் பங்களிப்பு சக்திகுமாரவேல், ப.

பாமர மக்களின் தத்துவஞானியாக, மூன்றாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்து ஏழ்மையில் வாழ்ந்து, தவம் செய்து, இயற்கையை உணர்ந்து, யோக்கைகலையை தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்கு அறிவியல்பூர்வமான விளக்கங்களுடன் அறிமுகம் செய்கிறார் அருள்தந்தை.

அறிவியலார்க்கு எட்டாத பல நுண்ணிய விளக்கங்களை இவர் தமது அகஅறிவால் அறிவியலுக்கு எளிய தமிழ் மூலம் எடுத்துரைக்கின்றார். எனவே மக்கள் இவரை மெய்ஞ்ஞான விஞ்ஞானி என அன்போடு அழைக்கின்றனர்.

இவர்தம் அறிவியல் கோட்பாடுகளைக் கீழ்க்கண்ட வகையில் வகைப்படுத்தலாம்

இறை விஞ்ஞானத்தைப் பற்றிய கோட்பாடுகள்

காந்தவியல் கோட்பாடுகள்

பிரபஞ்ச இயக்கத்தைப் பற்றிய கோட்பாடுகள்

கருமையம் பற்றிய புதிய கோட்பாடுகள்

மன இயக்கக் கோட்பாடுகள்

முந்தையோர்கள் அகத்தவத்தால் முற்றுணர்ந்த போதிலும் மொழிவதற்கு உவமையின்றி முட்டி மோதி நின்றனர் இந்த நாள் விஞ்ஞானமோ ஏற்றம் பெற்றதால் அதை எல்லோர்க்கும் உணர்த்தலாம் இயங்கிடும் மின்சாரக் கருவி மூலம் என்பார் மகரிஷி.

அருட்தந்தை என்று அன்போடு அழைக்கப்படும் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்களின் அரிய விளக்கங்களை அறிவியல் தமிழ் மூலம் எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இருளர்களின் சமூக நிர்வாகம் சக்திவேல், சு.

சமீப காலங்களில் உலகமயம் என்கிற பண்பாட்டுச் சீரழிவுக் கருத்தியல் உலக சமூகங்களின் தனித்த பண்பாட்டிற்கு எதிராக விடப்பட்ட சவாலாக உள்ளது. இதனால் ஒரு கட்டமைப்போடு இயங்கி வரும் ஒவ்வொரு சமூகமும் தங்களுடைய சமூக இருப்பைக் காத்துக் கொள்ள எழுதப்பட்ட சட்டங்களின் துணையையும் எழுதப்படாத சட்டங்களின் துணையையும் நாடுகின்றன. குழுக்களுக்குள்ளேயுள்ள பஞ்சாயத்துகள், சமயம் தொடர்பான வழிபாட்டுச் சடங்குகள், வாழ்வியல் சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், தொழில்கள் என எழுதப்படாத சடங்குகள் வழி தங்களுடைய சமூக கட்டமைப்பைக் காத்து நிர்வாகம் செய்கின்றன.

அவற்றுள், தங்களுக்குள்ளாகவே தங்கள் சமூகத்தை நிர்வாகம் செய்வது, மற்றொன்று தமிழ்ச் சமூகத்திடமிருந்து தங்கள் சமூகத்தைக் காத்து நிர்வாகம்

செய்வது என இருமுறைகள் உள்ளன. இக்கட்டுரையானது சமவெளி இருளர்கள் தங்கள் சமூகத்தை எவ்வாறு நிர்வாகம் செய்கின்றனர் என்பதைப் பற்றி ஆராய்கின்றது; ஆய்வுக்களமாகக் காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் திருப்போளூர் ஒன்றியத்திலுள்ள சென்னேரி, ஓரத்தூர், தண்டரை ஆகிய கிராமங்களையும் விழுப்புரம் மாவட்டம் வானூர் வட்டத்தையும் கொண்டுள்ளது.

தமிழகத்தில் உள்ள ஆறுவகையானப் புர்வீகப் பழங்குடியினரில் இருளர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மலையாளிப் பழங்குடியினருக்கு அடுத்த அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட இனமாகும். இவர்கள் தமிழகத்தில் சுமார் 14 மாவட்டங்களில் பரவி வசிக்கின்றனர். இவர்கள் வாழ்விடத்தை வைத்து மலையின இருளர், மலையடிவார இருளர், சமவெளி இருளர் என மூன்று வகைப்படுத்தலாம். இப்பழங்குடியினர் திராவிடப் பழங்குடியினர். தமிழை இழுத்து, இழுத்துப் பேசுவர். இதனால் இவர்களின் வழக்கு மொழியினை இருளர் கிளைமொழி என்று வரையறை செய்யலாம். காஞ்சிபுரம், திருவள்ளூர் மாவட்ட ஆந்திர எல்லையோரங்களில் வசிக்கும் இருளர்கள் தெலுங்கு பேசுவர். ஆனால் இவர்களுக்கும் தாய்மொழி தமிழ்மொழியாகும். தாய்வழி இனமாகும்.

மலையின இருளர்கள் என்று அழைக்கப்படும் நீலகிரி இருளர்களுக்கும் சமவெளி இருளர்களுக்கும் எவ்விதப் பண்பாட்டுத் தொடர்பும் இல்லை. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள இருளர் பள்ளர்கள் என்னும் வெட்டக் காட்டு இருளர்கள் மேற்கூறிய இருளர்களின் பழக்க வழக்கங்களிலிருந்து மாறுபட்டவர்கள். சமவெளி இருளர்களுக்கும் வெட்டக்காட்டு இருளர்களுக்கும் எலி வேட்டையாடுவதிலும் உண்பதிலும் ஒற்றுமையுண்டு. சமவெளி இருளர்களிடத்தில் குலப்பரிவுகள் இல்லை. இப்பழங்குடியினர் அரைநாடோடி வாழ்வைக் கொண்டவர்கள். பாம்பு பிடிப்பதிலும் பாம்புக் கடிக்கு மருத்துவம் பார்ப்பதிலும் கைதேர்ந்தவர்கள். இவர்களை 'வில்லி அல்லது வில்லியர்' என்றும் 'காட்டுக்காரன் அல்லது 'காட்டுக்காரு' என்றும் வேட்டைக்காரன் 'பூசாரி' இருளர்' என்றும் அழைப்பர். இவர்களின் வாய்மொழிக் கதைகள் இம் மக்களை 'ராஜகுலம்' 'ராஜாசூட்டம்' வேடுவராஜா வேடுவர் வேடுவன்' என்று குறிப்பிடுகின்றன.

தொல்காப்பிய புறத்திணையியல் - புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - கூத்துகள் ஓர் ஒப்பீட்டுப்பார்வை சங்கர வீரபத்திரன், கோ.

முன்னுரை

தொல்காப்பியர் இயற்றிய தொல்காப்பியமே நமக்குக் கிடைத்த முழு முதல் இலக்கண நூலாகும். இந்நூல் மூன்றதிகாரங்களையும் 1610 நூற்பாக்களையும் கொண்டிலங்குகிறது.

சேரமன்னரின் மரபிலே தோன்றிய ஐயனாரிதனார், பன்னிருபடலம் என்ற நூலைப் பின்பற்றி 12 படலங்களைப் கொண்டு புறப் பொருளுக்கு இலக்கணம் கூறும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார்.

ஆய்வுப் பொருள்

தொல்காப்பிய புறத்திணையிலுள்ள கூத்துகளும், பு.வெ.மா-யிலுள்ள 12 படலங்களில் உள்ள கூத்துகளும் ஆய்வுப் பொருளாக அமைகிறது.

அணுகுமுறை

ஒப்பீட்டு அணுகு முறையும், விளக்கவியல் அணுகு முறையும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

நோக்கம்

தொல்காப்பிய,பு.வெ.மா-யிலுள்ள கூத்துகளை ஒப்பிட்டு, ஒற்றுமை வேற்றுமை களைக் கண்டறிந்து கூறுவது நோக்கமாகும்.

தொகுப்புரை

1. தொல்காப்பியர் 10 கூத்துக்களை மட்டும் குறிப்பிடுகிறார்.
2. ஐயனார் $12+2=14$ கூத்துகளைக் கூறுகிறார்.
3. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடாத கூத்துகளை ஐயனார் விளக்குகிறார். (பேய்க்குரவை)
4. ஐயனார் குரவைக் கூத்தை பெருந்திணை, மற்றும் வாகைப்படலங்களில் அமைத்துள்ளார்.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட திணையில் ஐயனார் சில கூத்துகளைக் கூறாமல் புதிய படலங்களில் கூறியுள்ளமை வழி நூலான பன்னிரு படலத்தைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பு.வெ.மா. எனலாம்.

தற்காலத் தமிழில் மெய் மயக்கங்கள்

சங்கர நாராயணன், க.

மெய்மயக்கம் தமிழ் இலக்கணக் கூறுகளுள் ஒன்றாகும். மயக்கம் இரண்டு வகையாக இலக்கணிகள் கருதுவர். 1. உயிர் மயக்கம் 2. மெய்மயக்கம். உயிர்மயக்கம் தமிழில் வழங்காததாகக் கருதித் தமிழ் இலக்கணிகள் எதுவும் இது குறித்துச் சுட்டவில்லை. ஆயின் மெய்மயக்கம் குறித்து விரிவாகப் பேசுவர்.

மெய்மயக்கம் 1. உடனிலை மெய்மயக்கம் 2. வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் என இருவகையாகவும், ஈரொற்று உடனிலை மெய்மயக்கம் எனத் தனிவகையாகவும் இலக்கணிகள் கருதி இலக்கணம் வகுக்கின்றனர்.

இக்கட்டுரை மெய்மயக்கங்கள் குறித்துத் தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல், இலக்கணவிளக்கம், தொன்னூல்விளக்கம், தமிழ்நூல், தமிழ்க்காப்பியம் போன்ற இலக்கணநூற்கள் உணர்த்தும் கொள்கைகளை விளக்குவதோடு இவற்றிற்கிடையே காலமாற்றத்தால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் இக்கட்டுரையில் ஆய்வதாக அமையும்.

மெய்மயக்கங்கள் குறித்து இலக்கணிகள் சுட்டும் கொள்கைகளில் தற்கால மொழிநடையில் மாற்றங்களும் வளர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே,

இம்மாற்றங்களையும் வளர்ச்சி நிலைகளையும் கண்டறிதல் காலத்தின் தேவையாகும். இம்மாற்றங்களை, வளர்ச்சிகளைத் தமிழ் நாளிதழ்களில் இடம் பெறும் மெய்மயக்கங்கள் - அவற்றின் வகைகள் - வருகைமுறை - காணப்படும் புதுமைகள்-திரிபுகள்-மாற்றம் போல்வனவற்றைக் கண்டறிந்து விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமையும். இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை தற்கால மொழிநடை மற்றும் இலக்கண மாற்றங்களைக் கண்டறிய பெரிதும் பயன்படுவதாக அமையும்.

**தமிழ்நாடு நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் வேதாரண்யம் வட்ட
கடற்கரையோர நீர்க் கொள்ளலின் நீரிய நில வேதியியல்
நிலை அளவுரு அடையாளங்கள்
சங்கர், க.**

தமிழ்நாட்டின் கடலோர மாவட்டமான நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தின் வேதாரண்யம் வட்டத்தில் 2009ஆம் வருடம் சனவரி மாதத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருபது இடங்களில் நிலத்தடி நீரினை எடுத்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் நீரில் உள்ள இரசாயனத் தன்மையினைக் கண்டறிய பல்வேறு சோதனைகள் செய்யப்பட்டு Ec, :PH, Ca, Mg, Na, K, HCO₃, CO₃, Cl, SO₄, F, Fe போன்றவைகளின் அளவுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நீரிய நில வேதியியல் அளவுருவாக அதனை கருத்துரு மேட்புகளாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் சோடியம் உட்கவரி தகவு மதிப்பீடு, கார்பன் அளவு, சோடியத்தின் அளவு, மக்னீசிய அளவு போன்றவைகளின் அளவுகளை மதிப்பீடு செய்து இங்கு காணப்படும் நீரின் தரத்தினை ஆராயப்பட்டுள்ளது. மேலும் கிப்ஸ் வரைபடம் மற்றும் வில்காக்ஸ் வரைபடமானது நீரின் தரத்தினை விளக்குகின்றது.

**தமிழ் - பிரஞ்சு இலக்கண ஒப்பாய்வு
சச்சிதானந்தம், ச.**

மனிதர்களின் உணர்ச்சிகளும், கருத்துக்களும் மொழி மூலமாகவே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மனிதர்களின் வெளிப்பாடுகள் வாக்கியங்கள் வழியே அமைகின்றன. வாக்கியம் என்பது சொற்கள் கொண்ட அமைப்பு. இலக்கணம் என்பது ஒரு வாக்கியத்தில் சொற்கள் எங்கே அமைய வேண்டும் என்பதனைக் கூறும் விதிமுறை கொண்ட அமைப்பு ஆகும். வாக்கியத்திற்காகச் சொற்களும் இலக்கணங்களும் அமைகின்றன. எனவே இலக்கணம் வாக்கியம் இல்லை. இலக்கணப்பகுப்பில் சொல் சிறிய அலகாகவும், வாக்கியம் பெரிய அலகாகவும் உள்ளன. தமிழ் இந்தியாவில் பிறந்து திராவிட மொழி. பிரெஞ்சு பிரான்சில் பிறந்த இலத்தீனிய மொழி. இவை தாம் பிறந்தநாட்டுக்கு வெளியேயும் பரம்பி வழங்கப்படுகின்ற சிறப்பை உடையன. தமிழும் பிரஞ்சும் சொல்வளம்மிக்க அழகான மொழிகள். செம்மொழிகளாக உலவும் இவ்விரு மொழிகளும் இரட்டை வழக்கு மொழிகளாக உள்ளன. பழமைக்குப் பழமையாய்ப் புதுமைக்குப் புதுமையாய் விளங்குவது தமிழ் மொழி. ஆனால் பிரெஞ்சு ரோமானிய சாம்ராஜ்யம் உடைந்ததன் விளைவாக கி.பி.500 ஆண்டளவில் இலத்தீனிலிருந்து உருவாகிப் புதுமைக்கும் நாகரிகத்தும் பேர்பெற்று விளங்கும் மொழி ஆகும்.

கண்ணகி: திராவிடத் தெய்வ வழிபாடும் நாட்டுப்புறப் பரவலியல் கோட்பாடும்

சண்முகசுந்தரம், சு.

கண்ணகி, ஒரு திராவிடத் தெய்வம். திராவிடப் பண்பாட்டின் அடையாளமாகவும் வழிபாட்டு அம்சமாகவும் விளங்கி வருகிறாள். திராவிட மக்களும் திராவிட இயக்கங்களும் திராவிட கலை இலக்கியங்களும் கண்ணகியைப் பண்பாட்டுப் படிமமாகப் பாதுகாத்து வருகின்றன. தென் தமிழ்ப் பாவைக்குச் சேரன் செங்குட்டுவனும் பாண்டியன் வெற்றிவேற் செழியனும் சோழன் பெருநற்கிள்ளியும் கொங்கு மண்டல கோசரும் மாளுவ நாட்டு மன்னரும் கடல்கூழ் இலங்கை கயவாகுவும் கண்ணகிக்குச் கோவில் அமைத்தனர்.

காலப்போக்கில் கண்ணகி வழிபாட்டில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தமிழ்த் தெய்வம் திராவிடத் தெய்வமாகி தமிழகத்தில் கண்ணகியாகவும் ஈழத்தில் கண்ணகி அம்மனாகவும் கேரளத்தில் பகவதி அம்மனாகவும் கர்நாடகத்தில் மங்கலதேவியாகவும் இலங்கை சிங்களர் பகுதியில் பத்தினி தெய்வமாகவும் வழிபடப்பட்டு வருகிறாள்.

கண்ணகி வழிபாட்டில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. பூம்புகார் அருகில் மேலையூர் மட்டும் கண்ணகியாகக் கோயில் கொண்டுள்ளாள். கொற்கையில் வெற்றி வேல் அம்மன் - சுருளிமலைத் தொடரில் மங்கலதேவி - மதுரையில் செல்லத்தம்மன் - கோவையில் கோனியம்மன் - உறையூரில் நாச்சியம்மன்- திருவெற்றியூரில் வட்டபுரியம்மன் - மறவர் நாட்டில் வீராயி - கரூரில் வஞ்சியம்மன் - புளியங்குடியில் கருப்பாச்சி - தொடடியத்திலும் சிறுவாச்சூரிலும் மதுரகாளி - விருத்தாச்சலம் அருகில் மங்கலம் தூர்க்கை - நல்லுத்தேவன்பட்டியில் கண்ணகி தூர்க்கை - தஞ்சையில் சிங்களாச்சி என்று அழைக்கப்படுகிறாள்.

கேரளத்தின் பாலக்காட்டில் மூத்தான் தர கண்ணகி அம்மனாகவே வழிபடப்பட்டாலும் கொடுங்கல்லூர் பகவதிகாவு, வடமலபாரில் ஸ்ரீ குறும்பக்காவு, வடமலையாள கொயிலாண்டியில் விஷாரிக்காவு, பாலக்காடு சித்தூரில் முல்லைக்கல் பகவதி, திருவனந்தபுரத்தில் ஆற்றுக்கால் பகவதி, திருவஞ்சைக் களத்தில் ஒற்றை முலைச்சி எனக் கோயில் கொண்டுள்ளாள்.

இலங்கையில் தமிழ் வேடர்கள் பத்தினி என்றும், நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டினர் கண்ணகி அம்மன் அம்மாளாச்சி என்றும், மேலையாக்கத்தால் சமஸ்கிருத மயமானவர்கள் இராஜேஸ்வரி, நாகேஸ்வரி, மனோன்மணி என்றும் வழிபடச் சிங்களர்களோ பத்தினித் தெய்வம் என்று பரவலாக வழிபடுகின்றனர்.

தமிழகத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டுக்குள் தூர்க்கை, காளி, மாரி, திரௌபதி எனும் தாய் தெய்வ வழிபாட்டு அம்சங்களையும் இணைத்துள்ளதாக அறிஞர்கள் சுட்டுவர்.

தமிழகத் தாவரப் பெயர்களின் சீரமைப்பு - ஓர் அறிவியல் கண்ணோட்டம்

சண்முகசுந்தரம், ச.

மொழியே மனிதனின் முதல் முகவரியாகும். அந்த முகவரியை மேலும் சிறக்கச் செய்வதும் போற்றிக் காப்பதும் ஒவ்வொரு மனிதனின் தலையாய கடமையாகும். தமிழரின் முன்னோர்கள் தம் கடமையை நன்குணர்ந்து தாம் வாழும் காலத்தின் வாழ்வியல் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப அவ்வப்போது தமிழ் மொழியைப் புதுப்பித்தும் புனரமைத்தும் வந்துள்ளனர். அவற்றின் விளைவாகவே இன்று தமிழ்மொழி செம்மொழி என்ற பெருமையை அடைந்துள்ளது. இந்தப் பெருமை நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால் இன்றைய தமிழ் மக்களும் தற்கால வாழ்வியலுக்கு ஏற்ப தமிழ்மொழியை மேம்படுத்தும் கடமையைச் செய்தாக வேண்டும்.

சங்கம் மருவிய காப்பிய காலத்தில் படைக்கப்பட்ட ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் வடபுல சமயச் சார்பான கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவை தமிழின் மொழிவளம் பெருக்க காரணமாக விளங்கின. தமிழ்மொழி பெற்றிருக்கும் செம்மொழி என்ற பெருமை நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால் நடப்பு அறிவியல் யுகத்திற்கு தமிழ்மொழி ஈடு கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக அறிவியல் நூல்களைப் படைப்பதில் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகளாகப் பின்தங்கியுள்ள நிலைமையிலிருந்து தமிழ்மொழியை மீட்டெடுத்து புத்துயிர் வழங்கி தமிழ்மொழியை வளப்படுத்தும் காரியத்தை இன்றைய தமிழ் மக்கள் உடனடியாகக் கையிலெடுக்க வேண்டும்.

பொருட்களுக்குப் பெயர் சூட்டுவதிலும் அவ்வாறு பெயர் சூட்டப்பட்டவைகளை வகைப்படுத்துவதிலும்தான் அறிவியல் தொடங்குகிறது என்கிறது சீன சிந்தனை. அக்கருத்து முற்றிலும் சரியானதே.

தமிழ்நாட்டில் சற்றேறக் குறைய 5600 பூந்தாவரங்கள் உயிர்வாழ்கின்றன. அவற்றில் சுமார் 1000 தாவரங்கள் மட்டுமே தமிழ்ப் பெயர்களால் சுட்டப்படுகின்றன. இலக்கியங்கள் சுட்டுபவை, மருத்துவ நூல்கள் கூறுபவை, ஊர் வழக்காக இருப்பவை ஆகிய யாவும் அவற்றுள் அடங்கும்.

சிங்கப்பூரில் இன்றைய தமிழ்மொழிப் புழக்கம்

சண்முகம், க.

இந்தக் கட்டுரை, தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வரும் நாடுகளுள் ஒன்றான சிங்கப்பூரில், அரசாங்கம் தமிழ் மொழிக்குப் பல்வேறு வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் செய்துகொடுத்தாலும் இன்றைய தலைமுறையினர் எந்த அளவு தமிழைத் தத்தம் வீடுகளில் பேசி வருகின்றனர் என்பதையும் அதனால் ஏற்படப்போகும் எதிர்கால விளைவுகளையும் சித்திரிக்கின்றன.

இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்கள், குடிபுகுந்து நாட்டில் பெரும்பாலும் சிறுபான்மையினராகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். காலவோட்டத்தில் அவர்கள் அங்குத் தத்தம் மொழிகளை இழந்த நிலையைக் காணமுடிகிறது. அவர்கள் தம்

மொழிகளுக்குப் பதிலாக அந்நாடுகளில் புழங்கும் பெரும்பான்மையோரின் அல்லது அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் மொழியையே பல்வேறு மொழி ஆட்சித் தளங்களில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

ஆணிவேர்

சண்முகம், பி. நீதியரசர்

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்ற கருத்தாழத்தின் உன்னதத் தன்மையினை, உலக வரலாறு, அறிஞர்கள் கருத்துக்கள், பன்னாட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்கள், சமயம் மற்றும் விளக்க விதிகள் (Rules of Interpretation) இவற்றின் அடிப்படையில் ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம். எல்லா மனிதர்களும் ஒத்த உரிமையுடன் பிறக்கின்றார்கள் என்ற அடிப்படைக் கருத்திற்கு எதிராக அடிமை கொள்ளும் நிலை ஓர் அமைப்பாக (Institution) கி.மு. 1760 முதலே இருந்து வருவதாக வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றார்கள். மனித இனத்தை அடிமைகள் மற்றும் அடிமை அல்லாதார் என்று இருவகையாகப் பிரித்து, அடிமை நிலை இயற்கையானது, அது அவர்களுக்கு பாதுகாப்பானது என்று அரிஸ்டாட்டில், பிளாட்டோ, ஹோமர் போன்ற அறிஞர்களும், ரோமானிய கிரேக்க பேரரசுகளும், மதங்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். இந்து மதம், ஸ்மிருதி, கீதை மனிதர்களை வருணபேதம் அடிப்படையில் பிரித்து மாற்ற முடியாத விதிமுறையாக நடைமுறைப்படுத்தியதை மேற்கண்ட குறளின் கருத்தாக பரிமேலழகர் வைப்பதை அறிய முடிகின்றது.

17ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் ஐயன் திருவள்ளுவர் கருத்தை புரட்சிகரமான வரலாற்று திருப்பமான கொள்கையாக, அமெரிக்கா விடுதலை பிரகடனம் 1736, பிரஞ்சு தேசிய மாநாடு கொள்கை 1789, ஐ.நா. மன்ற அமைப்பு விதிமுறைகள் 1945, ஐ.நா. மனித உரிமை பிரகடனம் 1948, ஆபிரகாம் லிங்கன் சொற்பொழிவு 1863, மார்ஷன் லூதர்கிங் 1963, இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 1950 எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டன. இதன் மூலம் எல்லாருடைய ஒப்புதலுக்கும் ஆணிவேராக இருப்பது ஐயன் திருவள்ளுவர் கருத்து என்பதை காண்கின்றோம். இந்தக் குறளின் உண்மைப் பொருளை தொல்காப்பிய இலக்கண விதிகள், மீமாம்ச விதிகள், விளக்க விதிகள் (Principles of Interpretation Statutes) அடிப்படையில் ஆராய்விட்டு ஐயமின்றித் தெளிவு பெற முடிகின்றது. சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் என்று கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வகையாக்கம் (Permissible Classification) என்பதும், பிறப்பின் அடிப்படையில் வேறுபடுத்துவது ஏற்றுக்கொள்ளத் தகாத வகையாக்கம் என்பதை உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் கண்டு உறுதி செய்யப்படுகின்றது. ஆக பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்ற கருத்து உலக சமுதாய வரலாற்றின் ஆணிவேர். நிரந்தரமாக ஒளிரும் இக்கருத்தை இரண்டு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே ஐயன் திருவள்ளுவர் சொல்லியதன் மூலம் தமிழர் பண்பாடு, நாகரீகம் எத்தனை முன்னோடியாக திகழ்ந்திருக்கின்றது என்பதை எண்ணி எண்ணி பெருமை கொள்ளலாம்.

**யாழ்ப்பாண தமிழ் சமூகத்தினர் மத்தியில் சடங்கியல்
மருத்துவம்-மானிடவியல் ஆய்வு**

சண்முகராஜா சிறிகாந்தன்

மருத்துவ, மானிடவியல் சார்ந்த இவ்வாய்வானது யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களினுடைய மரபுவழியாகப் பேணப்பட்டு வரும் சடங்கியல் மருத்துவத்தினை ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. உலகின் அனைத்துப் பண்பாட்டினராலும் மனித நோய்நிலைசார்ந்த கூறுகள் உயிரியல் முறையிலும் பண்பாட்டு முறையிலும் இனங்காணப்பட்டு குணமாக்கப்பட்டு வருகின்ற இந்நிலையில், இன்றைய மருத்துவ மானிடவியலாளர்கள் (Medical Anthropologist) முன்வைக்கும் மருத்துவப் பன்மைத்துவத்தின் (Medical Pluralism) சமூக முக்கியத்துவத்தினை வெளிப்படுத்தும் இவ்வாய்வானது மருத்துவப் பன்மைத்துவம் சார்ந்த அறிக்கையின் விரிவாக்கத்திற்கும், பண்பாடுகளுக்கிடையிலான புரிதலுக்கும் துணையாகின்றது.

மனிதன் பயின்ற கலைகளுள் மிகத்தொன்மையான மற்றும் பெருமதிப்புடையந்த ஒன்றாக மருத்துவம் காணப்படுகின்றது. இவ்வாய்வின் நோக்கம் யாழ்ப்பாண தமிழ் மக்களின் சடங்கியல் மருத்துவம் பற்றி மருத்துவ மானிடவியல்சார் அணுகுமுறையின் வழியே நோக்குவதாகும். பெருங்கற்பண்பாட்டுக்கு அப்பாலான வேர்களைக் கொண்டது யாழ்ப்பாணம். தமிழகத்தின் வாழ்வியல் கோலத்துடன் இடையறாத் தொடர்புகளையும் ஒப்புமைகளையும் வெளிப்படுத்தும் அதேவேளை தனக்கே உரிய பண்பாட்டு பாரம்பரியத்தினையும் இப்பண்பாடு கொண்டுள்ளது. காலனித்துவ ஆட்சியின் விளைவான கல்வி மேம்பாடும் அதன் விளைவான நவீனமயமாக்கமும் மற்றும் சமய மறுமலர்ச்சி ஆகியவற்றினால் இப்பண்பாடு கண்ட மாற்றங்கள் பலவகைப்பட்டன. இந் நவீனமயமாக்க அலைகளுடன் கடந்த கால சூழமைவின் விளைவாக ஏற்பட்ட அதிகரித்த மேற்குலகுடனான தொடர்பு பாடல்களும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது.

இப்பண்பாட்டின் நீண்டகால மாற்றங்களுக்கிடையேயும் மரபுவழி சடங்கியல் மருத்துவமானது மக்கள் வாழ்வியலில் கொண்டுள்ள இடம் குறிப்பானதாகும். தென்னாசியாவிலேயே முதல் மேலை மருத்துவக் கல்லூரியினைக் கண்ட யாழ்ப்பாணத்தில் அதன் கல்விசார்ந்த மற்றும் மருத்துவ அறிகைசார்ந்த வளர்ச்சிக்குப் பின்னாலும் இன்றுவரை நிலைபேறாகத் தொடர்கின்ற சடங்கியல் மருத்துவ முறைகள் பற்றிய இவ்வாய்வானது இன்றைய மருத்துவ பன்மைத்துவம் பற்றிய கருத்தியலுக்கு எவ்வகையில் வலிமை சேர்க்கின்றது என்பதனை இவ்வாய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது. மேலும் இவ்வகையான மரபுவழி மருத்துவ முறைகளுக்கு பின்புலமாகவுள்ள சமூக அசைவியக்காங்களையும் அவற்றுக்கிடையிலான ஊடாட்டங்களையும் இவ்வாய்வு கருத்திற் கொண்டுள்ளது.

அந்தவகையில் யாழ்ப்பாணப் தமிழ் சமூகத்தினர் மத்தியில் பயின்றுவரும் சடங்கியல் மருத்துவம் சார்ந்த அனைத்து விடயங்களையும்

1. நோயினைக்கண்டறிதலும் அதுபற்றி விளக்கலும்

2. நோய்க்கான காரணிகளுடன் தொடர்புடைய நம்பிக்கைகளை வெளிக்கொணர்தல் நோக்குணமாக்கலில் இடம்பெறும் சடங்குசார்ந்த அம்சங்களை பகுத்துணர்தல்.

ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யும் இவ்வாய்வானது விக்டர் ரேனரினுடைய எதிர-அமைப்பியல் கோட்பாட்டுடன் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் சமூகத்தினர் மத்தியில் பின்பற்றப்பட்டுவரும் சடங்கியல் மருத்துவ நடைமுறைகளைப் பொருத்திப்பார்க்க முனைகின்றது.

சடங்கியல் மருத்துவம் தொடர்பான மீவியல் சார்ந்த, பண்பாட்டு மரபுசார்ந்த மற்றும் பண்பாட்டின் பெறுமதி சார்ந்த நிலைக்கு அப்பால் யாழ்ப்பாண சமூகம் எதிர் கொண்ட சில சமூக நிலைகளில் மக்களின் வாழ்வில் பெரும் கைமருந்தாக திகழ்ந்துள்ளமையினை இவ்வாய்வினை வழியே அறிய முடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக யாழ்ப்பாணத்தின் போர்கால சூழ்நிலையில் ஏற்பட்ட மருத்துவ வசதிசார் தடைகளின் போது மக்களுக்கு இச் சடங்கியல் மருத்துவ மரபுசார்ந்த பாங்களிப்பு கணிசமானதாக இருந்துள்ளது. இதன் பின்னணியிலேயே இன்றும் கூட இவ்மருத்துவ மரபுகளைப் பேணுவதற்கான பல்வேறுபட்ட முயற்சிகள் பல்வேறுபட்ட சமூகத் தரப்பினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அந்தவகையில் சித்தமருத்துவ துறைசார் வளர்ச்சி மற்றும் பாரம்பரிய மருத்துவமரபு தொடர்பான விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகள் ஆகியன நோக்கத்தக்கது.

அந்தவகையில் இவ்வகையான ஆய்வுகள் பல்லினப் பண்பாட்டுச் சூழலில் மருத்துவப் பன்மைத்துவத்திற்கு அடிப்படையாக அமைவதுடன் குறிப்பிட்ட பண்பாட்டு தனித்துவங்களின் நீடித்த நிலைபெற்றுக்கும் அவசியமாகின்றது.

சிலப்பதிகாரம் உணர்த்தும் - பதினொரு ஆடல்கள்

சண்முகவேல், கோ.

அரங்கேற்று காதையின், ஆடலாசிரியன் அமைதி என்பது அமைப்பு, இயல்பு, இலக்கணம் என்னும் பொருள்படுவது. ஓர் ஆடலாசிரியர் அறிந்திருக்க வேண்டிய இலக்கியம், இசை, மெய்ப்பாடு, நடனக்கலை முதலியவற்றை அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுகின்றார். இருவகைக்கூத்து, பலவகைப்பட்ட புறநடனங்கள் விலக்குறுப்பு, அல்லியம் முதல் கொடு கொட்டி ஈறாக உள்ள பதினொரு வகைக்கூத்துக்கள், வாச்சியக்கூறுபாடுகள், தாளங்கள் இதன்வழி வந்ததூக்குகள், அகக்கூத்து, புறக்கூத்து, பிண்டி, பிணையல் எழிற்கை, தொழிற்கை, அவிநய இயக்கங்கள், குரவை, வரிக் கூத்து தம்மில் விரவாதபடி செலுத்தும் முறைகள் அறிய முடிகிறது. சிலப்பதிகாரம் பதினொரு வகை ஆடல்களும் தமிழக மக்களின் வாழ்வோடு இயைந்த ஏதேனும் ஒரு கதையை அமையமாகக்கொண்டு படைக்கப்பெற்ற செவ்விய செந்தமிழின் இசைக் கருவூலமாகும்.

புதுமையில் நாட்டுப்புற மருத்துவம்

சித்தியசீலம், சி.

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்ற முதுமொழியை உயிராக மதிப்பவர்கள் தமிழர்கள். நாட்டுப்புற மக்களின் பண்பாடு உறுதியாக நிலைத்து

நிற்பது போலவே நாட்டுப்புற மருத்துவமும் நிலைத்து நிற்கிறது இன்று வரை ஆங்கில மருத்துவரையோ பிற மருத்துவரையோ நாடாத நாட்டுப்புற மக்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். இதற்கு முறையான உணவு பழக்கமும் உடல் உழைப்பும் மட்டும் காரணமன்று. நோய் வந்தால் எடுத்துக்கொள்ளும் நாட்டுப்புற மருந்துகளும் காரணமாக உள்ளன. இவை பின் விளைவையோ (Consequences) பக்க விளைவையோ (Side effect) ஏற்படுத்தாதன வாகும். கட்டுரையாளர் சிறுவயது முதல் பயன்படுத்திய மருந்துகளையும் பிறர்க்குக் கொடுத்து அவர்களுக்கு முழு குணமளித்த மருந்துகளையும் தமிழ்கூறும் நல்லுகத்திற்கு அறிமுகமாக்கும் நோக்கத்திலும் அவற்றைப் பதிவு செய்யும் நோக்கத்திலும் இக்கட்டுரையை அமைத்துள்ளார்.

மனிதர்களோடு வாழும் உயிரினங்களில் சிலவும் மருந்தாக உண்ணப்படுகின்றன. ஊர்வனவும், மிதப்பனவும், பறப்பனவும், இதில் முதன்மை பெறுகின்றன. கட்டுரை முழு வடிவம் பெறும் பொழுது இவை விரிவாக விளக்கப்பட உள்ளன.

இவையாவும் உணவாகச் சமைத்து உண்பதன் மூலமே நோய்கள் களையப்படுகின்றன. புறத்தே தடவப்படும் மருந்து அல்லது செய்யப்படும் மருத்துவம் அகத்தே - உள்ளே மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வல்லன என்பதை இக்கட்டுரை மெய்ப்பிக்க முற்படுகிறது.

வெகுசன வாசிப்பு நோக்கில் சங்க இலக்கியம்

சந்திரசேகரன், என்

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மீதான வாசிப்பு என்பது காலந்தோறும் வாசிப்பு செய்வோரின் சார்புத்தன்மைகளைப் பொறுத்து பல்வேறுபட்ட வெளிப்பாடுகளைப் பெற்று வருகிறது. காலந்தோறும் இதுவரை வெளியாகியுள்ள உரைகளை நாம் உற்று நோக்கினால் அத்தெளிவைப் பெறலாம். அவ்வுரைகள் அதுவரை சங்க இலக்கியப் பாடல்களை யார் அல்லது எத்தகைய சார்பு மக்கள் வாசித்து வந்துள்ளனர் என்பதையும் நமக்குப் புலப்படுத்தும் ஆவணங்களாக அறிவுறுத்துகின்றன. இந்நிலையில் தமிழ் மொழிக்குச் செம்மொழி அங்கீகாரம் கோரி நெடுநாள் ஆண்டுகள் பல்வேறு தரப்பிலான அறிஞர் பெருமக்கள் கோரிக்கைப் போராட்டங்கள் நடத்திப் பெற்றிட்ட இன்றளவில் ஒரு கொண்டாட்ட மாநாடு நடத்திடும் இவ்வேளையில் இன்றைய சங்க இலக்கிய வாசிப்புகளும் திறனாய்வுகளும் செய்வோர் யார்? வாசித்து மகிழ்வோர் யார்? என்ற வினாக்களும் நம்மிடையே தோன்றுவது ஒரு சமூக அரசியல் சூழல் கட்டாயம் ஆகும். அதே நேரத்தில் முந்தைய வாசிப்பாளர்கள் கொண்டிருந்த பல்புற அறிவு இன்றைய வாசிப்பாளர்களிடம் வாய்க்கப் பெறாததையும் நாம் அவதானிக்க வேண்டும்.

சங்க இலக்கிய வாசிப்பு இன்றைய உலகமயமாக்கல் சூழலில் வெகுசனத்திற்குக் குறிப்பாக வணிகத்தன ஊடக ஆதிக்கப் பரவலில் மயக்குண்டுக் கிடக்கும் அவர்களுக்கு எத்தகைய மகிழ்வைத்தரும்? இது போன்ற வினாக்களுடன் நாம் மேலே செல்லவேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது. இந்த நிலையில் இக்கட்டுரை

வெகுசன வாசிப்பு என்பதன் சுருங்கிய விளக்கத்தையும் அதற்கு மாற்றானதாகக் கருதப்படும் இலக்கண-மொழியியல் அறிஞர்கள் வாசிப்பு, தொழில்முறை வாசிப்பு முதலியன பற்றிய விளக்கத்தையும் தரும். பின்னர் சங்க இலக்கியமானது இன்றைய நிலையில் எம்முறையில் வெகுசன வாசிப்புக்குள்ளாகிறது, வெகுசன வாசிப்பு எத்தகைய போக்கைக் கொண்டுள்ளது, இவற்றிற்கான சமூகப் பொருளாதார அரசியல் காரணங்கள் அல்லது அடிப்படைகள் பற்றியதாய் கட்டுரை அமைய உள்ளது.

தமிழக கலைப்படைப்புகளில் ஐயனாரின் குதிரை வாகனச் சிற்பம்

மு. சந்திரசேகரன்

கோயிலும், கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வமும் ஊரிலும் நாட்டிலும் மக்களால் போற்றப்படுதற்குரியதாகவே கோயில் விழாக்கள் சான்றோர்களாலும், அரசர்களாலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோயில் விழாக்களில் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக நிகழ்வது வீதியுலாக் காட்சியாகும். செங்கற் கதையாலும், மண்ணாலும் செய்யப்பட்டுள்ள யானை, குதிரை போன்ற வாகனங்கள் தவிர ஏனைய வாகனங்கள் வீதியுலாவிற்செல்லும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஊர்திகளில் கவர்ச்சியாகவும் விழாவிற்செல்லும் தனிச்சிறப்பு அளிக்கும் வகையில் எடுத்துச் செல்வர். பொதுவாக கோயில்கள் சமயச் சார்பில் விளக்கம் பெறுபவை ஆகும். அவ்வாறே எந்தச் சமயத்தை கோயில் சார்ந்ததோ, அந்தக் கடவுளுக்குரியதாகப் புராணக் கதைகளும் ஆகம நியதிகளும் தருகின்ற வாகனங்களை உலா வரச் செய்கின்றனர்.

வாகனங்கள் சைவ, வைணவ தெய்வங்களுக்குப் பொதுவானவைகளாகவும், சிறப்பானவைகளாகவும், இதற்கு இதுதான் என்ற தனிச்சிறப்புடையனவாகவும் இருக்கின்றன.

தமிழகத்தில் பெரும்பாலான ஐயனார் கோயில்களில் குதிரை வாகனம் இடம் பெற்றிருக்கும். செங்கற் கதையாலும், மண்ணாலும் செய்யப்பட்டுள்ள ஐயனார் கோயில் குதிரை வாகனங்களையும், குதிரை வாகனங்களுக்குரிய எல்லா அணிகலன்களுடனும் அமைக்கப்படுவது இயல்பு ஆகும். ஆனால் வெளிப்பிதுங்கி உருட்டி வழிக்கும் விழிகளும் விரைப்பாக நிற்கும் கால்களும் இத்தகைய வாகனங்களுக்கே அமைந்த தனிப்பெருஞ் சிறப்பாகும். கடிவாளத்திலிருந்து தொங்கும் பட்டுத் துண்டினை குதிரையின் முன்பாகப் பற்றி நிற்கும் வீரனின் உருவம் தாங்கல் கையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மரத்தாலான குதிரைகள் போலன்றி தடித்த கால்களுடன் இக்குதிரை வாகனங்கள் அமைதல் மேற்படுவதை தாங்குவதற்காகவே அமைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு தமிழர் வழிபாட்டினையும், தமிழ்ச் சமயத்தையும் இன்றும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஐயனார் கோயிலில் உள்ள செங்கற் கதையாலும், மண்ணாலும் அமைத்திருக்கும் குதிரை வாகனத்தைப் பற்றி ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

தொண்டூர் – சங்க காலக் கல்வெட்டியல் மற்றும் தொல்லெழுத்தியல்

சந்திரமூர்த்தி, மா.

தொண்டூர் செஞ்சியிலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில் சின்னகரம், சோழகுணம் ஆகிய கிராமங்களை அடுத்து அமைந்துள்ள சிற்றூர். இவ்வூர் ஏரியை அடுத்து ஒலக்கூர் பசுமலை எதிரில் தொண்டூர் குன்று உள்ளது. இக்குன்று விழுப்புரம் மாவட்டம் செஞ்சி வட்டமும், திருவண்ணாமலை மாவட்டம் வந்தவாசி வட்டமும் இணையும் இடத்தின் அருகே அமைந்துள்ளது. இக்குன்றில் இரண்டு இடங்களில் குகைத்தளங்களும், சமணப்படுக்கைகளும் உள்ளன. குகைத்தளம் உள்ள மலையை 'பஞ்சனாப்பாடி-குன்று' என்றும், 'பங்சனாப்பாடி குன்று' என்றும் ஊரார் அழைக்கின்றனர்.

முதல் குகைத்தளம்

இக்குன்றின் முதல் குகைத்தளம் நிலப்பரப்பிலிருந்த சுமார் 20 மீட்டர் உயரத்தில் அமைந்து காணப்படுகிறது.

சங்க காலக் கல்வெட்டு

இச்சமணப்படுக்கைகளின் கால்மாட்டின் கீழ் உள்ள சரிவில் சுமார் 4அடி தூரத்தில் இரண்டு வரிகளில் பழுந்தமிழ்க் கல்வெட்டு ஒன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அகலூர்

இக்கல்வெட்டில் அகழ் ஊர் என்று குறிக்கப்படும் ஊர் இன்றும் குத்தகைத் தளம் அமைந்துள்ளது தொண்டூருக்கு அருகில் அகலூர் என்ற பெயரில் உள்ளது.

இப்படுக்கைகளைச் செய்யும்படி மோசி என்பவனுக்கு ஆணையிட்ட ஸங்காயிபன் அல்லது இளங்காயிபன் என்னும் பெயரைப் போலவே மதுரைக்கருகில் இருக்கும் ஆணைமலை குகைத் தளத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பழுந்தமிழ்க் கல்வெட்டில் அரட்டகாயிபன் என்ற பெயரும் புகளுருக்கருகில் உள்ள ஆறுநாட்டார் மலையிலும், திருச்சிக் குன்றிலும் செங்காயபன் என்ற பெயர் காணப்படுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

சங்ககாலக் கல்வெட்டு

சங்க இலக்கியப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களும் மோசி கீரனார், மோசி சாத்தனார் ஆகிய பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கு மோசி செயித என்று வருவதால் மோசி என்பது சங்க காலத்தில் மக்கள் பெயராகவே வழங்கி வந்திருக்கிறது. இத்தகைய பெயர் சங்ககால இலக்கியங்களில் மட்டுமே வழங்கிவருவதிலிருந்து, பிற்காலத்தில் வழக்கிழந்தமையால் இப்பெயர் தாங்கிய இக்கல்வெட்டு சங்க காலத்தை சேர்ந்ததே என்பது உறுதியாகிறது.

மூன்று படுக்கைகள்

இக்கல்வெட்டின் முடிவில் மூன்று பக்கக் கோடுகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை வாக்கிய முடிவை அல்லது கல்வெட்டின் முடிவைத் தெரிவிக்கும் குறியீடாக

இருக்கலாம் அல்லது சமண சமயத் தொடர்புடைய குறியீடுகளாகவும் இருக்கலாம் (முக்குடை போன்று) ஒரு வேளை மூன்று படுக்கைகளைக் குறிப்பனவாகவும் கொள்ளலாம். இப்படுக்கைகளின் அருகில் உள்ள பார்சுவநாதர் சிலை கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக இருத்தல் வேண்டும். இன்றும் இத்திருவுருவச் சிலையைத் தொண்டூரைச் சேர்ந்த அகலூர் பென்னகர் ஊரவர்கள் முக்கிய தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். இக்கோயிலை இவர்கள் நயினார் கோயில் என்று அழைத்து வருகின்றனர்.

இரண்டாம் குகைத்தளம்

எனவே சங்ககாலம் முதல் இன்று வரை இப்பகுதி சமணத்தலமாக விளங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்குன்றின் மற்றொரு பகுதியில் இரண்டாம் குகைத்தளம் அமைந்துள்ளது. இங்கு முகப்பு வாயிலை அடுத்து ஐந்து சமணப் படுக்கைகள் வரிசையாக வெட்டப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள குகையிலும் படுக்கைகளை அருகிலும் எழுத்துக்கள் காணப்படவில்லை.

சங்ககாலத்தைச் சார்ந்த இப்பழந்தமிழ்க் கல்வெட்டு இக்கட்டுரை ஆசிரியரால் 1801-1991 அன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது தமிழுக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கும் சமண சமயத்திற்கும் அரியதொரு வரலாற்று ஆவணமாகும்.

திருவள்ளூர் கூறும் “நானோ” தொழில் நுட்பம்

சந்திரமோகன், இர.

.தமிழர் மற்றும் தமிழ் மொழியின் சிறப்புகளை அறிவதற்கு உறுதுணையாய் இருக்கும் ஒரு சில மூலாதாரங்களில் ஒன்று ஒலைச்சுவடியாகும். தமிழர்களின் பன்முக அறிவினை எடுத்துக்காட்டுவனாக அமைந்திருக்கும் இச்சுவடிகளிலுள்ள செய்திகள் பெரும்பாலும் பண்டிதர்கள் மட்டும் அறியும் வகையில் செறிவும் சுருக்கத்துடன் கூடிய செய்யுள் வடிவில் காணப்படுவதால் அவற்றை தற்காலத் தமிழர்கள் மட்டுமின்றி எதிர்காலத் தமிழர்களும் அறிந்து கொள்ள வேண்டி பதிப்புப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆறுமுகநாவலர், தாமோதரம்பிள்ளை, வையாபுரிபிள்ளை, உ.வே.சா. போன்றோர் சுவடிகளைப் பதிப்பிக்க ஆரம்பித்து அதனை ஒரு கலையாகவே வளரச் செய்தனர். இன்றும் அச்சாகாத, பதிப்பிக்கப்பட வேண்டிய சுவடிகள் ஏராளமாக உள்ளன. இவற்றை ஒன்றுதிரட்டி, பதிப்பித்து நூலாக வெளிக் கொண்டு வர வேண்டியது மிக அவசியமானதாகும். சுவடியியல் பணிகளிலுள்ள பல்வேறு இடர்பாடுகள் மற்றும் பொருளாதாரச் சிக்கல் காரணமாகத் தனி நபர்கள் பதிப்புப் பணியை மேற்கொள்ள இயலாத நிலை உள்ளது.

தமிழ் செம்மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இச்சூழ்நிலையில் தமிழக அரசின் ஊக்கம் காரணமாக தமிழகத்திலுள்ள சுவடி நிறுவனங்களும், பல்கலைக் கழகங்களும், பதிப்பகங்களும் ஆர்வமுடன் பதிப்புப் பணியை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்துள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் தமக்குள் எவ்வித ஒருங்கிணைப்பு இன்றியும், பதிப்புப் பணியின் ஒரு பகுதியை மட்டும் அவரவர்கள் போக்கில் மேற்கொண்டு வருவதால் பதிப்புப் பணி குறிப்பிட்ட வளர்ச்சியைப் பெற இயலாமல் உள்ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தோற்றம் பெற்ற மேலாண்மையியலுக்கு இன்று அனைத்துத் துறைகளிலும் மிகுந்த வரவேற்புள்ளது. மேலாண்மைக் கூறுகளான திட்டமிடுதல், ஒழுங்கமைத்தல், பணியாளர் நியமனம், இயக்குதல், ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் கட்டுபடுத்தலின் மூலம் பதிப்புப் பணிகளை அறிவியல் முறைபடி மேற்கொள்ளப்படுவதால் பதிப்புப் பணிகளிலுள்ள இடர்பாடுகள் களையப்பட்டு சுவடிகளில் முடங்கியிருக்கும் அனைத்துக் கருத்துகளும் அச்சேறும் நல்வாய்ப்பு ஏற்படும். அதனால் தமிழ்மொழி தனது பெருமைகளை உலகளவில் உணர்த்த இயலும். எனவே சுவடியியல் தொடர்பான பணிகளை மேற்கொண்டு வரும் நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் பதிப்பகங்களை ஒரு பொது கூட்டமைப்பிற்குள் கொண்டு வந்து அதில் மேலாண்மை கலையை அறிமுகம் செய்வதன் வழி பதிப்பியல் திறமைகளைப் படைப்பாற்றல் மிக்கதாக மாற்றி அதன் மூலம் பதிப்பியல் துறைக்கு புத்துணர்வு மற்றும் எழுச்சியை எவ்வாறு வழங்க இயலும் என்பதை எடுத்துக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழில் சொற்பொழிவு இலக்கியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் சந்திரமௌலீசன் லலீசன்

சொற்பொழிவு என்பது வாய்வழிக் கலையாக அமைந்துள்ளது. இதனை ஆவணப்படுத்தி வரலாற்று வரன்முறைக்குள் உட்படுத்தும் தன்மை அரிதாகவே காணப்படுகின்றது.

தமிழில் சொற்பொழிவின் தொன்மையை அறிந்து கொள்வதற்குப் பண்டைத் தமிழிலக்கியங்கள் வலுவான சான்றாதாரங்களாக விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கியங்களிலும் சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை முதலிய காப்பியங்களிலும் சொற்பொழிவு வடிவத்திற்கான சான்றுகள் உள்ளன. பிரதானமாகச் சமயம் பரப்பும் நோக்குடன் சொற்பொழிவு என்ற வடிவம் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. சொற்பொழிவாளன் கொண்டிருக்க வேண்டிய பண்பு நலங்கள் பற்றி வள்ளுவர் எடுத்தாண்டுள்ளார். இந்த வகையில் தமிழில் சொற்பொழிவுக் கலை நீண்ட பாரம்பரியத்தை உடையது எனக் கொள்ளமுடியும்.

மேனாட்டார் வருகையுடன் சமயப் பரப்பலுக்காகச் சொற்பொழிவுக் கலையைப் பிரசங்கம் என்ற பெயருடன் பயன்படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டது. சொற்பொழிவுக் கலை இன்று பல வடிவங்களில் நம்மத்தியில் கையாளப்படுகின்றது. அறிமுக வுரை, ஆய்வுரை, நயப்புரை, சிறப்புரை, வெளியீடுரை, தொடக்கவுரை, திறப்பரை, எனப் பல வடிவங்கள் இன்று வழக்கில் உள்ளன. சொற்பொழிவுக் கலையின் விருத்தியாகப் பட்டிமண்டபம், வழக்காடு மன்றம், கருத்தரங்கம், பேச்சரங்கம் முதலிய பல வடிவங்கள் கையாளப்படும் நிலையில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

பண்ணாத்தி

சந்திரா கிருட்டிணன்

தொல்காப்பியர் தம் காலத்திற்கு முற்பட்ட எழுத்து, சொல், பொருள் இலக்கணங்களைக் காத்து இயம்பியதால் தொல்காப்பியர் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், செய்யுளியலில் யாப்பின் வகைகள் இலக்கணம் முதலியவை தொல்காப்பியரால் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

செய்யுள் உறுப்புக்கள், பாவின் வகைகள் முதலியவற்றைக் குறிப்பிட்ட தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் பண்ணத்தி குறித்து மூன்று நூற்பாக்களில் சுட்டியுள்ளார். இப்பண்ணத்தி குறித்து உரையாசிரியர்கள் மிக விரிவாக விளக்கம் தந்துள்ளனர்.

பாட்டிடைக் கலந்த பொருளவாகி வருதல், பாட்டின் இயல் புடைத்தாகி வருதல் என்ற இரு நிலைகளிலும் வரும் தன்மை உடையது பண்ணத்தி. பாட்டிற்குக் கூறப்பட்ட இலக்கணங்களையே தனக்கு இயல்பாகக் கொண்டு வருவது பண்ணத்தி என்பது இளம்புரணர் கருத்தாகும். நால்வகைப் பாக்களின் இயல்பில் ஏதேனும் பாடல் வரியின் இயல்பினைப் பெற்று வருவதாகப் பண்ணத்தி அமையும் எனலாம்.

பண் + நத்தி = பண்ணத்தி எனக்கொண்டு பண்ணை விரும்பி வருவதால் பண்ணத்தி எனப்பெயர் ஏற்பட்டது எனலாம். எனவே தற்கால இசைப்பாடல்களுக்கு பண்ணத்தி தோற்றுவாயாக அமைந்தது எனக் கருதலாம்.

பண்ணத்தி பிசியைப்போல வரும் என்றும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாட்டிடைக் கலந்த பொருளவாகி வருதல், பாட்டின் இயல்புடைத்தாகி வருதல் என்று இருநிலைகளிலும் பண்ணத்தி வரும். பண்ணத்தி நாடக வழக்கைக் கூறுவதாக அமையும், பிசியைப் போன்று வரும் என்று பல்வேறு நிலைகளிலும் பண்ணத்தி குறித்து தொல்காப்பியர் விளக்கம் கூறியுள்ளார்.

மற்றும் இளம்புரணர் கூறும் பண்ணத்தி குறித்த விளக்கங்களையும், பண்ணத்தியின் இலக்கணத்தைக் கூறுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

சங்கத்தமிழ்த் தொன்மைகளும் கிரேக்கத் தொன்மைகளும் - ஒப்பீடு

சந்திரா, ச.

பழைய நாகரிகமும் பண்பாடும் கொண்ட சமுதாயங்கள் தொன்மைகளின் பிடியிலிருந்து விடுபடமுடியாது. இதனையே வேறு வகையில் கூறினால், ஒவ்வொரு மொழியிலும் உள்ள தொன்மைகள், அம்மொழி சார்ந்த சமுதாயத்திற்கும் அம்மொழி இலக்கியத்திற்கும் காலப்பழமைக்கும் செவ்வியல் தன்மைக்கும் சான்று பகர்கின்றன என்பது இவ்வாய்வுரையின் கருதுகோள் ஆகும். தமிழ், கிரேக்கத் தொன்மைகளை ஒப்பிடுவதன் வழியே அம்மொழிகளின் செவ்வியல்தன்மை உறுதி பெறுகின்றது.

பழந்தமிழ்த் தொன்மைகள்

பழந்தமிழாகிய சங்கத்தமிழில் முழுமையான கதைக்கூறுடைய தொன்மைகள் பெரும்பாலும் இல்லை எனலாம். தொன்மத்தொடர்கள் ஆங்காங்கு, சங்கத்தமிழ் இலக்கியங்களில் பயின்று வருகின்றன.

கடல் கடந்த நாடுகளில் கன்னித் தமிழ் சனார்த்தனம், இரா.

திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு என்ற சொற்றொடர் போல் திரவியம் தேடி தமிழர்கள் கலங்களில் சென்றதுண்டு!

அகிலும் தேக்கும் கொண்டு சென்றனர். மெல்லிய ஆடைகளை ரோமாபுரி இராணிகள் எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

வரலாற்றாலும், கல்வெட்டுச் செய்திகளாலும், இலக்கிய வாயிலாகவும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகளாலும், பொருள் தேடியும், நாடுகளை வெல்லும் வீர விளையாட்டாகவும் நடந்தவைகளை அறியமுடிகிறது.

கடாரம் கொண்டான், எனும் சொற்கள் காதில் பாய்கின்றன.

மன்னர்கள் ஆண்ட காலங்களில் தொடங்கி ஆங்கிலேயர் ஆண்ட காலம் வரை விருப்பத்தாலும், வேறு வழியின்மையாலும் தமிழர்கள் அயல் நாடுகளில் அடைக்கலம் புக நேரிட்டது. 17ஆம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதியிலும் 18 ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதியிலும் தமிழகத்தில் கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்போது இராமநாதபுரத்திலிருந்தும், சேலம் முதலிய பிறமாவட்டங்களிலிருந்தும் கங்காணி கள் உதவியோடு, ஆங்கிலேயரால் கூலிகளாக வெளிநாடுகளுக்குத் தமிழர் செல்ல நேரிட்டது. இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென் ஆப்பிரிக்கா, மொரிசியஸ், பிஜி என பல நாடுகளில் தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், மரப்பால் எடுக்கும் பணியிலும், பாதை அமைக்கும் வேலையிலும் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர் தமிழர்கள். கயானா நாட்டை அடைந்த கப்பல்கள், பெயர்கள், சென்ற காலங்கள் பற்றிய விவரங்கள் கயானா நூலகத்திலிருந்தும், அரசு ஆவணங்களிலிருந்தும் அறியமுடிகிறது. அதின் தொடர்பான விவரங்கள் சென்னை ஆவணக் காப்பகத்திலும் காணமுடிகிறது.

மன்னர் காலத்தில் சென்றவர்கள் சிறிய அளவிலேயே பிறநாட்டில் தங்கியிருக்க கூடும். ஆனால் ஆங்கிலேயரால் மலையங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள் வசதியின்மையால் திரும்ப வாய்ப்பற்றவர்களாயினர்.

இதனால் தமிழ் மொழியை ஏன் பண்பாட்டைக் கூடக் காப்பாற்ற முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டது. பின் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் மூலம் அகதிகளாகத் திரும்பியவர்களும் உண்டு. இதன் விவரங்களை விரிவாக ஆராய்வதே என் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

காலம் தோறும் சிலம்பு கதை

சாகுல் அமீது என்ற இராசபார்ட் இராசா (முகமது)

இளங்கோ அடிகளாரின் சிலப்பதிகாரத்தின் (சிலம்பு) அடிப்படையிலே, ஐம்பதிற்கும் மேலான கதைப் பாடல்கள் உண்டு. இங்கே சிலப்பதிகாரத்திற்கும் தமிழக இசை நாடகப் பேராசான் தூ.தா. சங்கரதாசு சுவாமிகளின் சங்கீத கோவலன் என்னும் இசை நாடகத்திற்கும் இடையே உள்ள ஒரு சில வேற்றுமைகள் இந்தக் கட்டுரையில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

உலக நாகரிகங்கள் அனைத்தும் தமிழன் படைத்தவையே சாத்தூர் சேகரன்

மொழிப் புதிர்களைப் போலவே உலக நாகரிகங்கள் பற்றிய ஆய்வும் பெரும் புதிர்களாக இருந்தன. யார் யாரோ எழுதிய நூல்களைப் படிக்கும் பொழுது, எழுதியவரின் சுயநல நோக்கும், வலிந்து கூறும் போக்கும் தென்படுவதால் இந்நாகரிகங்களை உருவாக்கியவர்கள் யார் என்று அறிவதில் குழப்பம் தான் மிஞ்சும். ஆனால் அத்தனை ஆய்வாளர்களின் கூற்றில் காணப்பட்ட ஒரு ஒருமித்த கருத்து யாதெனில், பெரும்பான்மை நாகரிகங்களை உருவாக்கியவர் அந்த மண்ணின் மைந்தர் அல்லர் என்ற கருத்தே ஆகும்.

நாகரிகங்களின் எண்ணிக்கை பலப்பல

குமரிகண்ட நாகரிகம், தென்னிந்திய, வடஇந்திய நாகரிகம், சிந்துவெளி நாகரிகம், ஹரிடடைட் நாகரிகம், பல்கேரிய நாகரிகம், இசுரேல் நாகரிகம், எகிப்து நாகரிகம், சீன நாகரிகம், கிரேக்க நாகரிகம், எத்ருஸ்கன் நாகரிகம், பினிசிய நாகரிகம், கார்தேச நாகரிகம், ஜப்பானிய நாகரிகம், கொரிய நாகரிகம், கீழ்த்திக்கு (மக்கள்) நாகரிகம் (கெல்திக்) அரேபிய நாகரிகம், பாரசீக நாகரிகம், ஈழ (எல்லம்) நாகரிகம், மெசபடோமியா நாகரிகம், சுமேரிய நாகரிகம், கம்போடிய நாகரிகம், இந்தோனேசிய நாகரிகம், ரோமானிய நாகரிகம், தென் அமெரிக்க இன்கா நாகரிகம், அஸ்டெக் மற்றும் மாயா நாகரிகங்கள் பெரிய நாகரிகங்கள் ஆகும்.

கால ஆய்வுப்படியும் இவைகளை இணைக்க முடிகிறது. இவை அனைத்தையும் தமிழனே படைத்தான் என்றால், அனைவருமே வியப்பாலும் திகைப்பாலும் திக்குமுக்கு ஆடிப்போவார்கள் என்பது திண்ணம். கற்பனையல்ல இவை. உண்மைகள் மீது எழுப்பப்பட்ட மாளிகைகள்! மக்கள் பெயர்களும் ஊர்ப்பெயர்களும் தமிழாக உள்ளன. பல பெயர்ச் சொற்களும், வினைச் சொற்களும் தமிழாக உள்ளன.

பதிப்புலகில் சீறாப்புராணம் பெறும் இடம் சாதிக். அப்துல்ஹமீது

தமிழ்க்காப்பியங்களில் முதன்முதலாக அச்சேறிய பெருமை இசுலாமியத் தமிழ்க்காப்பியமான சீறாப்புராணத்திற்கு உண்டு. இக்காப்பியம் அச்சுவாகனம் ஏறிய ஆண்டு 1842. இதற்கு முன்பு, தொல்காப்பியம், நன்னூல் போன்ற இலக்கணங்களின் ஒருசில பகுதிகள் அச்சேறியுள்ளன.

தமிழ் இலக்கியம் ஒன்று, முதன்முதலாக அச்சேறியது 1812-ஆம் ஆண்டில்தான். திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த அம்பலவாணக்கவிராயர் முதன்முதலாகத் திருக் குறளையும், நாலடியாரையும் அச்சிட்டார் என்பர். இந்தியர்கள் அச்சகம் வைத்து நடத்தலாம் என ஆங்கிலேய அரசு ஒப்புதல் தந்த பிறகே தமிழ் அச்சகங்கள் தோன்றின. 1825-க்குப் பின்னரே தமிழ் இலக்கியங்கள் அச்சில் வெளிவரத் தொடங்கின.

கிரேக்கத் தொன்மங்கள்:

கிரேக்கர்களின் வாழ்க்கை, சமயத்தோடு பின்னிப் பிணைந்தது. ஆகவே, கிரேக்க சமுதாயமும் தொன்மங்களால் நிரப்பி வழிந்தது எனலாம். கிரேக்கத் தொன்மங்கள் கதைக்கூறுகளுடன் இலியட், ஒடிசி காப்பியங்களில் இடம் பெறுகின்றன.

ஒப்புமைகள்:

1. சங்கத் தமிழ்த் தொன்மங்களும் கிரேக்கத் தொன்மங்களும் இயற்கையோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையன.

2. சங்கத் தமிழ்த் தொன்மங்களிலும் கிரேக்கத் தொன்மங்களிலும் இடம் பெறும் கடவுளர் மனிதர்களின் சாயல்களைப் பெற்றவர்கள்.

3. சங்கத்தமிழ்த் தொன்மங்களிலும் கிரேக்கத் தொன்மங்களிலும் கடவுள் குடும்பங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

இன்றோரன்னவை வழி, இவ்விரு மொழித் தொன்மங்கள் நோக்கப்படுகின்றன.

பாரதிதாசன் கவிதைகளில் இசை நயம்

சந்திரிகா, சி.பி.

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன், முற்போக்கு சிந்தனைக்கும், சமுதாயச் சீர்கேடுகளைச் சாடும் துணிவிற்கும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் உந்து சக்தியாக விளங்கியவர் என்பது தமிழில் அறிந்த உண்மை. ஆயினும் அவரது அடிமனதில் இசையார்வம் கனன்று கொண்டிருப்பது அவரது பலப்பல படைப்புகளில் தெரிகிறது.

இசை நுணுக்கமும் இசைக்கருவிகளின் தன்மையும் அறிந்தவர் புரட்சிக்கவி என்பதற்கு ஓரிரண்டு உதாரணங்கள்.

துன்பம் நேர்கையில் யாழெடுத்து நீ இன்பம் சேர்க்கமாட்டாயா?

தமிழிசைசூன் தானாதும் வேயங்குழலா? யாழா?

போன்ற பாடல்களிலும் யாழ், குழல் இவற்றின் மென்மையை உணர்த்துகிறார்.

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று

சங்கே முழங்கு!

செல்வங்கள் யார்க்கும் பொது என்றே சொல்லிப் பேரிகை

திக்கில் முழக்கிடுவாய்!

இல்லாமை எனும் பிணி இல்லாமல் தீர்ந்ததென்று

கொட்டு முரசே!

போன்ற கவிதைகளில் தாளக் கருவிகளின் பெருமையை உணர்கிறோம்.

இசையின்மீதுள்ள ஈடுபாட்டை,

காற்றிலெல்லாம் கலந்தது கீதம்,

வானம் பாடிற்றா? வான் நிலவு பாடிற்றா

தமிழ் வெவ்வுக என்றே தினம் பாடு போன்ற கவிதைகள் உணர்த்துகின்றன.

இவரது கவிதை வரிகளும், நல்ல இசை மெட்டமைப்புக்கு ஏற்றவாறு திஸ்ர, சதுஸ்ர, கண்ட ஜதியில் அமைந்துள்ளன. பாடல்கள் இயற்றும் போதே, பல கவிதைகளுக்கு மனதில் இசை அமைத்து இயற்றியிருப்பாரோ என்று எண்ணும் அளவில் சரியான சந்த அமைப்புகள் காண முடிகிறது.

பாரதிதாசனின் பாடல்களில் உள்ள இசைநயத்தையும் அவரின் இசைப் புலமையையும் ஆழ்ந்து நோக்குவது, தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் இசை ரசிகர்களுக்கும் சுவையாக அமையும் என்பதே என் கருத்து.

ஈராயிரத்தில் மலேசியத் தமிழ் நாவல்கள் - ஓர் ஆய்வு சபாபதி, வே.

மலேசியத் தமிழ்நாவல் இலக்கியமானது புதிய ஈராயிரத்தாம் ஆண்டுகளில் வேகமான வளர்ச்சியைக் கண்டுவரும் ஓர் இலக்கியவகையாக மாறியுள்ளது. அக்காலப்பகுதி வரையில் உள்ள மலேசியத் தமிழ்நாவல் இலக்கியத்தை மற்ற இலக்கிய வகைகளான கவிதை, சிறுகதை ஆகிய இலக்கியங்களோடு ஒப்பிடும்போது அது மிகக்குறைவான வளர்ச்சியையே பதிவுசெய்து வந்துள்ளதை ஆய்வுலகம் நன்கறியும். இவ்வாறு மலேசியத் தமிழ்நாவல் இலக்கியம் வளர்ச்சி குன்றியிருந்த வேளையில், ஈராயிரத்தாம் ஆண்டுகளில் பல்வேறு இலக்கிய, சமூக இயக்கங்களும் உயர்கல்விக்கூடங்களும் புதிய எழுச்சியோடு அதனை வளர்ப்பதில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டன. குறிப்பாக, மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் பல்வேறு பயன்மிக்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது. நாவல் இலக்கியத்தை மலேசிய மண்ணில் தரத்தோடும் திறத்தோடும் வளர்க்க வேண்டும் எனும் பெருநோக்கத்தில் பிற அமைப்புகளோடு இணைந்து நாவல் எழுதும் போட்டிகளை இருமுறை வெற்றிகரமாக நடத்தியது. இவற்றால் நல்ல தரமான நாவல்கள் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குக் கிடைத்துள்ளன. இதனால் மலேசிய நாவல் இலக்கியம் எண்ணிக்கையிலும் தரத்திலும் ஏறுமுகம் கண்டு வளம் காணத் தொடங்கிவிட்டது.

இவ்விரு போட்டிகளிலும் லங்காட் நதிக்கரை, மண்புழுக்கள், ஞானத்தின் வாசலிலே, நொய்வப்பூக்கள், மல்லிகைகள் மணம் மாறுவதில்லை, பிரிவு நிரந்தர மல்ல, நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் வாசல்கள், அரிக்கேன் விளக்குகள் முதலான எட்டு நாவல்கள் சிறப்புப் பரிசுகளும் முதல் மூன்று இடத்திற்கான பரிசுகளும் பெற்றன.

எனவே, இக்கட்டுரை ஈராயிரத்தாம் ஆண்டுகளில் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் இருமுறை நடத்திய போட்டிகளில் பரிசுபெற்ற நாவல்களின் உள்ளடக்க, உருவம் ஆகியவற்றின் கூறுகள் அமைந்துள்ள பாங்கினைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்துவதனை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இதன்வழி மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் மலேசியத் தமிழ்நாவல் இலக்கியம் வளம்பெறுவதற்கு ஆற்றியுள்ள பாங்களிப்பை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவது இக்கட்டுரையில் துணைநோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

சேதுபதி மன்னர்களின் செந்தமிழ்த் தொண்டு

சுபாபதி. பி

தமிழ்மொழியின் செழிப்பிற்கும் சிறப்பான வளர்ச்சிக்கும் உள்ளதால் நல்லுணர்வால் அளப்பரியப் பணிகளைச் செய்தவர்கள் தான் சேதுபதி மன்னர்கள்.

சேதுபதியின் ஒப்பு உவமை இல்லாத அருந்தமிழ்த் தொண்டு போற்றிப் புகழ வேண்டிய ஒன்று. தமிழ் வளர்ந்த சேதுபதிகள் காலத்தில் ஏராளமான இலக்கியங்கள் தோன்றின. தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த 600 புலவர்களில் 200 புலவர்கள் சேதுநாட்டுப் புலவர்கள். சேது நாட்டு அவைக்களப் புலவர்களாக இருந்தவர்கள் 40 க்கு மேற்பட்டவர்கள். அவர்கள் 884 தனிப் பாடல்களையும், 184 நூல்களையும் எழுதியுள்ளனர்.

தமிழ் வளர்த்த மன்னர்கள் சேதுபதிகள், மூவேந்தர்களும் முச்சங்கமும் மறைந்த பின் தமிழ் மொழிக்குத் தாழ்வு வராமல் பாதுகாத்தவர்கள் சேதுபதிகள். தமிழகத்தின் எந்தத் தமிழறிஞரோ, புலவர்களோ மறவர் மன்னர்களின் தண்ணளியில் திளைக்காதவர்கள் இல்லை என்ற சொல்லுகின்ற அளவில் தமிழ்த் தொண்டு செய்தவர்கள். பிற்காலப் பாண்டியர்களுக்குப் பிறகு தமிழகம் அயல் மொழியாரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. தமிழ்ப் புலவர்களுக்குப் புகலிடம் இல்லை. அன்றைய மறவர் சீமை அவர்களுக்குப் புகலிடம் அளித்தது. மன்னர்களே இசை ஞானிகளாகவும், கவியரசர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர்.

இலக்கியவியல் நோக்கில் உலகத் தமிழ்க் கவிதை

சம்பத், இரா.

இலக்கியத்தின் வடிவம், பாடுபொருள், உத்திகள், வகைகள் ஆகியன பற்றிய ஆய்வு முறையே இலக்கியவியல் ஆய்வு முறையாகும். உலகத் தமிழ்க் கவிதையின் வடிவம், பாடுபொருள் ஆகியன பற்றி விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைவதால் இவ்வாய்வுக்கு இலக்கியவியல் ஆய்வு முறைப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. இக்காலத் தமிழ்க் கவிதைகளில் இடம் பெறும் பாடுபொருள்களை மரபுநிலைப் பாடுபொருள், புதிய பாடுபொருள் என இருவகைப் படுத்தலாம்.

மரபு நிலைப் பாடுபொருள்

காதல், வீரம், அறம், வாழ்த்து, இரங்கல், பக்தி ஆகிய பாடுபொருள்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்கனவே இடம் பெற்றுள்ளன. இதனை நாம் மரபு நிலைப் பாடுபொருள் என அழைக்கலாம்.

புதிய பாடு பொருள்

தமிழ் இலக்கியத்தில் இன்றைய சமுதாயப் பிரச்சனைகளையும், தனிமனித உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துமாறு தற்காலத்துக்கேற்ற பாடுபொருள்களாக தேசியம், தமிழ்த் தேசியம், பெண்ணியம், தலித்தியம், சுற்றுச்சூழல், இயற்கை, சமுதாய உணர்வு ஆகியன இக்காலத் தமிழ்க் கவிதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இதனைப் புதிய பாடுபொருள் எனலாம்.

வடிவம்

பாடு பொருள் மாற்றத்திற்கேற்ப வடிவமும் மாறி வந்துள்ளது. தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் வரையறுத்துக் கூறிய யாப்பு வடிவங்களிலிருந்து வேறுபட்ட யாப்பு வடிவங்கள் பல தொல்காப்பியர் காலத்திற்குப் பிறகு தோன்றி வளர்ந்து வந்துள்ளன. எனவே, இக்காலத் தமிழ்க் கவிதைகளில் இடம் பெறும் வடிவங்களை மரபு நிலை வடிவங்கள், நெகிழ்வு நிலை வடிவங்கள், புதிய வடிவங்கள் என மூன்று வகைப்படுத்தலாம். இந்தியா உள்ளிட்ட பதினேழு நாடுகளிலிருந்து தொகுக் கப்பட்ட தமிழ்க் கவிதைகளைத் தரவுகளாகக் கொண்டு, இலக்கியவியல் நோக்கில் உலகத் தமிழ்க் கவிதையின் அமைப்பை விளக்க இக்கட்டுரை முனைகிறது.

சங்க காலம் முதல் மராட்டியர் காலம் வரை

சம்பத், வி. ஆர். எஸ்.

தமிழகத்தில் சங்ககால முதல் மராட்டியர் காலம் வரையில் நீதி வழங்குவதற்கு இயங்கி வந்த அமைப்பு முறைகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

1. சங்ககாலம்
2. பல்லவர் காலம்
3. பிற்காலச் சோழர் காலம்
4. நாயக்கர், மராட்டியர் காலம்

சங்க காலம் தொடங்கி மராட்டியர் காலம் வரையில் தமிழ்நாட்டில் நிலவிய நீதித்துறை அமைப்புகளின் செயல்பாடுகள் பற்றி இக்கட்டுரை விளக்கும்.

பெருங்கதையில் – சாங்கியத்தாய்

சமுத்திரப்பாண்டியன், மா.

வாசவத்தையின் தோழியாக வருகின்ற சிறப்பினை உடையவள். சாங்கியச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவள். இவள் சாங்கிய முதுமகள், சாங்கிய மகள், சாங்கிய மடமகள், மறை மூதாட்டி, தவமகள் எனும் சொற்களால் குறிக்கப் பெறுகிறாள். உதயணன் தன் உயிரைக் காத்ததால் அவனிடம் நன்றி உணர்வுடன் செயல் பட்டாள். உதயணனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தல், உதயணன் வாசவத்தை காதலை உதயணனுக்குக் கூறி உடன்போக்குத் தூண்டல், துணைநிற்றல், வாசவத்தைக்கு வழித்துணையாக நிற்றல், உதயணன் விடையளிக்க தவ வாழ்விற்குச் செல்லல் வரை அவளுடைய பாத்திரப் படைப்பு சிறந்து விளங்குகிறது. வினையாற்றல், சொல்லாற்றல், உளவியல் ஆற்றல், மிக்கவளாகத் திகழ்கிறாள். இலக்கிய மகளிரில் சாங்கியத்தாய் அளவிற்கு அரசியலில் பங்கு பெற்றவர் எவரும் இல்லை எனத் துணிந்து கூறலாம். உ.வே.சாமிநாத அய்யர் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பெருங்கதையில் பல இடங்களில் சாங்கியத்தாயைப் பற்றியக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

உலகினில் சிறந்தது தமிழிசையே !

சரசுவதி இராமநாதன்

பிறப்பு முதல் இறப்புவரை இசையோடு (புகழ்) வாழ்பவன் தமிழன். தாலாட்டு கேட்டவாறு உலகைக் காணும் தமிழன் ஒப்பாரி கேட்டவாறு உலகை நீத்தல்கிறான்.

இசைத்தமிழ் நூல்கள்

பரிபாடல், பஞ்சபாரதீயம், இசைநுணுக்கம், பஞ்சமரபு, பதினாறு படலம், வாய்ப்பியம், இந்திரகாளியம், குலோத்துங்கன் இசை நூல் முதலியவை பழந்தமிழ் இசை நூல்கள். நாரதரும், நிசங்கசாரங்கதேவரும், தமிழிசை அறிந்தவர்கள். புரந்தரதாசர் **கர்நாடக இசைத்தந்தை** என்கிறார்கள். பண்ணும், திறமும், திறத்திறமும், ஏழுசுவரங்களும் (குரல், துத்தம், கைக்கிளை முதலியன) தமிழினின் தனி இசைக்குரியன. புரந்தரதாசருக்குப் பல நூற்றாண்டுக்கு முன் சிறந்திருந்தது தமிழிசை. பக்திக்கு இசை துணை நிற்பதைப் பெரிய புராணம் காட்டுகிறது. குறளிலேயே இசைக் குறித்த செய்திகள் உள்ளன. ஆற்றுப்படை நூல்கள் இசைக் கருவிகள் குறித்துப் பெரிதும் பேசுகின்றன. சங்க காலத்தில் பாணர் புகழ் பெற்றிருந்தமையும் இடையில் அவர்கள் தாழ்த்தப்படவராகக் கருதப்பட்டமையும் அறிய முடிகிறது. தமிழிசைவாணர் பலரும் தமிழிசைப் பாடல்கள் யாத்துத் தமிழன்னை மகிழும் வண்ணமும் தமிழர் காதுகள் குளிரும் வண்ணமும் தந்துள்ளனர். பள்ளு, சிந்து, கும்மி, ஆனந்தக்களிப்பு வில்லுப்பாட்டு என்று புதுவரவுகள் வந்தன. சொற்பொழிவுகளில் தமிழிசைப் பாடல்கள் பாடப்பட்டன. தமிழிசை வாணர் பலரால் தமிழிசை மாநாடுகள், இசை நிகழ்ச்சிகள் தமிழிசைச் சங்கங்கள் வளர்ந்துள்ளன.

திரு அருட்பா பதிப்புகள்

சரவணன், ப.

முறையான பதிப்புகள் துவங்குவதற்கு முன்பே பரவலாக வள்ளலாரின் பாடல்கள் புகழ்பெற்று விட்டன. பல்வேறு தரப்பினரும் வள்ளலாரின் பாடல்களைப் பாடிப் பயன்கொண்டிருந்தனர். திருவருட்பா என்ற பெயரில் முறையான பதிப்பு வெளியாவதற்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளலாரின் பாடல்களின் பதிப்பு தொடங்கி விட்டது. எனினும், முறையான பதிப்புக்குப் பெருமுயற்சி செய்தவர் வள்ளலாரின் சீடர் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் ஆவார். அவர் முயற்சியின் வரலாறும், பகுப்புகளும், பதிப்புகளும் பற்றி இக்கட்டுரை அறிவிக்கிறது.

தமிழில் தத்துவ நோக்கும் போக்கும்

சரவணன், சா.

‘தமிழில் தத்துவம்’ என்பது தமிழ் மொழியில் உள்ள இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது பல்வேறு தத்துவங்களைப் பட்டியலிடுவது என்பதல்ல. தமிழ் நாகரிகச் சார்பில் தனித் தன்மையில் அறியப்பட்டதும் உலகப் பொதுமைப்பாட்டில்

அடையாளப் படுவதுமான தமிழில் பதிவாகியுள்ள தத்துவத்தினை ஒப்பியல் அணுகுமுறையால் அறிய வருவது ஆகும். 'மெய்ப்பொருள்' என்ற சொல்லைத் தத்துவம் என்ற சொல்லுக்குத் தந்துள்ள திருக்குறள் மெய்யுணர்வு என்ற சொல்லையும் நிலைப்படுத்தியுள்ளது. தத்துவத்துளையின் மேலெழுந்த சிந்தனை மரபை மெய்யுணர்வுத் துறையாக விளக்கவும் வகை செய்து தத்துவ நோக்கின் உயர் எல்லையைத் தமிழில் திருக்குறள் அடையாளப் படுத்தியுள்ளது. சிவன், கணபதி, முருகன் எனப் பல தெய்வங்களை ஏற்றாலும் தத்துவ முறையில் விளக்கும்போது சைவ சித்தாந்தம் எனும் ஒரு குடையையே பயன்படுத்தினர். குகையிடைக் கலகத்தையொட்டி சித்தாந்தத்தின் தடை உணரப்பட்டு மீள முருகன் தலைமையில் இயங்கிய அருணகிரிநாதரால் அனுபூதி பேசப்படுகிறது. தொடர்ந்து தாயுமானவர், வள்ளலார் போன்றோர் உருவம், சாதி, மதம், இனம், நாடு கடந்த நடை முறைகளில் அதனை மேம்பட இயக்கினர். இம் முறைகளில் தமிழர் தத்துவப் போக்கு மரணமிலா மனிதத் தன்மையை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டி நிறைவாக இயங்குவதாயிற்று. இயக்கமாக வலியுறுத்தப்பட்ட வாழ்வும் வாக்குமான நிலைப்பாட்டிலேயே தத்துவ நோக்கமும் நெறிப்படுத்தப் பெற்றது. பிற மொழிக் கலைச் சொற்களை ஏற்றுக்கொண்டு உலகந் தழுவிய தன்மையில் எழுந்து; மற்றவற்றையும் ஏற்றுச் சிறக்கும் போக்கில் தழைத்து; உலகம் தழுவிக்கொள்ள வேண்டிய நடைமுறைகளை விளக்கி; அவற்றின் மூலமாகவே உயர்ந்த நோக்கத்தையும் காட்டும் தத்துவமாகத் தமிழ் நாகரிகத் தோடு பேரெழுச்சி கொண்டதாகத் தமிழ் மொழியில் தத்துவம் விளைந்துள்ளது.

கல்லாடனாரின் தமிழுணர்வு

சரளா இராசகோபாலன்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 'கல்லாடர்' என்ற பெயரில் பலர் இருந்துள்ளனர் - ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கல்லாடம், 10 - ஆம் நூற்றாண்டில் கல்லாடரால் எழுதப்பட்ட சைவ சமய நூல். திருக்கோவையாரின் நூறு பாடல்களுக்கு விளக்கம் அளிப்பது. 16 அடிச் சிற்றெல்லையும் 66 அடிப் பேரெல்லையும் கொண்டது. சங்க அகப் பாடல்களினும் கடினமான நடையுடையது. சைவமும் தமிழும் பின்னிப் பிணைந்து படிப்போருக்கு இன்பம் ஊட்டுகிறது. ஆசிரியரின் தமிழுணர்வு, இந்நூலில் வெளிப்படும் தன்மையை இக்கட்டுரை ஆய்கிறது.

மனோன்மணியம் சுந்தரனாரின் தமிழ்த்

தெய்வ வணக்கம் - ஆய்வு

சரிகாதேவி, வ.

மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை (1855-1897) முத்தமிழ் வித்தகர், பன்மொழிப் புலவர், வரலாற்றுப் பேரறிஞர், அறிவுநூல் புலவர், தமிழாய்வுத்துறையின் முன்னைப் பழமைக்கும் பின்னைப் புதுமைக்கும் ஏற்புடைத்தாக விளங்கும் தலைமைப்பீடம்; மேலைத் தத்துவத்தையும், கீழைத் தத்துவத்தையும் இணைத்துப் புதியதோர் கோட்பாட்டை உருவாக்க, இந்திய தத்துவத்தை

உருவாக்க முனைந்த தத்துவச் சிந்தனையாளர். அவர் படைத்த மனோன்மணியம் நாடகநூலில் (1891) இடம்பெற்றுள்ள தமிழ்த் தெய்வ வணக்கப்பாடலின் அமைப்பு, உள்ளடக்கம், தனித்தன்மை போல்வனவற்றைத் திறனாய்வு அடிப்படையில் ஆய்ந்து வெளிப்படுவதே கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அறநூற்களில் சிவன், திருமால், முருகன் முதலிய தெய்வங்கள் மீது வாழ்த்துப்பாடி நூன்முகத்தில் அமைக்கும் முறை தோற்றம் பெற்றது. பல்லவர் காலம் முதல் விநாயகர் வணக்கம் நூன்முகத்தில் இடம்பெறும் புதிய வடிவம் தோற்றம் பெற்றது. பின், கடவுள் வாழ்த்தோடு அடியார் வணக்கத்தைப் பாடும் வழக்கமும் ஏற்பட்டது. அதுவே சமயக் குரவர்களைப் பாடும் மரபாகவும் பின்னர் சிறு தெய்வங்களைப் பாடும் மரபாகவும் மலர்ந்தது. வரந்தருவார் வளர் நிலையாகவே சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் தமிழ்த் தெய்வப் பாடல் அமைந்துள்ளது. தமிழ் விடுதலு உணர்ந்தும் மொழி உணர்ச்சியே தமிழ் வாழ்த்து எனும் கருத்துருவாக்கம் ஏற்படக்காரணமாயிற்று எனலாம். சுந்தரம்பிள்ளை பாடிய தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து தமிழ் வாழ்த்துக்களில் முதன்மையானது. முன்னைய நூல் செய்திகள் வளர்நிலையாகக் கொள்ளத்தக்கன. சுருங்கக்கூறின் இயற்கையை வாழ்த்திப் பாடிய மரபு கடவுள் வாழ்த்தாக மலர்ந்து பின்னர் தமிழ் வாழ்த்தாக மாற்றம் பெற்றது. சுந்தரம்பிள்ளைக்குப் பிறகு பாரதியாரிடமும் இன்றைய கவிதை, நாடகங்களிலும் காணப்படுவதுடன் காப்புக் கடவுள், வழிபாடு கடவுள், ஏற்புடைக் கடவுள், சமயக்குரவர் ஆகியோர் மீது வாழ்த்துக்களைப் பாடி அமைகின்றன மரபு நூன்முகமாக அமைவதும், நூலினுள் அமைவதுமாக காணப்படுகின்றன. இவற்றின் நோக்கையும் போக்கையும் உள்ளடக்கத்தையும் கண்டறிவதுடன் சுந்தரம் பிள்ளையின் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தோடு பிற தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடல்களை ஒப்பீட்டுப் பார்வையில் ஆய்வுசெய்து சிறப்பியல்புகளைக் காண்பது பயன்பாடு உடையதாகும்.

தமிழிலக்கியங்களில் பெண்மையின் மதிப்பீடுகள் ஒரு பார்வை (தொல்காப்பியர் காலம் முதல் ஐரோப்பியர் காலம் வரை) சரோஜினி செல்லக்கிருஷ்ணன்

1.0 முன்னுரை

தமிழிலக்கியங்கள் பெண்மையை எவ்வாறு அணுகியுள்ளன என்பதைக் குறித்தும் பெண்மையைப் பற்றிய சமூக மதிப்பீடுகள் (Social Values) அவற்றில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதைப் பற்றியும் ஆராயும் முகமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. தொல்காப்பியர் காலம் தொடங்கி ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முந்தைய காலம் வரை எழுந்த தமிழிலக்கியங்களில் பெண்மை எவ்வாறு பேசப்பட்டுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

2.0 தொல்காப்பியர்

கற்பு, நாணம், அச்சம், மடம் இவை பெண்களுக்கு உயிரைவிட மேலானவை -
தான் கொண்ட காதலைத் தலைவனிடமும், ஊராரிடமும் பெண் கூறக்கூடாது -

கணவனுக்குப் பணி செய்து கிடப்பதே பெண்ணின் கடமை - பரத்தையருடன் கூடியிருக்கும் கணவன், கருத்தரிக்கும் செயலுக்காகப் பூப்பு நாட்களில் மனை வியிடம் கூடி வாழ வேண்டும் - இவை தொல்காப்பியம் காட்டும் பெண்மை.

3.0 சங்ககாலம்

ஆடவன் பல பெண்களை மணக்கலாம் - கற்பு, பெண்டிருக்கு மட்டுமே - தலைவன் பல கொடுமைகள் புரிந்தாலும் மனைவி அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டு 'ஆற்றி' இருக்க வேண்டும் - பரத்தமை - கைம்மை நோன்பு, உடன்கட்டை ஏறுதல் - இவை சங்க காலப் பெண்மை.

இவ்வாறே நீதி நூல்கள், காப்பியங்கள், பக்தி நூல்கள் ஆகியவற்றில் பேசப்பட்டுள்ள பெண்மையையும் இக்கட்டுரை ஆராய்ந்துள்ளது.

நீதி இலக்கியங்களும் மனித வாழ்க்கையும்

சற்குணவதி, மு.

எந்திரக் காலத்தில் வாழ்கிற மக்களாக இருந்தாலும் அவர்களோடு இணைந்திருப்பது வரலாறு, அறிவியல், இலக்கியம் என்னும் மூன்று கூறுகளாகும். அவற்றுள் வரலாறு என்பது நடந்த உண்மைகளின் பதிவாகும். நேற்று நடந்தது இன்றைய வரலாறு. இன்று நடப்பது நாளைய வரலாறு. அறிவியல் என்பது இயற்கையை மையப்படுத்தி மனிதன் உருவாக்கும் உண்மைகள். இவை இரண்டும் மனிதன் மனிதனுக்காக உருவாக்குகிறான். அதே போன்று இலக்கியமும் மனிதன் மனிதனுக்காக உருவாக்குகிறான். ஆனால் இதில் உண்மை மட்டும் இருக்காது. கற்பனையும் இலக்கிய நயங்களும் கலந்திருக்கும். காரணம் மனித மனத்தினைச் செம்மைப்படுத்தவும் திடப்படுத்தவும் நல்வழியில் வாழ்க்கையை அமைக்க வழிகாட்டுவதும் இலக்கியம். அத்தகைய இலக்கியங்களும் வாழ்வியல் அறங்களை மறைமுகமாகக் கூறும் இலக்கியங்கள் ஒருவகை. வெளிப்படையாகக் கூறும் இலக்கியங்கள் மற்றொரு வகை. இந்த இரண்டு வகைகளுள் நேரடியாக வாழ்வியல் அறங்களை எடுத்துரைப்பது நீதி இலக்கியங்கள். அத்தகைய அற இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்ட காலங்களில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தோன்றியுள்ளன. அவற்றை முற்கால நீதி இலக்கியங்கள் என்றும் பிற்கால நீதி இலக்கியங்கள் என்றும் பகுக்கலாம். அவை மனித வாழ்க்கையோடு கொண்டிருந்த தொடர்பினையும் மனித வாழ்விற்கு அளித்த கொடையினையும் பற்றி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முற்கால நீதி இலக்கியங்களான பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பொதிந்துள்ள வாழ்வியல் நியதிகளை எடுத்துரைப்பதாகக் கட்டுரையின் முதல் பகுதி அமைகிறது. பிற்கால நீதி இலக்கியங்களுள் இன்று வரை தோன்றியுள்ள இலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ள வாழ்வியல் நியதிகளை எடுத்துரைப்பதாகக் கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதி அமைகிறது. இன்றைய சமுதாயச்சூழலில் நீதி இலக்கியங்கள் தோன்ற வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கட்டுரையின் நிறைவுப் பகுதி எடுத்துரைக்கிறது. இந்த மூன்று நிலைகளில் நீதி இலக்கியங்களும் மனித வாழ்க்கையும் என்ற தலைப்பிலான இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை அமைகிறது.

தமிழில் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள், கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடல் புராணம், நளவெண்பா, வில்லிபாரதம் எனப் பல காப்பியங்கள் இருந்தாலும் முதன்முதல் அச்சேறிய காப்பியம் என்ற பெருமை சீறாப்புராணத்திற்கே கிடைத்தது. இதனை அச்சுருக் கொணர்ந்தவர் புலவர் நாயகம் எனப் போற்றப்பட்ட சேகனாப்புலவர்.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றான 'சீவகசிந்தாமணி'யை, 'தமிழ்த்தாத்தா' உ.வே.சாமிநாதஜயர் அவர்கள் 1887-ஆம் ஆண்டு இடைவிடாத தேடல்களுக்குப் பிறகு, மிகுந்த இன்னல்களுக்கு இடையே அச்சிடுகிறார். ஓலைச்சுவடிகளாய் இருந்த தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பல இன்னல்களுக்கிடையே தேடிப்பதிப்பித்து, 'தமிழ்த்தாத்தா' எனப் பெயர்பெற்ற உ.வே.சா அவர்கள் பிறந்த ஆண்டு 1855.

உ.வே.சா பிறப்பதற்கு 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சீறாப்புராணம் தன் முதல் பதிப்பைக் கண்டதோடு, அடுத்த ஆண்டே (1843) சேகனாப்புலவர் அவர்களாலேயே மறுபதிப்பும் கண்டது.

முதல் பதிப்புக்கும் இரண்டாம் பதிப்புக்கும் இடையில் திருச்சியைச் சார்ந்த சாந்துக்கார சம்சுத்தீன் என்பவரால் 'போலிச்சீறா' (Pyrate Edition) ஒன்றும் அச்சிடப்பட்டது. சீறா அச்சவாகனம் ஏறிய 1842-க்கும் உ.வே.சா பிறந்த ஆண்டாகிய 1955-க்கும் இடையே ஏறத்தாழ 13 ஆண்டுகளில் சீறாப்புராணம் ஏழு (7) பதிப்புகள் (கிடைத்துள்ள விவரங்களின் படி) கண்டுள்ளது. உ.வே.சாவின் முதல் அச்சப்பணியாகிய சீவகசிந்தாமணி வெளிவருவதற்கு முன்பே (1887) சீறாப்புராணம் பல பதிப்புகளைக் கண்டுவிட்டது.

கொங்கு நாட்டுப்புறக் கூறுகள்

சாந்தாபழனிசாமி, கி.

பத்து பதினொன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் கொங்கு நாடு தென் கொங்கு, வட கொங்கு, என்னும் இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததை தமிழ் இலக்கியங்களும், கல்வெட்டுக்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. கோவை, பல்லடம் வட்டங்களின் தென் பகுதிகள், பொள்ளாச்சி, உடுமலைப் பேட்டை, தாராபுரம், கரூர், குளித்தலை, பழநி, திண்டுக்கல் ஆகியன தென் கொங்கு நாடு.

கொங்கு வட்டார மக்களின் வாழ்க்கைக் கூறுகளைப் பற்றி, மக்களின் இலக்கியவாதியாகிய சின்னப்பாரதி தாம் எழுதிய தாங்கம், சங்கம் ஆகிய நாவல்களில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அந்நாவல்களில் காணப்படும், கொங்கு நாட்டு மக்களின், கொங்கு நாட்டுப்புறக் கூறுகள், பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் முதலியன இக்கட்டுரையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தாங்கம் என்ற நாவல் கொங்கு வேளாளர்களின் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் ஆகியவை பற்றியும், சங்கம் நாவல் கொல்லிமலை வாழ் மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் ஆகியவை பற்றியும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

கொங்கு நாட்டு மக்களுக்கே உரிய வேளாண்மைத் தொடர்புடைய நம்பிக்கைகள், மழை வழிபாடு, முதலியன பற்றியும் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளன.

சுருக்கமாக இக்கட்டுரை கொங்கு நாட்டு மக்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக் கூறுகளை விளக்கிறது எனலாம்.

வள்ளலாரின் சமயங்கடந்த பொதுநிலை

சாந்தாமணி கோவிந்தராஜி, வெ.

‘பெருமைகொள் சமரச சுத்தசன் மார்க்கப்

பெரும்புகழ் பேசினர் பெரியவர் சூழ்ந்தார்’

என்னும் பொன்மொழிகளை ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தூண்டிய மனித சமுதாயத்தின் தூண்டுதலுக்கு விளக்காக விளங்கிய தமிழ்த்திருநாட்டின் தனிப்பெரும் ஆன்மிகத் தலைவர் வள்ளல் பெருமகனாரின் சமயங்கடந்த பொதுநிலை வாழ்வியல் அனைத்துலக மனிதவள மேம்பாட்டிற்கு வழிகாட்டியாக எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதையும் இத்தலைமகனாரின் கல்லையும் கனிவிக்கும் செழுந்தமிழ்ப் பாடல்கள் தமிழும் தமிழர்தம் பண்பும் தரணியில் ஒளிர்ந்திட எவ்வாறு உறுதுணை செய்தன என்பதையும் மலர்வித்தலே ஆய்வின் இலக்காகும்.

சாத்திரச் சந்தடிகளிலும், புறையறு புழுக்குலங்களிலும் அழிவுறும் உலகோரைக் கண்டு உள்ளம் உருகிய இராமலிங்க அடிகள் சாதிசமயங் கடந்த சமரச சமுதாயத்தை நிலைநாட்ட எண்ணி, சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்திய சங்கத்தை நிறுவிய சமுதாய மறுமலர்ச்சியாளர். இத்திருமகனார் ‘அகத்தே கறுத்துப் புறத்து வெளுத்திருந்த உலகோரைத் திருத்திடமுனைந்தார். சாதி சமயச் சண்டைகள் அழிந்தால் சன்மார்க்க ஞானசபை நிலைபெறும். அருட்சோதியைக் காணலாம்! என்றெல்லாம் தமது திரு அருட்பாடல்களாலும் உரைநடையாலும் பிறவற்றாலும் எளிமைமிகு இனிய தமிழில் தமிழர்தம் பண்புமிளிர்ந்திட உலகிற்கு அருளினார். அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து கூட்டு வழிபாட மேற்கொள்ள சத்தியஞான சபையைத் தாமரை வடிவில் அழகுற அமைத்தார்.

பசியின்முன்னர் சாதி, சமயாசாரங்கள் இருப்பதில்லை என்பதை உணர்ந்து, சீவர்களை பசி என்கின்ற பிணியிலிருந்து நீங்கச் செய்கின்ற உத்தமர்கள் தேவர் முதல் யாவராலும் வணங்கத்தக்க சிறப்புடையவர்கள் என்பதை உணர்ந்தி அணையாத சத்திய தருமச்சாலையையும் நிறுவினார். ‘வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடிய’ வள்ளல்பெருமகனார் உலகிற்கு வழங்கும் சீவகாருண்ய ஒழுக்க அறிவுரை பற்றியும், கொலை புரிவார் வேறுகுலத்தார் மற்றை எல்லாரும் ஓர்குலத்தார் என்று பாடிய சீர்திருத்தக் கருத்து பற்றியும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப் படுகிறது. ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுடன் சன்மார்க்க நெறிதனை உணர்ந்து சமந்ந்தி உணவருந்தி எம்மதமும் சம்மதம் என்ற வள்ளலாரின் சமயங்கடந்த பொதுநிலையைப் பின்பற்றி, சாகாக்கல்வியைக் கற்று, மரணமில்லாப் பெருவாழ்வில் பேரின்பம் எய்திடவும் மனிதவளம் மேம்பாட்டையவும் தியாகச் சூடர் வள்ளல்பெருமான் ஏற்றிவைத்த அருட்சோதிச்சூடர் ஒளியால் அனைத்துலகும் அன்புலகாய் ஒளிர் அற்றார் அழியா தீர்க்கும் பசிப்பிணி மருத்துவர்களாய் ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர்

உலகெங்கும் சத்திய தருமச்சாலைகளும், சமரச்சுத்த சன்மார்க்க சங்கங்களும் உருவாகிட உலகியல் திறம் பெற்றவர்களாக ஒவ்வொருவரும் உய்தியடையவும் உயர்வடையவும் ஆய்வு உறுதுணையாய் அமைதலே நோக்கமாகும்.

விடுகதைகளில் புழங்குபொருள் அகப்பை அமைப்பும் பயன்பாடும்

சாந்தி, க.

நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகைகளுள் ஒன்றான *விடுகதைகள்* வினாவைக்கூறி விடையைக் கேட்பதாக அமைந்திருக்கும். இவை கேட்கும் வினாவினுள்ளேயே விடைக்கான பல்வேறு விளக்கங்களைக் கொண்டு அமைந்திருக்கும். இவ்விளக்கங்களின் மூலம் மறைந்திருக்கும் விடையை அறிய இயலும். இத்தகைய அமைப்புடைய விடுகதைகள் மக்களிடம் வழக்கிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இவற்றுள் *அகப்பை* என்ற வீட்டு உபயோகப் புழங்கு பொருள் பற்றிய விடுகதையை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. விடுகதைகள் மூலம் அறியப்படும் புழங்கு பொருட்கள் குறித்தும், குறிப்பாக *அகப்பை* என்ற புழங்கு பொருளின் அமைப்பையும், மக்களிடத்தில் அகப்பையின் பயன்பாடாக விடுகதைகள் குறிப்பனவைகளையும் அறிவியல் முன்னேற்ற உலகில் அகப்பையின் பண்பாட்டு நிலை குறித்தும் விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திராவிட மொழியியலின் தந்தை பேராயர் முனைவர். 'இராபர்ட் கால்டுவெல்'

சாந்தி பிரேம்குமார், ஜே.

திராவிடம் என்னும் சொல் மொழி வரலாற்றில் அழியா இடம் பெற்றுள்ள அருமையான சொல்லாகும். இச்சொல்லை முதன் முதலில் மொழிநூல் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் பேராயர் முனைவர். இராபர்ட் கால்டுவெல் ஐயரைச்சாரும். மொழி நூலாராய்ச்சியில் ஆர்வமும், திறமையும் வாய்ந்த கால்டுவெல் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் சமயத்தொண்டும், தமிழ்த் தொண்டும் புரிந்து அழியாப்புகழ் பெற்றார். தமிழை ஐயம் திரிபறக்கற்றார். தமிழொடு தொடர்புடைய தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு, வடமொழி ஆகியமொழிகளொடு அதனை ஒப்பிட்டு ஆய்ந்து அவையாவும் ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகளே என்னும் உண்மையை உலகிற்கு உணர்த்தியவர் கால்டுவெல் ஆவர். அவற்றுள் முதன்மையானது தமிழ்மொழி என்றும், ஏனைய நான்கு மொழிகளும் அம்மொழியிலிருந்து தோன்றி வளர்ந்த மொழிகளே என்றும் தெள்ளத் தெளிய விளக்கி உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார். இம்மொழிகள் அனைத்தையும் திராவிட மொழிகள் எனக்குறிப்பட்டார்.

அவர் 1856- ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்ட திராவிட மொழிகளின் (அல்லது) தென்னிந்தியக் குடும்ப மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் (A comparative grammar of the Indian and south Indian family of language) என்ற நூல்

தமிழ்மொழி ஒப்பிலக்கண நூல் மொழி நூலாராய்ச்சியில் ஈடுபடுவார்க்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகும். காட்டுவெல் அவர்கள் சென்னையில் கால்பதிக்கும்போது எந்தவிதமான எதிர்காலத் திட்டமும் செய்யவில்லை. அவர் கண்முன் இரண்டுக்காரியங்கள் தென்பட்டன. அவை.

1. மிஷனரிப் பணி

2. மொழிப்பயிற்சிப் பணி

திராவிடமொழி ஒப்பிலக்கணம் 'நூலால்' விளைந்த நன்மை:

தமிழ்மொழி பிறமொழிகளின் உதவியின்றித் தனித்தியங்க வல்ல ஆற்றல் பெற்ற மொழி, சொல்வளம் நிறைந்தமொழி, பழமையும், பண்பாடும் நிறைந்த உயர் தனிச்செம்மொழி என்னும் உண்மை புலனாயிற்று. அவர் புரிந்த ஆராய்ச்சியின் பயனாலேயே தமிழ்மொழியின் சிறப்பினையும், அதினின்று தோன்றிய ஏனைய திராவிட மொழிகளின் பெருமையையும் மேலைநாட்டவரும் உணர்ந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. (காட்டுவெல் மொழித்துறையில் செய்த மாபெரும் தொண்டை போற்றுவகையில் கிளோஸ்கோப்பல்கலைக்கழகம் 'டாக்டர்' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டு பெருமைப்படுத்தினார்கள்.)

புலம்பெயர்ந்த தமிழரும் மலேசியத்தமிழும்- ஒரு சமுதாய மொழியியல் கண்ணோக்கு

சாம் மோகன் லால்

தற்போது மலேசியாவில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் பேசப்பட்டாலும் (Maya 2006) முக்கியமான மூன்று தேசிய மொழிகளான மலாய், சீனம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளும் உலக மொழியான ஆங்கிலமும் முக்கியமான மொழிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. மேலே கூறப்பட்ட மூன்று மலேசிய மொழிகளுள் 65.1 விழுக்காட்டினர் மலாய் மொழியையும் 26.0 விழுக்காட்டினர் சீன மொழியையும் 7.7 விழுக்காட்டினர் பல இந்திய மொழிகளையும் பேசுகின்றனர். (Department of Statistics, Malaysia web site). மலாய் மொழி மலேசியாவின் ஆட்சி மொழியாக இருக்கிற காரணத்தாலும் மலேசியர் யாவரும் மலாய் மொழியைக் கண்டிப்பாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தாலும் பெரும்பான்மையான இந்தியர்கள் மலாய் மொழியில் புலமை பெற்றவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள். இந்தக் காரணத்தாலும் வேறு சில சமுதாய, அதிகாரத்துவ, பொருளாதார மேலும் சூழல் தொடர்பான காரணங்களாலும் சிறுபான்மையினரான தமிழர்கள் பலர் தமிழ் மொழியின் பயன்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகிறார்கள். இந்தக் காரணத்தால் மலேசியத் தமிழ் மொழியில் பற்பல வேறுபாடுகளையும், மொழிக் கலப்பையும், காணமுடிகிறது. இந்த மொழிக் கலப்பையும் மொழி மாற்றத்தையும் தமிழின் பல நிலைகளான ஒலியன், உருபன், சொல், குரல் ஏற்றத்தாழ்வைப் பயன்படுத்துகிற விதம், பொருண்மை, வாக்கிய அமைப்பு முதலிய மொழிக் கூறுகளில் பரவலாகவே பார்க்க முடிகிறது. இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையானது மலேசியாவில் மலேசியத் தமிழராலும் ஊடகத்தினராலும் பயன்படுத்தப்படுகிற தமிழ் மொழியின் அடிப்படையில்

தயாரிக்கப்பட்ட தரவுகளை மொழியியல் கண்ணோக்கோடும் உளவியல் கண்ணோக்கோடும் சமுதாயக் கண்ணோக்கோடும் பொருளாதாரக் கண்ணோக்கோடும் ஆய்வு செய்து மலேசியத் தமிழின் நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் இவ்வாய்வு மொழி மாற்றம் தொடர்பாக ஒரு சில பரிந்துரைகளையும் குறிப்பிடுகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் தமிழர் பண்பாடு

சாம்பசிவனார், ச.

எட்டுத்தொகை, புத்துப்பாட்டு 'சங்க இலக்கியம்' எனப்படும். இச் சங்க இலக்கியத்தில் தமிழர் பண்பாடுகள் பலவற்றைக் காணலாம். அவற்றுள் எட்டுத்தொகையில் - குறிப்பாக அக இலக்கியங்களான நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு என்னும் ஐந்து நூல்களினின்றும் அறியலாகும் தமிழர் பண்பாடுகள்பற்றி ஒருசிறிது ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

அக மாந்தர் பண்பு:

தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய், கண்டோர் (சான்றோர்) முதலானோர் அக மாந்தர் எனப்படுவர். இவர்கள் கூறும் கூற்றுக்களிலிருந்தே இவர்களின் பண்பாட்டை அறியலாம்.

பெருமையும் உரனும் ஆடுஉ மேன (களவியல் 7)

எனத் தலைவனின் பண்பைத் தொல்காப்பியர் சுட்டுவர்.

புன்னை மரத்தைக்கூடத் தன் உடன்பிறந்த தங்கையாகக் கருதுமளவுக்குத் தமிழ்ப் பெண்டிரின் பண்பு மேலோங்கி நின்றது.

'விளையாட்டு ஆயமொடு ... அன்னை கூறினள் புன்னையது சிறப்பே (நற்றிணை 172) என்பது நற்றிணைப் பாட்டு.

தலைவன், பொருள்வயிற் பிரியும் போதோ, வேந்தற்கு உற்றுழி உதவுதற் பொருட்டுப் பிரியும் போதோ, தலைவி கண் கலங்குதல் இயல்பு. ஆனால் கண் கலங்குதல் 'நன்னிமித்தம் ஆகாது' என்று எண்ணிய தலைவி, தன் கண்களைத் தன் கூந்தலிடைத் தன் முகத்தை மறைத்துக் கொள்வாள்! உயர்ந்த பண்பினள் தலைவி என்பதைக் காட்டும் புலவர் கூற்று

நெய்தல் உண்கண் பைதல் கூர்ப்

பின்னிருங் கூந்தலின் மறையினள் (நற்றிணை 113)

என்பது நற்றிணை.

பகைநாட்டில் நுழைந்து ஆங்குள்ள ஆனிரைகளைக் கவர்ந்து சென்றனர் வெட்சி வீரர்கள்! உண்மையறிந்த மாற்றாராகிய கரந்தை வீரர்கள், அவற்றை மீட்கச் சென்றனர்! நீண்ட தொலைவு காரணமாகத் தாய்ப் பசுக்களுடன் நடக்க முடியாமல், ஆங்காங்கே தங்கிவிட்ட கன்றுகள், கண்ணீர் சிந்தும்! ஆனிரைகளை மீட்கச் செல்லும் கரந்தை வீரர்கள், அக் கன்றுகளைக் கண்ட கடைக்கண்களினின்று

ஒழுகும் கண்ணீரைத் தம் கைகளால் துடைத்து அவற்றின் துயர் போக்குவர்!

**நாள்ஆ உய்த்த நாமவெஞ் சுரத்து
நடைமெலிந்து ஒழிந்த சேட்படர் கன்றின்
கடைமணி உகுநீர் துடைத்த ஆடவர் (அகம். 131)**

என்பது அகநானூறு.

முன்பு ஒரு பொருளைத் தமக்கு உதவியவர், பின்னர் வருந்தி வாடும் அவலநிலை அவர்க்கு வருமானால், அப்போது அவர்க்குத் தாமும் ஒன்றைக் கொடுத்து நன்றியுடன் வேண்டியன உதவ வேண்டும்! செல்வத்தைத் தொலைத்து விட்ட சான்றோர்கள் பெரிதும் துன்புற்று, வேறு வழியின்றித், தம் உறவினரிடம் சென்று, தமது நிலையைச் சொல்லச் செல்வர்! ஆனால் அங்கே சென்றதும் சொல்வதற்கு நா எழுந்து, வறிதே நிற்பர் என்கிறது குறிஞ்சிக்கலி (25).

**இத்தாலியிலிருந்து வந்த சின்ன சவேரியார் தமிழ் உரைநடை
வளர்ச்சிக்கு ஆற்றியப் பணி**

சாமிமுத்து, ச.

மறவ நாட்டில் கத்தோலிக்க சமயப் பணியில் ஈடுபட்டு உழைத்த சின்ன சவேரியார் அன்றைய சூழலில் தம் பணிக்கு மக்கள் பேசிய தமிழ்மொழியினைக் கற்றுத் திறம் பெறுவது இன்றியமையாத் தேவை என்பதை உணர்ந்தார். தம் முன்னோர்களாகிய இராபர்ட்டி நோபிலி (17 ஆம் நூற்றாண்டு) வீரமாமுனிவர், (18 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி) ஆகியோரைப் போன்று தமிழ் மொழியினை விரும்பிக் கற்றார். மக்களோடு தமிழ்மொழியில் உரையாடவும், விவாதம் புரியவும், கத்தோலிக்க மறை உண்மைகளை இனிய, எளிய தூய தமிழில் எடுத்துச் சொல்லவும், மொழியாற்றல் பெற்றார். அக்காலத்தில் வேத போதகப் பணிக்குரிய சமயத் தொண்டர்கள் (சுவாமிமார்கள், உபதேசிமார்கள்) சிலரே இருந்த காரணத்தினால் சமயப் போதனைகளை மக்களுக்குத் தெளிவிக்கும் தமிழ் உரை நடை நூல்களை மக்கள் மொழியில் தந்தார். தமிழ்மொழியில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உரைநடை நூல்கள் தோன்றாத 18ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் சின்ன சவேரியார் ஆக்கியருளிய தமிழ் உரைநடை நூல்கள் தமிழ்மொழி உரைநடை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றன. இத்தாலி நாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த சின்ன சவேரியார் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு (18 ஆம் நூற்றாண்டில்) குறிப்பாகப் பேச்சுத் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு ஆற்றியபணிதமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் பொன் நெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இன்றையத் தமிழ்மொழி ஆய் வாளர்கள் அவருடைய நூல்கள் அனைத்தையும் தனித்தனி ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி ஒவ்வொரு நூலிலும் காணும் பன்முகச் சிறப்புகளை உலகறிய உணர்த்திச் செவ்வியல் தமிழ்ச்சீர்த்தி பெருக மேலைநாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்கள் வரிசையில் அவர்தம் பெயரும் பெருமையும் இடம் பெறுமாறு செய்யவேண்டும்.

சேந்தன் செந்தமிழ்

சாரதா நம்பி ஆரூரன்

செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழி தொன்மை வாய்ந்தது. தமிழ் இலக்கியம் ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து நூற்றாண்டுகளின் வரலாறு உடையது என்பர்.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் சைவ சமயம் ஆற்றியுள்ள பங்கு போற்றற்குரியது. சங்க காலத்தைத் தொடர்ந்து தமிழ் இலக்கியத் தொகுதிகள் சைவ சமய இலக்கியங்களாகவும், புராணத்தமிழ் இலக்கியங்களாகவும் அமைந்து போற்றப்பட்டு வருகின்றன.

சைவத்தில் பல தெய்வ வழிபாடு இருந்த போதும் ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற திருமந்திரக் கோட்பாடு, யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற தமிழ் முன்னோடிகளின் வழியில் எழுந்த சமயப் பொதுமை மிக்க வாழ்வியல் நெறியை உணர்த்துகின்றது. பல்லவர் காலத்தெழுந்த பக்தி இயக்கத்தால் புறச்சமயங்களால் தாக்குண்ட தமிழர்தம் பண்பாட்டை, மொழித் தளர்ச்சியைக் காக்கும் வகையில் திருமுறைகளும், நாலாயிரம் பாடல்களும் மலர்ந்தன.

மூவர் தேவாரம் பாடியவர்கள் இயற்றமிழையும் இசைத்தமிழையும் இருகண் களெனக் கொண்டனர். நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன் என்று சுந்தரரால் பாராட்டப்பட்ட சம்பந்தர் தம்மைத் தமிழ் ஞானசம்பந்தன் என்று மொழியுடன் இணைத்துப் பெருமிதம் கொள்கிறார். 22 தமிழ்ப் பண்களுக்குப் புத்துயிர் தந்து இசைத் தமிழை வளர்த்தவர் திருஞானசம்பந்தர்.

தமிழ் யாப்பியல் வளர்ச்சியில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட புத்திலக்கிய வடிவங்களைத் தமிழ் மொழிக்கு வழங்கியது சைவமே!

நூலின் தன்மை, சில வட சொற்களைக் காரண காரியத்துடன் தமிழாக்கம் செய்துள்ள பாம்பன் சுவாமிகள் முருகன் அடியாராக அறியப்பட்டாலும் தமிழ்மொழி மீது அவர் கொண்டுள்ள தணியாக் காதலை ஆய்வதே இக்கட்டுரையாளரின் நோக்கம் ஆகும்.

சங்க - கிரேக்கச் செவ்விலக்கியக் கையறுநிலைப் பாடல்கள் - ஒப்பீடு

சாரதாம்பாள், செ.

தொல்காப்பியர் சுட்டும் கையறுநிலை:

தொல்காப்பியர் காஞ்சித் திணையின் ஒரு துறையாக,

கழிந்தோர் தேளத்துக் கழிபடர் உறிஇ

ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறுநிலை (தொல்.புறத். 19)

என்று கையறுநிலையைக் குறிப்பிடுகிறார். நச்சினார்க்கினியர், செத்தார் மாட்டுச் சாவாதார் வருத்தமுற்றுப் புலம்பிய கையறுநிலை, என்று கையறுநிலையை விளக்குகிறார்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,

வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் கையற வுரைத்தன்று

(கரந்தை, 10)

என்று கரந்தைத் துறையிலும், மற்றும் செயற்கழல் 'மன்னர் மாய்ந்தெனச் சேர்ந்தோர் கையறவுரைப்பது' சிறப்பிற் பொதுவியல் (14) என்றும் கழிந்தோர் தன் புகழ் காதலித்துரைப்பினும் மொழிந்தனர் புலவரத் துறையன்ன' (சிறப்.பொ. 15) என்றும் கையறுநிலைத்துறையை விளக்குகிறார். தொல்காப்பியர் காஞ்சியில் கூறியதை ஐயனாரிதனார் கரந்தையில் கூறும் காரணம் கண்டறியப் படவேண்டும்.

கிரேக்க இலக்கியங்களில் கையறுநிலை

கிரேக்க இலக்கியங்களில் காப்பியங்களை அடுத்துத் தன்னுணர்ச்சிப் பாக்கள் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. எளிஐி (Elegy) எனப்படும் கையறுநிலைப் பாடல்கள் முதன்முதலில் குழலிசையுடன் விருந்தின் போதும், படைச் செலவின் போதும் பாடப்பட்டன. பின்பு இந்நிலை மாறிக் காதலைப் பற்றியும் போரைப் பற்றியும் பாடப்பட்டுள்ளன என்பார் சி.எ.பௌரா (C.M.Bowra. Ancient Greek Literature, p.48)

உயிரிழப்பு மட்டும் கையறுநிலையன்று; மீண்டும் திரும்பப் பெற முடியாத எந்த ஓர் இழப்பைப் பற்றிப் பாடுவதும் கையறுநிலை என்று சுட்டமுடியும். கிரேக்கத்தில் காதல் இழப்பையும் காதல் கையறுநிலை (Love Elegy) என்று பாடியுள்ளனர். தமிழில் காதல் கையறு நிலை என்ற பிரிவு இல்லை. சங்க, கிரேக்கச் செவ்வியல் இலக்கியங்களிலுள்ள கையறுநிலைப் பாடல்களை ஒப்பிடும் பொழுது இவ்விரு இலக்கியங்களுக்குள்ள உறவுகளை அறியமுடியும்.

தமிழ்மொழி வகுப்பறையில் சிக்கல் சார்ந்த கற்றல் உத்தியைப் பயன்படுத்திக் கருத்தாடல் திறனை மேம்படுத்துதல்

சாவித்திரி ஆறுமுகம் & மீனாம்பாள் பரமசிவம்

இன்றைய மாறிவரும் உலக நடப்புக்கேற்பவும் தற்போதைய மாணவர்களின் நிலைக்கேற்பவும் கல்வியாளர்கள் தங்களது கற்பித்தல் முறைகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. நாளைய சவால்களை எதிர்க்கொண்டு சாதிக்கும் ஆற்றல்மிக்க இளைஞர்களாக இன்றைய மாணவர்களை உருவாக்குவதே இன்றைய கல்வியின் முக்கிய நோக்கமாகும். இக்கட்டுரை சிக்கல் சார்ந்த கற்றல் உத்தியின்வழி, மாணவர்களின் கருத்தாடல் திறனும் கற்றல் திறனும் மேம்படும்விதம் பற்றி ஆராய்கிறது. இவ்வுத்திமுறை மொழி கற்பித்தலுக்கு மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

இதன் காரணமாக இம்முயற்சியில் ஜூரோங் உயர்நிலைப் பள்ளி சிக்கல் சார்ந்த கற்றல் உத்தியைக் கையாண்டது. மாணவர்களின் சுய கற்றலைத் தூண்டும்படி ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்கினர். இனி, இவ்வுத்திமுறை பற்றி அறிந்துகொள்வோம்.

சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகள் காணும் முயற்சிகளில் மாணவர்கள் ஈடுபடும்போது வெவ்வேறு நிலைகளில் கற்றல் நிகழ்வதை இவ்வுத்தி உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும், மாணவர்கள் குழுவாகச் செயல்பட்டு, அன்றாட வாழ்வில் ஏற்படும் உண்மையான சிக்கல்களுக்குச் சுயமாகத் தீர்வுகாண வழிவகுக்கின்றது. இவ்வணுகுமுறை மாணவர்களின் திறனாய்வும் சிந்தனையும் மீள்நோக்குச் சிந்தனையும் விரிவடைதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருகிறது.

ஒப்பீட்டு நோக்கில் தொல்காப்பியமும்-பாலவ்யாகரணமும்

சாவித்ரி, சி.

தமிழ் இலக்கண நூல்களிலும், சங்க இலக்கிய நூல்களிலும் முதல் நூலாகவும், முதன்மை நூலாகவும் கருதப்படும் தொல்காப்பியம் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் பரவல்து சின்னயசூரி என்பவரால் இயற்றப்பட்ட தெலுங்கு இலக்கண நூலான பாலவ்யாகரணம் ஆகிய இரு நூல்களும் காலத்தால் மாறுபட்டவை. எனினும், தொல்காப்பிய எழுத்து, சொல்லதிகாரங்கள் பாலவ்யாகரணத்தோடு அமைப்பியல் நோக்கில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க ஏதுவாக உள்ளது. இதன் அடிப்படையில் இரு நூல்களுக்கிடையே நிலவும் உறவை ஒப்பீட்டு நோக்கில் கண்டறிவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. இதன் பொருட்டு இரு இலக்கண நூல்களிலும் காணப்படும் செய்திகளை புறக்கட்டமைப்பு நிலையில் இரு நூல்களிலும் காணப்படும் அமைப்பு முறையையும் எழுத்தியல் நிலையில் இரு நூல்களிலும் காணப்படும் எழுத்துக்களின் அறிமுகம், சந்தி, வேற்றுமைகள் போன்றவற்றையும் சொல்லியல் நிலையில் இரு நூல்களிலும் காணப்படும் சொல்வகைப்பாடு, தொகை போன்றவற்றையும் தொடரியல் நிலையில் இரு நூல்களிலும் காணப்படும் தொடரமைப்புகளைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து அதில் காணப்படும் முக்கிய வேறுபாடுகளையும் அதற்கான காரணங்களையும் வெளிப்படுத்த இக்கட்டுரை முனைகிறது.

சங்க இலக்கிய முதற்பதிப்புகளின் வழி அறியலாகும் ஏடுகளும் அவற்றின் வரலாறும்

சானகி, இரா.

தமிழ்ப் பதிப்பு வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களின் பதிப்பு வரலாறு மிகுந்த கவனத்திற்கு உரியவை. சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாதையர், செளரிப்பெருமாளரங்கன், அ. நாராயணசாமி ஐயர், இரா. இராகவையங்கார் முதலியோர் சங்க இலக்கியங்களை ஓலைச் சுவடிகளிலிருந்து அச்சில் முதன்முதலாக வெளியிட்டவர்களாக அறியப்பட்டவர்கள். இப்பதிப்பாசிரியர்கள் தாம் பதிப்பித்த நூல்களின் முகவுரைகளில் தாங்கள் மேற்கொண்ட செயல்கள் குறித்து நேர்மையோடு பதிவு செய்துள்ளனர். இதன்வழி சங்க இலக்கியங்களை முதன்முதலாகப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்கள் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தேட பல வகையிலும் முயற்சி மேற்கொண்டதோடு மட்டுமன்றிக் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளைக் கொண்டு நூலாக்கப் பணிகள் முழுமை அடையப் பலவகையிலும் ஆராய்ந்துள்ளனர் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இச்செயல்முறையை எடுத்துரைக்கும் பொருட்டுப் பதிப்பாசிரியர்கள் தமது முகவுரைகளில் பதிவு செய்திருக்கும் ஏடுகள் பற்றி செய்திகள் பின்வரும் முறைகளில் இக்கட்டுரையில் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

ஏட்டுப் பிரதிகள் என்னென்ன ஊர்களிலிருந்து கிடைத்தன.

அவற்றை வைத்திருந்தவர்கள் யார் யார்?

அவற்றைக் கொடுத்து உதவியவர்கள்.

முழுச் சுவடிகளா, குறைச் சுவடிகளா.

மூலம் மட்டும் உள்ள சுவடிகளா? உரையோடு கூடிய சுவடிகளா?

என அனைத்தையும் பட்டியலிட்டு மதிப்பிடுவதோடு, இரண்டாவது பதிப்புகளின் முகவுரைகளில் புதிதாக இடம்பெற்றுள்ள சுவடிகளை அவற்றின் விவரங்களை இவற்றோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்வதாகவும் இக்கட்டுரை அமைகிறது. இவையெல்லாம் மூலபாடத் திறனாய்வுக்குப் பயன்படக்கூடிய அடிப்படையான தகவல்கள். முதற்பதிப்பாசிரியர்கள் பயன்படுத்திய ஏடுகளில் எவையெவை இன்று நமக்குக் கிட்டக்கூடிய நிலையில் உள்ளன என்பதை அறிவதற்கில்லை. இன்று நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சங்க இலக்கிய நூல்களுக்கான ஏடுகளை மூலபாடத் திறனாய்வு முறையில் ஆராய்வதற்கு மேற்கூறிய தகவல்கள் பயன்படக்கூடியவையாக இருக்கும். மேலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தைய சங்க இலக்கியப் பயில்வு மரபினை மதிப்பிடவும் இவ்விவரங்கள் உறுதுணை புரியும்.

சுற்றுச்சூழலும் தமிழும் ஆய்வுச் சுருக்கம்

சானகிராமன், தொ.

புலியுலகு நாளுக்கு நாள் மாசடைந்து வருகின்றது. இதனைத் தடுக்கும் உத்தியுடன், இல்லங்களை அமைக்கும்போது கட்டிடப் பரப்பளவைக் குறைத்து, இல்லங்களைச் சுற்றித் தோட்டம் அமைத்து வாழ்ந்தவர் பழந்தமிழர். இதனால் சூழலியல் மாசுறாமல் பேணும் முறையைக் கடைப்பிடித்தனர்.

சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழ் என்பது பழமொழி மேலும்,

சிறுகுடிச் சீருர்

பாணர்ச் சிறுகுடி

கழிக்கும் படப்பைக் கலியாணர்ப்

பொறிகூழ் புறவிற் பூந்தண்டலம்

மஞ்சள் முன்றின் மணநாறு படப்பைத்

தண்டலை யுழுவர் தனிமனைச் சேப்பின்

ஆகிய சங்க இலக்கிய மேற்கோள்கள் சிறிய இல்லம் அமைத்துப் பரந்தபரப்பில் தோட்டங்கள் அமைக்கும் உத்தியை அறிவிக்கின்றன. இதனை, தாவர இனங்கள் மனிதனின் நல்வாழ்விற்குச் செய்கின்ற சேவை, சூழ்நிலையைத் தூய்மைப்படுத்துவது” என்ற இன்றைய அறிவியலார் அணுகுமுறையுடன்

ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர்

ஒப்பிட்டுக் காண இயலுகின்றது. வளர்ச்சியடைந்த சமூகத்தின் மனிதனுக்கு அவனுக்கு உகந்த ஒரு சமூகச் சூழ்நிலை மட்டும் போதுமானதல்ல. அதற்குப் பொருத்தமான இயற்கைச் சூழ்நிலையும் இன்றியமையாததே அதைத் தூய்மையுடன் காக்கும் வாழ்வியல் கோட்பாட்டைக் கண்டது தமிழிலக்கிய நெறி.

இன்று மனிதர்கள் உயிர் பிழைக்க வேண்டுமானால் மனிதன் - இயற்கை உறவைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொணர வேண்டும். இல்லையெனில் இப்புவிக்கோளத்தில் மானுடமே பூண்டற்று மறைந்தொழியும் பேரிடர் உருவாகிடும் என்று சூழலியல் அறிவியலாரும் பன்னாட்டு அரசியலாரும் நாளும் எச்சரிக்கை முரசொலிக்கின்றனர்.

பழந்தமிழர்கள் தம் உடல், உள்ளம், உடைத் தூய்மைகளையும், சுற்றுப்புறத் தூய்மைகளையும் பேணிக்காத்தனர். இயற்கையுடன் ஒன்றிய வாழ்வியலைத் தம் கோட்பாடாகக் கொண்டிருந்தனர்.

தமிழ் இலக்கிய உறவுமுறை அமைப்பும் உறவுமுறைச் சொற்களின் பயன்பாடும்

சித்திரபுத்திரன், எச்.

உறவுமுறை பல்வேறு உறவுகளை இணைக்கும் பாலமாகும். உறவுமுறைச் சொற்களின் ஒட்டு மொத்த நிலையும் உறவுமுறைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் விதிமுறைகளும் உறவுமுறை அமைப்பாகும். உறவுமுறைச் சொற்கள் உறவுமுறை அமைப்பின் கூறாக மட்டும் செயல்படாமல் சமுதாயக் கூறுகளின் ஆக்கத்திலும் அவற்றை முறைப்படுத்துவதிலும் தலையாய பங்காற்றுகின்றன. உறவுமுறை அமைப்பு பொதுவாகக் காணப்பட உறவுமுறைச் சொற்கள் மொழிக்கு உறவு முறையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் சொற்களின் வழி உறவுமுறையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் சொற்களின் வழி உறவுமுறை மாற்றங்களாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.

உறவு முறை வகைப்பாடு அறிவியல் வகைப்பாடகவோ உயிரியல் வகைப் பாடகவோ பண்பாட்டுக் கூறுகளின் அடிப்படையில் அமைந்த வகைப் பாடகவோ அமைகின்றது. உறவு முறை முதல்நிலை உறவு, இரண்டாம் நிலை உறவு, மூன்றாம் நிலை உறவு, தூரத்து உறவு எனும் நான்கு நிலைகளில் காணப்படுகின்றது. தலைமுறை, உறவு நிலை, உறவு வழி, பால் வேறுபாடு, வயது, உறவினர் நிலை எனும் அடிப்படைகளில் உறவு முறைகள் பொதுவாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் சிறு குடும்ப அமைப்பு நிலவுகின்றது. பாட்டன் தலைமுறை, பெற்றோர் தலைமுறை தனியன் தலைமுறை (Ego) குழந்தைகள் தலைமுறை எனும் நான்கு தலைமுறைகளுக்குரிய உறவுமுறைகளும் அவற்றிற்குரிய சொற்களும் வழக்கிலுள்ளன. தமிழ் இலக்கிய உறவுமுறைச் சொற்கள் கால வளர்ச்சியில் பல வரலாற்றுச் சொற்பொருண்மைச் சிறப்புக்களைப் பெற்றுள்ளன. உறவுமுறைச் சொற்கள் இரண்டு வகைகளில் காணப்படுகின்றன. முதல் வகைச் சொற்கள் அடிப்படையில் உறவுமுறைச் சொற்களாக அமைய இரண்டாவது வகையில் பொதுச் சொற்கள் உறவுமுறைப்

பொருளுக்கு விரிவு பெற்றுள்ளன. இவ்விரண்டு வகைச் சொற்களும் எல்லாக்கால இலக்கியங்களிலும் வழக்கிலுள்ளன. உறவுமுறைச் சொற்கள் தனிச்சொற்கள், அடுக்குச்சொற்கள், ஆக்கச் சொற்கள் எனும் வகையில் அமையப் பெற்றுள்ளன. இக்கட்டுரையில் சங்க இலக்கியம் முதல் காப்பிய இலக்கியங்கள் வரையிலான உறவுமுறை அமைப்பும் உறவுமுறைச் சொற்களின் பயன்பாடும் வரலாற்றுச் சொற்பொருண்மை நோக்கில் ஆராயப்படுகின்றன.

திருநங்கையர் வாழ்க்கை நிலை

சித்ரா, இரா.

அரவாணிகள் இவர்கள் இன்று திருநங்கையர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். சமுதாயத்தில் இன்றும் கண்டு கொள்ளப்படாத ஒரு பாலினமாகவே அமைந்துள்ளது. சிற்சில மாறுதல்கள் இருந்தாலும் இன்றும் இவர்கள் நிலை கேலிக்குரிய ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளது. ஆகவே இவர்தம் வாழ்க்கை முறை, செயற்பாடுகள் ஆகியவையும் சமுதாயம் இவர்களுக்காக என்ன செய்யலாம் என்று சிந்திக்கும் விதமாக இவ்வாய்வு அமைகிறது.

உளவியல் நோக்கில் பாரதியும் இட்டெல்சன்னும்

சித்ரா, சி.

அண்மைக் காலமாகச் சோவியத் ரஷ்யாவில் குழந்தைகள் மற்றும் இளைய தலைமுறையினர்க்கான கல்வி மற்றும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளைக் கற்பித்தலுக்கான உளவியல் அடிப்படையிலான ஆய்வுகள் முதன்மை பெற்று வருகின்றன. ரஷ்ய உளவியல்கள் அ.வி.பெத்ரோவ்ஸ்கி, என்.ஐ.நிபோம்னியாஷ்யா, வி.எஸ். மூஹினா, வி.வி. தவீதல், தி.வி. திரகூனவா, இ. எஸ். கோன், எல்.பி. இட்டெல்சன் போன்ற உளவியல்கள் பல கருத்தாக்கங்களை முன் வைத்து வருகின்றனர். மகாகவி பாரதி சோவியத் நாட்டின் புரட்சியை, ஆகாவென் நெழுந்தது பார் யுகப் புரட்சி என்று பாடிப்போற்றியவன். பாரதியின் கவிதைகளில் புதிய ஆத்திசூடி' மற்றும் பாப்பாப்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள பல கருத்துக்கள் ரஷ்ய உளவியல் மேதை எல்.பி. இட்டெல்சன்னின் கருத்துக்களுக்குப் பொருந்துவதாக அமைந் துள்ளமை வியப்பிற்குரியது. பாரதி குழந்தை உளவியலை நன்கறிந்த பேராசான் என்பதை அவனது தனி வாழ்வின் பல நிகழ்வுகளும் உணர்த்துகின்றன. உளவில் துறையில் கை தேர்ந்தவனாகப் பாரதியைக் கருத்ததோன்றும் பல கூறுகள் ஆய்வுக்குரியனவாக உள்ளன.

பல்வேறு உளவியல் அணுகுமுறைகளை ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பே மகாகவி பாரதி குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களிடத்தில் மிகப் பொருத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளமைக்கு ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. அவற்றை ஆய்வு நோக்கில் அணுகும்போது மகாகவி பாரதியைச் சிறந்த உளவியல் ஆசானாகக் கருத்த தோன்றுகிறது. பாரதி ரஷ்ய உளவியல் பேரறிஞரைப் படித்திருக்க வாய்ப் பேயில்லை. ஏனெனில் இட்டெல்சன்னைவிடக் காலத்தால் மூத்தவர் பாரதி. பாரதியின் கருத்தாக்கம் மொழிபெயர்ப்பாக ரஷ்யாவை அடைந்திருக்கக் கூடுமோ என்று கருத்த தோன்றுகின்றது.

அமெரிக்காவில் தமிழும், தமிழர்களும் சிவக்குமார் பரமசிவம்

தமிழர்கள் குடியேற்றம்

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகும் அதற்கு முன்பும் இந்திய வாழ் தமிழர்கள், வெளி நாட்டு வாழ்ந்தத் தமிழர்கள், ஈழத் தமிழர்கள் அமெரிக்காவில் குடியேறி விட்டார்கள் என்பது தமிழர்கள் கூடும் இடத்தில் இருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அமெரிக்கா என்பது வெறும் வெள்ளைக்காரர்கள், சிவப்பு இந்தியர்கள் மற்றும் ஆப்ரிக்க அமெரிக்கர்கள் மட்டும் வாழும் தேசம் அல்ல. உலக நாடுகளில் இருந்து பல்வேறு தேசங்களில் இருந்து குடியேறிய மக்களின் கூட்டு தேசமே அமெரிக்கா. இதனை ஆங்கிலத்தில் America is a land of Immigrants என்று சொல்வதும் உண்டு. புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் கடல் கடந்து வந்தாலும், தொழில், வேலை, படிப்பு, குடும்ப சூழல் இவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டு தாய் மொழி தமிழை ஏதாவது ஒரு வகையில் கை கோர்த்துக் கொண்டே நடக்கிறார்கள். இந்த மொழி உணர்வை எப்படியாவது அடுத்த தலைமுறையினருக்கு எடுத்துச் செல்லக் கரும் முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறார்கள். இந்த தமிழ்ப் பணிக்கு தமிழ்ச் சங்கம், பேரவை, இலக்கிய வட்டம், இன்னும் பல அமைப்புகள் தொடர்ந்து உதவிய வண்ணம் இருக்கின்றன.

கீழ்க்கணக்கு உணர்த்தும் சித்த மருத்துவம் சிவக்குமார், சு.

முன்னுரை

கி.பி 300 முதல் 550 வரையிலான தென்னாட்டு வரலாற்றுக் காலத்தை இருண்ட காலம் எனலாம். இது சங்க காலத்திற்கு பிறகு ஏற்பட்ட காலம். இந்தக் காலத்தில் தான் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு போன்ற இலக்கியப் படைப்புகள் தோன்றின. இந்நூலில் திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம். ஏலாதி போன்ற பாடல்கள் சித்த மருத்துவத்தின் சிறப்பைப் பறைசாற்றுகின்றன.

திரிகடுகம்

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்த மருந்து உடலுக்கு உறுதி தரும் என்று பொருள்படும் படியான பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு வாயிலாக அந்தக் காலத்தில் இருந்தே இயற்கை உணவுப் பொருட்களை நம் முன்னோர் பயன்படுத்தி வந்தனர் என்பது புலப்படுகின்றது.

சிறுபஞ்சமூலம்

இந்தப் பாடலில் கண்டங்கத்திரி, சிறுவமுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி ஆகிய மூலிகைகளின் வேர்களை ஒன்றாக்கி வரும் மருந்தினை உண்டால் மூலம் உள்ளிட்ட தீராத நோய் போகும் என்று பொருள் உணர்த்துகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் இதனுடன் சிறுநாவற்பூ, பெருநெல்லிக்கனி இம்மூன்றின் பொடியும் தினமும் உட்கொள்வதன் மூலம் மூலநோய் நீங்குவதாக உணர்த்துகின்றது.

ஏலாதி

ஏலம், இலவங்கம், சிறுநாவற்பூ, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய ஆறும் சேர்ந்த மருந்து. உயிரைக் காக்கும் மருந்து என்று பொருள் உணர்த்துகின்றது.

முடிவு

பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்னரே சித்த மருத்துவத்தின் பயன்களை அறிந்த நம் முன்னோர் அதனை எவ்வாறு நோய்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற வழிமுறைகளைப் பதினெண்கீழ்க் கணக்குப் பாடல்கள் வாயிலாக நமக்கு உணர்த்தியுள்ளனர். இதிலிருந்து சித்த மருத்துவத்தின் மாட்சிமையை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க்கவிதையின் பாடுபொருளும் செல்நெறியும்

சிவகுமாரன், அ. ரா.

குடியரசானதற்குப் பின்னர் சிங்கப்பூர்க் கவிதைகளின் வளர்ச்சியில் மரபுக் கவிதைகள், குழந்தைப் பாடல்கள், புதுக்கவிதைகள் ஆகியவற்றின் பாடுபொருள் களும் செல்நெறியும் எப்படி உள்ளன என்பதையும் மரபுக் கவிதையின் வளர்ச்சி ந. பழநிவேலு சிங்கை முகிலன் முதலான கவிஞர்கள் வழியும் தமிழவேள் கோ. சாரங்கபாணி தொடங்கி தமிழர் திருநாள் மற்றும் பல இயக்கங்களின் வழியும் எவ்வாறு வளர்ச்சி அடைந்தன என்பதையும் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது. கவிதைகளில் எத்தகு பாடுபொருள்கள் மிகுதியாகப் பாடப்பெற்றுள்ளன என்பதையும் அப்பாடுபொருள்களை எந்தெந்தக் கவிஞர்கள் மிகுதியாகப் பாடியுள்ளனர் என்பதையும் அக்கவிஞர்களுக்கு அப்பாடு பொருளில் உள்ள ஈடுபாட்டினையும் இக்கட்டுரை எடுத்துக்கூறுகிறது. குறிப்பாக இறையணர்வு, சமுதாயம் முதலான பாடுபொருள்களைக் கவிஞர்கள் ஏன் மிகுதியாகப் பாடியுள்ளனர் என்பதையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. குடியரசானதற்குப் பின்னர் சிங்கப்பூர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அரசாங்கம் பல்வேறு வழிகளில் ஊக்கம் கொடுத்து வருகிறது. குறிப்பாகக் கலாச்சார விருது, தேசிய நூலகப் புத்தக மேல் பாட்டுப் பரிசு முதலிய விருதுகள் - போட்டிகளின் வழி இலக்கிய வளர்ச்சியை அரசாங்கம் மேம்படுத்துகிறது. சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகம் உள்ளிட்ட தனியார் நிறுவனங்கள் வழங்கிடும் தமிழவேள் விருது முதலிட்ட விருதுகளின் வழி, தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தனியார் நிறுவனங்கள் அளித்து வருகின்றன என்பதையும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. சிங்கப்பூரில் மரபுக் கவிதையின் வளர்ச்சியில் சிங்கப்பூரைத் தாய்நாடாகக் கொண்டவர்களோடு மட்டுமின்றிப் பணி நிமித்தமாக இந்நாட்டுக்கு வந்தவர்கள் எவ்வெவ்வழிகளில் கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றி வருகிறார்கள் என்பதையும் சிங்கப்பூர்க் கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் செய்தித்தாள்களும் வானொலியும் எவ்வெவ் வழிகளில் பங்காற்றி வந்தன - வருகின்றன என்பதையும் இக்கட்டுரை எடுத்தியம்புகிறது. இப்போது சிங்கப்பூரில் புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதை பாடுபொருள்களில் ஏற்பட்டு வரும் வளர்ச்சி, மாற்றம், செல்நெறி ஆகியவற்றையும் இக்கட்டுரை விவரிக்கிறது. குழந்தைப் பாடல்களின் செல்நெறியில் சிங்கப்பூரில் ஏற்பட்டு வரும் நிலைகளையும் இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

தமிழ் எண்கள்

சிவகாமசுந்தரி, க. ச.

‘எண்’ என்பதன் பொருள் - எண் - வினைப்பகுதியாக வருகையில் ‘சிந்தனை செய்’ அல்லது ‘எண்ணிக்கை இட்டுச் சொல்’ என்ற பொருளிலும், பெயர்ச் சொல்லாய் நிற்கையில் எண்ணிக்கையையும் கணிதத்தையும் குறிப்பதாகவும் அமைகிறது. இவ்விரண்டுமே மனிதச் சிந்தனைக்கு அடிப்படை. அவ்வகையில் எண்ணுதல் என்பது ஒரு நுட்பமான கலையெனலாம். பழந்தமிழர் இக்கலையில் சிறந்து விளங்கினார். எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும். ‘எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப’ முதலான இலக்கியத் தொடர்கள் இதனை நன்கு வலியுறுத்தும். பழைய இலக்கண இலக்கியங்களில் எண்கள் பற்றிய குறிப்புகள் நிறைய காணப்படுகின்றன. தமிழர்தம் எண் அறிவு பற்றிய சிந்தனை பரந்து விரிந்த ஒன்று. தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெறும் எண்கள் பற்றிய நூற்பாக்களே இதனை நன்கு புலப்படுத்தும்.

எண்ணிக்கை - எண்ணம்:

எண்ணிக்கைக்கும் எண்ணத்திற்கும் இனக்கமான ஒரு தொடர்பு உண்டு. மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எண்ணிக்கையும் எண்ணமும தொடர்ந்தே வந்திருக்கின்றன.

இலக்கண அமைப்பில் எண் அழகுக்காக - எண்ணலங்காரமாகப் பயன்படுத்தப்படும் விதத்தை திருமுறைகள், திருப்புகழ், திருக்குறறாலக்குறவஞ்சி போன்ற பல நூல்களின் யாப்பமைப்பில் காணமுடிகிறது.

எண்கள் இல்லாமல் வாழ்க்கை இல்லை. உளவியல் முறையில் பார்த்தால், இந்த எண்களைக் கீழிருந்து மேலாகவோ, மேலிருந்து கீழாகவோ எண்ணுகையில் மனத்திற்கு ஒரே தளத்தில் இயங்கும் பயிற்சியும் கிடைக்கிறது.

வணிகத்தில் எண்களின்றி ஏதும் நடவாது. தமிழ் எண்கள் ௧ ௨ ௩ ௪ ௫ ௬ ௭ ௮ ௯ ௧௦ ஆக உருமாறின என்பது இன்றைய நிலையில் 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 ஆக உருமாறின என்பதற்கான விளக்கம் வரைபடத்துடன் விளக்கப்படுகிறது. அவ்வகையில் மரபுவழி அறிவியல் என்ற முறையில் ‘தமிழ் எண்கள்’ இங்கு ஆய்வுப் பொருளாக அமைகின்றன.

செவ்வியல் பார்வையில் சிலப்பதிகாரம்

சிவகாமி, ச.

செவ்வியல் கோட்பாட்டைப் பிரித்தானிய கலைக்களஞ்சியம்.: ‘ஒன்றன் உட்கூறுகளிடையே காணப்படும் ஒத்திசைவு; தெளிவான புலப்பாடு; இலக்கண வரையறைக்குக் கட்டுப்பட்ட செறிவான தன்மை; என்றும் எங்கும் நிலைத்திருக்கும் பொதுவான உண்மை; உயர்தர, கற்பித் கருத்தியல்கோட்பாடு ஆகியவற்றை மரபுச்சார்புடன் தனிச்சிறப்பாகக் கொண்டது’ என விளக்குகிறது. தமிழுக்குச் செம்மொழித் தகுதிப்பாட்டை வழங்கிய இலக்கியங்களில் தலைக் காப்பியமாம் சிலப்பதிகாரமும் சிறப்பிடம் கொள்கிறது.

செவ்வியல் பண்பை உறுதிப்படுத்தும் பத்தொன்பது கூறுகள் சிலம்பில் பொருந்திநின்றலை விளக்கி அதன் தனிப்பெருமையை எடுத்துக்காட்டுதல் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். தொன்மை, தனிப்பெருமை, முன்னோடி, தெளிவு, சிறப்பான கட்டமைப்பு, நீடித்து நிலைத்து நின்றல், தற்சார்பின்மை, பொதுமை பேசுதல், தன்காலச் சமுதாயத்தை வெளிப்படுத்துதல், உயர்வான சொல்லாட்சிகளுடன் சிறப்பான மொழிநடை, அறிவித்தலையும் மகிழ்வித்தலையும் நோக்கமாகக் கொள்ளுதல் என்பனவான செவ்வியல் கூறுகள் சிலம்பில் அமைந்து பெருமையுறுதல் பலராலும் பேசப்பட்டுள்ளமையின் இதில் சுட்டுவதுடன் அமையும்.

எடுத்துக்கொண்ட பொருளை முரணின்றிக் கற்பவர் மனங்கொள்ளும் வண்ணம் படைத்தளிக்கும் ஒத்திசைவு; விதி முறைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு மரபினைப் போற்றுதல்; சொல்லும் கருத்துகள் நம்பக்கூடியனவாகவும் நடக்கக் கூடியனவாகவும் அமைதல்; நடப்பியலையும் குறிக்கோளையும் இணைத்துக்காட்டுதல் என்பன இக்கட்டுரையுள் விரித்துரைக்கப்படும்.

பரத்தமை ஒழிப்பு நோக்கிற்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையில் மாதவியின் அறிமுகம் முதல் கதைப்போக்கும் வருணனைப் பாங்கும் அமைதல்; காப்பியம் எனும் புதிய இலக்கிய மரபினைத் தமிழுக்கு வழங்கிய போதிலும் அகத்திணை, புறத்திணை மரபுகளுக்கும் இன்றியமையா இடமளித்தல்; உளவியல் சிந்தனைகளுக் குட்பட்டமையும் கதைப்போக்கும் கதை மாந்தர் கூற்றும்; ஐம்பெரும் மன்றங்கள் என்பனவற்றை முறையே இவற்றிற்குரிய சான்றுகளாகக் கொள்ளலாம்.

நூல்கள் பாதுகாப்பில் நூலகரின் பங்கு

சிவகுமார், தி.

மனிதன் தன் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும், பண்பாடுடைய பழக்க வழக்கங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்து, வாழ்வில் தம்மைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் நூல்கள் பயன்படுகின்றன. அவ்வாறு அமையும் நூல்களைச் சேகரித்து, பராமரித்து, பாதுகாத்து, பயன்படுத்த உதவுவதே நூலகரின் தலையாய கடமையாகும்.

அவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட நூல்களை இயற்கை மற்றும் செயற்கை அழிவுகளிலிருந்து காப்பாற்றுவதும், படிக்க வரும் வாசகர்களின் தவறான நடவடிக்கைகளால் (கிழித்தல், நூல்களின் ஓரங்கள் பக்கங்களை மடித்தல், நூல்களில் எழுதுதல்) நூல்கள் சிதைவடைவதைக் கண்காணித்து அவற்றைத் தடுப்பதும் நூலகரின் கடமையாகும்.

அரிய கருவூலங்களாகத் திகழும் மிகப் பழமையான நூல்களைப் பயன்படுத்தும் போது அவை சிதலமடையக் கூடும். அத்தகைய நூல்களை பழங்காலப் பாதுகாப்பு முறைகளான வேதிப் பொருட்களைப் கொண்டு பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதும், தற்போதுள்ள கணினி யுகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அபரிமிதமான வளர்ச்சியில் மின்னாக்கம் (Digitization) செய்யப்படுகின்ற முறைகளைப் பற்றியும் நூலகர் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவராக இருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு பழங்காலப் பாதுகாப்பு முறைகளையும், கணினித் தொழில்நுட்பத்தையும் விளக்கி அவற்றை நூலகர் கற்றுத் தேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பது நூல்கள் பாதுகாப்பிற்கு மிகவும் அவசியமானதாகும் என்பதை விளக்கும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

எம்.எஸ்.பூரணலிங்கம் பிள்ளை (1866-1947)

திராவிட சைவக் கருத்தியலின் முன்னோடி

சிவகுமார், ஜி.

இருபதாம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழ்ச் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் சூழலில் மட்டுமின்றி தமிழியல் ஆய்வுச் சூழலிலும் திராவிடக் கருத்தாக்கத்தின் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இருந்துள்ளது. திராவிடக் கருத்தாக்கம் தென்னிந்தியர் திராவிடர் X வட இந்தியர் (ஆரியர்), பார்ப்பனர் X பார்ப்பனர்லாதார், இந்துத்துவம் X சயமரியாதை எனப் பல நிலைகளில் புரிந்துகொள்ளப்படும் செயல்படுத்தப்படும் இருக்கிறது. அவற்றுள் சைவம் சார்ந்தும் கடவுள்மறுப்பு சார்ந்தும் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட திராவிடக் கருத்தாக்கங்களே தமிழியல் ஆய்வு வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. சைவம் X கடவுள்மறுப்பு எனும் முரண் வடமொழி எதிர்ப்பு, ஆரிய எதிர்ப்பு, பார்ப்பனர் எதிர்ப்பு எனும் புள்ளிகளில் நட்பு முரண்களாகின்றன. பெரியாரும் மறைமலையடிகளும் இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் ஒருசேர நின்றதை இப்படியாகத்தான் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இந்தப் பின்புலத்தில் திராவிட சைவக் கருத்தாக்கத்தோடு தொடக்ககாலத்தில் மனோன்மனையம் சுந்தரம்பிள்ளையும் எம்.எஸ்.பூரணலிங்கம் பிள்ளையும் செயல்பட்டனர். சுந்தரம்பிள்ளையை நினைவில் வைத்திருக்கும் தமிழ்ச் சூழல் பூரணலிங்கம் பிள்ளையை மறந்துவிட்டது; அல்லது, அவருக்கு உரிய அங்கீகாரத்தைத் தரவில்லை. இத்தனைக்கும் இவர் பரிதிமாற்கலைஞரோடு இணைந்து தமிழை உயர்த்திச் செம்மொழியாக்கப் பாடுபட்டார். நவீன அறிவியலை உள்வாங்கி எழுதப்பட்ட முதல் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (A Primer of Tamil Literature - 1904) இவருடையதே. இதே நூலை விரிவாக்கி 1929இல் Tamil Literature எனும் பெயரில் வெளியிட்டார். மேலும், தனது எழுத்துகளில் தமிழ் மொழி, இனம், இலக்கியங்களை விரிவான உரையாடலுக்கு உட்படுத்துகிறார்.

தமிழ் மொழியின், இனத்தின் பெருமையைப் பிறநாட்டார் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென எண்ணி, பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதியுள்ளார். ஞானபோதினி (1897) எனும் இதழைத் தொடங்கி அறிவியல் கருத்துகளையும் தத்துவக் கருத்துகளையும் பரப்பினார். இவ்விதழ் 1907 வரை வெளிவந்தது. பரிதிமாற்கலைஞர் எழுதிய 'மதிவாணன்' எனும் புதினம் இவ்விதழில்தான் தொடராக வெளிவந்துள்ளது. இவர், நீதிக்கட்சி ஆரம்பித்த Justice பத்திரிகையில் நீதிக்கட்சியின் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவாக எழுதினார்.

இவரது Ravana The Great: King of Lanka எனும் நூலில் இராமாயணக் கதையை ஆரிய-திராவிடப் போராட்டமாக விளக்கி இராவணனைத் திராவிடத்

தலைவனாக அடையாளம் காண்கிறார். தமிழ்ச் சூழலில் வடமொழித் தாக்கத்தால் உருவான கம்பராமாயணத்தை விமர்சனபூர்வமாக அணுகும் முறை இவரிடம் இருந்தே தொடங்குகிறது. இவர் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதே போல் மாணிக்கவாசகர் தொடங்கி பட்டினத்தடிகள் வரையிலான அடியார்கள் குறித்து 'Ten Tamil Saints' எனும் நூல் எழுதினார். மேலும் இவர், பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் தேவையான பாடநூல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். 1908இல் கல்லூரி ஒன்றைத் தொடங்கி நான்கு ஆண்டுகள் வரை நடத்தியுள்ளார். இவ்வாறு எம்.எஸ்.புரணலிங்கம் பிள்ளை தமிழ்மொழி, தமிழ் இனம், தமிழ் இலக்கியம் குறித்த உரையாடலுக்கும் தமிழ்க் கல்வி வரலாற்றுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு செய்தவர். தமிழியல் ஆய்வு வரலாற்றில் அவரது தொண்டையும் அரசியலையும் அவரது எழுத்துகளினூடாக அவதானிப்பதாகவே இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இலங்கையில் தமிழ் மருத்துவம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - ஓர் ஆய்வு சிவசண்முகராஜா, சே.

செம்மொழியாம் செந்தமிழ்மொழியைப் பேசும் இலங்கைத் தமிழர்கள் வந்தேறு குடிகளல்லர். இந்தியாவின் ஒரு பாகமாக தாய்த்தமிழகத்துடன் இணைந்திருந்த இலங்கையில் வாழ்ந்த அவர்கள் காலநீரோட்டத்தாலும், கடற்கோள்களாலும் தாய்நிலப்பரப்பிலிருந்து பிரிந்திட சேய்நிலப்பரப்பில் தொடர்ந்தும் வாழ்ந்துவரும் வாழ்ந்தேறு குடிகளாவர். தொப்புள் கொடி உறவு என்பது வெறும் இனத்தால் மட்டும் ஏற்பட்டதன்று. தாய்நிலத்திலிருந்து பிரிந்த சேய்நிலத்திற்கும் பொருந்தும். எனவே, தாய்த்தமிழகத்தில் பின்பற்றப்பட்டுவரும் தமிழ் மருத்துவமுறை சேய்த்தமிழர் வாழும் இலங்கையில் பாகங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டு வருவதில் வியப்பேதும் இல்லை. இலங்கையில் குறிப்பாக, இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் தமிழ் வைத்தியமான சித்த மருத்துவம் பன்னெடுங்காலமாகப் பின்பற்றப் பட்டு வருகிறது. கலைப்புலவர் நவரத்தினம் அவர்கள் தமது இந்துசமயம் கற்றல் (studies in Hinduism) என்னும் நூலில் இலங்கையில் சித்தமருத்துவத்தின் தாயகமாக யாழ்ப்பாணம் விளங்குகிறது (1963, பக். 165) என்று தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். அவ்விதமே பேராசிரியர் உரகொட அவர்கள் தமது இலங்கையின் மருத்துவ வரலாறு பற்றிய ஆய்வு நூலில் சித்தமருத்துவமானது அதன் தூய்மையுடனும், தனித்துவத்துடனும் யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றுவரை கையாளப்பட்டு வருகிறது (1987, பக். 14) என்று கூறியுள்ளார். யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் தமிழ் மருத்துவமாம் சித்த மருத்துவம் உன்னத நிலையடைந்திருந்தது என்பது வரலாற்றுண்மையாகும். யாழ்ப்பாண மன்னரின் பெயர்களைத் தாங்கிய பரராச்சேகரம் என்னும் வைத்திய நூல்கள் வெளிவந்ததுடன் யாழ்ப்பாண மன்னர் களும் அவர்தம் உறவினர்களும் சிறந்த வைத்தியர்களாக விளங்கியுள்ளனர். பரராச சேகர மன்னரின் உறவினனான பரநிருப சிங்கன் என்பவர் கண்டி யரசனின் மனைவிக்கு ஏற்பட்டிருந்த தீராத சூலை நோயைக் குணப்படுத்திய செய்தி யாழ்ப்பாணச்

சரித்திரம் (1915, பக். 52) என்னும் நூலில் காணப்படுகிறது. இலங்கையில் தொன்மையான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ள தமிழ் மருத்துவமானது இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேச மக்களால் இற்றைவரை மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. ஏடுகளிலும், அச்சில் பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்களிலும் உள்ள இடைவெளிகள் (புரணமின்மை) குறைபாடுகள் (தவறுகள்) என்பனவற்றை ஆய்வுகள் மூலம் சரி செய்வதுடன், அச்சில் வெளிவராத ஏடுகளைப் பதிப்பித்தும் இந்நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள மருந்துகளை விஞ்ஞான ரீதியிலான ஆய்வுகளுக்குட்படுத்துவதன் மூலமும் மீண்டும் உன்னத நிலைக்குக் கொண்டுவரமுடியும்.

வணக்கம் பல முறைச் சொன்னேன் - ஒரு குறியியல் ஆய்வு சிவசண்முகம், எம்.

வணக்கம் செய்தல் என்பது அன்பை பரிமாறிக்கொள்ளும் ஓர் அணுகுமுறைக் கானக் குறியீடு. அதில் அன்பும் மகிழ்ச்சியும் மரியாதையும் வெளிப்படுத்தப்படும். இக்குறியீடு மொழியைப்போலவே சமுதாயம் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. எங்கே, எப்பொழுது எதனால் யாருக்கும் எப்படி வணக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்பது ஒவ்வொரு சமுதாயத்திற்குள்ளும் அல்லது வாழ்விடச்சூழல்களிலும் அதன் கலாச் சாரம் பண்பாட்டு அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும் ஒரு செயல் முறையாகும். வணக்கம் செய்வதற்கு நாம் பலமுறைகளாலான குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துகின்றோம்.

பகுப்பாய்வு

மதம் சார்ந்த வணக்கம், அலுவல் சார்ந்த வணக்கம், கல்வி, வயது, பாலினம், சார்ந்த சமூக தகுதிகளுக்கான வணக்கம் போன்றவை இக்கட்டுரையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகின்றன.

முடிவுரை:

மொழியும் வெளியும் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையன. அது போலவே குறியும் வெளியும் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையதாக காணப்படுகின்றன. வணக்கம் செய்வதற்குரிய குறியீடுகள் வெளியை குறைப்பது, கூட்டுவது அல்லது மிக குறைப்பது, மிக மிக குறைப்பது போன்ற செயல்பாடுகளேயாகும். சமூகக் காரணிகள் அல்லது மதம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் தான் வெளியை கூட்டுவதற்கும் குறைப்பதற்குமான காரணங்களாக இருக்கின்றன. இவற்றின் தொடர்பு நிலைகளை இக்கட்டுரை ஆய்கின்றது.

திரைத்தமிழ்

சிவசாமி, பி.

மாநாடுகளிலும் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்வதால் பயனேதுமில்லை என்ற எண்ணங்கொண்ட என்னை உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு மாற்றி விட்டது. பல்வேறு அரிய தலைப்புகளைப் படித்துக் கொண்டு வந்தபோது திரைத்தமிழ் என்னும் தலைப்புச் சுண்டி இழுத்ததே காரணமாகும்.

பொது நோக்கு :

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றி எண்ணற்ற இடுக்கண்களுக்கு இடையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மொழிகளில் தமிழும் ஒன்றாகும். அத்தமிழ் மொழி உலகம் உள்ள அளவும் வாழவேண்டும் என்பதே பொது நோக்கமாகும்.

சிறப்பு நோக்கம் :

தமிழின் வளர்ச்சிக்குப் புலவர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆய்வாளர்கள், அரசியல்வாதிகள் எனப்பலர் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு முதல் இடத்தில் இருப்பது தகவல் சாதனங்கள்தான் என்றால் அது மிகையாகாது. அவற்றிலும் குறிப்பாகத் திரைத்தமிழே முதலிடத்தில் இருக்கிறது என்பதே சிறப்பு நோக்கமாகும். திரைத்தமிழ் என்ற தலைப்பில் நடிப்பு, பேச்சு, பாட்டு, பண்பாடு, இயற்கைக்காட்சிகள், சண்டைக்காட்சிகள், கிராம, நகர மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் என எத்தனையோ பிரிவுகள் உள்ளன.

பேச்சு :

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் நடித்த நடிகர்கள் பேசும்போது அப்பேச்சோடு ஒன்றிப்போய் விட்டனர். கலைஞர் மு.க. அவர்களின் வசனத்தை நல்ல உச்சரிப்போடு பேசியதால் அன்றைய மாணவர்கள், இளையர்கள், பெரியோர்கள் ஆகிய அனைவரையும் கவர்ந்தது மட்டுமல்ல, சிந்திக்கவும் செய்தன. அவ்வாறே அறிஞர் அண்ணாவும் மற்றவர்களும் எழுதிய வசனம் எல்லோரையும் கவர்ந்தது.

நடிப்பு : அன்று நடித்தவர்களில் பலர் உண்மையாகவே நடிப்பைப் பயின்றவர்கள். அவர்கள் வசனத்தைப் பேசி நடித்தபோது பலருக்கு அது நடிப்பாகத் தெரியாது. உண்மையானது என்றே நம்பினர். அந்த அளவுக்குத் தத்ரூபமாக இருந்தது. ஆண்கள் மட்டுமல்ல, பெண்களும் மிகச் சிறப்பாக நடித்தனர். அவர்கள் அனைவருமே இனிய, எளிய தமிழில் நல்ல உச்சரிப்போடு பேசினார்கள். விதவிதமான ஆடைகள் இருந்தபோதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கே உரிய அந்தச் சேலையை அணிந்து கொண்டு நடித்தபோது தனி அழகே தெரிந்தது. அதிலும் நாட்டுப்புறம், நகர்புறம் என்பதிலேகூட சற்று மாறுபாடு தெரியும். இவ்வாறு ஆடை அணிகள், பழக்க வழக்கம், நடையுடை ஆகிய அனைத்திலும் பண்பாட்டைக் காணமுடிந்தது.

பாடல்கள் : எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஆனாலும் அன்றைய திரைப்படப் பாடல்களில் சில வரிகளாவது நினைவில் நிற்கின்றன. அவற்றை இடை இடையே அசை போட முடிகிறது. மாமன், மாமி, அப்பா, அம்மா, பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் ஆகியோர் இருந்தாலும் வெட்கமோ, நாணமோ, அச்சமோ இன்றி பாட முடிகிறது. இவற்றை எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கும்போது இன்றைய திரைத்தமிழை அதிக பயனுள்ளதாகக் கருத முடியவில்லை. தமிழின் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்ப்பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், தமிழர்களின் முன்னேற்றத் திற்கும் திரைத்தமிழ் பலன் தர வேண்டுமென்றால் மாற்றம் காண வேண்டியது அவசியம் எனக் கூற வேண்டும்.

குறிப்பு:

ஆய்வுக் கட்டுரையில் இடம்பெறும் கூறுகள், ஆய்வுச் சுருக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் விரிவினைக் கட்டுரையில் காணலாம்.

அனாதம் வாதமும் தமிழ்ச் சமுதாய விடுதலையும் சிவப்பிரகாசம், வெ.

ஈராயிரத்து ஐந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்து மறைந்த கௌதம புத்தர், வாழ்வின் துயரத்தை அதாவது துக்கத்தைப் போக்க அறிவை (புத்தியைப்) பயன்படுத்த வலியுறுத்தினார். அனைத்தும் மாறுதலுக்கு உட்பட்டது. மாற்றம் என்பது நிலைனது (Change is Permanent) இளமை முதுமையாகவும், பிறப்பு இறப்பாகவும், ஏற்படுவதெல்லாம் மாற்றத்தின் விளைவே, மாற்றத்தைப் புரிந்து கொண்டால், நிலையாமையின் உண்மை விளங்கும். நிலையாமையை அறிந்து கொண்டால், வாழ்வின் துயரத்தை, சோகத்தை, துக்கத்தை வென்று விடலாம். இதுவே 'நிர்வாண' நிலையாகும். ஆக, 'நிர்வாண நிலை' அடைதல் அல்லது நிப்பானம் என்பது மனிதப் படைப்பின் இயக்கவியல் (Dynamic) விதியான 'மாற்றத்தின் பரிமாணத்தை அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கும்' அறியாமை என்ற மாயையிலிருந்து விடுபடுவதே ஆகும் (Freedom from Ignorance)

இவரது, வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை ஆரிய சனாதனிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. 'சனாதன மதம்' என்பது 'மாறாதது' ((Changeless) என்ற பொருளுடையது. மாற்றத்திற்கு அனைத்தும் உட்பட்டது என்ற புத்தரின் அறிவுறுத்தலை, பிராமணிய சனாதன வேதியர்கள் ஏற்க மறுத்தனர். அதற்குப் பதிலியாக (Alternative theory)

வர்ணாசிரம தத்துவத்தை உருவாக்கினர். இதன் உள்ளே பதுங்கி இருக்கும் 'தத்துவம் (Hidden philosophy)' ' மனித விடுதலைக்கு எதிரானது மட்டுமன்று, திராவிடத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தை அடிமைப்படுத்தி, சுரண்டலை உண்டாக்கும் மூன்றாந்தர க்யூச்சி அடங்கிய திட்டமாகும் என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

அனைத்தும் மாறுதலுக்கு உட்பட்டது என்ற புரட்சிகரமான இயக்கவியல் (Dynamic)

இப்பிறவியில் தமிழர்கள் பொய் நெல்லான முற்பிறவி, பிற்பிறவி என்ற கற்பனையான குருட்டு மத போதனையை நம்பி இப்பிறவியில் பெற்ற கை நெல்லை உண்மையான வாழ்க்கையைப் பறிகொடுத்துத் துன்பத்தில் வாழ்கின்ற தமிழரின் கையறு நிலையைத்தான் இப்பாடல் அறிவுறுத்துகிறது. குருட்டுத் தனமான நம்பிக்கை வைத்து, வாழ்க்கை இன்பத்தை இழந்து, துயரத்தில் சிக்கிச் சீரழியாமல் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி, அடிமையாக வாழாமல் சமத்துவம், சுதந்திரம், சகோதரத்துவம் போன்றவற்றை அடைய வேண்டியது என்பதை வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகும் என்பதை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

சிங்கப்பூரில் குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம்

சிவப்பிரியா, சு.

அயல்நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் பழந்தமிழரின் அகவாழ்வியலை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் எனும் நோக்கில் சாமி சிதம்பரனாரால் உருவாக்கப்பட்ட உரை இலக்கியம் குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம்.

சிங்கப்பூர் மண்ணிலிருந்து தமிழ் பரப்பும் பணியைச் செய்துவந்த தமிழ் முரசு நாளிதழில் இக்குறுந்தொகை உரைத்தொடராக வெளிவந்து சிங்கைவாழ் தமிழர்களிடம் பழந்தமிழ் இலக்கிய வளங்களையும் பழந்தமிழர்ப் பண்பாட்டு மரபுகளையும் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தது. இந்தப் பெரும்பணியில் சாமி சிதம்பரனார் எந்த அளவுக்கு வெற்றி கண்டுள்ளார் என்பதை அளந்தறிய முற்படுவதே இவ்வாய்வுரையின் மையம்.

சாமி சிதம்பரனார் இதழியல் நடையில் குறுந்தொகைக்கு உரை வரைந்திருப்பதால் அதில் எளிமைப்பண்பு இயல்பாக அமைந்துள்ளது.

அயல்நாட்டு வாசகரின் பிரிதிறனைக் கணக்கில் கொண்டு இவருடைய உரையின் போக்கு அமைந்துள்ளது.

குறுந்தொகை பாடல்கள் பல நாடகப் பாங்கு கொண்டவை என்பதைக் கண்டறிந்து அவற்றை அக்கலை வடிவத்திலேயே தந்திருப்பதை இவர்தம் தனித்தன்மையாகக் கொள்ளலாம்.

மேற்சூடிய இந்த மூன்று கருத்தியல்களைச் சான்றுடன் நிறுவ இவ்வாய்வுரை முயலும்.

தமிழ் மரபு வழி ஆவணங்களைப் பாதுகாப்பதில் மலேசியத் தமிழர்களின் பங்கு

சிவபாலன், கோவி.

சுவடியியல் துறை தமிழர்களின் வரலாற்றோடும் வாழ்வியலோடும் நெருங்கிய தொடர்புடைய முன்னோர் தங்களின் அரிய படைப்புகளை எல்லாம் சுவடிகளில் தாம் பதியச் செய்திருக்கின்றார்கள். மொழி, இலக்கணம், இலக்கியம், ஆவணம், ஆன்மிகம், மருத்துவம், கணிதம், சோதிடம், இசை, சாத்திரம், தோத்திரம் என இன்னும் பல இலக்கியச் சொத்துகளை இன்று நாம் பெற்றுப் பயனுறுவதற்கு சுவடிகள் தாம் அடிப்படை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளன. இன்று தமிழ்மொழி செம்மொழிக்கான தகுதியைப் பெற்றிருக்கின்றது. என்றால், அதற்குத் தரமான இலக்கண இலக்கியங்களைத் தாங்கியிருந்த தமிழ்ச்சுவடிகளே முதன்மைக் காரணமாக அமைந்துள்ளன.

மலேசியத் தமிழர்களும் ஒலைச்சுவடிகளுக்கும் சற்றேறத்தாழ 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து உறவு இருந்து வருகின்றது. ஆன்மிகம், சித்த மருத்துவம், சோதிடம், மாந்திரிகம் போன்ற துறைகளைச் சார்ந்த ஒலைச்சுவடிகளைத் தமிழகத்திலிருந்து அன்றைய மலாயாவுக்கு வந்து குடியேறிய தமிழர்கள்

உடன்கொண்டு வந்தார்கள். அச்சுவடிகளுள் பல அழிந்தன. சில இன்றளவும் தனி நபர்களால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சுவடியியல் துறையில் உள்ள இந்த உறவு ஆராய்ச்சித் துறைக்கும் விரிவு படுத்தப்பட்ட வேண்டும். இதன் வழி, மலேசியாவில் பட்டப்படிப்பு மேற்கொள்ளும் ஆராய்ச்சி மாணவர்களும் இலக்கிய ஆர்வலர்களும் இத்துறையில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு மொழிக்கும் இனத்துக்கும் பயன்தரும் பல்வேறு கண்டுபிடிப்புகளை வெளிக்கொணர முடியும். அந்த வகையில் இந்தக் கட்டுரை, தமிழர்களின் மரபு வழி ஆவணங்களைக் காப்பதில் மலேசியத் தமிழர்களுக்குள்ள கடப்பாட்டைப் புலப்படுத்துகின்றது. இந்தக் கட்டுரை மூன்று அடிப்படை நோக்கங்களைக் கொண்டு படைக்கப்படுகின்றது.

1. சுவடியியலுக்கும் மலேசியத் தமிழர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறிமுகப் படுத்துதல்
2. மலேசியத் தமிழர்கள் சுவடியியல் துறையில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புகளை அறிமுகப்படுத்துதல்
3. சுவடியியல் துறை மலேசியாவில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கான எதிர்காலத் திட்டங்களை முன் வைத்தல்.

சமய நூல்களில் உணவும்மனமும் குணமும்

சிவபெருமான், அ.

மனிதர்கள் உண்ணும் உணவிற்கும் மனதிற்கும் தொடர்புண்டு. அத்தொடர்பால் அவர்களுக்கு மனமும், அம்மனத்தால் மூன்று வகைக் குணமும் உண்டாகின்றன. இக்கருத்தைத் தக்க சான்றுகளுடன் எடுத்துரைக்க இக்கட்டுரை முற்படுகின்றது.

மையப்பொருள் :

ஒவ்வொரு மனிதர்கள் உண்ணும் உணவு உடம்பிற்கு வலிமையைத் தந்துவிட்டு கழிவுப் பொருளாகிய மலமாகி அவர்கள் உடம்பை விட்டு நீங்குகின்றது. மக்களில் பெரும்பான்மையினரும், அயல்நாட்டு உணவு ஆராய்ச்சியாளர்களும் இக்கருத்தைத்தான் கூறி வருகின்றனர். இவர்கள் கூற்றின்படி உண்ணும் உணவு வலிமை (Strength), கழிவுப் பொருள் (Motion) என்று இரண்டாகத்தான் பிரிகின்றது. ஆனால் இக்கருத்திற்கு மாறாகத் தமிழகத் தத்துவஞானிகளாகிய திருமூலர் முதலானோர் உண்ணும் உணவு மூன்று கூறாகப் பிரிகின்றது என்று உறுதி செய்துள்ளனர். திருமூலர் தாம் அருளிய திருமந்திரத்தில் அருந்திய அன்னம் அவை மூன்று கூறாம் என்ற பாடற் (1933) கருத்தின்படி ஒருவர் உண்ணுகின்ற உணவின் ஒருகூறு உடம்பாகவும், ஒருகூறு மனமாகவும், ஒருகூறு மலமாகவும் ஆக மூன்று கூறாகப் பிரிகின்றது என்று கூறியுள்ளார்.

தத்துவராய சுவாமிகள் அருளிய சசிவன்னபோதம் என்னும் ஞானசாத்திர நூல் ஒருவர் பருகுகின்ற நீர் மூன்று கூறாகப் பிரியும் என்று (பாடல் 50) கூறியுள்ளது. அஃதாவது, பருகும் நீரின் முதற்கூறு மூத்திரமாகவும், இரண்டாம்கூறு இரத்தமாகவும், மூன்றாம்கூறு மூச்சுக் காற்றாகவும் பிரியுமாம்.

முடிவுரை:

நிறைவாகத் தொகுத்துக் கூறின், ஒருவர் உண்ணும் உணவும், பருகும் நீரும் மூன்று கூறாகப் பிரியும், அவற்றுள் உண்ணும் உணவால் இரண்டாம் கூறாகப் பிரியும் மனத்தால் மூன்று வகையான குணங்கள் உண்டாகும். இக்கருத்துகளைத் திருமந்திரம், சசிவன்னபோதம், பகவத் கீதை முதலான சமய நூல்களைக் கொண்டு விரிவாக எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

செந்தமிழிசை

சிவமணி சுப்பிரமணியன்

பழங்காலத்திலிருந்தே தமிழர் வாழ்வில் இசை மேலோங்கி இருந்தது. தமிழர் வாழ்வில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை இசை இணைந்தே கிடந்தது. பள்ளர் வாழ்க்கை, குறவர் வாழ்க்கையெல்லாம் இசைப் பாடல்களுடன் இணைந்தவை. ஏற்றப்பாட்டு, பள்ளு, குறவஞ்சி ஆகியவை இவர்களின் வாழ்க்கையை ஒட்டித் தோன்றியவையே.

சிந்து, நொண்டிச்சிந்து, காவடிச்சிந்து, கிளிக்கண்ணி வகைப்பாடல்கள் எல்லாம் தமிழரின் வாழ்க்கையில் பின்னிப் பிணைந்தே கிடக்கின்றன.

பழந்தமிழ் இசை நூல்கள்

பல இசைத் தமிழ் நூல்கள் சங்க காலத்துக்கு முன்னரே இருந்ததையும் அவை காலப்போக்கில் மறைந்து விட்டதையும், சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரைப்பகுதியால் அறியலாம். இசைத்தமிழ் நூலாகிய பருங்குருகு, நாரதன் செய்த பஞ்ச பாரதியம், நாடகத்தமிழ் நூலாகிய பரதம், அகத்தியம் முதலிய நூல்களும் மறைந்தன. அகத்தியரின் மாணவரான 'சிகண்டி' என்பவரால் எழுதப்பட்ட 'இசை நுணுக்கம்' மற்றும் இந்திரகாளியம், பஞ்சமரபு, பரத சேனாபதியம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் ஆகிய ஐந்து நூல்களும் அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகாரத்துக்கு உரையெழுத் துணை புரிந்தன.

தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்களில் இசை பற்றிய குறிப்புகளும், இசைபாடும் தொழிலை உடைய பாணர், விறலியர் ஆகியோரைப் பற்றிய குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன.

சிலப்பதிகாரத்தில் இசையைப் பற்றிய செய்திகள் பல உள்ளன. பன்னிரு திருமுறைகளில் தமிழிசைப் பற்றிய செய்திகள் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. பரத முனிவர்க்கு முன்பே தமிழிசை இருந்தமையை இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது. நுண்ணிய தாள முறையில் பாடும் இசையும் மிக நுண்ணிதே ஆதல் வேண்டும் என்பது வெளிப்படையாகும். இவ்வளவு நுண்ணிய முறையில் இசை தென்னாட்டில் வழங்கி வந்தது. அதற்கேற்ற நுண்ணிய தாளமுறை தட்சிணமார்க்கம் என்று பெயர் பெற்றது. இதைப் பரதமுனிவர் அறிந்திருந்தார் என்றும், இவற்றிற்கும் பரத முனிவரின் நாட்டிய நூலே சான்று பகர்வதைக் காண்க என்று கு. கோதண்டபாணி பிள்ளை அவர்கள் தமது நூலில் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இயற்கை தந்த இசை

ஏழிசையும் இயற்கை ஒலிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் தமிழர் பண்பாடு மிகவும் போற்றத்தக்கது. இயற்கையாக உள்ள பறவைகள், விலங்குகள், இவற்றின் ஒலி எவ்வாறு ஏழிசைகளுக்கும் ஒத்து ஒலிக்கின்றது என்பதை நிகண்டுகள் வழி விளக்குகிறது இக்கட்டுரை.

வட்டப்பாலை

இளங்கோவடிகள் ஆய்ச்சியர் குரவையுள் ஏழு நரம்புகள் நிற்கும் முறையில் ஐந்திசைப் பண் எழுவதையே உணர்த்தினார். எழுவர் இள மங்கையரை ஏழு இசை நரம்புகள் நிற்கும் தொன்றுபடு முறையில் (The Primordial Scale) நிறுத்தி அம்முறையிலிருந்து கிளை முறைப்படி ஐந்து சுரங்கள் ஒலித்து முல்லைத் தீம்பாணியாவதை இளங்கோவடிகள் விளக்கியுள்ளார். ஏழு சுரங்கள் 12 பிரிவுகளாக நில்லாமல் மேலும் 22 பிரிவுகளாயின. 22 பிரிவுகளும் 7 கிளைகளையும் கொண்ட இசை அமைப்புகளை, ஏழ் பெரும் பாலை என்பர். இப்பாலை இசை தமிழ்நாட்டில் இயற்கையாக எழுந்த இசை முறை எனச் சிலப்பதிகாரம் உரைத்துள்ளதை விளக்கும் கட்டுரை இது.

பாவேந்தரிடம் ஒரு வினா

சிவமணி, கு.

1954- ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெள்ளிவிழாவில் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாருக்கு மதிப்பியல் பட்டம் வழங்கும் நிகழ்ச்சி. நாவலர் பாரதியாரைப் பாராட்டுவதற்காகப் பாரதிதாசனாரை அழைக்கசென்றேன். பிறர் கேட்கத் துணியாத வினாக்களைத் தொடுத்த அவரிடமிருந்து விடைபெற முடிந்தது. அவ்வாறு தொடுத்த வினாக்களுள் ஒன்று, நீங்களோ பார்ப்பனியத்தைக் கடுமையாகச் சாடும் தந்தை பெரியாரின் பெருந்தொண்டர்; அப்படிப்பட்ட நீங்கள் பார்ப்பனராகிய பாரதிக்குத் தாசனானது எவ்வாறு பொருந்தும்? என்று கட்டுரையாளர் வினாவைத் தொடுத்த அக்கணமே, சாய்வு நாற்காலியில் ஓய்வாகப் படுத்திருந்த பாரதிதாசன் என்ன சொன்னே என்று சீற்றத்துடன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார். அருகிருந்த கட்டிலின் ஓர் ஓரத்தில் அமர்ந்திருந்த கட்டுரையாளர் அவர் கண்ணில் தெரிந்த கடுமையைக் கண்டு விரைவாக மறு ஓரத்திற்குச் சென்றுவிட்டார். இவையெல்லாம் ஒரு கணத்தில் நிகழ்ந்தன. அடுத்த கணமே இயல்புநிலைக்குத் திரும்பிய பாரதிதாசன், கட்டுரையாளரை அருகழைத்துத் தாம் பாரதிதாசன் எனப் புனைபெயர் வைத்து கொண்ட காரணத்தைப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுடன் இணைத்துக் கூறினார். அவற்றுள் ஒன்று:

பாரதியார் ஒன்றுமில்லாதற்கெல்லாம் கூட மிக சினம் கொள்வார். வழக்கம் போல மாலை நேரத்தில் பாரதிதாசன் பாரதியார் வீட்டிற்குச் சென்றார். அங்கு அவர் இல்லை. அவர் மனைவி மீது கோபம் கொண்டு வெளியிலே சென்றுவிட்டார். அதற்குக் காரணம் குறித்த நேரத்தில் காப்பி கொடுக்கவில்லை என்பதாம். பாரதிதாசனுக்கு பாரதியார் எங்குச் செல்வார் என்று தெரியும். புதுச்சேரித் தொடர்வண்டி நிலையத்தில் பாரதியார் உலாவிக்கொண்டிருப்பதைக்

கண்ட பாரதிதாசன், தம் கையில் காசு இருப்பதாகவும், அய்யர்கடையில் சென்று இருவரும் காப்பி குடிக்கலாம் என்றும் தெரிவித்தார். பார்ப்பாணை அய்யர் என்ற காலமும் போச்சே என்று கூறிய பாரதியார் அய்யர்கடைக்குச் செல்வதற்குப் பதிலாக, சாக்கடை ஓரமாக மிகவும் அருவருக்கத்தக்க நிலையில் இருந்த ஓர் இசுலாமியரின் தேநீர்க் கடையில் நுழைந்தார். தேநீர் வந்ததும் எவ்வகையான முகச்சுளிப்புமின்றிக் குடித்தார். பழமைப்பிடிப்பிலே கட்டுண்டிருந்த பாரதிதாசன் தனக்கு வைத்த தேநீரைக் குடிக்காமல் இருப்பதைக் கண்ட பாரதியார் தமது உள்ளக்கிடக்கையை எடுத்துரைத்த செய்தியும் அதனால் ஈர்க்கப்பட்ட பாரதிதாசன் மனநிலையும் கட்டுரையில் விளக்கப்படும். மேலும்

சுத்திரனுக்கு ஒரு நீதி- தண்டச்

சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொரு நீதி

சாத்திரம் சொல்லுமாயின் -அது

சாத்திரம் அன்று சதிஎன்று கண்டோம்

என்று பாடிய பாரதிக்குத் தான் தாசன் ஆனதாகவும் தெரிவித்தார் பாவேந்தர். இது குறித்தும் விரிவாகக் கட்டுரையில் விளக்கப்படும்.

யாழ்ப்பாண வழக்கில் வழக்கொழிந்து போகும் தமிழ்ச் சொற்கள் - ஓர் சமூக மொழியியல் ஆய்வு

சிவராணி சிறிசற்குணராசா

ஒரு பொருளை உணர்த்த ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வழங்கப்பட்ட சொல் காலப்போக்கில் இழக்கப்பட்டுப் போதல் வழக்கிழத்தல் எனப்படும். இவ்வழக்கிழந்து போகின்ற சொற்களுக்குப் பதிலாகப் புதிய சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வழக்கிழந்து போகும் தன்மை எழுத்து வழக்கை விடப் பேச்சு வழக்கிலேயே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு காலப்பகுதியிலும் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும் தேவைக்கும் ஏற்றவாறு பொருள்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் குன்றியும் திரிந்தும் விரிந்தும் வழங்குகின்றன. இவ்வாறாக நமது சமுதாயத்தில் ஒரு காலத்தில் பெருவழக்கினைப் பெற்றிருந்த சொற்கள் இன்று வழக்கிழந்து போயுள்ளமையும், அவ்வழக்கிழந்த சொற்களுக்குப் பதிலாக இன்று வேறு புதிய சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றமையும் நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது.

நாம் பேசும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மொழியில் எத்தனையோ சொற்கள் வழக்கொழிந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. வழக்கொழிந்து போகும் சொற்களையும் அதற்கான காரணங்களையும் சுருக்கமாக விளக்குவதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இன்று யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தில் முன்னைய காலத்தவர் பயன்படுத்திய பல சொற்கள், தொடர்கள் என்பன பயன்பாட்டில் இல்லை. தொன்மை வாய்ந்த பழைய சொற்கூறுகளைக் கொண்ட யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் மொழியில் பல்வேறு

காரணங்களின் அடிப்படையில் சொற்கள் வழக்கொழிந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை கள ஆய்வு மூலம் திரட்டிப் பெறப்பட்ட தரவுகள் முதன் நிலைத்தரவுகளாக இவ்வாய்விற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக நூல்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் முதலியன பயன்படுத்தப்பட்டதுடாக இந்த ஆய்விற்கான தரவுகள் திரட்டப்பட்டுள்ளன. வழக்கொழிந்து போகும் தமிழ் சொற்கள் பற்றி ஆய்வு விரும்பிச் செய்யத்தக்க, செய்ய வேண்டிய ஓர் ஆய்வாக உள்ளது. இப் பொருள் பற்றி வருங்காலத்தில் ஆராயும் ஆய்வாளர்களுக்கு இவ்வாய்வு ஓர் அடிப்படையாகவும் அமையும் எனலாம்.

சித்த மருத்துவம் – நாளைய நோய்களுக்குமான இன்றைய நம்பிக்கை

சிவராமன், மரு.கு.

மாற்று முறை மற்றும் பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளின் பயனும் அதற்கான தேடலும் உலகெங்கும் அதிகரித்து வரும் காலம் இது. தொற்று நோயின் பிடியிலிருந்தும், பெருவாரியான உயிரிழப்பிலிருந்தும நவீன மருத்துவம் அன்று நம்மைக் காப்பாற்றியது மறுக்க முடியாத உண்மை. அதே சமயத்தில், புதிய புதிய வாழ்வியல் நோய்கள் இன்று பெருகி வயோதிகம் என்பது கசப்பான காத்திருக்கும் காலமாகி வருகிறது. வீட்டிற்கு ஒருவர் ஆஸ்மா, சர்க்கரை நோய், மாரடைப்பு, புற்றுநோய், மனநோய் மற்றும் பக்கவாதம் எனும் தொற்றாத நோய்களினால் (non communicable disease) கண்டிப்பாகப் பாதிக்கப்பட்டு அவதிப்பட்டு வருகின்றனர். உழைப்பின் மூலம் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கும் 40 வயதை ஒட்டிய நபர்கள் இது போன்ற தொற்றாத நோய்களினால் (non communicable disease) பாதிப்புறுவதால் இந்தியாவின் எதிர்காலத்திற்கு பெரும் சவால் என, மூரே மற்றும் லெப்பசுவின் மருத்துவ அறிக்கை எச்சரிக்கிறது. இந்த நோய்களுக்கெல்லாம் சித்த மருத்துவம் முதலாம் பாரம்பரிய மூலிகை மருத்துவங்களும், மதிப்பு கூட்டப்பட்ட உணவுப்பொருட்களும் தான் உலகெங்கும் அதிகம் தேவைப்படுகிறது.

இக்கட்டுரை சித்த மருத்துவம் எங்ஙனம் இந்த தேவையைப் பூர்த்தி செய்யத் தன்னை தயார் செய்ய வேண்டும் என்ற கருதுகோள்களை முன்வைக்கிறது. சித்த மருத்துவத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள, இன்று வழக்கொழிந்த போய்விட்ட காலை பானங்களான, முசுமுசுக்கை கரிகாலை பானகம், இலவங்கத்தேநீர் முதலான பானங்கள், மருத்துவ குணமிக்க தினை, கம்பு முதலான சிறு தானியங்கள், அதிகம் சந்தைப்படுத்தாத இலந்தை, நாவல், மணித்தக்காளி மருத்துவ குணமிக்க கனிகள் இவைகளின் மருத்துவ மற்றும் மதிப்புமிக்க உணவியல் பண்புகள் குறித்த ஆய்வுகளின் முடிவுகளும் அதன் பன்னாட்டுச் சான்றுகளும் இக்கட்டுரையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. நம்மை இன்று பெரிதும் அச்சுறுத்தும் தொற்றாத நோய்கள் (non communicable disease) பிடியிலிருந்து வெளியேற இந்த ஆய்வு முடிவுகள் வழிவகுக்கும். இந்த முடிவுகள் சித்தமருத்துவத்தையும் அதன் பிற கூறுகளையும் உலகம் முழுமையும் எடுத்துச் செல்ல உதவிடும்.

**செம்மொழித் தமிழ் மரபில் விபுலானந்த
அடிகளாரின் யாழ்நூல்
சிவலிங்கம் சிவநிர்த்தானந்தா**

செம்மொழித் தமிழுக்கு பெருமை சேர்க்கும் நூல்களில் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாருடைய யாழ்நூலும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். இசை, நாடகம் ஆகிய நுண்கலைத் துறைகளில் அடிகளாருக்கு இயல்பான ஈடுபாடு இளமைக்காலம் தொடரே இருந்து வந்துள்ளது. அடிகளார் யாழ்நூலை ஆக்குவதற்கான பின்னணி பற்றியும் அதற்கான புலமை பற்றியும் அந்நூலின் சிறப்புப் பற்றியும் செம்மொழித் தமிழுக்கு இதனால் கிடைக்கப்பெறும் பெருமை பற்றியும் எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பழந்தமிழர்களது இசைமுறைமைகள், அவர்கள் பயன்படுத்திய இசைக்கருவிகள், பண்கள் உண்டாகிய முறைமைகள் ஆகியவற்றை ஓரளவு அறிந்துகொள்வதற்கு சங்க இலக்கியங்கள், இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, நாயன்மார்களின் தேவாரங்கள், வடமொழி இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள் போன்றவை துணை நிற்கின்றன. அடிகளாரும் இவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு தமிழருக்குரிய இசைப் பாரம்பரியத்தை இனங்காண முயன்றுள்ளார்.

யாழ்நூல் 1947 இல் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளால் கரந்தைச் சங்கத்தாரின் உதவியுடன் வெளியிடப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருக்கொள்ளம்புதூரில் அரங்கேற்றப்பட்டது. தமிழறிவு, இசையறிவு, கணிதஅறிவு, பௌதிக விஞ்ஞான அறிவு நிறையப்பெற்றவர்களாலேயே ஓரளவு யாழ்நூலை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். எனவே பண்டைத் தமிழரின் இசைக்கருவிகளையும் இசையையும் வெளிக்கொணர்வதும் தமிழிசைக்குரிய வரலாற்றை மீட்டிப் பார்ப்பதும் இசையாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத விடயங்களைக் கணித பௌதிக துறைகளினூடாக விளக்குவதையும் அடிகளார் தனது நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கலாம்.

பாயிரவியல், யாழ்நூற்பியல், பாலைத் திரிபியல் பண்ணியல், தேவாரவியல், ஒழிபியல், பிற்சேர்க்கை என்னும் பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ள யாழ்நூல் பழமைக்கும் பழமையாய் புதுமைக்கும் புதுமையாய் வளங்குன்றாய் பெருமையுடனும் சிறப்புடனும் விளங்குகின்றது. அடிகளாருக்குத் தமிழ் நாட்டில் இருந்த காலமும் பல்வேறு வகையிலும் அவருடைய ஆளுமை விருத்திக்கு துணை நின்றன என்றே கூறலாம். இசையில் ஆர்வம் உருவாதற்கும் தமிழ்நாட்டுச் சூழல் ஓரளவு வழிசமைத்துக் கொடுத்தது. தமிழ் நாட்டில் வேகம் பெற்ற தமிழிசை இயக்கமும் அவரை இசைத்துறையின் பக்கம் ஈர்த்திருக்க வேண்டும். அடிகளார் தமிழிசை பற்றி நடத்திய ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுதான் யாழ் நூல் என்று துணிந்து கூறலாம்.

ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம்

சிவலிங்கராஜா, எஸ்.

ஈழநாட்டிலே தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் எழுந்த சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தமிழில் சிறுவர் இலக்கியத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றி, பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களின் அடிப்படையிலும் வாய்மொழி மரபுச் சான்றுகளின் அடிப்படையிலும் சுருக்கமாக நோக்கி ஈழத்திற் சிறுவர் இலக்கியத்தின் தோற்றமும் தொடர்ச்சியும் கால ஒழுங்கிலே விரிவாக ஆராயப்படும்.

சிறுவர், பாலர், குழந்தை முதலான சொற்களின் பொருண்மை எவ்வாறு வயது நிலை, மொழி, கற்றுச் சூழல் பற்றிய அறிவு, கொள்வனவுத் திறன், உளவியற் பாங்கு முதலிய நிலைகளிற் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதைக் குறிப்பிட்டு, ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியம் இந்தப்படிமுறைகளை எந்தளவுக்கு உள்வாங்கியுள்ளது என்பது இக்கட்டுரையிலே தெளிவுபடுத்தப்படும்.

ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கிய கர்த்தாக்களின் கல்விப் பின்னணி, ஆற்றல், அனுபவம் ஆகியவையும் அவர்களின் படைப்புத் திறனும் விமரிசனரீதியாக விரிவாக நோக்கப்படும்.

தமிழகத்துச் சிறுவர் இலக்கியங்களுடன் ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியம் எந்தளவுக்கு இயைவுபடுகின்றது என்பதையும் இக்கட்டுரையிலே சுட்டிக்காட்டுவோம்.

தனிப்பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள், கதைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள் முதலான சிறுவர் இலக்கிய வகைகள், அவற்றின் பொருளமைதி, மொழி அமைப்பு, உத்திகள் பதிப்பு முறைமை ஆதியாம் அமிசங்களில் ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியங்களின் வகிப்பாங்கு என்ன என்பதை மதிப்பீடு செய்வது இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

மேலே குறிப்பிட்ட சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்களில் எந்த வடிவம் ஈழத்திலே முதன்மை பெற்றுள்ளது என்பதைக் கண்டறிந்து அந்த முதன்மைக்கான காரணிகளும் இக்கட்டுரையிலே முன்வைக்கப்படும்.

ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியங்கள் நூலுருவில் வெளிவந்தவை, பாடப் புத்தகங்களில் இடம்பெற்றவை. வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலியவற்றில் இடம்பெற்றவை, பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவை என அமைகின்றன. இவற்றிலே நூலுருவில் வெளிவந்தவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே இக்கட்டுரை அமையும்.

சென்னை சங்கமம் தரும் கலை ஆய்வுக் களங்கள்

சின்னப்பொண்ணு

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து தமிழக நாட்டுப்புறக் கலைகளையும் கலைஞர்களையும் சுமார் 2000க்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையில் தமிழகத்தின் பட்டி தொட்டிகளிலிருந்து சென்னைக்கு அழைத்து வந்து சென்னை மாநகர மக்கள் வியக்கும் வண்ணம் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாட்டுப்புறக் கலைவடிவங்

களை மேடையேற்றி வருகிறது சென்னை சங்கமம் குழு. நாட்டுப்புறக் கலைஞர்களுக்குச் சென்னை சங்கமம் நிகழ்வினால் என்னென்ன பயன்கள் விளைகின்றன என ஆய்ந்தறிவது நாட்டுப்புறக் கலை ஆய்வாளர்கள் செய்யவேண்டியுள்ளதாக அமைகிறது.

நாட்டுப்புறக் கலைவடிவங்களை நிகழ்த்துவதனால் சென்னை மாநகரப் பார்வையாளர்களிடம் விளையும் நற்பயன்கள் என்னென்ன என ஆராய வேண்டியுள்ள தேடல் ஆய்வறிஞர்கள் முன்னுள்ளதாக அமையவேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட கலைஞர்கள் மற்றும் பார்வையாளர்கள் எனும் இருநிலைகளில் கலைத்துறையில் ஆய்வுகள் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளன.

கலைஞர்கள் நகரப் பார்வையாளர்களிடையே கலைநிகழ்ச்சிகளை நடத்தும்போது நாட்டுப்புற பார்வையாளர்களின் இரசனை முறையிலிருந்து எவ்வாறு சென்னை மாநகரப் பார்வையாளர்களின் இரசனை முறை வேறுபடுகின்றது என்பது முக்கியமானதாக அமைகிறது.

பார்வையாளர்கள் நிலையில் திரைப்படம், செவ்வியல் கலை நிகழ்ச்சிகள் போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டுள்ளவர்கள் மண்ணின் கலைகளில் மனங்களைப் பறிகொடுக்கும் இரசனை முறையின் தன்மைகளை நுட்பமாக ஆராய வேண்டியுள்ளது.

கலையியல் நோக்கில் கலைஞர்கள் மற்றும் பார்வையாளர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள உளவியல் கலையின் பால் கொண்ட மதிப்பு நிலை, இரசனைத் தளங்கள் குறித்த இந்த ஆய்வு இன்றியமையாத் தேவையாகும்.

சுயமாக விடை எழுதும் கருத்தறிதல் என்றால்

சீதா லட்சுமி

வாசித்தல் என்பதும் அதனுடன் தொடர்புடைய கருத்தறிதல் என்பதும் எவ்வாறு கற்பிக்கப்படுகின்றன? அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள கூறுகள் யாவை? வாசித்தல் கருத்தறிதல் கற்பிப்பதிலிருந்து நாம் ஆசிரியவியலுக்குத் (Pedagogy) தரவுள்ள பரிந்துரைகள் யாவை? இதற்குத் தரமான பேச்சுத் தமிழை (Standard Spoken Tamil) எவ்வாறு நாம் ஒரு கூடுதல் வளமாகப் பயன்படுத்தலாம்? என்ற நோக்கில் எழுதப் பெற்றுள்ள ஆய்வுக்கட்டுரை இது. கருத்தறிதல் என்பது இன்றைய நிலையில் மிகவும் இன்றியமையாத ஒரு கூறாக மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் இடம்பெறுகிறது. எனினும் இதில் இடம்பெற்றுள்ள பனுவல், மாணவருக்கு அதைப் புரிய வைத்தல், மாணவர் பதிலை எழுதுதல் என்பன இன்னும் சிக்கலுக்குரிய பகுதிகளாகவே உள்ளன. இதற்குச் சரியான, ஏற்ற விடைகாண வேண்டுமென்றால் முதலில் வகுப்பறையில் என்ன நடைபெறுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இதற்கு வழிகாட்டும் வகையில் தேசியக் கல்விக் கழகத்தின் ஆசிரியவியல் சார்ந்த பயிற்சி மற்றும் ஆய்வு மையத்தில் (Centre for Research in Pedagogy and Practice, National Institute of Education, Singapore) பதிவு செய்யப்பட்ட பாடங்களைப் பயன்படுத்தியும்

அண்மையில் பள்ளியில் நடைபெறும் வாசித்தலுடன் கூடிய சில கருத்தறிதல் வகுப்புகளையும் ஒளி, ஒலிப்பதிவு செய்து சில சிக்கல்களைக் கண்டறிய விழைந்ததன் முடிவே இக்கட்டுரை. இக்கட்டுரையின் வெளிப்பாடு, மாணவர்களுக்கு எத்தகைய கருத்தறிதல் பாடங்களை வழங்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் புதிய பரிந்துரைகள், பணிக்கு முந்திய மற்றும் பணியிடைப் பயிற்சிகள் (Pre-service and In-service courses for Teachers) ஆகியவற்றை வடிவமைத்தல், பாடநூலாக்கத்திற்குப் புதிய பரிந்துரைகள் என்ற நிலையில் புதிய வெளிச்சங்களை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் அமையும் இக்கட்டுரையில் ஆய்வாளர் தாம் பரிந்துரைத்துள்ள கருத்தறிதலைக் கற்பித்தல் மற்றும் மாணவர்கள் நன்கு புரிந்து பதில் எழுத வழிகாட்டும் படிநிலை அடிப்படையிலான வாசிப்புக் கருத்தறிதல் மாதிரி (Process based Reading Comprehension Model) எனும் கற்றல் கற்பித்தல் மாதிரி குறித்தும் பேசப்படும். (Adapted from : Adle, C.R (Ed) 2001, Ramaiah K. (2001). Emmitt Marie, Pollock John and Komesaroff Linda, (2003) Winch G, Johnston R.R., Ljungdahl P.M.L and Holliday M., (2004), Seetha Lakshmi, Viniti Vaish, Gopinathan S., and Vanithamani Saravanan (2005), Lewis C Catherine (2007). வகுப்பறைத் தரவுகளை (Classroom data based evidences) கல்வியியல் ஆய்வாளர்களின் தேற்றங்களுடன் (Theories) இணைத்துப்பார்க்கும் ஆய்வுக் கட்டுரையாக இப்படையினை அமையும்.

ஆண்டாள் பாடல்களில் கண்ணன் திருநாமங்கள் சீதாலட்சுமி, வே.

வைணவம் வளர்த்த பெரியோர் பன்னிரு ஆழ்வார். அவர்களுள் பெரியாழ்வார் கண்டெடுத்த பூங்கொடி, ஆண்டாள். ஆண்டாள் அருளிய பாசுரங்கள் திருப்பாவையும் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தமும் இவற்றில் ஆண்டாள் கண்ணனைத் திருமால், கோபாலன், கோவிந்தன் என்று பல பெயர்களால் அழைக்கிறாள். இப்பெயர்கள் தனிச்சொற்களாக அமைவதோடு தொகைகள், அடைத்தொடர்கள் கொண்டும் பெயர்களாய் அமைகின்றன. இவற்றை வகைப் படுத்தினால்

தனிச்சொல்	கண்ணன், கோவிந்தன்
இருசொற்கள் சேர்ந்து தொகை	துவரைப்பிரான்
இருசொற்கள் சேர்ந்த தொடர்	ஆயர்பாடிக்கு அணிவிளக்கு
இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் தொகையாதல்	
இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் சேர்ந்து தொடராதல்	செங்கோல் உடைய திருவரங்கசை செல்வனார்

என்று பல வகைகளில் கண்ணனைப் பெயரிட்டு அழைப்பதைக் காணலாம். மேலும் இப்பெயர்களைப் பொருளடிப்படையில் நோக்கினால் பின்வரும் வகைகளைக் காணலாம்.

1. கண்ணனின் தோள்ளம்	கார்மேக வண்ணன்
2. கண்ணனின் குணம்	மாயன், மாதவன், விமலன்
3. கண்ணனின் குலம்	ஆயர்பாடிக்கு அணிவிளக்கு
4. பள்ளிகொண்டமை	நாகணைமிசை நம்பிரர்
5. ஊழி முதல்வன்	ஆலின் இலை பெருமான்
6. ஊர்கள்	
துவாரகை	துவாரகாபதிக் காவலன்
மதுரா	மன்னு வட மதுரை மைந்தன்
திருவரங்கம்	மச்சணி மாட மதிலரங்கர்
வேங்கடம்	வேங்கட வாணன்
திருமாலிருஞ்சோலை	மாலிருஞ்சோலை நம்பி
வில்லிபுத்தூர்	வில்லிபுத்தூர் உறைவான்
7. அவதாரங்கள்	வாமனன், இலங்கை அழித்தவன்
8. உறவுப் பெயர்கள்	தேவகி மாமகன்
9. கண்ணன் தீர்ச்செயல்கள்	புள்ளின் வாய் கீண்டான்
10. ஒரே செய்தியைப் பல வகைகளில் பெயரிட்டு அழைப்பது	
கருநிற மேனியன் என்பதைக் கார்மேக வண்ணன், கருவுடை முகில் வண்ணன் என்பன போன்று கூறுவது.	
11. ஒரே பெயர் மீண்டும் மீண்டும் பல பாடல்களில் தொடர்ந்து இடம் பெறுகின்றது. (சான்று நாராயணன்)	
12. பெயர்கள் சில தொடர்ந்து பாடல் அடிகளில் அடுக்கி வருகின்றன.	
கருவுடை முகில் வண்ணன் காயாவண்ணன்	
கருவிளை போல்வண்ணன் கமல வண்ணன்	

இவை போன்ற பெயர்களை எல்லாம் தொகுத்து எத்தனைப் பெயர்களை எத்தனை விதங்களில் ஆண்டாள் ஆக்கியிருக்கிறாள், மொத்தம் எத்தனை பெயர்களால் ஆண்டாள் கண்ணனை அழைக்கிறாள், இவற்றில் எப்பெயர்கள் மிகுதியாகக் கூறப்படுகின்றன என்பன போன்றவற்றைக் காண்பது இவ்வாய்வு.

பள்ளு இலக்கியத்தில் இசை அமைதி

சீதாலட்சுமி, க. இராம.

தொண்ணூற்று ஆறு வகை சிற்றிலக்கியங்களில் ஒன்றான பள்ளு பள்ளர்களின் வாழ்வினைச் சித்தரிக்கும் இலக்கியமாகும். இதில் காணக் கிடைக்கும், கிராமிய இசைப்பாக்களில் பொதிந்து கிடக்கும் இசைச் செய்திகளைக் காணும் போக்கிலும், வரலாற்றினை நோக்கும் போக்கிலும் வரலாற்றுத் திறனாய்வு மேற்கொள்ளப் படுகின்றது. இது கருதியே இசை அமைதி மிக்க பள்ளு இலக்கியப் படைப்பு இசை நாடகம் எனப் போற்றப்படுகிறது.

தென் மாவட்டங்களில் பள்ளு மிகச் சிறப்பாகப் பாடப்படும் பாதுகாக்கப்படும் வந்திருக்கின்றது என அறிகிறோம். அதனால் தான் பாரதி பள்ளுக்கு ஒரு புதிய

இலக்கணம் வகுத்து ஆடலாம் ஆட்டத்தோடு சேர்ந்து பாடலாம் என்று தன் பாடலினால் தெளிவுறுத்துகிறார். ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் என்ற வரிகளால் பள்ளு ஆனந்தத்தில் பாடப்படும் என்று தெரிகிறது. வேறு எந்தப் புலவரும் இப்படி பள்ளுப் பாடி மகிழ்ந்ததில்லை. மேலும் பாடினமெட்டு அமைப்பும் பள்ளு வகைக்கு உரியது என்று அறிய முடிகிறது.

பாரதியின் சொந்த ஊர் சீவலப்பேரி, சீவலப்பேரியில் தான் பள்ளு இலக்கியங்களில் தொன்மையான முக்கூடற் பள்ளு தோன்றியது. பள்ளர்களில், இந்த நூலின் தலைவனாக வரும் குடும்பனின் பெண்டாட்டிகளுக்கு இடையே நடைபெறும் வாக்கு வாதம், அவர்களுடைய நாடு ஊர்கள் பற்றிய பாடல்கள் யாவையும் இசைநயம் மிக்கன. பெரும்பாலும் சிந்துப் பாடல்களாக அமைகின்றன. சிறுபான்மை மாறாக அமைவதும் உண்டு. முக்கூடற் பள்ளைப் பொறுத்த வரை மாறுகண்ணும் என்னும் சிந்து முதல் வகைக்கும் ஆற்று வெள்ளம் என்னும் சிந்து அடுத்த வகைக்கும் சான்றாக விளங்குகின்றன. இச்சிந்துப் பாடல்களில் ஒரு அடி நான்கு பாகங்களாக விளங்கக் காணலாம்.

முக்கூடற் பள்ளு இலக்கியத்தில் வரும் பாடல்களுக்கான இராகங்கள், தாளங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன, கலிப்பா, சிந்து, எண்சீர்க்கழி நெடிடை, ஆசிரிய விருத்தம், தரு ஆகிய இசை வடிவங்கள் முக்கூடற் பள்ளில் காணக்கிடைக்கின்றன.

சிற்றிலக்கியங்களில் இசைக்குறிப்புகள் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. மேலும் பிற்காலத்தில் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களில் குறவஞ்சி, பள்ளு, சிந்து என்பவைகளிலும் இசைப்பகுதிகள் பல அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்னும் உ.வே.சா.வின் கூற்று இதற்கு அரணாக அமைகிறது.

மாண்புமிகு பூங்கு

சீநிவாசன், அ.

தமிழ் தொன்மையான மொழி, தொல்காப்பியம் தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூல்; வழக்கும் செய்யுளும் நாடி எழுதப்பட்டது. தொல்காப்பிய இலக்கண ஆராய்ச்சியல் (பேச்சு) வழக்கினைப் புறக்கணித்துவிட்டு இலக்கிய ஆதாரங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இலக்கணத்தை ஆராய்வது முழுமையான ஆராய்ச்சியாகாது.

பேச்சுவழக்கு இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்ள வழிசெய்கிறது என்ற உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பு + அக்கா > புவக்கா. இது இலக்கணம் கற்றுக்கொடுத்த விதி. ஆனால் பு விற்கும் பெண் புவினைக் கூவி விற்கும் பொழுது எக்கா பு + அக்கா > புவக்கா (நெடில் முன்குறில் இழப்பு) என்றுதான் விளிக்கிறாள். இலக்கண விதிப்படி பு + அக்கா > புவக்கா என்று அவள் கூறுவது கிடையாது. இப்பொழுது மரபு இலக்கணத்திற்கு வருவோம்.

1. மா + கோடு > மாங்கோடு
2. மா + கோடு > மான்கோடு

இரண்டிற்குமுரிய புதைவடிவம் அல்லது தொல் வடிவத்தைக் காண வேண்டும்.

இதற்குமுன் இலக்கணிகள் கருத்தை அறிதல் வேண்டும்.

1. மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே (தொல். 218)
2. மாமரக் கிளவியும் ஆவும் மாவும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன
அகரம் வல்லெழுத் தவையவ ணிலையா
னகரம் ஒற்றும் ஆவும் மாவும் (232)
3. நீ ஆமாவின் பின்னிறுதி ஒற்றணையும் (நேமி. 23)
4. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே (நன். 248)
இந்நூற்பாக்கள் தெரிவிக்கும் செய்திகள்
 1. மா + கனி > மாங்கனி
 2. ஆ + கோடு > ஆன்கோடு
 3. மா + கோடு > மான்கோடு
 4. நீ + ஐ > நின்னை
 5. கோ + ஐ > கோனை

தமிழ்ச் சொற்புணர்ச்சிக் கோட்பாடுகளும் புதிய விதிகளும் சீனி நைனா முகம்மது, செ.

கட்டுரையின் நோக்கம்

தமிழ்ச் சொற்புணர்ச்சி, பொருள்தெளிவுக்கும் ஒலிப்பின் எளிமைக்கும் இனிமைக்கும் பெரும்பங்காற்றுகிறது. அதனால், சொற்புணர்ச்சி இலக்கணம் தமிழுக்கு இன்றியமையாதது. தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் சொற்புணர்ச்சி விதிகளை முழுமையாகவும் விரிவாகவும் கூறியுள்ளது. ஆனால் அந்த விதியில் பல இன்று வழக்கில் இல்லை; இன்று வழங்கும் பல விதிகளால், சொற்புணர்ச்சியில் குழப்பங்களும் சிக்கல்களும் நிறைய தோன்றியுள்ளன. இந்தக் குழப்பங்களும் சிக்கல்களும் நீங்குமாறு தெளிவான எளிய விதிகளைத் தொகுத்தளிப்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சொற்புணர்ச்சியில் காணும் குழப்பங்களும் சிக்கல்களுக்கும் காரணங்களும் தொல்காப்பியம் கூறியுள்ள புணர்ச்சி விதிகள் தெளிவான கோட்பாடுகளின்கீழ் அமைந்தவையே. எனினும், இலக்கணி என்ற முறையில் தொல்காப்பியர் கோட்பாடுகளை விளக்காது விதிகள் மட்டுமே கூறியுள்ளார். கோட்பாடுகளைப் புரிந்து பின்பற்றாமல், பிற்காலத்தில், தேவைக்கேற்பப் பலரால் பல கோணங்களில் உருவாக்கப்பட்ட புணர்ச்சி விதிகளே இன்றைய குழப்பங்களுக்கும் சிக்கல்களுக்கும் காரணங்களாகிவிட்டன என்பது எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்படுகிறது.

கோட்பாடுகளும் விதிகளும் எடுத்துக்காட்டுகளும் - தொகுப்பு

முடிவில், தமிழ்ச் சொற்புணர்ச்சிக் கோட்பாடுகளும், அவற்றின் அடிப்படையிலான புதிய விதிகளின் பட்டியலும், அவற்றுக்கான எடுத்துக்காட்டுப் பட்டியல்களும் தொகுத்து வழங்கப்படுகின்றன.

திரௌபதியின் உருமாற்றம்

சீனிவாசன், இரா.

வடமொழி பாரதத்தில் உள்ள திரௌபதி பாத்திரம், காலம்தோறும் தமிழில் தோன்றிய பாரத நூல்களில் எவ்வாறு மாற்றம் பெற்றுள்ளது என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். தமிழகத்தில் பாரதக் கதை முழுமையாகவோ, பகுதியாகவோ பல வடிவங்களிலும் காணப்படுகின்றது. இலக்கியம், நாடகம், பம்பை உடுக்கைப் பாடல், இசைப்பாடல் வடிவங்கள் முதலான பலவகையிலும் வெளிப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய ஒவ்வொரு வடிவத்திலும் பல ஆக்கங்கள் தோன்றியுள்ளன. இவற்றில் திரௌபதி என்ற பாத்திரம் எவ்வாறு மாற்றம் பெற்றுவந்துள்ளது என்பதை ஆராய்வது சுவாரசியமானதாக அமையும்.

வடமொழி பாரத நூல்களில் ஒரு அரசனின் மகளாகவும் பேரரசர்களின் மனைவியாகவும் வரும் திரௌபதியின் பாத்திரம், ஒரு இடத்தில் மட்டுமே எதிர்ப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது. சூதில் தன்னை இழந்தவர் மனைவியை வைத்துச் சூதாடுவது சரியா என்று கேள்வி எழுப்புவதே அந்த எதிர்ப்புணர்ச்சி. ஆனால் தமிழ் நூல்களில் துகில் உரியப்படும் நிகழ்ச்சி புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வடமொழி பாரத நூலில் இல்லாத இந்த நிகழ்ச்சி, தமிழ் பாரத நூல்களில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது.

துரியோதனன் இறக்கும் வரை கூந்தலை முடிக்கமாட்டேன் என்று கூறுவதாகவும், அவன் குருதியை எடுத்துப் பூசிய பின்பே கூந்தலை முடிப்பதாகவும் தமிழ் பாரத நூல்களில் திரௌபதி பாத்திரம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் மேலே சென்று அவனது குடலை மாலையாகவும் எலும்பைச் சீப்பாகவும் பாவிக்கப் போவதாகவும் திரௌபதி பாத்திரம் கூறுகிறது. தமிழகத்தின் பெண் தெய்வ வடிவமாகவே திரௌபதி பாத்திரம் மாற்றப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள பெண்தெய்வங்களின் வழிபாட்டு முறையையும் தன்மையையும் திரௌபதி பாத்திரம் கொடுப்பதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. (அரவான் களபலி கொடுக்கப்படுவது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது.) பலி கொடுத்தல், கூழ் வார்த்தல், பொங்கலிடுதல், கும்பம் சோறு படைத்தல், வேப்பிலையைப் பயன்படுத்துதல், மஞ்சள் ஆடை அணிதல், தீ மிதித்தல் முதலான பெண் தெய்வ வழிபாட்டுச் சடங்குகள் திரௌபதி அம்மன் விழாவிலும் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் நோக்கும்போது ஒரு இலக்கியப் பாத்திரம் இலக்கியத்திலிருந்து இறங்கித் தெருவுக்கு வந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்று கூறுலாம்.

மென்மையான பாத்திரமாக வடமொழி பாரத நூல்களில் காணப்படும் திரௌபதி பாத்திரம் இங்கே பலி வாங்கும் சக்தி வடிவமாக மாறியுள்ளது. செவ்வியல் இலக்கியங்களில் காணப்படும் திரௌபதி வடிவம் ஒன்று. நாட்டார் மரபில் அதற்கு எதிரான அச்சமூட்டும் தன்மை கொண்ட தெய்வ வடிவமாக இருப்பது மற்றொன்று. இந்த மாற்றம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது? தமிழ்மொழியின் பாரதங்களில் காணப்படும் மாற்றங்கள் யாவற்றுக்கும் காரணம் தமிழ்நாட்டில் பாரதக் கதை திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுவதே ஆகும். இந்தத் திருவிழாவில் பிரசங்கமாகவும் கூத்தாகவும்

வழிபாடாகவும் பாரதக் கதை இடம்பெறுகின்றது. திருவிழாவின் மையப் பாத்திரமாக இருப்பது திரௌபதியின் பாத்திரமாகும். தமிழ்பாரத நூல்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுவதன் காரணத்தாலேயே ஏற்பட்டன என்ற கருதுகோளை திரௌபதியின் பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் இலக்கு ஆகும்.

வைணவ உரைகளில் சங்க நூல் ஆட்சி

சீனிவாசன், ம. பெ.

வைணவ உரைகளில் தமிழ்

வைணவ உரையாசிரியர்கள் வடமொழியிற் போலவே தமிழிலும் புலமை மிக்கவர்கள். செந்தமிழ்ச் சொற்செவ்வம் உடையவர்கள். அரிய மரபுத் தொடர் களையும் நாட்டார் வழக்காறுகளையும் பதிவு செய்தவர்கள். அரிய சொல்லாட்சி களை உரைகளில் ஏற்றி அவற்றைத் தலைமுறை கடந்தும் வாழச் செய்தவர்கள். புலமைக்குறைவால் வட சொற்களை எடுத்தாண்ட வறியவர்கள் என்று கருதமுடியவில்லை. அவர்களின் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி - குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியப் பயிற்சி இதற்குச் சான்று பகரும்.

சங்க நூல் ஆட்சி

தகவிலை தகவிலையே நீ கண்ணா என்னும் திருவாய்மொழிப் பாசுரத்துக்கு நிலத்தினும் பெரிதே என்னும் குறுந்தொகைச் செய்யுள் (3) முழுவதையும் காட்டி விளக்கம் தருகிறார் நம்பிள்ளை. இவ்வாறே, தையல்நல்லார்கள் என்னும் திருவிருத்தத்துக்கான உரையிலும் ஆதிமந்தியின் மள்ளர் குழீஇய என்னும் குறுந்தொகையடிகள் (31) எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. என்னீர்மை கண்டிரங்கி என்னும் திருவாய்மொழிக்கு உரை கூறுகையில் தடையெழுப்பிய ஒருவனுக்கு புல்லிக்கிடந்தேன் என்னும் குறளையும் (1187) பாசியற்றே பசலை என்னும் குறுந்தொகை (399) யடியையும் காட்டி ஐயம் அகற்றுகிறார் பட்டர். அந்நிலையில் அவனை நோக்கி, இத்தமிழை நீ அறியாயோ? என்கிறார். தமிழறிந்தார் அனைவர்க்கும் இது தெரியுமே என்னும் குறிப்பும், அகப்பொருளைத் தமிழ் எனக் குறிக்கும் மரபும் இதில் தொக்கி நிற்பதை உணரலாம்.

சேரிப்பழி தூய் இரைப்பத்திருக்கோளுர்க்கே நேரிழை நடந்தாள்

என்னும் திருவாய்மொழித் தொடர் (6-7-9) அலரெழு ஆருயிர்நிற்கும் என்னும் திருக்குறள் கொண்டே (1141) விளக்கப்படுகிறது.

உணர்தல் ஊடல் உணர்ந்து உடன் மேயும் மட அன்னாங்காள்

என்னும் திருவாய்மொழியை விளக்குகையில், 1109ஆம் குறளை மேற்கோள் காட்டுகிறார் நம்பிள்ளை. இவ்வாறு காட்டப்படும் குறள்களின் எண்ணிக்கை பலவாகும். சங்கப் பாடல்கள் பலவற்றை வெளிப்படையாக மட்டுமன்றி அவற்றின் கருத்தை வாங்கியும் உள்ளடக்கம் கருதியும் உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் தரும் இடங்களையும் காணலாம்.

சுடர்த்தொடிகேளாய் (கலித். 51), நீயும் தவறிலை (கலித். 56 : 30-34) என் ஐக்கு ஊர் இஃது, அன்மையானும் (புறநா. 85), கன்றுமுண்ணாது (குறுந். 27), செம்புலப்பெயல் நீர்போல (குறுந். 40), அவர்நாட்டுக் குன்றம் நோக்கினன் தோழி (குறுந். 249), கண்ணீர் அருவியாக அமுமே தோழி (நற். 88) என்னும் சங்கச் செய்யுட்கள் அல்லது செய்யுளடிகள் இவ்வகையில் குறிக்கத்தக்கவை. இவை கட்டுரையில் விரித்துரைக்கப் பெறும்.

திரு நங்கையரின் நிகழ்த்துக்கலை சுகந்தலட்சுமி, இரா.

மனிதர்கள் என்றால் ஒன்று ஆணாகவோ இல்லை பெண்ணாகவோதான் இருக்கவேண்டும் என்றால் அரவாணிகள் மனிதர்கள் இல்லை? அவர்களும் நம்மைப்போல் நம்மில் ஒருவராய் பிறந்து நம்மோடு வளர்ந்தவர்கள்தானே!

சிலர் சுயத்தொழில் செய்கின்றனர். சிலர் NGO களில் பணிபுரிகின்றனர். சிலர் கலைகளில் ஒன்றாகிய நாடகக் கலையின் மூலமாகத் தங்கள் கருத்துக்களை மக்கள் முன்னிலையில் வைக்கின்றனர். இக்கட்டுரை அரவாணிகள் நாடகம் பற்றியது.

மாற்றம்

உறையாத நினைவுகள்

மனசின் அழைப்பு

Janeman / ஜானேமன் (டில்லி)

Sigal/சீகல் (கொல்கட்டா)

The Garhwali/கர்வாலி (புனே)

Zulwa/ஜூல்வா (மஹாராஷ்டிரா)

மேற்குறிப்பிட்ட நாடகங்களைப் போல் இன்னும் பல நாடகங்களை அரவாணிகள் குழு மற்றும் அரவாணி அல்லாதோருடன் சேர்ந்த கலைக்குழுக் கொண்ட நாடகங்களை நடத்துவருகின்றனர். அவர்கள் நடிக்கும் நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருவிதமாக உள்ளன. அதாவது அவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்தில் படும் வேதனை, புறக்கணிப்பு, வெறுக்கப்படுதல், ஒதுக்கப்படுதல் போன்றவை மட்டுமல்லாது பல கொடுமை இன்னல்களும் ஆளாவது, ஆண்களால் வஞ்சிக்கப்படுவது சிறுபிள்ளைகளுக்கு அவர்களைப் பற்றிய பயத்தை ஏற்படுத்துவது மற்றும் பல. இவை மட்டுமின்றி 'லிவிங் ஸ்மெல்', வித்யா எழுதிய சுயசரிதை நெஞ்சை உலுக்குபவையாக உள்ளது. ச. சமுத்திரம் அவர்கள் எழுதிய வாடாமல்லி நாவல் நெஞ்சை நெகிழவைக்கின்றது. அரவாணிகள் 'உடலியல், உளவியல், வாழ்வியல்' என்ற மகாராஜன் தொகுப்பும் பல கட்டுரைகள், நாடகங்கள், சிறுகதைகள் கொண்ட தொகுப்பாகும். இதுபோன்ற பல நூல்கள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள், நாவல்கள் வெளிவருமேயானால் அரவாணிகளைப் பற்றிய ஒரு புரிதல் சமுதாயத்தில் ஏற்படும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய

அனைத்துச் சலுகைகளும் கிடைக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு எதிரான சட்டம் மேலும் திருத்தம் பெறவேண்டும். சமுதாயத்தில் அவர்களும் ஒரு சராசரி மனிதர்களாக நடத்தப்படவேண்டும். அதற்கு நாடகம் என்ற கலை மிகப்பெரிய ஆயுதம் என்பதில் சிறிதளவேனும் சந்தேகம் இல்லை.

மு. கருணாநிதியின் 'பாயும்புலி பண்டாரக வன்னியன்'

புதினத்தின் இலக்கியத் திறன்

சுசீலா கோபாலகிருஷ்ணன்

இலக்கியத்தில் ஒரு கருத்தைச் சுவையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் அதற்கேற்ற உத்தி முறைகளைக் கையாளவேண்டும். இலக்கியப் படைப்பின் கருப்பொருளை, உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் முறையே உத்தியாகும். படைப்பாசிரியரின், அறிவுத்திறன், கற்பனையாற்றல், காலச்சூழல் ஆகியவற்றிற்கேற்றவாறு உத்திகளும் வேறுபட்டு அமையும். உத்தி என்பது உய்துணரவைக்கும் கலை நுணுக்கமாகும். எந்தமுறையில் கருத்தைச் சொன்னால் படிப்பவரை எளிதில் கவரலாம் என்ற நோக்கத்தில் படைப்பாளன் எழுதும்போது உத்திகள் தானாக வந்தமைந்து விடுகின்றன. இவற்றையே மு.கருணாநிதியின் 'பாயும்புலி பண்டாரக வன்னியன்' புதினத்தின் இலக்கியத் திறனாக இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகின்றது.

சிறப்புக்கூறுகள்:

- ஓர் இலக்கியத்தைப் படைக்கும்போது படைப்பாளன் வெளிப்படுத்துவதற்குக் கருதும் பல சிந்தனைகளையும் கருத்துக்களையும் மறைமுகமாகவும் வெளிப்படையாகவும் முழுமையாகவும் புலப்படுத்துவதற்குக் கையாளும் வழிமுறைகளே உத்தியாகும். இதனையே 'இலக்கியத்திறன்' என இக்கட்டுரையில் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.
- பொதுவாகப் படைப்பாளன் தான் சொல்ல வந்த செய்தியான உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் முறையே 'உத்தி' என்பர்.
- மு. கருணாநிதியின் 'பாயும்புலி பண்டாரக வன்னியன்' வரலாற்றுப் புதின வகையைச் சார்ந்தது.
- இப்புதினத்தில் மு. கருணாநிதி நடை உத்திகளையும், இலக்கிய உத்திகளையும் திறம்படக் கையாண்டிருக்கின்றார்.
- இலங்கைத் தமிழர்களின் வீரத்தையும் நாட்டுணர்ச்சியையும் இப்புதினம் கதைக்களமாகக் கொண்டிருக்கின்றது.
- இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்களின் வீரத்தையும் மான உணர்ச்சியையும் மு. கருணாநிதி இப்புதினத்தில் நுட்பமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.
- மு. கருணாநிதியின் பரந்துபட்ட வரலாற்று அறிவுக்கும், சிந்தனைக்கும், கற்பனையாற்றலுக்கும் இப்புதினம் சான்றாகும். விடுதலைப் போராட்டப் பின்னணியைக் கருவாகக் கொண்ட இப்புதினம், இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையையும், இலங்கைத் தமிழ் மன்னர்களின் வழிவந்த வீரத்தையும் படம்பிடித்துக் காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர்

பழந்தமிழ்ப் பதிப்புகளும் மூல பாடத் திறனாய்வும்

சுந்தரமூர்த்தி, இ.

சுவடிகளினின்றும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்த அறிஞர் பெருமக்கள் பதிப்பு நெறிகளைத் தாமே உருவாக்கிக் கொண்டு மூலபாடத்தினின்றும் பிறழாது பதிப்பிக்க அரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். தமிழ் இலக்கியங்களுள் திருக்குறள் பதிப்பு மிகப் பழமையான பதிப்பாக அமைந்துள்ளது. (1812 : திருநெல்வேலி அம்பலவாணத் தம்பிரான், தஞ்சை ஞானப்பிரகாசன், மாசத தினச்சரிதை அச்சுக்கூடம்) திருக்குறள் பதிப்பு வரலாற்றில் 1812-ஆம் ஆண்டு அச்சடிக்கப் பெற்றுள்ள இந்நூல் பல அரிய தகவல்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இந்நூலுடன் நாலடியார் மூல பாடமும், திருவள்ளுவ மாலை மூல பாடமும் சேர்ந்து வெளியிடப்பெற்றுள்ளன.

திருக்குறள் முதல் பதிப்பில் அதன் முகப்புப் பக்கத்தில் பின்வரும் குறிப்புக் காணப்பெறுகின்றது. இலக்கண விலக்கிய வாராய்ச்சியுடையவர்களால் விகிதப் பிழையற வாராய்ந்து சுத்த பாடமாக்கப்பட்டது என்னும் குறிப்பால் அறிஞர்கள் குழுவின் ஆராய்ச்சிக்குப் பின் மூல பாடம் தெளிவானமையை அறிய முடிகின்றது. நூலின் மூலபாடத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் மேற்கொண்ட பதிப்பு நெறியை அந்நூலின் பதிப்புரையில் காணலாம். இவ்வரிய பதிப்புரையினால் மூல பாடத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் மேற்கொண்ட நெறிமுறைகள் புலனாகின்றன.

மூலபாடங்களை அறிதற்குப் பிற இலக்கணங்களையும் இலக்கியங்களையும் ஆராய்ந்தனர். எழுத்தோ சொல்லோ கூட்டாமலும், குறையாமலும் நடுநிலை நின்று மூலபாடத்தைத் தெரிந்தெடுத்தனர். 'சரவை பார்த்த பாடம்' என்று உறுதிமொழி அளித்தனர். (சரவை-எழுத்துப்பிழை). இப்பாடங்கள் குறித்து எந்த அளவிலும் சந்தேகப்பட வேண்டுவதில்லை என்று உறுதி அளித்தனர்.

ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பதிப்பித்த பழந்தமிழ்ப் பதிப்பு நூலில் காணலாகும் இக்குறிப்புகள் அக்காலத்திய மூலபாடத் திறனாய்வு அணுகுமுறையைக் காட்டும்.

நூல் பாதுகாப்பும் இன்றைய நூலகங்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும்: ஆரம்பகாலம் முதல் இன்று வரை ஒரு பார்வை சுந்தரேசன், பா.

நோக்கம்:

நூல்கள் தோற்றம் பெற்ற காலப்பின்னணியைப் புரிந்து கொள்ளுதல். நூலகங்களில் நூற்பாதுகாப்பு தொடர்பான (Definition) விளக்கங்களைக் குறிப்பிடுதல். பாரம்பரியமான நூற்பாதுகாப்பு முறைகளைப் பற்றித் தெரிவித்தலும், அவற்றின் நீண்ட வரலாற்றைப் பற்றிய கருத்துக்களைக் கூறுதலும். நூல்களைப் பாதுகாத்தல் தொடர்பாக மாற்று தன்மை பெற்றுவிட்ட இன்றைய நூலகங்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களைப் பற்றிக் கூறுதல்.

சவால்கள்:

இன்றைய தகவல் யுகத்தில் நூலகங்கள் பற்றிய எண்ணம் (Concept) மாற்றம் பெற்றுவிட்டது. இன்றைய நூலகங்கள் தரவுத் தளங்களாகவும், தகவல் மையங்களாகவும், பல்வேறு பரிமாணம் (Multi Dimension) பெற்றுவிட்டன. மின் தகவல் சாதனங்களையே (E-Resources) இன்று இவை கையாள வேண்டியதாகியுள்ளன. அரிய வகை நூல்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் மின்பதிவு (Digitalization) செய்து வருகின்றனர். புதியனவற்றை மின் சாதனங்களாகவே உருவாக்குகின்றனர். இத்தகைய மின் சாதனங்களைப் பாதுகாப்பது என்பது எதிர்காலத்தில் தகவல் மேலாளர்களுக்குப் (Information Managers) பெரிய சவாலாக இருக்கப்போகின்றது.

மாமனிதர் இராசாளியாரின் தமிழ்ப் பணி சந்தரேசன், சி.

தமிழ்ப் பெரும் புலவரும் புவலருமான அரித்துவாரமங்கலம் வா.கோபாலசாமி ரெகுநாத ராசாளியார் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமிழறிஞர்களின் வாழ்விற்கும் சமுதாயத்திற்கும் அரியப் பணிகளை மேற்கொண்டு, செல்வத்துப் பயனே ஈதல் என வாழ்ந்து, ஈத்துவக்கும் இன்பமே பெரிதென உணர்ந்து, புகழ் மலிந்த சான்றோராக, தமிழர்களின் நெஞ்சத்தில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் நீங்கா இடம் பெற்றவர்.

இராசாளியார் என்பது அவரது குடும்ப பெயர். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், 'அரவைப் பெரும்பாழி' என்ற திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பட்ட திருத்தலத்தில் இராசாளியார் என்ற பீடுபெற்ற குடும்பத்தில் 1870 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். செயற்கரிய செய்வர் பெரியார் என்பதற்கிணங்க, 'பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின் அருமை உடைய செயல்' என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழிக்கிணங்க, கோக்குருசிலாக, செம்மொழிக் கால்கோளராக 1920 வரை ஐம்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்து ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் நினைக்கத்தக்க அளவில் தமிழ்ப்பணி செய்துள்ளார் அம்மாமனிதர். தம் வீட்டில் ஏட்டுச் சுவடிகளாகயிருந்த நற்றிணையை நூலாக்கியவர். வீரசோழியத்தைத் தமிழுக்குக் கொண்டுவந்தவர். தொல்காப்பிய பாயிர விருத்தியைப் பதிப்பிக்கச் செய்தவர். தம்மிடமிருந்த தொல்காப்பியத்தின் தெய்வச்சிலையார் உரையினை நூலாக்கம் செய்திட வைத்தவர். முழுமையான புறநானூற்றுச் சுவடியைத் தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சாமிநாத அய்யரிடம் தந்து அதனைச் செப்பமுறப்பதிக்கச் செய்தவர். தமிழறிஞர்களான மறைமலையடிகளார், உ.வே.சா., பரிதிமாற்கலைஞர், ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், அரசன்சண்முகனார், அருணாசலக் கவிராயர், இராகவயங்கார், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி அய்யர், நீ.கந்தசாமிப்பிள்ளை, சேதுராம பாரதியார், சக்கரைப் புலவர், ஐ. சதாசிவதஞ் சியராயர், கவியரசு வெங்கடசாமிப் பிள்ளை, சதாசிவ பண்டாரத்தார் முதலியான வர்களுக்கு தோன்றாத் துணையாக இருந்து விருதளித்துப் பாராட்டி, பொருளுதவி செய்து அரிய நூல்களை வெளிக்கொணர வைத்த பெருமைக்குரியவர்.

ஊர்ப்பெயர் – பொருத்தமும் விளக்கமும்

சுபத்ரா, பா. றோ.

பாரதத்தாயின் திருவடிகளைத் தாங்கி நிற்கும் கமலமாம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தின் தென்கோடியில் அமைந்துள்ளது. இம்மாவட்டம் விளவங்கோடு, கல்குளம் தோவாளை அகஸ்தீஸ்வரம் என நான்கு வட்டங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது.

இதில் கல்குளம் வட்டத்தில் தென்மேற்குத் திசையில் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் மலைகளுக்கிடையில் அழகுற அமைந்துள்ளது பேச்சிப்பாறை அணை. ஏரி என அழைக்கப்படும் இதன் உட்பகுதியிலும் அதைச்சுற்றியுள்ள பகுதியிலும் வேறுபட்ட பெயர்களுடைய இடங்கள் உள்ளன.

இப்பகுதியில் வழங்கும் சில இடப்பெயர்கள் சாதாரண இடப்பெயர்களிலிருந்து வேறுபட்டு அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் ஒவ்வோர் இடத்திற்கும் ஏதேனும் நிகழ்வுகளை வைத்துப் பெயர் விளக்கம் தருகின்றனர். அவ்விளக்கங்கள் அல்லது கதை நிகழ்வுகள் பெயர்களுக்கு ஏற்றவாறு உள்ளதால் பெயர்ப்பொருத்தம் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. எனவே அந்நிகழ்ச்சிகளையும் பெயர்ப் பொருத்தங்களையும் விளக்குவதாக அமைகின்றது இக்கட்டுரை.

தமிழ் அகராதிகளில் இலங்கைத் தமிழ்ச் சொற்களும், சொற்பொருள்களும்.

கலாநிதி. சுபதினி. ரமேஷ்

ஒரு மொழியைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அதன் இலக்கண அமைப்புப்பற்றிய அறிவு மட்டும் போதாது. சொல் வளம் பற்றிய அறிவும் இன்றியமையாதது. அவ்வகையில் அகராதிகளின் பங்கு போற்றுதற் குரியதாகும். தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரை காலத்துக்குக் காலம் பல அகராதிகள் தோன்றியுள்ளன. அதிலும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட பேரகராதி 1,24,405 சொற்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டு எழுபது ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. இவை சுட்டிக் காட்டிய இலங்கை வழக்குச் சொற்களும், சொற்பொருள்களும் வழக்கில் மாற்றமடைந்தும், வழக்கொழிந்தும் காணப்படுகின்றன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அச்சொற்களின் நிலைபற்றி ஆராயும் முகமாக இக்கட்டுரை வரையப்பட்டுள்ளது.

காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள் மொழியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளமையை இன்றைய வழக்காறுகளில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவ்வகையில் இங்குச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக பேரகராதியின் ஏழு தொகுதிகளும் கிரியாவின் அகராதியும் கொண்டிருக்கும் இவ்வகைத்தமிழ்ச் சொற்கள் பற்றிய ஆய்வு முன் என எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவை யாழ்ப்பாணத்து வழக்கு எனப் புதிவு செய்யப்பட்டு, அவற்றின் பொருள் (து) என்ற குறியீட்டின் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. .

எனவே, ஆயிரக்கணக்கான சொற்களும், சொற்பொருள்களும் இலங்கை வழக்காகிய செயற்பாங்கு பற்றிச் சிந்திப்பது மொழியின் போக்கை உணர்ந்து

கொள்வதற்கு உதவும். அவ்வகையில் மேற்கூறிய இரு தொகுதி அகராதிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, இலங்கைத் தமிழ் சொற்கள் அடைந்த மாற்றங்களையும், பொருள் மாற்றங்களையும் ஆராய்வதே இவ்விய்வுக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இன்று தமிழ்நாட்டு மக்களுடன் பலவழிகளாலும் விரைவாக நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பது மொழிப் புலமை வளர்ச்சிக்கு காரணமாகின்றது. இவற்றிற்கேற்பப் பல துறைகளில் புதியபுதிய சொற்கள் உருவாகின்றன. எனினும் சிலசொற்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடும், இலங்கையும் வேறுபடுகின்றன. கலைச் சொல்லாக்கம் அங்கும், இங்கும் வெவ்வேறாக நடைபெறுகின்றது. எனவே இன்றைய போக்குக் கேற்ப புதிய சொற்களையும், பொருள்களையும் சேர்த்து பேரகராதியை அறிவியல் நோக்கில் திருத்தி செம்மைப்படுத்தி அமைப்பது தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றும் பெரும் பணியாக அமையும். இவை யாவற்றையும் மனதில் இருத்தி இவ்வாய்வானது முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வெண்பாவில் இயல்பியல்

சுப்பராமன், தி. சே.

தமிழ் ஒரு தன்னிகரற்ற செம்மொழி, வேற்றுமொழி கலப்பின்றி, எந்தவொரு கருத்தையும் வெளியிடக் கூடிய சொல்வளம் மிக்கதாய் விளங்குகிறது. இது செம்மொழியின் தகுதிகளில் தலையாய ஒன்று. பத்தொன்பது மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் வானளாவ வளர்ந்து நிற்கின்ற அறிவியல் உண்மைகளை, தமிழில் தெளிவாகக் கூற முடியுமா? என்று சிலர் தமிழ்மொழிக்கு விடுக்கின்ற அறைகூவலுக்கு, விடையளிக்கின்ற முகமாக, இயல்பியலின் இருபெரும் கூறுகளான, ஒளியியல், ஒலியியல் ஆகியவற்றை, பிறமொழி கலப்பின்றி தமிழிலே சொல்ல முடியும், அதிலும் பாவினங்களில் சற்று கடினமான வெண்பாவிலேயே சொல்ல முடியும், என்பதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில், அண்மையில் கட்டுரை ஆசிரியரால் எழுதி வெளியிடப்பட்ட ஒளிநூறு, ஒலிநூறு ஆகிய இருநூல்களின் சிறப்புக்களை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரை.

கட்டுமானப் பொறியியல், நெசவு, விவசாயம், சிற்பக்கலை, வானியல், மருத்துவம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் சிறந்து விளங்கிய தமிழர்கள், தத்தம் துறைகள் பற்றிய அறிவை, பெரும்பாலும் குலக்கல்வி முறையிலேயே, அடுத்த தலைமுறைக்குக் கற்பித்தனர். ஆயினும் வானியல், மருத்துவம் போன்ற சிலவற்றைப் பாக்களாகப் புனைந்து பரப்பியுள்ளனர். சிறப்பாக, அவற்றைப் பெரும்பாலும் வெண்பாவிலேயே எழுதியுள்ளனர். கருத்தை நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ள, எதுகை மோனைகள் உதவி செய்தன. எடுத்துக் காட்டாக, நோயற்ற ஒருவர் நீடுவாழ கடைபிடிக்கவேண்டிவற்றை,

திண்ணம் இரண்டுள்ளே சிக்க அடக்காமல்

பெண்ணின்பால் ஒன்றைப் பெருக்காமல்-உண்ணுங்கால்

நீர்சுருக்கி நெய்யுருக்கி மோர்பெருக்கி உண்பார்தம்

பேருரைக்கிற போமே பிணி

என்ற வெண்பா விளக்குகிறது. இவ்வழியைப் பின்பற்றி, ஒளியியல் பற்றி நூறு வெண்பாக்களும் ஒளியியல் பற்றி நூறு வெண்பாக்களும் பாடி, அவற்றை முறையே ஒளிநூறு, ஒலிநூறு எனப் பெயரிட்டு, நூல்களாக ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றுள் ஒலிநூறு, தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சி துறை வழங்கும், 2007ல் சிறந்த நூலுக்கான விருதினைப் பெற்றுள்ளது குறிப்படத் தக்கது.

ஒளி ஒளியியல்களின் பண்புகள், கோட்பாடுகள், அவற்றில் கண்டுபிடிப்புகள், பயன்பாடுகள், செய்முறைகள் போன்றவை மட்டுமின்றி சூத்திரங்களையும், விதிகளையும் வெண்பாக்கள் விளக்குகின்றன. கண்டுபிடிப்புக்கான காரணம், மறைக்கப்பட்ட உண்மைகள், பழமொழிகளில் அறிவியல், வல்லுநர்களின் விடாமுயற்சி, குணநலன்கள் போன்றவற்றையும் வெண்பாக்களில் காணலாம். கவிதைகளுக்கு உரிய நயங்களுடன் வெண்பாக்கள் உள்ளன.

ஒவ்வொரு நூலின் இறுதியிலும் அவ்வியலில் பயன்படுத்திய கலைச்சொற்களின் பட்டியலும் ஆசிரியர் தந்திருக்கிறார்.

அறிவியல் அறிந்த தமிழ்வல்லுநர்களும், தமிழறிந்த அறிவியல் வல்லுநர்களும் ஒருசேர இணைந்து பாராட்டிப் படைப்புகளான இந்நூல்களை, செம்மொழி மாநாட்டில் பதிவு செய்வதே, இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மனோன்மணியம் சுந்தரனாரின் பொதுப்பள்ளி எழுச்சி - ஆய்வு சுப்பிரமணிய பிள்ளை, சி.

பொதுப்பள்ளி எழுச்சிப் பாக்களின் அகத்துறு, புறத்துறு, பண்புகளைத் தெளிதல் - பிற பள்ளி எழுச்சிப் பாக்களுடன் ஒப்பீடு செய்து தனித்தன்மைகளையும் பொதுப்பண்புகளையும் கண்டறிதல் - அடிக்கருத்துப் பரவலை வெளிப்படுத்துதல் நோக்கமாகும்.

சங்க அகப் பாக்களில் பெயர் சுட்டப்படாத மரபு தெய்வத்தையும் அரசனையும் சுட்டிப் பாடும் நிலைக்கு வளர்நிலை பெற்றன. இறைவனின் அருள் திறம் பாடுபொருளாயிற்று. தொல்காப்பியர் சுட்டிய கண்படை நிலை, துயிலெழுநிலை பள்ளி எழுச்சிப் பாக்கள் தோற்றம் பெறக் காரணமாயிற்று.

இறைவன் துயிலெழுந்து எம்மைக் காக்க வேண்டும் என்பதே பள்ளி எழுச்சிப் பாடல்களின் பொதுப் பண்பாகும். எனவே இறைவனைத் துயில் எழுப்பும் நிலையிலேயே பள்ளி எழுச்சிப் பாடல்கள் பாடப்பட இங்கு அறியாமை எனும் துயிலிருந்து நாங்கள் எழுந்து விட்டோம்; இந்நிலை நிலைத்திருக்க எம்முள் எழுந்தருள்வாய் என அகநோக்கு நிலையில் இறைப் பெயர் சுட்டப் படாமல் பாடப்பட்டுள்ளது. பொதுவான பரம்பொருளைப் பரவுவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளமை காரணமாகப் பொதுப்பள்ளி எழுச்சி எனும் பெயர் பொருந்துவதாக அமைகின்றது.

கட்டுரையில் பாடுபொருள், உள்ளடக்கம், வெளியீட்டு நிலை என்பனவும் சுவைநயங்கள், அணிநயங்கள், கற்பனை, வருணனைத்திறன் போல்வனவும்

ஆய்வு செய்யப்படும். பாடல்களில் சரணாகதித்தத்துவம் உணர்த்தப்பட்டுள்ளமை தெளிவு செய்யப் பெறும்.

பாட்டியல் நூல்கள் குறிப்பிடாத இவ்வகைச் சிற்றிலக்கியம் பாரதி மாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி எனப் பாரதியால் தேசிய உணர்வை மையமாக்கிப் பாடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்த்தாய் திருப்பள்ளி எழுச்சி தமிழின் பெருமையைக் கூறுவதாக உள்ளமை வளர்பின் நிலையாகும்.

பாடுபொருள் வேறுபடினும் பழைய அமைப்பும் இசையும் வேறுபடவில்லை.

கட்டுரையில் அனைத்துச் செய்திகளும் பகுப்பாய்வு செய்து வகைப்படுத்தப்பட்டு விளக்கப்படுவதுடன் ஒப்பீடு நோக்கிலும் ஆராயப்படும்.

ஈழத் தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் எதிர்காலம்

சுப்பிரமணியன் நாகராச ஐயர்

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் கடந்த இருபதாண்டுகட்குட்பட்ட காலப்பகுதியில் எய்தியுள்ள புதிய வளர்ச்சி - நீட்சி - ஒன்றைச்சுட்டி நிற்கும் குறியீடாகப் பயிற்வது 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற தொடர். ஈழத்தின் 'இனக்கொலை'ச் சூழலில் புலம் பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் இந்தியா (தமிழகம்), அவுஸ்திரேலியா, ஐரோப்பிய நாடுகள் மற்றும் வட அமெரிக்கா (கனடா) ஆகியவற்றிலிருந்து மேற்கொள்ளும் எழுத்தாக்கச் செயற்பாடுகளைக் குறிப்பதற்கு இத்தொடர் பெருவழக்காகப் பயன்பட்டு வருகின்றது. கவிதை, புனைகதை, நாடகம், கட்டுரை மற்றும் இதழியல் முதலான பலவகைகளிலும் இவ்வாறான புது வகைமைக்குரிய எழுத்தாக்கங்கள் பெருந் தொகையாகப் பதிவாகியுள்ளன. மேற்படி புலம்பெயர் எழுத்தாக்கங்கள் கடந்த ஒரு தலைமுறைகாலத் தமிழிலக்கியப்பரப்பில் தனிக் கணிப்புக்கு உரிய ஒரு பகுதியாகக் கவனத்துக்கு வந்துள்ளன என்பது இங்கு அமுத்திக்கூறப்படவேண்டிய செய்தியாகும்.

இவ்வகை ஆக்கங்கள் ஆரம்பக் கட்டங்களில் பிரயாண நிலை இன்னல்கள், பல்வேறு நாடுகளின் அகதி முகாம்களில் எய்திய அவலங்கள், குடும்பங்கள் பிரிந்து சிதைவதால் ஏற்படும் மன உளைச்சல்கள் என்பன பற்றிய பதிவுகளாக வெளிப்பட்டனவாகும். இவ்வாறு தொடங்கிய புலம்பெயர் இலக்கியப் பதிவுகள் இன்னொரு கட்டத்திலே புதிய சூழல்களில் வதிவிட உரிமை, குடியுரிமை மற்றும் தொழில் வாய்ப்புகள் என்பவற்றைப் பெறுவதில் எதிர் கொள்ள நேர்ந்த பிரச்சினைகளைப் பேசின. மற்றொரு கட்டத்திலே இவ்விலக்கியம் புகலிடம்பெற்றோர் புதிய சூழல்களின் வாழ்வியல்களிலும் பண்பாட்டு நிலைகளிலும் பொருந்த முயன்ற நிலையில் - குறிப்பாக இசைவாக்கம் பெற முயன்ற நிலையில் - எய்திய மன அவசங்களை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கின.

இவ்வாறாக, ஏறத்தாழ ஒரு தலைமுறைக்காலப்பகுதியில் உருவாகிவந்துள்ள இவ்வகை எழுத்தாக்கங்கள் தமிழிலக்கியத்துக்குப் புதிய - உலகளாவிய - அநுபவங்களை இட்டுவந்தவை. அவ்வகையில் இவை தமிழிலக்கியத்துக்குப் புதியதொரு பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியவையுமாகும். இத்தகு முக்கியத்துவமுடைய

புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்துகளின் எதிர்காலம் எவ்வாறு அமையும்? என்பது பாரியதொரு வினாவாகும். புலம் பெயர் சூழல்களின் இன்றைய தலைமுறையின் அடுத்த சந்ததியினர் தமிழர்களாகத் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வார்களா? என்பதும் அவ்வாறு அடையாளப் படுத்திக் கொண்டாலும் தமிழால் அவர்கள் எழுத முற்படுவார்களா? என்பதுமான ஐயங்களின் விளைபொருளாகவே மேற்படி 'புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் எதிர்காலம் எவ்வாறு அமையும்?' என்ற வினா எழுந்துள்ளது.

இவ் வினாவை முன்னிறுத்தி இலக்கியவாதிகளிடையே கடந்த சில ஆண்டுகளாக விவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. 'செவ்வானம்' என்ற மாலைநேரக் காட்சி போல அழகுத் தோற்றம் காட்டிவிட்டு நமது தலைமுறையுடன் இப் புலம்பெயர் இலக்கியம் நிறைவு பெற்றுவிடப் போகின்றதெனச் சிலர் எதிர்வுகூறுகின்றனர். மாறாக, இவ்விலக்கியம் அடுத்துவரும் தலைமுறைகளாலும் தொடரப்படும் என நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் இலக்கியவாதிகளும் உளர். இவ்வாறான இருநிலைப்பட்ட 'எதிர்வுகூறல்' களுக்குமான அடிப்படைகளை ஆய்வுக்குட்படுத்தி மேற்படி வினாவுக்கு விடைநாடும் முயற்சியாக இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை அமையவுள்ளது.

தகடுர் நாட்டில் முல்லை நில வாழ்க்கை

(கி.மு. 200 - கி.பி. 600)

சுப்பிரமணியன், தி.

தகடுர் நாட்டில் காடுகளும் மலைகளும் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதியில் சுமார் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்கள் காணப்படுகின்றன. தொல்பழங்காலத்தில் மக்கள் குகைகளிலும் குகையைப் போன்ற தாழ்வான பிறைகளின் அடிவாரங்களிலும் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்கள் உள்ளன.

குடியமைப்புகள் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு வகையான இயற்கை அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டன. சோழ நாட்டில் குடியமைப்புகள் காவிரி ஆற்றையும் அதன் கிளை நதிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாயின. வியாபாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல நகரங்களும் பட்டணங்களும் அமைந்தன. நாட்டில் மலைகளுக்கு இடைப்பட்ட சமவெளிப் பகுதிகளிலும் இயற்கையாக அமைந்த சிற்றோடைகள் நீர் ஊற்றுகள் போன்றவற்றை நம்பி குடியமைப்புகள் உருவாகியுள்ளன. இதனால் மேட்டு நில விவசாயமும் கால்நடைவளர்ப்பும் முக்கியமான தொழில்களாக இருந்தன.

காவிரி தென்பெண்ணை ஆகிய இரண்டு ஆறுகள் இங்கு ஓடினாலும் இதனால் தகடுர் நாட்டிற்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. இதனால் மேட்டு நில விவசாயமும் கால்நடைவளர்ப்பும் முக்கியமான தொழில்களாக இருந்தன. இப்பகுதியில் செய்யப்பட்ட அகழாய்வுகளில் ராகி சோளம் போன்ற மேட்டு நிலப் பயிர்களின் எச்சங்கள் கிடைத்துள்ளன. கால்நடை வளர்ப்பிற்குத் தேவையான புல்வெளிகளை நம்பிக் குடிகள் வாழ்ந்ததால் புல்வெளிகளைத் தேடி இடம் விட்டு இடம்

பெயர்ந்தனர். இதனால் ஏற்பட்ட பூசல்களில் உயிர் நீத்தவர்களுக்கு நடுகற்கள் எடுக்கப்பட்டன. இதையே சங்க இலக்கியங்கள் தொறு மீட்டல், தொறு கொள்ளுதல் என்று கூறுகின்றன.

தேவைக்கு அதிகமான பொருள், சேமிப்பில் இருக்கும் போது அதனை நிர்வகிக்க தலைவர், அரசன், அரசு ஆகியோர் தோன்றக் காரணமாக அமைகின்றது. ஆனால் தகடுர் நாட்டில் இத்தகைய நிலை இல்லாததாலும் எல்லைப் பகுதியில் அமைந்ததாலும் நிலையான அரசு உருவாகவில்லை. கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை முல்லை நில வாழ்க்கையே நிலை பெற்றிருந்தது.

திருவிழாக்களும் நாட்டுப்புற ஆட்டங்களும் சுப்பிரமணியன், பெ.

திருவிழாக்கள் ஆதி மனிதனின் கூட்டுச் சடங்கிலிருந்து தோன்றியனவாகும். மக்கள் தங்கள் கவலைகளை மறந்து, உற்சாகமாக இருப்பதற்காகத் திருவிழாக்களைக் கொண்டாடி வருகின்றனர். ஒரு நாட்டு மக்களுடைய கலாச்சாரப் பாரம்பரியம், பழக்க வழக்கம், பண்பாடு, நம்பிக்கைகள் முதலானவற்றை அறியத் திருவிழாக்கள் துணை புரிகின்றன. திருவிழாக்கள், பண்டிகைகள் மக்களின் சமூக வாழ்க்கைக்கு உயிரூட்டி, மக்களை ஒன்றுபடுத்துகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திருவிழாக்கள் ஆடல், பாடல், இசை, கூத்து முதலிய மரபுத் தொகுதிகளை உள்ளடக்கியனவாகும்.

பழனி முருகன் கோவில் பெருவிழாக்களின் போது இடம் பெறுகின்ற நாட்டுப்புற ஆட்டங்கள் (Folk Dance) குறித்து இவ் ஆய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வு முறை (Methodology)

திருவிழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்ற இயற்கைச் சூழலிலேயே (Natural Context) இவ் ஆய்விற்கு வேண்டிய தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. உற்று நோக்கல், பேட்டி, வினா நிரல் முதலிய கள ஆய்வு முறைகள் இவ்வாய்வில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திருவிழாக்களின் வகைகள், ஆட்டவகைகள்:

திருவிழாக்களைப் பற்றி ஆராய்ந்த ராபர்ட் ஜெரோம் ஸ்மித், திருவிழாக்களை இரு பெரும்பிரிவாக வகைப்படுத்திக் கூறுகின்றார். அவையாவன 1. பெருவாரியான மக்கள் பங்கு கொள்ளும் விழாக்கள் 2. சிறு சிறு குழுக்கள் பங்கு கொள்ளும் விழாக்கள்.

பழனி முருகன் கோவிலில் கொண்டாடப்படும் அக்கினி நட்சத்திர விழா, தைப்பூச விழா, பங்குனி உத்திர விழா முதலிய விழாக்களில், பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த பெருவாரியான மக்கள் பங்கு கொள்கின்றனர். பலதரப்பட்ட மக்கள் கலந்து கொள்வதால், தங்கள் வட்டாரங்களில் வழங்கி வருகின்ற நாட்டுப்புற ஆட்டங்களை, பழனி முருகன் கோவிலுக்குக் காவடி எடுத்துவரும் போது

நிகழ்த்துகின்றார்கள். பழனி முருகன் கோவில் திருவிழாக்களில் நிகழ்த்தப்படும் நாட்டுப்புற ஆட்டங்கள் தொன்று தொட்டு மரபாக நிகழ்த்தப்பட்டு வருபவை. இவ் ஆட்டங்கள் திருவிழாக் கட்டமைப்பில் (Festival Structure) பிரிக்க முடியாதவாறு இணைந்து அமைந்துள்ளன. பல வகையான நாட்டுப்புற ஆட்ட வகைகளைப் பழனி முருகன் கோவில் திருவிழாக்களின்போது காணலாம். கரகாட்டம் தவிர, ஏனைய ஆட்டங்கள் எல்லாம் முருகப் பெருமானை வழிபட வருகின்ற நாட்டுப்புற மக்களால் ஆடப்பட்டு வருபவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்

பழந்தமிழ் நாட்டியக் கலையும் ஆடலரங்கமும்

சுப்பிரமணியன், சூ. க.

பழமை வாய்ந்த கலாச்சாரங்களில் ஒன்றான இந்திய கலாச்சாரத்திற்கு மையமாக இருந்ததும், இருப்பதும் தமிழ்க் கலாசாரமாகும். இந்தியாவுக்கு ஆரியர்கள் வரும் முன்பே, ஒரு செழுமையான நாகரிகம் இருந்தது என்பதோடு, அது பழந்தமிழ் நாகரிகம் என்பதை, சிந்து சமவெளி அகழ்வாராய்ச்சிகள் வெளிப் படுத்தியுள்ளன என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலர் கருதுகின்றனர். மிகப் பிரபலமடைந்துள்ள நடராசர் வெண்கல வார்ப்புகள் இந்தியாவின் கலாச்சார சின்னமாக உலகெங்கிலும் பரவியுள்ளது தமிழர்கள் அனைவரும் பெருமைப்பட வேண்டிய சிறப்பாகும்.

கோள்கள் சுழன்று கொண்டும் ஒன்றை ஒன்று ஈர்த்துக் கொண்டும் இருப்பதும் அறிவியல் கண்ட உண்மை. சுழற்சியையும் ஈர்ப்பையும் மையமாகக் கொண்டு இயங்கி வரும் அற்புதக் கலை நடனக்கலையாகும். இயற்கையே நாட்டியக் கலையின் அம்சம் எனலாம். நாட்டியக் கலை தமிழர்களுக்கு உரியது என்பதைப் பல வெளிநாட்டு அறிஞர்களும் இந்திய அறிஞர்களும் ஏற்றுள்ளார்கள். இயல், இசை, கூத்து என்ற முப்பிரிவுகளைக் கொண்டது தமிழ் மொழி. கூத்து என்பது, சதிர், நாடகம், நாட்டியம், நடனம் போன்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப் படுகிறது. தென்மொழியாம் தொன்மொழி, நாட்டியக் கலையை வாழ வைத்துக் கொண்டிருப்பதுடன், காலத்தால் விழைந்த பல கொடுமைகளையும் கடந்து பலகோடி மக்களின் மொழியாக இருந்து வருகிறது.

நாட்டியக் கலை தமிழகத்தில் தழைத்தமைக்கான ஆதாரங்களைப் பல பழந்தமிழ் நூல்களிலிருந்தும், குறிப்பாகத் தொல்காப்பியம் மற்றும் சிலப்பதிகாரத்திலிருந்தும் அறியலாம். பல நாட்டிய இலக்கண, இசை நூல்கள் முதற்சங்க காலத்திருந்தே வழக்கிலிருந்து பின்னர் மறைந்தன என்பதைப் பல உரையாசிரியர்களின் எடுத்துக்காட்டுகளால் அறிகிறோம். அகத்தியம், பெருங்குருகு, பெருநாரை, இசைநுணுக்கம் இந்திர காவியம், பஞ்சமரபு, பஞ்ச பாரதீயம், சயந்தம், கூத்த நூல், குணநூல், செயிற்றியம், பரதசேனாதீயம் போன்ற பல நாட்டிய இசை, இலக்கண நூல்கள் மறைந்தன அல்லது அழிக்கப்பட்டன.

பழந்தமிழ் நாட்டியக்கலை சிறந்து விளங்குவதற்கு உறுதுணையாக இருப்பவை, பரத நாட்டிய சாஸ்திரம் உள்ளிட்ட பல நூல்களாக மேலும் தொல்காப்பியமும், சிலப்பதிகாரமும் தனியிடம் பெறுகின்றன. முத்தமிழ் காப்பியமான சிலப்பதிகாரம்,

நாட்டியக் கலையையும், கலைஞர்களையும், நாட்டிய இசையையும், இசைக்கருவிகளையும், இசைக்கலைஞர்களையும் நன்கு சித்திரிக்கும் சிறந்த காப்பியம். இவ்வரிய காப்பியத்தின் ஆசிரியர், சேர அரச குலத்தைச் சேர்ந்த சமணத்துறவி இளங்கோவடிகள். இவர் பல்கலை வல்லுநர். நாட்டியக் கலையை சிறப்பாக வர்ணித்ததுடன், அரங்கேற்று காதையில் ஆடலரங்கத்தை மிக அழகாக வடிவமைத்துக் காட்டியுள்ளார். பத்தொன்பது வரிகளில் விளக்கப்படும் ஆடலரங்கம், ஒரு பொறியியல் வல்லுநருக்குரிய நுணுக்கங்களுடன் வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளது. பெரும் வியப்பே. இடம் தேர்ந்தெடுத்தல், அளவுகோல், அரங்க அளவுகள், மேடை அமைப்பு, திரைச்சீலைகள், ஒளி, ஒலி அமைப்பு போன்ற பல அம்சங்களை வர்ணித்து நம்மை அதிசயத்தில் ஆழ்த்துகிறார். பழந்தமிழ் நாட்டிய மரபு தொடர்ந்து நமது நாட்டுக்குப் பெருமை தேடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை அரங்கு மிகவும் சிக்கலானது. அந்த அரங்கிலே நடைபெறும் முடிவிலாப் பெரு நாடகமோ அந்த அரங்கின் அமைப்பை விட சிக்கல் நிறைந்தது.

சங்க இலக்கியங்களில் சொல் இணைகளின் நிலை

பா. ரா. சுப்பிரமணியன், பா. இளமாறன்

இக்கட்டுரையில், சங்க இலக்கியங்களில் (எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களில்) இணைந்துவரும் சில சொற்சேர்க்கைகளைத் தொகுத்து அவை மரபு வழிப்படும் முறையைக் காண முயன்றுள்ளோம். சங்க இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் ஒன்றாகவே இணைந்துவரும் சொல் இணைகள் (எ-டு 'இரை தேர்தல்'), நிலைபெற முயலும் இணைகள் (எ-டு 'நகைமுறுவலை அழுங்குதல்'), அன்று தொடங்கி இன்றுவரை வழங்கும் இணைகள் (எ-டு 'தயிர் கடைதல்'), ஒலி எழுப்புவதைக் குறிக்கும் வினை பல பறவைகளுடன் இணைவது (எ-டு 'மயில்\குயில்\அன்றில் அகவுதல்'), ஒரு பறவை சிறப்பு வினை பெறுவது (எ-டு 'குயில் கூவுதல்'), அன்று வழங்கிய சொற்கள் இன்று வழங்காவிடுனும் அந்த இணைகள் இன்றைய சொற்களால் வழங்குவது (எ-டு கொள்ளை சாற்று=விலை சொல்) போன்ற முறைகளால் பகுக்கப்பட்டதன் அடிப்படையில் பெறப்பட்ட தெளிவைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளோம்.

இக்காலத் தமிழில் வழங்கும் சொற்சேர்க்கைகளுக்கு நாங்கள் ஓர் அகராதி உருவாக்கிவருகிறோம். இக்காலச் சொற்சேர்க்கைகள் தமிழின் முதல் இலக்கியங்களில் எவ்வாறு உள்ளன என அறிய முயன்றதன் விளைவு இக்கட்டுரையாக உருவெடுத்தது. எங்கள் அணுகுமுறை கைலாசபதி தமது ஆய்வுநூலில் (Tamil Heroic Poetry) காட்டும் 'வாய்பாடு' முறையிலிருந்து வேறுபட்டது. சங்க இலக்கியப் புறப்பாடல்களில் நிறைந்துள்ள ஒரே தன்மையான அடைமொழிகளின் வழி சங்கப் பாடல்களின் வாய்மொழி இலக்கியத் தன்மையை நிறுவுவது அவர்களின் நோக்கம் ஆகும். தமிழின் முதல் இலக்கியங்களில் சொற்கள் இணைவதையும் நிலைபெறுவதையும் காட்டுவது எங்கள் நோக்கம்

ஆகும். அரிய பாடல் பாடிய நம் புலவர்கள் மொழியை எவ்வாறு தம் வயப்படுத்தினர் என்பதைச் சொல் இணைகள் காட்டி நிற்கின்றன. சங்க இலக்கியச் சொற்களை ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகுவோர்க்கும் மொழி பெயர்ப்பாளர்களுக்கும் சங்க இலக்கியச் சொற்சேர்க்கைகள் குறித்த தகவல்கள் பெரிதும் உதவும்.

உலக வெப்பமும் உடலியியல் மாற்றமும்

சுப்புலட்சுமி

பிறப் போக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் திருக்குறள்
யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் புறநானூறு

போன்ற சொற்தொடர்கள் தமிழராகிய நாம் பண்டைய காலம் தொட்டு உலகம் ஒன்று என்றும், அனைத்து மக்களும் ஒன்றே என்ற பரந்த சிந்தனை உடையவர் என்பதற்குச் சான்று ஆகும். அப்படியே தமிழ் மருத்துவமாகிய வர்ம மருத்துவமும் உலக நோய்கள் பலவற்றிற்கும் தீர்வு அளிக்கிறது.

அவ்வகையில் இன்றைய தலையாய பிரச்சினையாகிய உலக வெப்ப மயமாதலால் உடலியியல் ரீதியான மாற்றத்தையும் அதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் மற்றும் அவற்றைத் தவிர்க்கும் முறைகளை வர்ம சிகிச்சை மூலம் விளக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

இன்றைய கால கட்ட பிரச்சினைகளுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் உள்ள சிகிச்சை முறை பயன் அளிக்கிறது எனில் தமிழ் மருத்துவத்தின் சிறப்பு மகத்துவமானது அன்றோ. இதை உள்ளடக்கிய தமிழ் மொழி தற்காலத்தில் மட்டுமல்லாமல் எக்காலத்திலும் செம்மொழியே என்பது தமிழராகிய நாம் அனைவரும் பெருமை பட வேண்டிய செய்தி ஆகும்.

இப்பெருமையுடன் கடினமாக, ஒற்றுமையாக உழைத்து தமிழ் மொழியின் சிறப்பை உலகிற்கு முரசு கொட்டுவோம் என்று உறுதி கொள்வோம்.

சங்க இலக்கியத்தில் கடல் வணிகமும் பண்பாட்டுப்

பரிமாற்றங்களும்

சுபாசு சந்திரபோசு, பெ.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உலகம் வணிக வரலாற்றில் தமிழகக் கடல் வணிகம் பன்னாட்டு வணிக வாயில், உலகமயமாதல் கோட்பாட்டின் முன்னோட்டம், உலகப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் குறிப்பாகச் சங்க காலத் தமிழர்களின் சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டின் வளர்ச்சியில் கடல் வணிகம் மகத்தான மேம்பாடுகளைச் செய்துள்ளது.

வணிகத் தொடக்கம்

கடலுடன் உறவு மனப்பான்மையும், தேவையும் உருவானபோது வணிகப்போக்கு வந்தது. இன்னொரு பக்கம் கடல் கடந்து புலம்பெயர்தலும் குடியேற்றமும்

நடைபெற்றன. கடல்கடந்து படையெடுத்து நாடுகளைக் கைப்பற்றும் போர்கள் நடைபெற்றுள்ளன.

கடல் வாணிகம் -சங்க காலக் கடல் வணிகமும் - செங்கடல் வழிகாட்டி நூலும்- கடல் வணிகமும் பண்பாட்டு மாற்றமும்-புலம் பெயர் வாழ்வுபொருளாதாரப் பண்பாட்டு வளர்ச்சி-கப்பல் பயண முறை (Navigation) இத்தலைப்பில் கடல் வணிகத்தால் ஏற்பட்ட வணிகக் கோட்பாடு, அரசியல் பரிமாற்றம், உலக உறவு, வணிகச் சமூக வளர்ச்சி, பொருளாதாரப் பண்பாடு, நாகரிக வளர்ச்சி, தொழில்நுட்பங்கள், கடல்சார் தொழில்கள் முதலியனவற்றை ஆராயத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உலகமயமாதல் கோட்பாட்டுக்குச் சங்கத் தமிழரின் கடல் வணிகம் முன்னோட்டமாகும்.

பழந்தமிழ் புதிய வினையடிகள்

சுபாஷ் சந்திர போஸ், ச.

தொல்காப்பியம் முதல் எல்லா இலக்கண நூல்களும் பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நான்கு வகைச் சொற்களை விளக்குகின்றன. இவற்றில் பெயர்ச் சொல்லின் பகுப்பும் விளக்கமும் தேவையான அளவில் இருக்கின்றன. இடைச் சொற்பகுப்பில் வரும் கால இடைநிலை, வினைமுற்று விசுதிகள் பற்றிய பகுப்பும் விளக்கமும் தெளிவாக இல்லை. தொல்காப்பியரும் பவணந்தி முனிவரும் பகுத்துக் கூறும் விசுதிகளில் கால இடைநிலைகளும் சேர்ந்துப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

பொதுவாக, உரையாசிரியர்கள் நூலாசிரியரோடு கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தாலும் அதனை நூலாசிரியரின் கருத்துப் போலும் என மென்மையாகக் கூறிவிடுவார்கள். தொல்காப்பியத்தில் கால இடைநிலை பற்றிய பகுப்பில்லாமை குறித்து நச்சினார்க்கினியர் கீழ்வருமாறு கூறுகின்றார்.

இம்முக்காலத்தும் வருவதற்குரிய காலங்காட்டும் எழுத்துக்களை ஆசிரியர் எடுத்து ஓதாராயினார் பின் உள்ளோர் காலங்கட்கு உரியதாக எடுத்தோதிய எழுத்துக்கள் தம்முள் மருங்கியும் வருதலின், ஆசிரியர் அங்ஙனம் மயங்குதல் எடுத்தோதாமையின் உரையாசிரியரும் அவ்வெழுத்துக்களைச் சிறிதே காட்டினார்.

(தொல். சொல். 203)

வினை பற்றிய பகுப்பும் விளக்கமும் தொல்காப்பியத்திலும் நன்னூல் போன்ற பிற்கால இலக்கண நூல்களிலும் போதுமானதாக இல்லை. பவணந்தி முனிவர் (நன். 137) வினையடிகளை ஈற்று எழுத்துக்களின் அடிப்படையில் தொகுத்துக் கூறுகின்றார். அதனால் வினையடியின் அமைப்பைப் பற்றி எதனையும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

தொல்காப்பியத்தில், பெயர்ச் சொற்கள் ஏற்கும் சாரியைகள், வேற்றுமை உருபுகள், புணர்ச்சி விதிகள் போன்றவை விளக்கப் பெறும் அளவிற்கு வினையடி, கால இடைநிலை போன்றவை விளக்கப் பெறவில்லை.

மரப்பிலக்கணங்களை விட மேலை நாட்டினரின் வினை பற்றிய பகுப்பும் விளக்கமும் மேலும் புரிதலுக்கு இடமளிக்கின்றன. கிராவல் (Graul) என்னும் செர்மானிய அறிஞர் தமிழ் வினையடிகளைக் கால இடைநிலைகள் ஏற்கும் அடிப்படையில் மூன்று பெரும் பிரிவில் பாகுபாடு செய்துள்ளார். அம்முப்பெரும் பிரிவு அடிப்படையில் தமிழ்ச் செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களைக் பகுத்துள்ளார்.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையில் இவை முறையாகப் பெற்று, இவற்றில் காணப்பெறும் புதிய வினையடிகள் எவ்வாறு பழைய வினையடிகளிருந்து உருப் பெற்றன என்பது ஆராயப் பெறும்.

வரலாற்று ஆவணங்களின் பாதுகாப்பு

சுபாஷினி டிரிமெல்

தமிழர் இலக்கியம், வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு, கலாச்சாரம், இறையியல் போன்றவை தமிழர்களின் வரலாற்று நாகரிக உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய அங்கங்கள். அதைப் போலப் பனை ஓலை சுவடிகள், பழம் நூல்கள் பல்வேறு தரப்பட்ட ஆவணங்கள் போன்றவையும் தமிழ் மொழி பேசும் இனத்தாரின் வரலாற்று உண்மைகளை இனம் காண மிக முக்கியமானவை. ஒரு கிராமம் அல்லது சிறு நகரங்கள் கூட வரலாற்று ரீதியில் பற்பல தனித்தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட தற்போதைய பல்வகைப்பட்ட சூழல்கள் பல/சில நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்ச் சிறப்பு பெற்றிருந்த இச்சிறு நகரங்கள் தங்கள் சுவடுகளை, வரலாற்றுப் பெருமைகளை மறக்கப்பட்ட நிலையை அடைவதைக் காண முடிகின்றது.

கலாச்சார செழுமைகள் வரலாற்று சான்றுகளாக அமைவதால் இவற்றை ஒதுக்கி ஒரு நாட்டின் அல்லது நகரத்தின் அல்லது இனத்தின் சிறப்பினை எழுதிவிட முடியாது. ஆக கிராமங்களின், சிறு நகரங்களின் அவற்றின் சிறப்புக்களாக அமைந்திருந்த, அமைந்திருக்கின்ற அம்சங்களைப் பற்றிய தகவல்களை முறையாக அறிந்து, தக்க சான்றுகளோடு பதிப்பித்து, தகுந்த பாதுகாப்பு அளிப்பது தேவையாகின்றது. அந்தவகையில் இக்கட்டுரைக்கு அடிப்படையாக அமைந்திருப்பது எட்டயபுரம் எனும் நகரம். இக்கட்டுரை இந்த சிறு நகரத்தின் சிறப்புக்களைத் தகுந்த சான்றுகள், தகவல்கள், நிழற்படங்கள் மற்றும் காணொளிகளோடு இந்த நகரத்தைப் பற்றிய தகவல்கள் எவ்வாறு இணையத்தில் தகவல் களஞ்சியமாக பதிப்பிக்கப்படலாம் என்பதை விளக்குவதோடு கலாச்சார சுற்றுலாக்களை இவ்வகை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நகரங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்வதன் வழி இவ்வகை நகரங்களில் வாழும் மக்களுக்கும் தொழிற் துறையில் வளர்ச்சியைக் கொண்டு வரலாம் என்பதையும் விளக்குவதாக அமையும்.

ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நகரமாக ஒரு நகரம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு அதற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள சிறப்புக்கள், கலாச்சார சுற்றுலா எனும் போது கவனிக்கப்பட வேண்டிய அம்சங்கள், எவ்வகை மேம்பாடுகள் தேவைப்படும் போன்றவற்றையும் இக்கட்டுரை அலசும்.

இக்கட்டுரை ஒரு நேரடி களப்பணியின் போது தொகுக்கப்பட்ட சான்றுகளின் அடிப்படையில் அமையும். இக்கட்டுரையோடு, இதன் தொடர்பான சான்றுகளைப் பதிப்பிக்கும் வகையில் இணையத்தில் வலைப்பக்கம் ஒன்று உருவாக்கப்படும்.

பாலி பிராகிருதம் சமற்கிருதம் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் சில சிந்தனைப் பரிமாற்றங்கள்

கவிஞர் கு.சுயம்புலிங்கம்

பாலி பிராகிருதம் சமற்கிருத மொழிகள் தமிழ் மண்ணில் நெருங்கி புழங்கியவை. சமண சமய வருகை பிராகிருத மொழியைத் தமிழோடு நெருங்கிப் புழங்க வைத்தது.

புத்த பிரானின் அன்புப் போதனைகளைச் சமந்து வந்த பாலி மொழியோடு தமிழ் உறவாடி நின்றது. வைதிக சமயம் வழக்கிழந்து போன சமற்கிருத மொழியைத் தமிழகப் பட்டி தொட்டியெல்லாம் ஒலிக்க வைத்தது, வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இருவேறு இனங்கள் அக்கம்பக்கத்து வீடுகளில் வாழும் நேரங்களில் இருவேறு இனத்தின் பண்பாடு பழக்கவழக்கம் சிந்தனைகள் போன்றவை அங்குமிங்கும் கலப்பது இயற்கை.

தமிழ்ச் சமணர்கள் தமிழர்க்கே உடைமையான ஆகமநெறி என்னும் நிலத்தில் சமண சமயத் தத்துவத்தை விதைத்து ஆறு கண்டங்களை உள்ளடக்கிய சட்கண்டாகமத்தை அறுவடை செய்து கொண்டனர்.

தமிழ்ச் சமணர்களை குந்த குந்தர் போன்றோர் தத்துவ உலகில் ஈடு இணையற்றவர்களாக விளங்கிப் பிராகிருத மொழியில் பல நூல்களை படைத்துத் தந்தனர்.

மதுரைக் கூல வாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார், உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார், ஒக்கூர் மாசாத்தனார், மாசாத்தியார், பெருந்தலைச் சாத்தனார் என இருபதுக்கும் மேற்பட்ட புத்த சமயத்தினர் தமிழ்த் தொண்டு செய்துள்ளனர். காலத்தை வென்று நிற்கும் மணிமேகலையைத் தந்துள்ளனர். புத்தம் தழுவிய தமிழர்களில் புத்த தத்தர், புத்த கோசர் போன்றோர் பாலி மொழியில் ஈடு இணையற்ற அட்டகதாக்கள் பல வடித்துத் தந்துள்ளனர்.

சென்ற நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் மண்ணில் தமிழர்களால் சமற்கிருதம் ஈட்டிய வெற்றியைத் தமிழ் கூட எட்டிப்பிடிக்க முடிய வில்லையோ என மயக்கம் பிறக்கும் அளவுக்குச், சமற்கிருதம் பல ஆயிரம் நூல்களைப் படைத்துக் கொண்டது. தத்துவம், அறக்கருத்துகள், உவமைகள், இலக்கணம் எனப் பல திறப்பட்ட இலக்கியச் சிந்தனைகளை இவை தம்முள் பரிமாறிக் கொண்டுள்ளன. இவை பற்றிய ஆய்வே இக்கட்டுரையாகும்.

திராவிட இயக்க நாடகங்களில் வரலாற்றுக் குறிப்புகளின் பயன்பாடு

சு. சுரேஷ்பாபு

மனிதர்களை மனிதர்களாகப் பாவிக்கும் பண்பு இல்லாத காலக்கட்டத்தில், இத்தகைய கொடுமையான சூழலை எதிர்த்தும், இதனை வேரோடு நீக்கும் உயரிய எண்ணத்துடனும் திராவிட இயக்கம் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. இவ்வியக்கம், மனித சமூகத்தில் அனைவரும் ஒன்றே என்ற உயரிய எண்ணத்தை வலியுறுத்தியது. மனிதர்களை ஒன்றாக வாழவிடாமல் இனப் பிரிவினையில் வாழ்த்தாண்டும் மதங்களையும், தெய்வங்களையும் புனைவுகள் என்ற கோட்பாட்டுக்கள் அடங்கியது.

மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் சமூகத்தில் சமமான பங்கு வகிப்பவர்கள் என்ற எண்ணத்தை அனைவருக்கும் புரியும் வண்ணம் செய்திட பல உத்திகளைக் கையாண்டது திராவிட இயக்கம். அத்தகைய உத்திகளில் வலிமை வாய்ந்த ஒன்றுதான் திராவிட இயக்கத்தால் நடத்தப்பட்ட நாடகங்கள். இத்தகைய நாடகங்களுள் சில, வரலாற்றுக் குறிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டவை.

பாரதிதாசன், அறிஞர் அண்ணா, டாக்டர் கலைஞர், போன்றோர் தம் நாடகங்களில் தந்தை பெரியார் எடுத்துரைத்த பகுத்தறிவுக் சிந்தனைகளைத் தங்களுடைய நாடகங்களில் வெளிப்படுத்தினர்.

திராவிட இயக்கத்தின் முக்கிய நாடக ஆசிரியரான ப. கண்ணன், நந்திவர்மன், மின்னொளி, பாண்டிய மகுடம், பகைமை வென்றான், புரட்சிப் பாடகன், போன்ற நாடகங்களைப் படைத்துள்ளார். இவர்களுடைய நாடகங்கள் அனைத்தும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவானவை. நாட்டுப்பற்று, அரசியல், கிராமச்சீர்திருத்தம், உயர்சாதியினர் எதிர்ப்பு போன்ற சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் இவருடைய நாடகங்களை காணப்படுகின்றன.

ஏ.கே. வேலன் என்பார் எரிமலை, சாம்பாஜி போன்ற நாடகங்களை ஆக்கியுள்ளார். இவருடைய நாடகங்கள் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகள், மதவெறி, போன்ற தீ நெறிகளை மக்களுக்கு எடுத்தியம்பின.

சி. பி. சிற்றரசு திராவிட இயக்க நாடகங்களுக்காக அரும்பாடுபட்டவர். இவர் திராவிட நாடு, என்ற நாடகத்தை உருவாக்கினார். விடுதலை வேண்டிப் போராடிக் கொண்டிருந்த காலக்கட்டத்தில் நாட்டுப்பற்றையும், விடுதலையுணர்வையும் மக்களுக்குத் தன்னுடைய நாடகத்தின் மூலம் எடுத்துரைத்தார்.

தில்லை வில்லாளன், எஸ். எஸ். தென்னரசு, கே. ஜி. இராதாமணாளன், மலர்மன்னன், போன்றோர் தம்முடைய நாடகங்களில் ஆரியர் வஞ்சம், தமிழர் எழுச்சிபெற வேண்டியதன் இன்றியமையாமை பற்றியும், ஆரியர்களின் சூழ்ச்சி, ஆகியன பற்றியும் பகுத்தறிவின் இன்றியமையாமை குறித்தும் திராவிட இயக்கச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தினர்.

திராவிட இயக்க நாடகங்கள் புராண மாந்தரையும், இதிகாச மாந்தரையும் தெய்வீக நோக்கில் கண்ட நிலையை மாற்றுவதற்காக வரலாற்று நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்களுக்குப் புரியும் வகையில் எவ்வாறு ஆக்கின என்பது இவ்வியக்கக் கட்டுரையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

காலந்தோறும் பெண்ணியம் சூரியகுமாரி இராதாகிருஷ்ணன்

தாய்மை அன்பைப் பொழியும் தென்றலாம் பெண், தன் அன்பு வருடலால் எல்லோரையும் மகிழ்வித்தாள். ஆனால் அவள் மகிழ்ந்தாளா? இது என்றும் ஒரு கேள்விக்குறியாகத்தான் இருக்கிறது. இக்கேள்விக்குறி கூர்மை பெற்று பல காலப் பெண்ணியக் கருத்துக்களை துருவி எடுக்கின்றது. மேலும் எந்த ஒரு இயக்கத்தையும் வரலாற்றுப் பார்வையோடு பார்த்தால்தான் உண்மையை உண்மையாகவே அறிய முடியும் என்ற வகையில் 'காலந்தோறும் பெண்ணியம்' என்ற தலைப்பில் பல கருத்துக்கள் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளன.

பண்டைக்காலம் - அதாவது வேதகாலம், சங்ககாலம்.

இடைக்காலம் - அதாவது பக்தி இயக்கங்களும், புராணங்களும் தோற்றம் பெற்ற காலம், மதவேறுபாடுகள் கிளர்ந்தெழுந்த காலம்.

தற்காலம் - அதாவது புதுமைக்கருத்துகள் புறப்பட்ட காலம்.

ஆகிய மூன்று காலங்களிலும் பெண்ணியம் என்பன பற்றி பல கருத்துக்கள்.

சங்ககாலத்தில் பெண்கள் நிலை, அன்றைய தாய்மார்களின் வீரம், பெண்களின் கடமை உணர்ச்சி, காதல் சுதந்திரம், கருத்து சுதந்திரம், அரசர்களுக்கும் அறிவுரை வழங்கும் தகுதி பெற்றிருந்தமை, பெண்களால் ஆண்கள் பெற்ற பெருமிதம் போன்ற பல கருத்துக்கள்.

இடைக்காலத்தில் பல பக்தி இயக்கங்கள் தோன்றின. இவை பெண்களை அடிமைத் தளத்தில் வைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. சாதீய அமைப்பு முறையில் பெண்கள் கடைசி நிலையில் இருந்தனர். எனினும் கம்பர், ஔவையார் போன்ற பல புலவர்கள் பெண்களை தங்கள் படைப்புகள் மூலம் உன்னத நிலையில் வைக்க முனைந்தனர் போன்ற பல கருத்துக்கள் எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் கூறப்படுகின்றன.

பெண்ணடிமை நிலைக்கு எதிராக ஆண்களே குரல் கொடுத்த காலம் இக்காலம். பல பெண் கவிஞர்கள் மட்டுமன்றி ஆண் கவிஞர்களும் கூறிய கருத்துக்கள் தரப்படுகின்றன. பெண் சுதந்திரம் பற்றி பாரதியார் கூறிய பத்து கட்டளைகள், பெண்ணடிமை நிலை மாற்ற பல பெரியோர்கள் எடுத்த தீவிர முயற்சியால் சட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள், அவற்றால் அவர்கள் பெற்ற நன்மைகள் போன்ற பல கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன.

நகரங்களில் வாழும் பெண்களுக்கு ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வு கிராமப் பெண்களுக்கு இல்லை. இந்த விழிப்புணர்வின் கட்டாயம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பெண் கல்வி, குடும்ப பொருளாதாரத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு ஆகியன அலசப்படுகின்றன. இந்தப் பெண்ணிய இயக்கங்கள் வலுப்பெற்று, பல பயன்கள் பெற்றாலும் அவர்கள் உரிமைகளைக் கேட்டு வாங்கும் நிலையில் தான் உள்ளனர். பெண் சுதந்திரம் இன்றும் முழுமையாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லையோ என்ற ஐயம் உள்ளது. இந்த ஐயம் வளர்வதற்குக் காரணங்களாக இருப்பன திறமை சான்ற

பெண்களைப் பற்றிய பல விமர்சனக் கருத்துக்கள். அவற்றால் பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற மன உளைச்சல்கள் போன்று பல. இவை இருக்கும் வரை பெண்ணியம் குரல் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் என்பது தவிர்க்கமுடியாது.

தற்கால உலகில் தொல்காப்பியம்

செங்கைப் பொதுவன்

இக்காலத்தில் தொல்காப்பியத்தின் பயன்பாடு பற்றி இந்த ஆய்வேடு எண்ணிப் பார்த்துத் திட்டமிடுகிறது.

1. தற்கால உலகில் தொல்காப்பிய மரபு பயன்படும் பகுதிகள்.
2. தற்கால உலகில் தொல்காப்பிய மரபு மறைந்துவிட்ட பகுதிகள்.
3. தற்கால உலகில் தொல்காப்பிய மரபு மாறியுள்ள பகுதிகள்.

தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்பிருந்து பின்றபற்றப்படும் அடிப்படைத் தமிழியலில் இன்றும் எந்த மாற்றமும் நிகழவில்லை.

திணை, பால், எண், இடம், வேற்றுமை போன்ற பெயர்ச்சொல் கூறுபாடுகள், காலம் காட்டும் வினையின் கூறுபாடுகள் போன்றவற்றில் எந்த மாற்றமும் நிகழவில்லை.

சாரியை, வேற்றுமை உருபுகள் முதலான இடைச்சொற்களைப் பயன்படுத்துவதிலும் எந்த மாற்றமும் நிகழவில்லை. உரிச்சொற்களில் பலகால வள்ளத்தில் மூழ்கிவிட்டன.

இருதிணை ஐம்பால் உணர்த்தும் பாலறி கிளவிகளின் ஈற்றில் வரும் எழுத்துக்கள் 11 என்று தொல்காப்பியர் காட்டுகிறார். அவற்றில் என்ப\ப\, குண்டு கட்டு\டு\ போன்ற சில வழக்கிறந்துவிட்டன.

உரிச்சொற்களில் அலமரல், தெருமரல் போன்ற பல சொற்கள் வழக்கொழிந்தன.

இடைச்சொற்களில் வினாப்பொருளில் வரும் 'ஏ' போன்ற சில வழக்கொழிந்தன.

'அவற்றை' என்பதில் சாரியையாக வரும் இடைச்சொல்லைத் தொல்காப்பியர் 'வற்று' என்கிறார். பிற்கால நன்னூலார் 'அற்று' என்கிறார். இக்கால மொழியியலாளர் 'அற்று', 'அத்து', 'அக்கு' என்னும் சாரியைகளில் உள்ள ஒற்றுமையை எண்ணிப் பார்க்கின்றனர். தொல்காப்பியரின் செய்யுளியல் பாகுபாடு ஒரு புதிர். யாப்பருங்காலக் காரிகை அதனை மறக்கச் செய்துவிட்டது. திரையிசைப் பாடல்கள், புதுக்கவிதை, ஹைக்கூ போன்றவை மக்களின் மனத்தைத் தொடும் காலத்தில் தொல்காப்பியரின் செய்யுளியல் மறையத்தான் செய்யும். வாழ்வியலில் அகம், புறம் என்னும் பாகுபாடு என்றும் எங்கும் இருக்கும். எனினும் தொல்காப்பியர் கூறும் போர்முறை, இன்னின்ன இடத்தில் நற்றாய் பேசுவாள் என்பன போன்ற வரையறைகள் இக்காலத்துக்குப் பொருந்தி வராது.

இவற்றைப்போல் பல செய்திகள் தொல்காப்பிய மேற்கோள்களுடன் ஆய்வேட்டில் இடம் பெறும்.

சிந்துவெளி எழுத்தாய்வின் பன்முகப் ஒரு பருந்துப் பார்வை உலோ. செந்தமிழ்க்கோதை

இக்கட்டுரை சிந்துவெளி அகழாய்வில் முத்திரைகள், சிறு சதுர, செவ்வக வடிவ படிமக்கட்டைகள், மட்பாண்டங்கள், குறிகைப் பலகைப்போன்ற (sign board) பன்னிருவகை பொருள்களில் கிடைத்த எழுத்து, குறி, குறியீட்டுப் பொறிப்புகள், உருவக் கீறல்கள் ஆகியவை சிந்துவெளி நகரமான 'தோல்வீரா' வாயிலில் 400 முதல் 600 வரை கிடைத்துள்ள மற்றபடி சிந்துவெளி அகழாய்வில் பல்வேறு இடங்களில் 4000 எண்ணிக்கைக்கும் மேற்பட குறியீடுள்ள பொருள்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றின் 417 தெளிவான வேறுபாடுள்ள குறிகள் அமைந்துள்ளமை கணினி ஆய்வால் தெரிய வந்துள்ளது.

சிந்துவெளி நாகரிகக் காலகட்டங்கள்

உருவாக்கக் கட்டம் (4000-3500 இ.மு)

தொடக்கநிலைக்கட்டம் (3500 - 2800 இ.மு)

நிலைமாற்றக் கட்டம் (2800-2600 இ.மு)

முதிர் வளர்ச்சிக் கட்டம் (2600-1900 இ.மு)

பிந்தையக் கட்டம் (1900-1500 இ.மு)

கடைசிக் கட்டம் (1500-1400 இ.மு)

தமிழ் மரபில் பிண்டம் - பொருண்மை மாற்றம்

சே. செந்தமிழ்ப்பாவை

தொல்காப்பியரும் வஞ்சித்தினைக்குரிய துறைகளில் ஒன்று 'பிண்டம்' மேய பெருச்சோற்று' என்பதாகும். இத்துறையில் உள்ள 'பிண்டம்' என்னும் சொல் இலக்கண இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள நிலை, தற்காலத்தில் இப்பொருண்மை மாறியுள்ள விதம் ஆகியவை குறித்து ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

'பிண்டம்' - சொல்லும் பொருளும்:

பிண்டம் என்பதற்கு அகராதிகளும், கலைக்களஞ்சியங்களும் பல்வேறு பொருளைச் சுட்டுகின்றன. எனினும் உருண்டை, கரு, சோற்றுத்திரள், உடல், பிதிர்பலி என்னும் பொருளில் ஒத்ததன்மை காணப்படுகின்றது.

இலக்கணத்தில் பிண்டம்:

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் இடம்பெறும் பிண்டப் பெயரும் ஆயியல் திரியா, பிண்டியல் மருங்கின் மரீஇய மரபே (தொல். சொல் - 90) என்பதற்குச் தேனாவரையர் பிண்டம் பிற பொருட்டொகுதி எனவுரைப்பர்.

பொருளதிகாரத்தில் உள்ள பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்றுநிலை என்பதற்கு, இளம்பூரணர் 'திரட்சி பொருந்தின பெருஞ்சோற்றுநிலை' என்றுரைத்து (தொல்.

பொருள் இளம் உரை ப-90) 'இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந்துறை' (பதிற். 30) என்னும் பாடலைச் சான்றாக உரைப்பர்.

நச்சினார்க்கினியர், 'வேந்தன் போர்தலைக் கொண்ட பிறறை ஞான்று தானே போர் குறித்த படையாளருந் தானும் உடனுண்பான் போல்வதோர் முகமன் செய்தற்குப் பிண்டித்து வைத்து உண்டியைக் கொடுத்தன் மேயின பெருஞ்சோற்று நிலையும்' (தொல். பொருள். உரைவளம் ப.103) என்றுரைப்பர்.

சோமசுந்தர பாரதியார், 'திரளையாக விருப்பியாங்கு மிக்க சோற்றைக் தானையர்க்கு வழங்கும் தகைமையும்' (தொல். பொருள். உரைவளம் ப.103) என்பர். ஐயனாரிதனார், வெள்ளைவாரணர் போன்ற இலக்கணிகளும் போருக்குச் செல்லும் மறவர்களுக்கு மிக்க சோற்றுத்திரன் அவர் கொள்ளும் முறையாலே கொடுத்து எனப் பொருளுரைப்பர்.

இலக்கியங்களில் பிண்டம்:

சங்க இலக்கியம் 'பிண்டம்' என்பதற்குக் குவியலாகிய நெல் (அகநா. 6-5, நற்.26-4) 'வழுவப்பிண்டம்-கருப்பம் (நற்-116-3) உடம்பு (பறநா.18:20) வடிவில்லாத தசைத்திரள் (புறநா. 28:1) பொருட்தொகுதி (பறநா.184:9) இறந்தபின் படைக்கப்படுவது (பறநா.234-4) சோற்றுத்திரள் (பறநா.236-6) ஊன் சோறாகிய பிண்டம் (பறநா.372-9) எனப் பல்வேறு பொருள்களைச் சுட்டுகின்றது.

முடிவுரை:

இலக்கணமும், சங்க இலக்கியங்களும் பிண்டம் என்பதற்குத் திரளான ஒன்று என்ற பொருளில் அதனை மன்னர்கள் வீரர்கட்கு வழங்கியதோடு பொருந்தி உரைத்துள்ளன. ஆனால் தற்காலத்தில் பிண்டம் என்பது இறப்போடு தொடர்புடையதாக உள்ளது. பதினோராம் நாள் நீர்நீலைக்கட்குச் சென்ற இறந்தவர்கள் ஆன்மா சாந்தியடைய என், அரிசி போன்றவற்றால் உருண்டை பிடித்து வைத்து வழிபடுவதைப் பிண்டமிடுதல் என்றுரைக்கின்றனர். மேலும் இலக்கியத்தில் சேரநாட்டுப் புலவர்களாலேயே இச்செய்தி மிகுதியும் பாடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு ஒரு பொருளில் வழங்கியது இன்று முற்றிலும் வேறாக வழங்குவது அதன் பொருண்மையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை விளக்கும்.

தொல்காப்பியம் - சரகசம்கிதை - தமிழ் மருத்துவம் வரலாற்று இயங்கியல் பார்வையில்

வ. செந்தில் குமார்

'பையளும் சிறுமையும்' என்று உள, உடல்நோய்களையும், 'அறிவன் தேயத்து நாலிரு வழக்கு' என்று எண்வகை யோகங்களையும், அவற்றில் ஒன்றான வெளிநிலை எனப்படும் மூச்சுப்பயிற்சி (பிராணயாமம்) யைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது தொல்காப்பியம் மேலும்,

'நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே'

‘என்ப’

‘என்மனார் புலவர்’

‘நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூலே’

எனவும் தொல்காப்பியம் சுட்டுவதிலிருந்து தொல்காப்பியத்திற்கு முன்பே தமிழ் மருத்துவ முறையானது வழக்கிலிருக்க வேண்டும் என்பது புலப்படுகின்றது.

இதுவன்றியும் வைதிக மரபின் மருத்துவ நூலாகக் கூறப்படும் - ஆயுர்வேதத்தின் ஆணிவேரான சரக சம்கிதையானது வைதிக மரபுக்கு எதிரான தமிழ் மருத்துவ கோட்பாடுகளையே கொண்டிருப்பதும், தொல்காப்பியத்தைத் தழுவி - மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டு எழுதப்பட்டிருப்பதும் ஆய்வில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

‘சார சம்கிதையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை, கி.மு. 6ம் நூற்றாண்டில் நூற்பா வடிவில் இயற்றப்பட்டதாகவும், ஆனால் கி.பி முதல் நூற்றாண்டில்தான் சமற்கிருத மொழியில் எழுத்து வடிவம் பெற்றதாகவும் கூறுவர். ஆனால் உண்மை அஃதன்று. நூற்பா வடிவில் இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல் எழுதப்பட்ட ஒரு நூலுக்கான இலக்கணங்களைக் கூற முடியாது. மேடைப்பேச்சுக்குரிய இலக்கணங்களை வகுக்க முடியாது. நூல்களைக் கற்கும் முறை பற்றி விளக்க முடியாது. ஆனால் சாரக சம்கிதை மேற்கூறிய அனைத்தையும் பற்றி மிக விரிவாகப் பேசுகிறது. எனவே சாரக சம்கிதையின் மூலவடிவம் சமற்கிருதமொழிக்கு உரியதன்று என்பது வெளிப்படை 3 என்று கூறுவதும், முழுமையான அறிவியலாகவும், தேகவாதத்தின் அடிப்படையில் உருவானதும், தமிழ் மரபுக்கே உரியதும் ஆகிய தமிழ் சித்த மருத்துவமே சரகரால் சரக சம்கிதையாக உருமாறிற்று எனலாம் 4. என்று கூறுவதும் நோக்கத்தக்கது. இதன் பின்னணியில் தொல்காப்பியம் - சரகசம்கிதை - தமிழ் மருத்துவம் இவற்றுக்கு இடையிலான தொடர்பை வரலாற்று இயங்கியல் அடிப்படையில் ஆராய்கின்றது இக்கட்டுரை.

தமிழில் திறனாய்வின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

ச. செந்தில்நாதன்

திறனாய்வு என்பது இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நவீன இலக்கியத்தோடு தொடர்புடையது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு அன்று எழுதப்பட்ட உரைகளையோ அல்லது இன்று எழுதப்படும் உரைகளையோ திறனாய்வு என்ற இலக்கிய நெறியில் அடக்க முயல்வது சரியாகாது. அதுபோலவே ஆராய்ச்சிகளும் திறனாய்வு ஆகாது. நூல் மதிப்புரைகளும், அணிந்துரைகளும், அறிமுகங்களும் கூட திறனாய்வு என்ற நிலையைப் பெரும்பாலும் எட்டுவது இல்லை. ஆனால் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும், உரை, ஆய்வு என்ற வட்டத்தைத் தாண்டி திறனாய்வு நெறியில் பார்க்க முடியும். பொதுவாக நவீன இலக்கியம் சார்ந்தே திறனாய்வு பேசப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் தமிழில் திறனாய்வு ஆங்கில இலக்கிய அறிமுகத்தோடும், மரபோடும் தோன்றியது நான். ஆங்கில இலக்கியத்தில் எழுதப்பட்ட திறனாய்வுகளையும், ஆங்கில

இலக்கியத்திறனாய்வாளர்கள் உருவாக்கிய கோட்பாடுகளையும் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வாளர்கள் முன்மாதிரியாக எடுத்துக்கொண்டனர்.

படைப்பாளியைப் போலவே திறனாய்வாளனுக்கும், சுயேச்சையான சிந்தனையும், ஆளுமையும் வேண்டும். பரந்த இலக்கிய அறிவும், அனுபவமும் வேண்டும்.

திறனாய்வாளனுக்கு எத்தகைய கொள்கை கோட்பாட்டுச்சார்புகள் இருந்தாலும் திறனாய்வின் அடிப்படை நேர்மையும், நல்லெண்ணமும் தான்.

தமிழில் இலக்கியம் வளர்ந்த அளவிற்குத் திறனாய்வு வளரவில்லை. இதன் காரணங்கள் கண்டு அறியப்படவேண்டும் என்றாலும் தமிழில் திறனாய்வின் வளர்ச்சி நம்பிக்கை தருகிறது.

அச்சில் வராத குமரி மாவட்டக் கல்வெட்டுகளில் வெளிப்படும் சமூக வரலாற்றுத் தரவுகள்

செந்தீ நடராசன்

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழ்நாட்டோடு இணைவதற்கு முன் திருவிதாங்கூர் கொச்சி மாநிலத்தின் பகுதியாக இருந்தது. அம்மாநிலத் தொல்லியல் துறையினரால் வெளியிடப்பட்ட திருவிதாங்கூர் ஆர்கியாலஜிக்கல் சீரிஸ் என்ற தலைப்பில் 9 தொகுதிகளில் இம்மாவட்ட கல்வெட்டுகள் படியெடுக்கப்பட்டு அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. பின்னர், தமிழக தொல்லியல் துறையினரால் 1979 வரை 5 தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இப்போது ஜனவரி 2008-ல் வெது தொகுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

அதன்பின் அச்சில் வராததும் இக்கட்டுரையாளரால் படி எடுக்கப்பட்டவையுமான சில புதிய கல்வெட்டுகளே இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையில் இடம் பெறுகின்றன. அவை,

வேளிமலை குமாரகோவில் கல்வெட்டுக்கள்

சுசீந்திரம் தாணுமாலயன் ஆலய கல்வெட்டுக்கள்-2

சடையால் புதூர் சடையப்பர் கோவில் துண்டு கல்வெட்டு

ஆரல்வாய்மொழி தெற்குமலை ராக்கோடி சாஸ்திர கோவில் கல்வெட்டு -2

குளச்சல் வெயிலுகந்தம்மன் கோவில் கல்வெட்டுக்கள் - 2

வடசேரி கருத்த வினாயகர் கோவில் வழக்குக் கல்வெட்டு

வடசேரி ஜேம்ஸ் சர்ச் பழைய கல்வெட்டு

ஆய்வுரையில் இக்கல்வெட்டுகள் வெளிப்படுத்தும் வரலாற்றுத் தரவுகளும், சமூகநிலைகளும், இடம்பெயர்வுகளும், நாட்டார் வீரன் குறித்த குறிப்பும், வழக்கு மன்ற நடைமுறை மாற்றம் குறித்த தகவலும் சமூக நாட்டார் வழக்காற்றுப் பின்னணியில் விரிவாக ஆராயப்பட்டு முடிவுகள் எட்டப்படும்.

நாகபட்டினம் தொல்லியல் அகழாய்வுச் சிறப்புகள்

பா. செயக்குமார்

தொன்மைச் சான்றுகளை மிகுதியாகக் கொண்டிருக்கும் தமிழகக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் அகழாய்வுகளே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கல்வெட்டியல் மற்றும் தொல்லியல் துறை 2009 மே மாதம் 1 முதல் 24 வரை நாகபட்டினத்தில் அகழாய்வினை மேற்கொண்டது. நாகபட்டினம் வெளிப்பாளையத்தில் அமைந்துள்ள நீதி மன்ற வளாகத்தில் பழமைவாய்ந்த கிறித்துவ வழிபாட்டுக் கூடத்திற்கு எதிரே 4-4 பரப்பளவிற்கு அகழாய்வுக்குழி அமைக்கப்பட்டு கன்னி மண் காணப்பட்ட 3.35 மீ ஆழம் வரை தோண்டப்பட்டது. இதில் ஏழு மண்ணடுக்குகள் காணப்பட்டன. முதல் இரு மண்ணடுக்குகள் தற்காலப் படிவுகளாகும்.

மூன்று முதல் ஐந்து வரையிலான மண்ணடுக்குகள் ஐரோப்பியர்களின் தாக்கம் கொண்டவை. இதில் கட்டடப் பகுதி, டச்சுமொழியில் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட வெண்களிமண் வகை புகைப்பிடிப்பான்கள், டச்சு அரசு வெளியிட்ட நாணயம், கி.பி. 16- 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சீனக் களிமண் மட்பாண்டச் சில்லுகள் ஆகியன கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மட்பாண்டச் சில்லுகளில் ஐரோப்பியர்களால் மகூலா என அழைக்கப்பட்ட கட்டுவல்லம் மற்றும் தோணி வகையைச் சேர்ந்த கலங்கள் வண்ணங்களால் தீட்டப்பட்டுள்ளமை சிறப்புக்குரியதாகும். மேலும், அவை தமிழ் மரபு சார்ந்த பண்பாட்டு ஆய்வுக்கு உகந்த சான்றுகளா விளங்குவதோடு காலக் கணிப்புக்கும் துணை நிற்கின்றன.

ஆறாவது மண்ணடுக்கு 1.20மீ. கனம் கொண்ட பெரிய மண்ணடுக்காகும். இதில் சோழப் பேரரசர் முதல் இரசராசனின் நாணயம், சோழர்காலக் கூரை ஓடுகள், பாளை ஓடுகள் கிடைத்திருப்பதோடு ஸ்ரீவிசய மன்னர்களால் கட்டப்பட்ட புத்த விகாரை ஒன்றின் அடிப்பகுதியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மூன்று விதமான அளவுகளைக் கொண்ட செங்கற்கள் இதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், புத்த மதம் சார்ந்த குறியீடுகள் பல பாளை ஓடுகளில் கிடைத்திருப்பது புத்த மதம் இங்கு வளமை பெற்றிருந்தமைக்குச் சான்றாகும். இவற்றோடு கி.பி. 9-15ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சீனக் களிமண் வகை மட்கலச் சில்லுகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளமை சீனா, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடனான கடல்சார் தொடர்பிற்குச் சான்றுகளாகும்.

ஆறாவது மண்ணடுக்கிற்கும் ஏழாவது மண்ணடுக்கிற்கும் இடையே புதிய கற்காலக் கருவி ஒன்றின் உடைந்த பகுதி கிடைத்திருப்பது இங்கு சுட்டத்தக்கதாகும். ஏழாவது மண்ணடுக்கு முழுவதும் சிவப்பு நிறமுடைய பாளை ஓடுகள் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன. ஒரு சில்லில் பல்லவர்களின் தொடக்க காலத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தமைவிர் "கர்" என எழுத்துக்கள் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஏழாவது மண்ணடுக்கின் அடிப்பகுதியில் இரும்புக்காலம் சார்ந்த கருப்பு-சிவப்பு மற்றும் கருப்பு நிறப் பாளை ஓடுகள், குரை ஓடுகள் ஆகியன குறைந்த எண்ணிக்கையில் காணப்பட்டாலும் இவ்விடம் தொடக்கத்தில் சங்ககால வாழ்விடமாக இருந்துள்ளமைக்குச் சான்றாகும். யவனர்களுடனான தொடர்பு மேலும் ஆய்வுக்குரியது.

தமிழர் பண்பாட்டின் தொன்மைச் சிறப்புகளை, தாக்கங்களை நாகபட்டினம் அகழாய்வுச் சான்றுகளின் வாயிலாக விளங்கும் வகையில் இக்கட்டுரை அமையும்.

மந்திரமொழி

ரா. செயராமன்

தமிழரின் நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டிலும் நாகரிகப் பண்பாட்டிலும் பொதுவாக உள்ள ஒன்று மந்திரமொழி பற்றிய நம்பிக்கையாகும். பகுத்தறிவு நிலையில் தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் எழுதப்படவில்லை. மதம், சடங்கு, கடவுள் நம்பிக்கைக்கு உட்பட்டே அனைத்து இலக்கியங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழரின் நாகரிக வரலாற்றில் மொழிக்கு உள்ள மந்திர ஆற்றல் பற்றிய கருத்துகள் தொகுத்து இந்தக் கட்டுரையில் மொழியியல் நோக்கில் ஆராயப்பட உள்ளன.

மந்திரம் என்பது மறைமொழி, குறையற்றவர்களால் கூறப்படுவது, ஆணையை ஒத்தது என்று தொல்காப்பியம் வரையறுக்கிறது. இயற்கை, சமூகம் இரண்டையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் மந்திரமும் அறிவியல் உண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பதும் ஒன்றுபடுகின்றன. மொழிக்கும் மொழியின் பொருண்மைக்கும் உள்ள உறவு மந்திரமொழியைப் பொறுத்தவரையில் நிகழ்வாகிவிடும் என்ற நிலையில் அது ஒன்றாகிவிடுகிறது. மொழி பொய்யாகிவிடுவதற்கான வாய்ப்பு அதில் இருப்பதாகக் கருதப்படுவதில்லை.

பண்பாட்டிலும் மந்திரங்கள் சடங்குகளோடும் தனியேயும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. ஏவல், கருநாக்கு, அருள்வாக்குச் சொல்லுதல் முதலானவை மொழியின் மந்திரத் தன்மையுடன் தொடர்புடையவைகளாக உள்ளன. சூள் உரைத்தல், சாபம் விடுதல் முதலானவை இருவகைப் பண்பாட்டிலும் பொதுவாக வருகின்றன.

தமிழர் மரபில் சமணம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம் என்று எல்லா சமயங்களும் மந்திர மொழியை நம்புகிறவையாக உள்ளன. கோவலன் பாப்கலைப் பாவை மந்திரத்தை உச்சரிக்கிறான். மணிமேகலை உருவ மாற்றத்திற்கும் வானில் பறந்து செல்லவுமான மந்திரத்தைக் கற்றுக் கொள்கிறாள். சூர்ப்பணகை மந்திரம் கூறி அழகிய உருவிற்கு மாறிக் கொள்கிறாள். மனிதர்களின் உள்விருப்புகள் மந்திரங்கள் தேவை என்கின்றன. உதயணன் தான் ஏறிய யானை விரைவாகச் செல்ல அதற்கு மந்திரம் கூறுகிறான். திருமந்திர நான்காம் தந்திரத்தால் மொழிக்கும் மந்திரத்திற்கும் உள்ள உறவை விரிவாக விளக்கத்தக்க கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவர் தமிழ் சமஸ்கிருதம் இரண்டையும் கலந்து மந்திர மொழியை கட்டமைக்கிறார். ஓம் என்ற ஓங்கார மந்திர ஒலியிலிருந்து பூதங்களும் இருந்தவை, இருக்கின்றவை, இருப்பவைகளும் காலங்களும் தோன்றின என்பது இந்து மத மரபாக இருக்கிறது. மந்திரத்தை ஒலிப்பவரின் உடல் நிலை, நடத்தை பற்றிய தகுதிகளும் ஆராயப்பட வேண்டியவைகளாகும். மொழியியல் நோக்கில் மந்திர மொழியை ஆராய்வது தமிழில் இன்னும் செய்யப்படாத ஒன்றாகும்.

கம்பனும் விசிஷ்டாத்வைதமும்

ந. செல்லக்கிருஷ்ணன்

1.0. முன்னுரை

‘கம்பனும் விசிஷ்டாத்வைதமும்’ என்னும் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை வைணவ சமய ஆசார்யர்களுள் மிக இன்றியமையாதவராகக் கருதப்படும் இராமானுசரின் சமயத் தத்துவக் கொள்கைகளோடு கம்பனின் கடவுள் கொள்கைகளை ஒப்பிட்டு ஆராய முயலுகின்றது.

1.1. இராமானுசரும் வைணவமும்

வடகலை, தென்கலை ஆகிய இருகலையாரிடமும் இராமானுசரும் அவரது சித்தாந்தங்களும் பெற்றிருக்கும் செல்வாக்கு - திருவரங்கத்தமுதனார், வேதாந்த தேசிகர், மணவாள மாமுனிகள் முதலானோர் இராமானுசரைப் போற்றும் பாங்கு - இராமானுசர் சாதித் தடைகளை உடைத்தெறிந்து செய்த சமயப்புரட்சி, வைணவ சமய மறுமலர்ச்சி, சீர்திருத்தங்கள்.

1.2. இராமானுசரும் விசிஷ்டாத்வைதமும்

‘பிரஸ்தானதிரயமும்’ இராமானுசரும் - சங்கரரின் ‘அத்வைத’ நெறியில் இராமானுசர் கொண்ட மாறுபாடு - ‘பிரம்மசூத்திரத்திற்கு’, இராமானுசர் எழுதிய ‘ஸ்ரீபாஷ்யம்’ என்னும் உரை - ‘சித், அசித், ஈசுவரன்’ ஆகியனவற்றின் தத்துவ விளக்கம் - ‘சரீரம், சரீரி’, ‘அந்தர்யாமித்துவம்’, ‘சரணாகதி’, ‘ஸ்ரீதத்துவம்’ முதலானவற்றிற்கு விசிஷ்டாத்வைத நெறியில் இராமானுசர் தரும் விளக்கங்கள்.

1.3. கம்பனும் இராமானுசரும்

கம்பனின் காலம் இராமானுசருக்குப் பின்வந்த ஆசாரியர்களின் காலமே என்னும் முடிபு - வைணவ ஆசாரியர்களின் தொடர்பினால் கம்பன் பெற்ற வைணவ தத்துவ ஞானம் - இராமானுசர் எழுதியுள்ள வடமொழி நூல்களில் கம்பனுக்கிருந்த ஆழ்ந்த புலமை.

1.3.1. இராமானுசரின் பிரம்ம சூத்திர பாஷ்யமும் கம்பனின் பாயிரமும்

இராமானுசரின் பிரம்மசூத்திரபாஷ்யத்தின் மங்களசுலோகத்திற்கும் கம்பனின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலுக்கும் அமைந்திருக்கும் ஒற்றுமை.

1.3.2. கம்பனும் சித், அசித், ஈசுவர தத்துவமும்

உயிர்கள், உலகம், இறைவன் ஆகிய முப்பொருள்களின் விளக்கத்தை இராமானுசர் தம் விசிஷ்டாத்வைத நெறியில் கூறும் தத்துவங்களுக்கும் விளக்கங்களுக்கும் ஏற்பக் கம்பன் தனது பாடல்களை அமைத்திருக்கும் பாங்கு.

1.3.3. கம்பனும் விசிஷ்டாத்வைதம் கூறும் 25 தத்துவங்களும்

உலக உற்பத்தியையும் உலக ஒடுக்கத்தையும் 25 தத்துவங்களின் அடிப்படையில் இறைவன் செய்விக்கின்றான் என்னும் விசிஷ்டாத்வைதக் கொள்கையின் தாக்கத்தைக் கம்பன் தனது காவியத்தில் கொண்டுள்ள இடங்கள்.

1.3.4. இராமானுசர் கூறும் சகுண பிரமமும் கம்பனும்

இறைவன் குறி, குணங்களற்றவன் என்னும் சங்கரரின் அத்வைத நெறி - இதற்கு எதிர்மாறான கொள்கை உடைய இராமானுசரின் சகுண பிரம்ம கொள்கை - கம்பன் இக்கொள்கையைத் தனது காவியத்தில் கையாண்டுள்ள போக்கு.

1.3.5. அந்தர்யாமித்துவமும் கம்பனும்

இராமானுசர் கூறும் அந்தர்யாமி தத்துவம் - கம்பன் இக்கொள்கையை மிகுதியாகக் கையாண்டுள்ள இடங்கள்.

1.3.6. தோய்ந்தும் தோயாத தத்துவமும் கம்பனும்

விசிஷ்டாத்வைதத்தின் முக்கியக் கொள்கையான தோய்ந்தும் தோயாத இறைவனின் தத்துவத்தைக் கம்பன் தனது காவியத்தில் அமைத்திருக்கும் இடங்களும் அவற்றின் நோக்கமும்.

1.3.7. சரீரம் - சரீரி பாவமும் கம்பனும்

விசிஷ்டாத்வைதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையான சரீரம்- சரீரி பாவக் கொள்கையைக் கம்பன் தனது காவியத்தில் காட்டுவதற்கு அவன் கையாண்டுள்ள முயற்சிகள்.

1.3.8. பிரபத்தி நெறியும் கம்பனும்

இராமானுசர் காட்டிய பிரபத்தி நெறி என்னும் முக்கியக்கொள்கை கம்பராமாயணத்தில் பெற்றிருக்கும் இடமும் அதனைக் கம்பன் கையாண்டுள்ள முறையும்.

1.3.9. இராமானுசர் கூறும் ஸ்ரீதத்துவமும் கம்பனும்

இராமானுசர் திருமகள் பற்றிக் கொண்ட கொள்கைக்கு ஏற்பக் கம்பன் சீதையை அமைத்திருக்கும் பாங்கு.

1.4. முடிவுரை

கம்பன் இராமானுசரின் சமயக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றினை மிகுதியாகக் கையாண்டுள்ளதால் அவனது காலம் பற்றிய முடிபும் அவனது சமயம் பற்றிய தெளிவும்.

குழந்தை இலக்கியம் - வளர்ச்சிப்பாதை

குழந்தைக் கவிஞர் செல்லகணபதி

தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் என்பது செவி வழி கேட்டு வாய்மொழியாக வளர்ந்த நாடோடிப் பாடல்களே. நிலா நிலா ஓடி வா நில்லாமல் ஓடி வா, ஆனை ஆனை அழகர் ஆனை, சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு, கைவீசம்மா கைவீச முதலிய பாடல்கள் இன்றும் நிலைத்திருப்பவை.

சங்க இலக்கியத்தில் குழந்தைகளைப் பற்றிய பாடல்கள் உண்டு. குழந்தைப் பாடல்கள் இல்லை. தொல்காப்பியத்தில் குறிக்கப்பெறும் பிசி என்பது விடுகதை.

விடுகதை குழந்தைகளுக்கு உரியது. மிகவும் பிடித்தமானது. பிசி என்பது குழந்தை இலக்கியத்தின் ஒரு பிரிவு. குழந்தைகளை வளர்க்கும் செவிலியர் அவர்களை மகிழ்விப்பதற்காகச் சொன்னவை பிசி. குழந்தை இலக்கியம் என்னும் குறிப்பு தொல்காப்பியத்தில் தனியாகக் காணப்படவில்லை எனினும் அதன் பகுதிகள் தனித்தனியே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஒளவையார் எழுதிய ஆத்திகூடி, அதிவீரராம பாண்டியனின் வெற்றிவேற்கை, உலகநாதரின் உலக நீதி போன்றவை குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சியின் அடுத்த நிலை.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் சிறுவர் பாடல்கள் எழுதும் பணியைத் தொடங்கி வைத்தவர்கள் பாரதியாரும் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையும் ஆவார்கள். பெரியவர்களுக்காக எழுதிய இவர்கள் குழந்தைகளுக்காகவும் எழுதினார்கள்.

குழந்தைகளுக்காக மட்டுமே எழுதி, குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சியின் பொற்காலத்தை உருவாக்கியவர் குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா. அவர் மட்டும் எழுதவில்லை. குழந்தைகளுக்காக எழுதுகிறவர்கள் பலரை அவர் உருவாக்கினார். அவர்களையெல்லாம் இணைத்துக் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தை நிறுவியவர் அவர். குழந்தை இலக்கியம் தனித்த அடையாளத்தை மக்களிடமும் அரசிடமும் ஏற்படுத்திக் கொண்டது இவர் வருகைக்குப் பின்னர்தான். குழந்தை இலக்கியம் வளரப் படைப்பாளிகளின் முயற்சி மட்டும் போதாது. பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்தி ஆசிரியர் பெற்றோர் குழந்தைகள் அனைவரையும் குழந்தை இலக்கியத்தினால் ஈர்க்க வேண்டும்.

பயிற்சிப்பட்டறை 1

குழந்தை இலக்கியம் படைத்தது எப்படி

குழந்தை இலக்கியம் எழுதுவதற்குப் பல்கலைக்கழகப் பட்டமோ பதவியோ தேவையில்லை. சிறுவர்களின் இயல்பும் எண்ணங்களும் தெரிந்திருந்தாலே போதும். அவர்கள் நிலைக்கு இறங்கி வந்து அவர்களுடன் இதயத்தோடும் இயல்பான கலகலப்போடும் உறவாடத் தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். குழந்தைகளுக்கு எழுதுவதற்குக் குழந்தைகளுடன் பேசுங்கள் என்றார் ஒரு மேல்நாட்டு அறிஞர். குழந்தை எழுத்தாளன் பயிற்சி பெற வேண்டிய உண்மையான பள்ளிக்கூடம் குழந்தைகளே என்கிறார் குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா.

நண்பரின் குழந்தைகளைத் தேம்ஸ் நதியில் படகிலே அழைத்துச் செல்லும்பொழுது லூயி கரால் கூறிய நெடுங்கதைதான் அதிசய உலகில் ஆலிஸ் (Alice in wonderland)

குழந்தை எழுத்தாளர்களுக்குத் தேவையான இன்னொரு பழக்கம் அவர்களின் சிறுவயது நிகழ்வுகளை நினைவுகூர்தல். அமெரிக்க எழுத்தாளர் மார்க் டிவெய்ன் எழுதிய டாம் சாயரின் வீரச் செயல்கள் நாவலில் அவரது சிறுவயதுக் குறும்புகள் கும்மாளங்கள் நிறைந்திருந்ததைப் பிற்காலத்தில் அவர் எழுதிய தன் வரலாற்றைப்

படிக்கும்போது நன்கு உணரலாம். தமிழறிஞர் கி.வா.ஜ.வின் கூற்றைச் சிந்திக்க வேண்டும். பெரியவர்களுக்கு எழுதுவது களிமண்ணால் உருவம் செய்வது போன்றதாகும். கண் காது ஆகியன சரியாக அமையாவிடில் அவற்றை எடுத்துவிட்டு மீண்டும் ஓட்டலாம். ஆனால், சிறுவர்களுக்கு எழுதுவது கல்லால் சிலை செய்வது போன்றதாகும். கல்லிலே செதுக்கும்போது கவனம் வை. ஒரு முறை செதுக்கினால் செதுக்கியது தான்.”

வயதுக்கேற்ற வகையில் செய்திகளை, வார்த்தைகளை உணர்ந்து எழுதவேண்டும். சிறுவர் நூல்களுக்குச் சிறந்த மதிப்பீட்டாளர் சிறுவர்களே. ஜெர்மனியினின் கிரிஸ் டோப் ஷ்மித் அவர் படைப்புகளைச் சிறுவர்களிடம் கொடுத்துப் படிக்கச் செய்து மதிப்பீடு செய்வார்.

விடியற்காலையானது அன்றைய நாளைப் பொழுதைக் காட்டுவதுபோல் குழந்தைப் பருவம் அதன் மனித வாழ்க்கையைக் காட்டுவதாகும் என்கிறார் ஜான் மில்டன். விளையும் பயிர் முளையிலே என்பது இது தான். குழந்தைப் பருவம் சரியாக அமைந்தால் பிற்காலத்தில் ஒழுக்கமிக்க மனிதனாக உருவாவது திண்ணம்.

பயிற்சிப்பட்டறை 2

குழந்தை இலக்கியம் கற்பிப்பது எப்படி

இது ஆசிரியர்களுக்குரிய கடமை. ஆசிரியர்கள் தரும் ஊக்கத்தால் குழந்தை எழுத்தாளர்களை உருவாக்க முடியும். ஓர் உடற்பயிற்சி ஆசிரியரால் உருவான ஓட்டப்பந்தய வீராங்கனை பி.டி. உஷா போல ஆசிரியர்கள் குழந்தை எழுத்தாளர்களையும் இனங்கண்டு உருவாக்க முடியும்.

சிறுவர்களில் பலர் எழுதும் திறமை பெற்றவர்கள். நியூயார்க் நகரின் பள்ளி ஆசிரியர் ரிச்சர்ட் லீவிஸ் உலகெங்கிலும் உள்ள குழந்தைகள் எழுதிய 3000 பாடல்களைச் சேகரித்து அதில் 200 பாடல்களைத் தேர்வு செய்து புத்தகமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்.

கோகுலம் சிறுவர் இதழில் சிறுவர்களே எழுதும் பிருந்தாவனக் கவியரங்கம் பகுதி அமைத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இதுபோலச் சிறுவர் இதழ்கள் ஏராளமாக வெளிவர அரசும் பெற்றோரும் ஆதரவு நல்க வேண்டும்.

பத்திரிகைகள் பெருக வேண்டுமானால் பயிற்சி வேண்டும். அதிலும் மாணவர்களை அதில் பயிற்றுவிப்பது மிகவும் முக்கியம். சுட்டி விகடன் சிறுவர் பத்திரிகையாளர்களை உருவாக்கப் பயிற்சிக்களம் அமைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பள்ளிகளில் சிறுவர் கையெழுத்துப் பத்திரிகைகள் தொடங்க ஆசிரியர்கள் ஊக்கப்படுத்தவேண்டும்.

பயிற்சிப்பட்டறை 3

குழந்தைகளிடம் வாசிப்புத் திறனை வளர்ப்பது எப்படி

குழந்தைக்கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா, கவிமணி சிறுவர் சங்கம் தொடங்கிக் குழந்தைகளுக்குக் கதை சொல்லி, பாட்டு சொல்லி உற்சாகப் படுத்துவார். இது

வாசிப்புத் திறனை வளர்க்கத் துணைசெய்யும்.

வாழ்ச் செய்கின்ற பொறுப்பு முதலாவதாகப் பெற்றோர்களுக்கும் இரண்டாவதாக ஆசிரியர்களுக்கும் மூன்றாவதாகக் குழந்தை எழுத்தாளர்க்கும் இருப்பதை ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

நாடு காக்கும் நாளைய தலைவர்கள் நற்பண்புகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமானால் இன்றைய குழந்தைகளின் மனம் பண்பட வேண்டும். பண்படுத்துகிற பெரிய பொறுப்பு குழந்தை இலக்கியத்திற்கு உண்டு.

ஈழத்து மொழியியல் அறிஞர் இ.முருகையனின் மொழி இலக்கணச் சிந்தனைகள் செல்லத்துரை சுதர்சன்

இ.முருகையனது ஆக்கங்களின் சிறப்பிற்கு அடிப்படையாய் அமைவன மொழியும் இலக்கணமும் பற்றிய அவரது சிந்தனைகளே. அவற்றைப் புரிந்துகொள்ளாது வேறு தளங்களிலிருந்து அவரது ஆக்கங்களைப் பற்றி முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்கள் தவறான கருத்தாடல்களுக்கு இட்டுச் செல்லலாம். எனவே, இக்கட்டுரை முருகையனின் மொழி இலக்கணச் சிந்தனைகளை ஆராய்வதைத் தன் அடிப்படை நோக்கமாகக் கொள்கின்றது. சமூகவியல் அடிப்படையில் மொழியையும் இலக்கணத்தையும் நோக்கி அவரது கருத்துநிலைத் தளத்தை ஆராய்ந்து அதன் அடிப்படையில் உருவான அவரது மொழி மற்றும் இலக்கணச் சிந்தனைகளையும், அவற்றின் தனித்தன்மைகளையும் இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கிறது.

ஈழத்தின் முக்கிய மொழியியல் அறிஞரான இ.முருகையன் தமிழ் ஆய்வுலகில் பரவலாக அறியப்படவில்லை என்று கூறலாம். இலக்கணத்திற்கும் சிந்தனைக்கும் உள்ள தொடர்பும் மொழிக்கும் உற்பத்தி சமூக உறவுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பும் இலக்கணத்தைச் சமூக வரலாற்றின் - சமூக உளவியல் சிந்தனை வரலாற்றின் - கருவூலமாக்கிவிடுகின்றது (சிவத்தம்பி 2002-25) என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் முருகையனது மொழி இலக்கணச் சிந்தனையின் முக்கிய ஊக்கிகளாகக் கல்வி - தொழில்சார் பின்புலம், சமூக - அரசியல் பின்புலம், மொழியின் சமூகப் பயன்பாடு பற்றிய தெளிவுடைய அறிவியற் பார்வை எனும் மூன்றையும் கூறலாம்.

அவரது எழுத்துகளை மொழிபற்றிய அவரது கருத்துநிலையில் பின்வரும் பண்புகளைச் சுட்டி நிற்கின்றன: (1) அறிவியல் தன்மை (2) வரலாறுச் சமூக - பண்பாட்டு - அரசியல் நிலைகளுக்கு அமைவானமை (3) விஞ்ஞானரீதியான இயங்கியல் தன்மையோடு பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையிலான கொண்டும், கொடுத்தும் மாறியும் மறைந்தும் தொடரும் உறவு.

முருகையனின் எழுத்துகளில் காணப்படும் மொழி பற்றிய அவரது விரிவான சிந்தனை இலக்கணம், மொழிநடை, மொழிமாற்றம், பேச்சுமொழியும், எழுத்து மொழியும், மொழிக்கலப்பு, தமிழ்மொழியும் பிறமொழி அறிவும், கலைச்சொல்லாக்கம் என மொழி விருத்தி சார்ந்த விடயங்களையும்,

மொழிபெயர்ப்பு, கலைப்படைப்பு, அறிவியல், மொழிப்பயன்பாடு என மொழிப்பாவன சார்ந்த விடயங்களையும், மொழி உணர்வு, மரபும் நவீனமும், சமூகமும் மொழியும், அரசியலும் மொழியும் என மொழியின் சமூக இருப்புச் சார்ந்த விடயங்களையும் அலசி ஆராய்ந்தன. அவையாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடையன எனினும், ஒவ்வொன்றையும் பற்றிய முருகையனின் விரிவான ஆழமான ஆய்வுநோக்கின் காரணமாக அவை தனித்தனியே விரிவாக ஆராய உகந்தன. இக்கட்டுரையில் மொழியும் இலக்கணமும் பற்றிய அவருடைய சிந்தனைகள் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.

எமதர்மன் வழிபாடு

மு. செல்லன்

ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழிலும் கடவுளர்களால் நிகழ்வதாக இந்துக்கள் பெரிதும் நம்புகின்றனர். அழித்தல் அல்லது உயிர்களை எடுத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் உடையவராக எமதர்மன் இருக்கிறார். இதைப் புராணங்களும் உபநிடதங்களும் மக்களின் நம்பிக்கைகளும் உறுதி செய்கின்றன. அவ்வகையில் எமதர்மனை வழிபட்டு வரும் மரபும் காணப்பெறுகின்றது.

தமிழகத்தில் உள்ள எமதர்மன் வழிபாட்டுக்குரிய கோவில்கள் கோவை மாவட்டம் வெள்ளலூர், திருச்சி அருகில் உள்ள திருப்பைஞ்சீலி, திருவாஞ்சியம் வாஞ்சிநாதர் கோவில், வேளச்சேரி தண்டஸ்வரர் கோவில், திருக்கடவூரில் உள்ள அம்ருதகடேஸ்வரர் கோயில் போன்றவை.

எமன் சார்ந்த பண்டிகைகள் மற்றும் விரதங்கள்

தர்மராஜாதசமி - நரகசதுர்த்தசி சாவித்திரிநோன்பு - எமன் குறித்து ரிக்வேதம் கூறுவது - எமன் பற்றிய புராணக்கதைகள் - கடோபனிஷத்தில் நசிகேதனின் கதை - சத்தியவான் சாவித்திரி கதை - மார்க்கண்டேயனின் கதை - மகாபாரத சபாபர்வத்தில் எமனுடைய நகரவருணனை.

வழிபாட்டுக் கடவுளாக எமன்

தென்திசைக்கடவுளாக - திக்குபாலர்களுள் எமன் - விஷ்ணு தருமேத்ர புராணம் கூறும் எமனின் உருவ இலக்கணம் - சிற்ப நூல்கள் மற்றவை கூறும் எமனின் உருவங்கள் - புத்தமதத்தில் எமனின் வழிபாடு - ஜைனர்களின் வழிபாட்டில் எமன் போன்றவை கட்டுரையில் இடம்பெறும். சிறப்பாகப் பிரகலாதன் நாடகத்தில் இடம்பெறும் எமதர்மனின் வழிபாடும், நாடகத்தில் இடம்பெறும் எமதர்மனின் முகக்கவச வழிபாடும் கிராமமக்கள் வழிபாடு செய்யும் முறையும் நம்பிக்கைகளும் இடம்பெறும். இன்றளவும் தொடரும் இவ்வழிபாட்டு நடைமுறைகளும் நம்பிக்கைகளும் அடுத்தடுத்து மேற்கொள்ளப் பெற்ற களப்பணிகள் மூலம் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. இவை நாட்டுப்புறவியல் ஆவணப்பதிவில் இடம்பெறத்தக்கவையாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம் வேதங்களும் விழுப்பொருள்களும்

வே. செல்லாத்தாள்

உலகிலுள்ள சமயங்களில் எல்லாம் காலத்தால் முற்பட்ட சமயம் சைவசமயம். இச்சமயத்தின் சட்டங்கள் வரையறுத்துக் கூறுவனவற்றை வேதம், ஆகமம், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் என வகைப்படுத்துவர். இவற்றுள் வேதங்களும் ஆகமங்களும் இறைவனால் அருளப்பட்ட பெருமைக்குரியனவாக விளங்குகின்றன. இவற்றுள் வேதங்கள் பற்றிய புறச்செய்திகள் வேதங்களில் இடம் பெற்றுள்ள விழுமிய பொருள்கள் பற்றியும் கூறுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

வேதம் - இச்சொல் 'வித்' என்ற சொல்லிலிருந்து தோன்றியது. வித் என்றால் 'அறிவு' என்பது பொருள். அதாவது காண்டல், கருதல், உரை முதலிய அளவுகளுக்குப் புலப்படாததாய் வாழ்க்கைக்கு நன்மை பயக்கும் நெறிமுறைகளை அறிவிக்கும் அறிவுநூல் என்பது இதன் விரிந்த பொருள்.

மனம் என்னும் ஆறாவது அறிவினைப் பெற்ற மனிதனது வாழ்க்கையில் இரண்டு விதமான அறிவு செயல்படுகிறது.

மனிதன் தன் வாழ்க்கையை இனிமைப் படுத்த, உலகிலுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் பயன்படுத்த அறியும் அறிவு.

இந்த உலகத்தின் செயல்பாடுகள் இதில் வாழும் வாழ்க்கை, இது எதற்காக? ஏன்? என்பதை அறியும் அறிவு.

இந்த இரண்டாவது அறிவின் விரிவாக்கமே தத்துவஞானம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்த அறிவைத் தருவனவே வேதங்கள்.

இவ்வேதமே உலகமக்களுக்குப் பொது அறம் போதிப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இவ்வேதங்கள் இன்றைக்கு 3500 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன. தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் இவ்வேதங்களின் ஒரு பகுதியான மந்திரங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் இடம்பெறுகின்றன.

சங்க நூல்களில் ஒன்றான புறநானூறு

நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை

முதுமுதல்வன் வாய்போகா

தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டின்

ஆறுணர்ந்த வொருமுதுநூல் (166) என்று வேதத்தின் பழமையினையும் உட்பிரிவினையும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

இவ்வேதங்களின் பகுப்பு - வேதங்களை உபதேசிக்கும் முறை - உபதேசித்த விதம் - இவ்வேதங்களின் துணைநூல்கள் - இவ்வேதங்களை ஒதும் முறை இவ்வேதங்களை உணர்ந்தோர் உயர்ந்த மாண்பு, வேதங்களின் சாரமே திருமுறைகள், வேதங்களில் இடம்பெற்றுள்ள மனிதன் ஒழுக்கந்தவறினால் தெய்வத்தின் சீற்றத்திற்கு ஆளாவான், வேறு யாரிடமிருந்து மறைத்தாலும் தெய்வங்களிடமிருந்து எதையும் மறைக்க முடியாது என்ற வாழ்க்கை நெறிமுறைகள் பதினெட்டு வித்தைகளில் நான்கு வேதங்களும் அடங்குதல்

முதலானவற்றை வாழ்வியல் சிந்தனையோடு ஆராய்ந்து கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமையும்.

சங்க - மன்யோசு அகப்பாடல்களில் கூற்றுநிலை - ஓர் ஒப்பீடு

செல்வ அம்பிகை நடராஜா

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை சங்க - மன்யோசு அகப்பாடல்களைக் கூற்றுநிலையில் ஒப்பீடு செய்து சில ஆய்வு நிலையான கருத்துக்களை முன்வைப்பதாக அமையும். பழந்தமிழ் இலக்கியமான சங்கப் பாடல்களும் ஜப்பானிய பழைய பாடல்களான மன்யோசுவும் தோற்ற கால அடிப்படையில் வேறுபட்டவை. ஆனால் பொருள் நிலையில் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. பொருள் மரபின் ஒற்றுமையைச் சொல்மரபும் இலக்கண மரபும் மேலும் வலுப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. உலக மொழிகளில் இலக்கிய வளம் பெற்ற மொழிகளுள் ஒன்றாகத் தமிழ்மொழி விளங்குகின்றது. தமிழ் மொழியின் தொன்மையையும் செழுமையையும் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியது காலத்தின் தேவை. அதற்குத் தமிழைப் பிறமொழிகளோடு ஒப்பாய்வு செய்வது இன்றியமையாதது. இக்கட்டுரை ஒப்பீட்டாய்வுக்குச் சங்க-மன்யோசுப் பாடல்கள் தரவாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

கட்டுரை ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டமையும். முதலாவது பகுதி தமிழ்-ஜப்பானிய ஒப்பீட்டாய்வின் அறிமுகமாக அமையும். தமிழ் மொழிக்கும் ஜப்பானிய மொழிக்குமுள்ள உறவு பற்றி முதலில் எடுத்துக்கூறியவர் கால்டுவெல்ட் ஆவார். இவ்வொப்பீட்டாய்வு ஒலி நிலை, சொல் நிலை, பொருள் நிலை, தொடர்நிலை, பண்பாட்டு நிலை என்ற வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் படிமுறையான வளர்ச்சி பற்றிச் சுருக்கமாக நோக்கப்படும்.

இரண்டாவது பகுதி ஒப்பீட்டாய்வின் தரவுகளை விளக்கும் பகுதியாக அமையும். சங்கப் பாடல்களின் தொகுப்பான எட்டுதொகை, பத்துப்பாடல்களில் அகப்பாடல்கள் தரவாகப் பயன்படுத்தப்படும். இவை பற்றிச் சுருக்கமான விளக்கம் தரப்படும். மன்யோசுவின் பெயர்க்காரணம், வரி வடிவம், தோற்ற காலம், தொகுப்பு நிலை, எண்ணிக்கை, பாடிய புலவர்கள், பாவடிவங்கள் போன்றன சிறப்பாக விளக்கப்படும்.

மூன்றாவது பகுதி கூற்றுநிலை பற்றிய செய்திகளை இலக்கண அடிப்படையில் விளக்குவதாக அமையும். அகப்பாட்டில் கூற்றுநிலையின் முக்கியத்துவம், கூற்றுக்குரிய மாற்றுச் சொற்கள், கூற்றுக்களை ஆற்றுபவர்கள், கூற்று நிலைக்குரிய பின்புலம், உத்திகள் போன்ற செய்திகள் விரிவாக ஆராயப்படும்.

நான்காவது பகுதி மன்யோசுப் பாடல்களில் கூற்றுநிலை வகைப்பாடு செய்து காட்டப்படும். தொல்காப்பிய இலக்கண அடிப்படையில் கூற்றுநிலை மன்யோசுப் பாடலில் அமையும் வகை பொருத்திக் காட்டப்படும்.

ஐந்தாவது பகுதி சங்க-மன்யோசுப் பாடல்களின் ஒப்பீடாக அமையும். கூற்றுநிலை அடிப்படையில் இருமொழிப் பாடல்களும் ஒப்பீடு செய்து காட்டப்படும். இதன் மூலம்

இரு மொழிப் பாடல்களிலும் கூற்றுநிலையில் அமைந்த பொதுத்தன்மைகளும் தனித்துவங்களும் இனங்காணப்பெறும்.

செம்மொழி ஆக்கத்தில் சேக்கிழார்

இரா. செல்வக்கணபதி

செம்மொழி என்பது அம்மொழி பேசும் இனத்தின் செம்மை சான்ற பெருமிதங்களை ஒட்டியே உருப்பெற முடியும். மானுடத்திற்கு முதன்மை தருவதன் வாயிலாகத் தமிழ் மொழிக்குப் பெருமை சேர்த்த நுண்ணிய சேக்கிழாரின் பதிவுகளை இக்கட்டுரை பதிவு செய்யும்.

சேக்கிழாரின் பெருங்காப்பியத்திற்கு அவர் வைத்த பெயர் திருத்தொண்டர் மாக்கதை என்பதே. பிற்காலத்தே அது பெரியபுராணம் என வழங்கப் பெற்றது. விளக்கங்கள் பலவாறு கூறப்படினும், செயற்கரிய செயல் செய்த பெரியோர்களின் வரலாற்றுப் பதிவாகவே 'பெரியர்' புராணமாக அது நின்று நிலவுகிறது.

திருமுலரின் 'யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை' என்பதன் விரிவாகவே பெரியபுராணம் அமைகிறது. தவிர்க்க இயலாத சடங்காசாரம் ஒரு பங்கு என்றால், உயிர் இரக்கம், மனிதநேயம், மனிதப் பண்பாடு என்ற மூன்றுமே சைவத்தின் உன்னதம் என அடையாளப்படுத்துகிறார்.

மேற்குறித்த கூறுகளை வடித்தெடுக்கும் செய்ந்நேர்த்தியில் தமிழ்மொழிக்கு அளப்பரிய ஆக்கங்களைச் சேக்கிழார் கொட்டிக் குவிக்கிறார்.

கோச்சொங்கட் சோழன் காலம் தொடங்கி - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் காலம் வரையிலான ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுக்காலத் தமிழக வரலாற்றுக்கு அளப்பரிய கொடைகளைச் சேக்கிழார் வழங்குகின்றார்.

ஆகம வழிபாட்டிலும் மேலானது அன்பு வழிபாடே என்பதை நிறுவுகிறார்.

ஆலயங்களுக்குள் சில சாதியாரை வழிபாட்டுக்கு அனுமதிக்க மறுத்த காலத்தில், தன் படைப்பாற்றலால், வானுறையும் தெய்வங்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயங்களில் அன்னாரை உட்புகுத்தி நாயன்மார்களாக நிறுத்தி வழிபட வைத்துப் புரட்சி செய்கிறார்.

கற்பு மணத்தினும் மேலானதாகச் சங்க நூல்கள் குறித்த காதல் திருமணங்களைக் கடவுள் சாட்சியாகக் கலப்புத் திருமணங்களாகப் படைத்துக் காட்டி வியக்க வைக்கிறார்.

வடமொழி வேதங்களிலும் மேலானது நம் தமிழ்மொழி என்பதையும், அதன் தெய்வத் தன்மையையும் நிலைநாட்டி, வேதம் அடைத்த ஆலயக் கதவுகளைத் தமிழால் திறக்க வைக்க முடியுமெனப் புரட்சி செய்கிறார்.

தமிழில் உருப்பெற்ற புத்திலக்கிய வடிவங்களைத் தனி எடுத்து முன்வைத்துத் தமிழன்னைக்கு அணி சேர்க்கிறார்.

தமிழர் நீதிநெறி மனுநெறியினும் மேம்பட்ட உயிர் இரக்கத்தின் மேல் நிற்பது என்பதைக் காப்பியத்தின் முன்னுரையில் பதிவு செய்கிறார்.

தமிழ்ப் பண்களில் 23ஐ சைவம் எப்படி மீட்டெடுத்தது என்பதைச் சான்றுகளுடன் முன்வைக்கிறார்.

இத்தகு அரிய பதிவுகளின் விரிவாக இக்கட்டுரை மலரும்.

தமிழ் எழுத்து முறையின் தனித்தன்மையும் தமிழெழுத்துச் சீர்திருத்தமும்

செ. இரா. செல்வக்குமார்

பீட்டர் டேனியல்சு வகுத்தளித்த அபுகிடா, அபுச்சாத்து ஆகிய முறைகளில் அடங்காத தனி எழுத்துமுறை கொண்டது தமிழ் எழுத்துமுறை என்று நிறுவப்படும். வரிவடிவத்தில், குறிப்பாக உயிர்மெய் வடிவத்தில் மாற்றங்கள் அல்லது திருத்தங்கள் தேவையா என்றும், அவற்றின் நிறைகுறைகள் பற்றியும் அலசப்படும். வேற்று மொழிகளில் வழங்கும் பிற ஒலியன்களைத் தமிழில் வழங்கும் முறைகள் சிலவும் அவற்றின் நிறைகுறைகள் பற்றியும் அலசப்படும்.

திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் தோற்கருவிகள் முழக்கம் செல்வகணபதி, சண்முகம்

அருணகிரியார் தந்த திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் சந்தமார் இன்தமிழ்த் தொடைகள் நிரம்பிய பாக்களாகும். தமிழ்ச் சொற்றொடர் வளங்களும், சந்த நுட்பங்களும் தொங்கல் அமைப்பும், பாடு பொருளுக்கேற்ப அமையும் நடையோட்டமும், தாள இசையின் நுட்பத் தெளிவும், வியக்க வைக்கும் தொடை அமைதிகளும், மிரள வைக்கும் சொற்புணர் நிலைகளும் கொண்டுள்ளன. இசை செந்தமிழ்க் கடவுளாம் முருகன் மீது வரும் சந்தப்பாக்களின் முன்னோடி. அருணகிரியார் பாடிய திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் 1324 பாடல்கள் இன்று வரை கிடைத்துள்ளன. இவை பல்வேறு சந்தங்களில் அமைந்த நடையோட்டங்களில் அமைந்துள்ளன.

இசைத்தமிழ் இலக்கியமாக விளங்கும் இப்பாடல்களில் பல்வேறு இசைக் கருவிகளும் அவற்றின் முழக்கியல் நிலைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழகத்தின் தொன்மை மிகு தோற்கருவிகள் பல இப்பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இடிபேரி, இயல்பேரி, உடுக்கு, ஐந்து பேரிகை, கணப்பறை, கரடிகை, கலைகன வட்டதமிழலை, கிடுபிடி முதலிய தோற்கருவிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இக்கருவிகள் வாயிலாக எழும் ஒலிகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வொலிகள் தாள முழக்க ஒலிகளாக உள்ளன. இன்றைய முழக்கியலுக்குத் துணை நிற்கின்றன. இக்கருவிகள் பிற கருவிகளுடன் இணைந்து ஒலிக்கும் நிலைகள் இசைக்குழுவின் ஒத்திசையாக உள்ளன. இவை வெற்றொலிகளாக மட்டும் அமையாமல் இயல், இசை, நாட்டியத் தமிழுக்கு வளம் சேர்ப்பனவாக உள்ளன. இவற்றை விவரிக்கிறது இக்கட்டுரை.

கோயிற் கட்டடக்கலையும் தமிழர் பண்பாடும்

பா. செல்வக்குமார்

கோயில் கட்டடக்கலையின் வழியாகத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள்

இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இந்தியக் கட்டடக்கலைப் பாணிகளில் ஒன்றான திராவிடப்பாணி கட்டடக்கலையில் பழந்தமிழர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கட்டடக்கலை மரபுகளும், அதில் பொதியப்பட்ட தமிழர் பண்பாடும் நுணுகி ஆராயப்பட்டுள்ளது. இதில் ஆயை அமைப்பு, வழிபாடு மற்றும் தரிசன முறைகள் அறிகுறிப்பொருள், அருள்நெறிப்பொருள் மற்றும் அனுபவப்பொருள் என்ற வழிநெறியில் கோயிற் கட்டடக்கலையில் பழந்தமிழர்களின் பண்பாடு அணுகப்பட்டுள்ளது.

அண்மைக்கால பிள்ளையார்பட்டி (தஞ்சாவூர்) அகழாய்வுகள் வீ. செல்வகுமார்

சோழர்களின் தலைநகரமாகப் புகழ்பெற்று விளங்கிய தஞ்சாவூர்ப் பகுதியின் வரலாறு, வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் தொடங்குகிறது. இப்பகுதியின் பழங்கற்கால மற்றும் நுண்கற்காலப் (இடைக்கற்காலப்) பண்பாடுகள் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் பெரிதும் ஆராயப்படாமலேயே இருந்து வந்தன. 2000க்குப் பிறகு காவிரிக்கு வடக்கே உள்ள அரியலூர் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பழங்கற்கால மற்றும் நுண்கற்காலக் கருவிகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

இவ்வாறு கண்டறியப்பட்ட கற்கருவிகளின் காலம், மண்ணடுக்கு நிலை மற்றும் பண்பாட்டுக் கூறுகளை அறிய 2009 ஏப்ரல் மாதம் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பணியாளர் குடியிருப்புப் பகுதியின் தென்மேற்கில் இரண்டு 5மீ 5மீ அளவுள்ள குழிகள் அகழப்பட்டன. இக்குழிகளில் பிந்தைய பழங்கற்காலம் (காலம் 1) நுண்கற்காலம் (காலம் 2) மற்றும் இரும்புக் காலத் (காலம் 3) தடயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. பிந்தைய பழங்கற்காலத்தைச் சேர்ந்த சுரண்டிகள், செதில்கள் போன்ற கருவிகள் கண்டறியப்பட்டன. இவை ஒரு வகை குவர்ட்சைட் மற்றும் குவார்ட்ஸ் எனப்படும் பளிங்குக் கற்களால் செய்யப்பட்டவை. இத்தடயங்கள் அகழாய்வுக்குழி 2ல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. நுண்கற்காலக் கருவிகள் பெரிதும் குவார்ட்ஸ் வகைக் கல்லால் செய்யப்பட்டவை. இவற்றில் சுரண்டிகள், செதிற் கருவிகள், முக்கோணக் கருவிகள் ஆகியவை காணப்பட்டன. இக்கருவிகள் கிடைக்கும் மண்ணடுக்குகளில் பாணை ஓடுகள் காணப்படவில்லை. இவ்வடுக்கிற்கு மேலே செம்மண்ணில் சில நுண்கற்காலக் கருவிகள், அதாவது மிகச்சில கருவிகள் மட்டுமே காணப்பட்டன. இம்மண்ணடுக்கில் சில கருப்பு-சிவப்பு பாணை ஓட்டுத் துண்டுகளும் காணப்பட்டன. இந்த அகழாய்வு இடத்திலிருந்து ஏ.சுப்பராயலு அவர்களால் அகழாய்வு செய்யப்பட்ட இரும்புக்கால - வரலாற்று ஆரம்ப கால ஊரான வல்லம் சுமார் 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. எனவே அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களின் செயல்பாடுகளால் இப்பாணை ஓடுகள் இப்பகுதிக்கு வந்திருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு மேலும் பிள்ளையார்பட்டி கிராமத்தில் இரும்புக்காலத் தாழிகள் கிடைக்கின்றன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சிலப்பதிகாரத் தொன்மம் செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம்

சிலப்பதிகாரம் தமிழில் தோன்றிய முதற் காப்பியம். கால் அணியாகிய சிலம்பினை வைத்துக் காப்பியம் அமைத்தார் இளங்கோவடிகள். சிலப்பதிகார காலத்திற்கு முன்பே திருமாவண்ணி கதை இருந்திருக்கின்றது என்பதை நற்றிணை காட்டுகின்றது. நாட்டுக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினார். அதற்குப் பின்னர் தமிழ் நாட்டில் கோவலன் கதை (அம்மாளைப் பாடல்), கோவலன் நாடகம், கண்ணகிப் படம், தில்லானா மோகனாம்பாள் நாவல் என்பன வெளிவந்தன. அவற்றிற்கிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரம் இன்றுவரை சிறந்த இலக்கிய வடிவமாகவும் முத்தமிழ்க் காப்பியமாகவும் நின்று நிலைக்கின்றது. இதனை அடியொற்றி ஈழத்தில் கண்ணகி வழக்குரை, கோவலன் கதை, சிலம்பு கூறல் என்ற காப்பிய நூல்கள் தோற்றம் பெற்றன. சிலப்பதிகார மூலக்கதையிலிருந்து இவை திரிந்தும் புதுமையாகவும் அமைகின்றன. இதுவரை ஈழத்துச் சிலப்பதிகாரத் தொன்மம் பற்றி ஆராயப்படவில்லை. இவ்வாய்வு ஈழத்துச் சிலப்பதிகாரத் தொன்மம் பற்றி ஆய்வதாக அமைகின்றது.

தொன்மம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி இக்கட்டுரையில் விளக்கிக் கூறப்படும். கோவலன் கதை - பருத்தித்துறையில் பாராயணம் செய்யப்படுகின்றது. சயவீரன் என்ற ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. கண்ணகி வழக்குரை காங்கேயரால் எழுதப்பட்டது. மட்டக்களப்பில் பாராயணம் செய்யப்படுகின்றது. சிலம்பு கூறல் குடாரப்பு வெற்றி வேலரால் எழுதப்பட்டது. முல்லைத்தீவு, வவுனியாவில் பாராயணம் செய்யப்படுகின்றது. காலப் பின்னணி எடுத்துக் காட்டப்படும்.

கோவலன் கண்ணகி அவதாரம், முற்பிறப்பு உறவுமுறை, வெடியரசன் முதலியோரின் வரலாறுகள் மூன்று நூல்களிலும் வேறுபட்டு அமைகின்றன.

கிளைக் கதைகள் தொன்மப் போக்கில் அமைந்துள்ளன. அவை விரிவாகக் கட்டுரையில் ஆராயப்படும்.

கருத்து விளக்கத்திற்காகவோ பாத்திரப் பண்பு வளர்ச்சிக்காகவோ தொன்மங்களை உவமை, உருவகம், அணி, அடைமொழி உருக்காட்சி படிமப் புனைவாகப் புனைவது போன்ற இத்தகைய உத்தி முறைகள் எடுத்துக் காட்டப்படும்.

நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள், கனவுகள் என்ற தொன்மம் பற்றிய செய்திகள் மூன்று நூல்களிலும் எடுத்துக் காட்டி விளக்கப்படும். சிலப்பதிகாரத் தொன்மத்தோடு இவை ஒப்பாய்வு செய்யப்படும்.

சங்க இலக்கியத்தில் முல்லைக் குறியீடு: சமூக மானுடவியல் ஆய்வு செல்வராசு, நா. சிலம்பு

சங்க இலக்கியங்களில் பயின்றுள்ள 'முல்லை' என்ற சொல்லாட்சி பல்வேறு குறியீட்டுத் தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளதாக அறிய முடிகின்றது. தொல்காப்பியம் 'முல்லை' என்பதை நிலமாகவும், திணை ஒழுக்கமாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கண நூல்கள் அக இலக்கிய மரபிலும் புற இலக்கிய மரபிலும்

முல்லையைக் குறியீடாக்கி உள்ளன. சங்க கால அக இலக்கியங்களில் முல்லைக் குறியீடு அறுவகைப்பட்ட நிலையில் ஆட்சி பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. அவை வருமாறு:

முல்லை 'மலர்' என்ற நிலையில் ஆட்சி பெறுதல்

'முல்லை' கார் காலத்தின் குறியீடாகக் காதலர்தம் மன உணர்வோடு ஆட்சி பெறுதல்.

'முல்லை' காதலர் புணர்வு நிலையில் பெண் உடல் சார்ந்த குறியீடாகி ஆட்சி பெறுதல்.

'முல்லை' திருமண வாழ்க்கையில் திருமணம் புரிந்த பெண்ணிற்கு அடையாளமாகக் குறியீடாகி ஆட்சி பெறுதல்.

'முல்லை' ஒருவகையான வாழ்க்கை முறையாகச் சட்டப் பெறுதல்.

இவையன்றிப் புற வாழ்க்கையில் மூதின்முல்லை, வல்லாண் முல்லை, காவண் முல்லை, கார் முல்லை என்பதாகவும் குறியீடு பெற்றமையைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுதல் வேண்டும்.

இச் சான்றுகளை அடியொற்றி முல்லைச் சமூகத்தின் தோற்றம், அச்சமூக மக்களின் வாழ்வியல், வாழ்வியலில் இருந்து உருவான முல்லைப் பாடல்கள், பாடல்களில் இருந்து உருவான முல்லை இலக்கிய மரபுகள் முதலியவற்றைச் சமூக மாணுடவியல் அணுகுமுறையில் ஆராய இக்கட்டுரை முற்படுகின்றது. இவ்வணுகு முறையோடு முல்லைச் சமூகத்தைக் கட்டமைக்க ஆநிறை உடைமைச் சமூக அமைப்பையும் இதனை வெளிப்படுத்தும் பெருங்கற்படைக்கால அகழாய்வுச் சான்றுகளையும் இக்கட்டுரை பயன் கொள்ளும்.

தமிழகப் புதிய கற்காலப் பண்பாடு-அகழாய்வுகள் வெளிப்படுத்தும் புதிய செய்திகள்

ச. செல்வராஜ்

கி.மு. 3000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் இருந்தே தமிழக மக்கள் நுண்ணிய தொழில் நுட்ப அறிவைப் பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளனர் என்பதை அண்மைக்காலத் தமிழக அகழாய்வுகள் நிரூபித்துள்ளன. இவற்றில் அக்கால மக்கள் விவசாயத்தின் தேவையை உணர்ந்ததோடு மட்டுமன்றித் தமக்குத் தேவையான உணவைத் தாமே உற்பத்தி செய்துகொள்ளவேண்டும் என்ற உணர்வையும் பெற்று அதில் புரட்சியைப் புதிய கற்கால மக்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். தமிழகத்தில் பெருங்கற்காலப் பண்பாடே அதிக அளவில் பேசப்பட்டு ஆய்வு நடத்தப்பட்டுள்ளது.

பெருங்கற்காலப் பண்பாடு சங்க காலத்தோடு தொடர்புகொண்டது. மேலும் இதுவே வரலாற்றுக் காலத்தின் தொடக்கமாகக் கருதலாம். இப்பண்பாட்டுக் காலம் தமிழகத்தில் பெரும்பான்மையான இடங்களில் காணப்படுவதைப் பல தமிழக அகழாய்வுகள் நிரூபித்துள்ளன.

தமிழகத்தில் புதிய கற்கால வாழ்விடங்களில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகள் பல

அரிய செய்திகளை வரலாற்று உலகிற்கு வழங்கியுள்ளன. நிலையான இருப்பிடம், பதுங்கு குழி வாழ்விடம் விவசாயத்தை அறிமுகப்படுத்தியமை பல்வேறு விதமான கல் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்திய விதம்ஆகியவை இக்காலப் பண்பாடு எனக் குறிப்பர். இவற்றுடன் சாம்பல் நிற மட்கலன்கள், வண்ணப் பூச்சுகள் கொண்ட மட்கலன்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்திய புதிய கற்கால மக்கள் தமிழகத்தில் பெருமளவில் தங்கி வாழ்ந்துள்ளமையை அகழாய்வுகள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளன. எனவே தமிழகத்திலும் புதிய கற்கால மக்கள் அதிக அளவில் சிறப்பான வாழ்க்கை முறையை நடத்தியுள்ளனர் என்பதும், தமிழர் பண்பாட்டிலும் நாகரிகத்திலும், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியிலும் கி.மு. 2000 ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்தே தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் என்பதையும் உரிய தொல்லியல் சான்றாதாரங்களுடன் அரிய முற்படுகிறது இக்கட்டுரை.

தஞ்சை கரணங்கள்

செல்வி பு. கார்த்திகா

வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாக் காவிரியாற்றின் கரையோர கலைப்பூமி தஞ்சாபுரி. புராண கால பராசுர முனிவரின் தவக் காலத்தில் 12 ஆண்டுகளாக உலகில் மழை பொய்த்து, பஞ்சம் கடை விரித்தபோது, தஞ்சகன், தண்டகன், தாரகன் என்று மூன்று அசுரர்கள் முனிவரின் ஆசிரமம் அணுகி, அங்குள்ள குளத்தில் அமிர்த புஷ்கரணி நற்சுவை நீரினை அருந்திக் களைப்புத் தீர்ந்து தபோ முனிவர்களுக்கு இடையூறு செய்தார்கள். இதைக் கண்ட முனிவர் பிரமதேவரிடம் முறையிட, பிரமன் சிவபெருமானிடம் தவத்தினால் முறையிட, மனமிரங்கிய சிவபெருமான் காளிதேவியை அனுப்பியும் கொல்ல இயலாத நிலை ஏற்பட்டது. பெரியதோர் போர் நடந்தது. இதனால் மகா ரிஷி, மகாவிஷ்ணுவைக் குறித்துத் தவம் செய்யவே, பகவான் கார்போன்ற வடிவம் கொண்டு அக்குளத்திலுள்ள தண்ணீரை முற்றும் தாமே அருந்தினார். அதன் பின்பு அசுரர்களுக்கு வன்மை குன்றி விட்டது. வன்மை குன்றவே தஞ்சகன் யானை வடிவம் எடுத்துப் போர் புரிந்தார். விஷ்ணு நரசிம்ம வடிவம் எடுத்துத் தஞ்சகனைக் கொன்றார். தஞ்சகன் இறக்கும் தருவாயில் பகவானைக் குறித்துத் தாம் எடுத்துள்ள நரசிம்ம வடிவத்தோடு இங்கு சேவை சாதிக்க வேண்டுமெனவும், தன் பெயரால் இந்தப் பட்டணம் உலகில் வாழ வேண்டும் என்றும் வரம் கேட்டுக் கொண்டார். பகவான் அப்படியே வரமளித்தார். அதுமுதல் இத்தலம் தஞ்சாபுரி என்ற பெயரைத் தாங்கி சிறப்புப் பெற்றதாய் வரலாறு கூறுகிறது. அப்படிப்பட்ட தஞ்சை பெரிய கோயில் கரணங்களைப் பற்றி நாம் ஆராய முற்படுவது கலைக்கான உழைப்பின் கூடுதல் பரிணாமம் என்பது நிதர்சனம்.

அவ்வாறே தஞ்சை திருக்கோயிலில் அமைந்துள்ள கரணங்கள் காலத்தால் முற்பட்ட நிலையில் சரியான வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பரத முனிவரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்திற்கு இக்கரண முத்திரைகள் இலக்கணமாக அமைந்துள்ளன. கருவறையைச் சுற்றியுள்ள ஓவிய அறைகளுக்கு நேராக மேலே முதல் தளத்தில் அமைந்துள்ள திருச்சுற்றின் நடன முத்திரைகள் காட்சிகளாகச் செதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. பதினான்காவது நூற்றாண்டு வாக்கில், நாட்டிய அடைவுகளின்

கலைநுட்ப வடிவங்கள் குடந்தை சாரங்கபாணி ஆலயத்திலும், சிதம்பரம் நாடராஜர் ஆலய கோபுரங்களிலும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். சிவபெருமானே நான்கு கரங்களுடன் ஆடுவதுபோல் அமைந்த, தனித் தன்மை வாய்ந்த சிற்பமே தஞ்சை பெரிய கோயிலில் உள்ள சிற்பம். அன்றைய தஞ்சாபுரி எனும் இன்றைய தஞ்சையில் அமையப் பெற்ற முழுமை பெற்ற 81 கரணங்களை விட்டு விலகிய 27 கரணங்கள் என்ன காரணத்தால் முடிவுற்ற-முழுமை பெற்ற நிலையை எட்டவில்லை? ஏன் வெறும் கற்களால் அப்படியே விடப்பட்டிருக்கின்றன என்ற வேதனை வினாக்களுக்கு விடை கிடைக்காதது கவலைக்குரிய கவலை. விரிந்த எண்ணங்களுக்கு உயிருடிக் கலையோடு கலந்து உலவவிட்ட கலைச் சாதனையாளனாக, கலைக் கருவுலமாக இராஜராஜன் நமது இதயங்களில் ஓங்கி உயர்ந்து உட்கார்ந்திருப்பது ஒருபுறம் மகிழ்ச்சியுடனானும், முற்றுப் பெறாத கற்களாய்க் காட்சி தரும் 27 காரணங்களை என் கவனிக்கவில்லை என்பதும் கவலைப்படக் கூடிய செய்தி, மண்ணை நேசித்த மாமன்னன், உலக வரலாற்றில் காண இயலாத கலைப்பித்தன், இசை, நாட்டியம், ஓவியம், சிற்பம் என அருங்கலைகள் வளர்ந்த பெருங்கலைவாணன் ஏன் 27 கரணங்களை மட்டும் இணைக்காமல் குறைய விட்டான் என்பதும் இதயம் நெருடும் இன்னொரு அவசியம் என்பதால் அகன்ற மொழிப் பார்வையின் துணைக் கொண்டு இதற்கான ஆய்வினை மேற்கொள்வதன் மூலம் விடுபட்ட வெற்றிடமான 27 கரணங்களுக்கான விடை கிடைக்க வாய்ப்புண்டு என்பதால் ஆய்வினை மேற்கொள்ளுதல் கால அவசியம்.

பழந்தமிழரின் கப்பல் பொறியியல் தொழில் நுட்பம்

க. செல்வி

பொறியியலுக்கு அடிப்படை (Marine Engineering) பிரிவு எந்திரப் பொறியியல் பாடத்தினுள் அடங்கும். சிப் (Ship) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குக் கப்பல் என்று வழங்கப்பட்டு வந்தாலும் Marine ஆங்கிலச் சொல்லுக்குப் பெரும்பாலும் கப்பல் என்ற தமிழ்ச் சொல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இவை தவிர தமிழரின் அன்றாட வாழ்வில் பொறியியல் தொழில் நுட்பம் தொடர்பான பயன்பாடும் காணப்பட்டது. எ.டு: கப்பல் துறையில் படகு கட்டுமானம் கப்பல் கட்டுமானம் தொடர்புடைய மரபுவழி மற்றும் நவீன தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றை பற்றியும் விளக்கப்படும்.

கப்பல் கட்டும் தொழில் நுட்பம், பழந்தமிழ், கடல்வழி வணிகம், பழந்தமிழர் படகுகளின் வகைப்பாடு, கட்டுமர வகை, கப்பற்கலை உதவிக் கூறுகள் கப்பல் கட்டப் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருள்கள், கப்பல் கட்டும் தொழில் நுட்பம், தமிழ் இலக்கியங்களில் கலன்கள் ஆகியவற்றில் பல அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப உத்திகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை வெளிக்கொணர்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

இக்கட்டுரையின் மூலம் பல்வேறு மரபுவழிக் கப்பல் தொடர்பான தகவல்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

சங்கப் பாக்களில் உலகளாவிய மானுடம்

க. சேகர்

சங்ககாலப் புலவர்கள் அறநெறி பிறழாத உள்ளமும், அஞ்சாத நெஞ்சுரமும் உண்மை வாழ்வை எடுத்துரைக்கும் உறுதியும் உலகளாவிய பொதுமைப் பார்வையும் உடையவர்கள். உலக இயற்கையையும் மக்கள் வாழ்க்கையையும் ஒட்டியே சிந்தித்தவர்கள். எனவே தான் அவர்கள் பாடல்களில் மயக்கப் பொருள் இல்லை; நம்பத்தகாத செய்திகள் இல்லை. அவை எதார்த்த வாழ்வின் உண்மை உணர்வுகளாகவும் உரிமைக் குரலாகவும் எல்லோருக்கும் எல்லாம் எனும் பொதுமைப் பண்புடனும் ஓங்கி ஒலித்தன; நிலைபேற்றைப் பெற்றன.

இன்னாத இவ்வுலகத்தில் இனியன காண்பவர்களாகவும் மண்ணின் மணத்தோடு அமரத்தன்மையுடைய வாழ்வை, அற அடிப்படையில் அன்பு கொண்ட மாண்புறு பண்பை, மொழி, இனம், நாடு கடந்த பொதுமைப்பாங்கைத் தம் பாடல்களின் கருவாகவும், கருத்தாகவும் கொண்டனர்.

அகவாழ்விலும் அன்பும் அறமும் சிறந்திருந்தன. அகப்பாட்டில், 'சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ப பெறார்' எனும் நெறி உலகளாவிய காதல் வாழ்வின் பொதுமைமைப் புதுமைப்படுத்தின எனலாம்.

சங்கப் பாடல்கள் இயற்கை சார்ந்த வாழ்வியலை வலியுறுத்துகின்றன. நும்மினும் சிறந்தது நுவ்வையாகும் எனும் நற்றிணைத் தலைவியின் கூற்று இயற்கை நேசிப்பின் இதயப் பாங்கை இனிதாகக் காட்டும்.

சங்கப் பாக்களால் அறியலாகும் உலகளாவிய மானுடம் பற்றிக் கட்டுரை அமைகிறது.

பாரதியாரின் புதுச்சேரி வருகை - சில புதிய தகவல்கள்

சி. சேதுபதி

இந்திய விடுதலைப்போராட்டத்தில் தமிழ்மொழியை ஓர் ஆயுதமாக ஏந்திப் பங்கேற்ற பாரதியார் எழுதியும், பாடியும், பேசியும் மக்களை எழுச்சிக்குள்ளாக்கினார். அதுகண்டு அஞ்சிய ஆங்கில அரசு அவரை எப்படியேனும் சிறைப்படுத்த முயன்றபோது, நண்பர்களின் வற்புறுத்தலால், அவர் புதுவையைத் தஞ்சமடைந்தார். அவர் புதுவைக்கு வந்து ஒரு நூற்றாண்டு (2008) கழிந்துபோயிற்று. பாரதி குடும்பத்தார் மற்றும் அவரது நண்பர்களது பதிவுகளின் அடிப்படையில் கிடைக்கும் தகவல்களிடையே உள்ள முரண்களைத் தெளிவுபடுத்தும் இக்கட்டுரை, அதற்கு மேலும் சில புதிய தகவல்களை முன் வைக்கின்றது.

பாரதியார் புதுவைக்கு வரக் காரணம்

பாரதியார் புதுவைக்கு வந்த காலம்

பாரதியார் புதுவைக்கு வந்த வழி

பாரதியாரின் புதுச்சேரி வருகைக்கு உதவிய நண்பர்கள்

பாரதியாரின் புதுச்சேரி வருகை - சில புதிய தகவல்கள்

என்பதாக அமையும் இக்கட்டுரையுள், பாரதியார் புதுச்சேரிக்கு வந்த காலம் பற்றித் தெளிவுபடுத்தப் பெறுகின்றது. பாரதியார் புதுவைக்கு வந்த வழி குறித்துப் பொதுவாக அறியப்பெறும் தகவல், அவர் சைதாப்பேட்டையில் ரயில் ஏறிப் புதுவையை அடைந்தார் என்பதாம். உண்மையில் அவர் பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் வழியாகப் படகில் பயணம் செய்து, மரக்காணம் வழியாகப் புதுவை வந்தடைந்தார் என்பதும், அதற்குப் பெரிதும் உதவியவர் பாரதியாரின் நண்பர் டாக்டர் நஞ்சுண்டராவ் என்பதும் புதிதாக அறியத்தக்க ஒரு தகவலாகும். அதனை உறுதிசெய்யும் வண்ணம் அமையும் தரவுகளையும், அதுசமயம் நடந்த நிகழ்வுகளையும் உரிய சான்றாதாரங்களோடு விளக்குகின்றது இக்கட்டுரை.

தமிழில் அகச்சந்தி - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

தூ. சேதுபாண்டியன்

தமிழ் இலக்கண நூல்களில் எழுத்து இலக்கணம் கூறும் எழுத்ததிகாரத்தில் சந்திவிதிகள் பெரும் இடத்தினைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. மொத்தம் ஒன்பது இயல்களைக்கொண்டு விளங்கும் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தில் ஆறு இயல்கள் புணர்ச்சி விதிகளைப்பற்றிப் பேசுகின்றன. பின்னர்த் தோன்றிய நன்னூலிலும் எழுத்திலக்கணம் பேசும் ஐந்து இயல்களில் மூன்று இயல்கள் புணர்ச்சி விதிகளைப்பற்றிப் பேசுகின்றன. மொத்தத்தில் எழுத்ததிகாரத்தில் சந்தி விதிகள் இன்றையமையாத இடத்தைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. இச்சந்தி விதிகள் இரண்டு வகைப்படும். இரண்டு சொற்களுக்கிடையே நிகழும் புணர்ச்சியை விளக்கும் சந்திவிதிகளைப் புறச்சந்தி விதிகள் என்றும் ஒரு சொல்லும் ஓர் ஒட்டும் (affix) புணரும் புணர்ச்சியை விளக்கும் சந்திவிதிகளை அகச்சந்தி விதிகள் என்றும் கொள்வர். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் இரண்டு வகையான சந்திவிதிகளில் புறச்சந்தி விதிகளை விரிவாகப் பேசியுள்ளது போல் அகச்சந்தி விதிகளை விரிவாகப் பேசவில்லை. தமிழில் பலவகையான ஒட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றில் வேற்றுமை உருபுகள் புணரும் முறையைப் பற்றி மட்டுமே தமிழ் இலக்கணிகள் விளக்கியுள்ளனர். இதனால் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் குறித்து இந்த ஆய்வுரை விளக்க முயல்கிறது.

தமிழறிஞர்களில் ஒரு சாரார்

எழுத்து + கள் என்பதை எழுத்துக்கள் என்றும்

வாழ்த்து + கள் என்பதை வாழ்த்துக்கள் என்றும்

கருத்து + கள் என்பதைக் கருத்துக்கள் என்றும்

குறிப்பு + கள் என்பதைக் குறிப்புக்கள் என்றும் எழுதுகின்றனர்.

மற்றொரு சாரார் இச்சொற்களை முறையே எழுத்துகள் என்றும் வாழ்த்துகள் என்றும் கருத்துகள் என்றும் குறிப்புகள் என்றும் எழுதுகின்றனர். இச்சொற்களில் ஒரு சொல்லும் ஓர் ஒட்டும் புணர்கின்றன. இப்புணர்ச்சி குறித்து மரபிலக் கணாங்களில் எங்கும் விதிகள் பேசப்படவில்லை. இதனாலேயே இவ்விரண்டு

வகையான எழுத்து முறையும் வழக்கில் உள்ளன. இவ்விரு முறைகளில் எது சரியானது என்பதில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது.

இது போன்ற அகச்சந்திகளில் உள்ள சிக்கல்களைத் தமிழ் இலக்கண நூல்களான தொல்காப்பியம், நன்னூல், வீரசோழியம், நேமிநாதம், முத்துவீரியம், சாமிநாதம், இலக்கணக் கொத்து, முதலிய மரபிலக்கணங்கள், மற்றும் இப்பொழுது எழுதப்பட்டுள்ள இக்காலத்தமிழ் இலக்கணம் வரை வெளிவந்த இலக்கண நூல்களில் காணப்படும் அகச்சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீக்கவும் அச்சொற்களின் சரியான வடிவத்தை நிலைப்படுத்தவும் முயல்கிறது இந்த ஆய்வு.

நாட்டுப்புறவியல் “வில்லிசைக்கலை -ஓர் ஆய்வு”

வெ. சேதுராசு

வில்லுப்பாடித் தோற்றம்

வில்லுப்பாட்டு, முதன்முதலில், நெல்லை, குமரி மாவட்டங்களில் தோன்றியது. பனை ஏறும் நாடார்கள்தான், முதலில் இக்கலையைத் தோற்றுவித்தனர். முதலில் வில்லிசைக்கு, பனை மரத்தினாலான பொருட்களை வைத்துத்தான் ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தனர் என்று ஆய்வாளர் சோ. தர்மன் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

வில்லிசைக் கருவிகள்

வில், வீசுகோல், குடம், உடுக்கு, தாளம், கட்டை, பம்பை, உறுமி, ஆர்மோனியம், மத்தளம் முதலியன.

வில்லிசைக் கலைஞர்கள்

பாடும் புலவர் நடுவில் இருந்து, பாடி, கதைகள் கூறி, வீசுகோலால் வில்லைத்தட்டுவார். புலவருக்குப்பின் பின்பாட்டுக்காரர், தாளம் போட்டுப் பாடுவார். கட்டை தட்டுவோரும், பின்னாலிருந்து பாடுவார். குடத்துக்காரர், புலவரின் இடப்பக்கமிருந்து, தட்டுவார், உடுக்குக்காரர், குடத்துக்காரரின் வலப்பக்கம் இருந்து உடுக்கு அடிப்பார். ஆர்மோனியக்காரர், புலவரின் வலது பக்கமிருந்து வாசித்துப் பின்பாட்டுப்பாடுவார்.

புலவர் கதை ஆரம்பிக்குமுன்பு, காப்பு, விருத்தம் பாடுவார். குரு வணக்கம், அவை வணக்கம் பாடிய பின், பாடலுடன் கதைகள் கூறி, இறுதியில், வாழிபாடல் பாடப்பெறும்.

நாட்டுப்புறக்கலையான வில்லிசையில், கலைஞர்கள், மானிடரின் பழக்கங்களையும், சமூகத்திலுள்ள வழக்கங்களையும் கூறுகின்றனர்.

மேற்குறித்த வில்லிசைக்கலைஞர்கள் பற்றிய சுருக்கமான வரலாறுகளும் சிறப்புகளும் விரிவாகக் கட்டுரையில் ஆராயப்படும்.

தமிழகக் கலைவரலாற்றில் நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டுத் தாக்கம்

கு. சேதுராமன்

சங்ககாலம் தொட்டு அண்மைகாலம் வரை சிற்பக்கலையிலும் ஓவியக்கலையிலும்

தமிழ்நாடு நீண்டதொரு வரலாற்றைப் பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட போக்கை உடையதாக இது இருந்தாலும் பன்முகப் பண்பு கொண்டதாக விளங்கி வந்திருக்கிறது. பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், விஜயநகரவேந்தர், நாயக்கர் காலங்களில் எடுப்பிக்கப்பட்ட கோயில்களிலும் தனித்த நிலையிலும் ஏராளமான சிற்பங்கள் மற்றும் ஓவியங்கள் இதற்குச் சான்றாக உள்ளன.

பல்லவர், பாண்டியர், சோழர் சிற்பக்கலையின் போக்கிலிருந்து மாறுபட்ட போக்கையும் தமிழகக் கலைவரலாற்றில் இதுவரை இல்லாத புதியபோக்கையும் விஜயநகரவேந்தர் நாயக்கர் சிற்பங்களில் காணமுடிகிறது. நாட்டுப்புற மக்களின் மனங்கவர்ந்த புராண, இதிகாசக் கதைமாந்தர்கள், நாட்டுப்புறமக்களின் அன்றாட வாழ்வில் தொடர்புடைய பாத்திரங்கள், சமூகத்தில் இடைநிலையில் இருந்த மனிதர்கள், அவர்களது வாழ்க்கை நடைமுறை ஆகியவை இக்காலச் சிற்பங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. குறவன், குறத்தி, வேட்டுவன், வேட்டுவச்சி, கோமாளி, பகட்டி, வேசக்காரர்கள், நாட்டுப்புற இசைக்கலைஞர்கள் ஆகியோர் இக்காலச் சிற்பங்களில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துப்படைக்கப்பட்டனர்.

நாட்டுப்புறக் கதையில் வரும் ஒரு பெண் ஆடவனைத்தூக்கிச் செல்லும் காட்சி, ஆண் பெண்ணைத் தூக்கிச் செல்லும் காட்சி மதுரை, கிருஷ்ணாபுரம் போன்ற இடங்களிலுள்ள கோயில்களில் அழகுறச் சிற்பங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டுப்புற மக்களின் மனதில் இடம் பிடித்த மகாபாரத இதிகாசப் பாத்திரப்படைப்புகள் மிகப்பெரியதாகக் கோயில் தூண்களில் படைக்கப்பட்டமை இக்காலத்தில்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விசயநகரவேந்தர் நாயக்கர்கால ஓவியங்களிலும் நாட்டுப்புறக் கலையின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் காட்சிகள் இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. இராமாயணக் கதை தமிழக நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வுப் பின்னணியிலேயே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையுள்ள நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியல் காட்சிகள் இவற்றில் காணப்படுகின்றன. ஓவியங்களில் காணப்படும் ஆபரணம், ஆடை ஆகியவற்றிலும் நாட்டுப்புற மக்களின் புனைவுக்கலையைக் காணமுடிகிறது.

வளர்ந்து வரும் நாடுகளிலே பெருகி வரும் ஆஸ்துமா தாக்கம் சேரன். சி.பா.

ஆஸ்துமா நோய் பெரிய, சிறிய மூச்சுக் குழல்கள் சுருக்கத்தாலும், அதிகமான சளியாலும், இவற்றால் உண்டாகும் அடைப்புகளாலும் வரும் ஓர் அழற்சி நோயாகும். இந்நோய் வந்ததும் நோயாளியின் மார்பில் திடீரென இறுக்கம் தோன்றும். ஒலிமூச்சு உண்டாகும். மூச்சுவிட முடியாமல் நோயாளி திணறி, இருமுவார்.

ஆஸ்துமா ஒரு சமுதாய நோய், மேலே சொன்ன ஒவ்வொரு மாற்றமும் ஆஸ்துமா நோய்க்கு அடிகோலும், இம்மாற்றங்கள் உருவாக்கும் மன அழுத்தங்களும் ஆஸ்துமா நோயை வரவேற்கும்.

இந்நோயை அறவே அகற்ற எதிர் கொள்ள வேண்டிய சிக்கல்கள் பல உள்ளன. இவற்றை இரு வேறு கோணங்களில் அலசி ஆராய்ந்து நாம் அனைவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆஸ்துமா நோயின் பெருக்கம்... முதல் சிக்கல்...

கடந்த 30 ஆண்டுகளில் ஆஸ்துமா நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டுக்கு ஆண்டுப் பெருகி இருப்பதாக உலகின் பல்வேறு ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆகையால் நமது சுற்றுச்சூழல் அல்லது வாழ்க்கை முறையில் உள்ள சில மாற்றங்களால் தான் இந்நோய் பெருகி இருக்கக்கூடும் என்பதை நாம் இங்கு நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

உடனடி மற்றும் நிரந்தர மருத்துவத் தீர்வு - இரண்டாம் சிக்கல்

மருத்துவரிடம் ஆலோசனை பெற்றுத் தம்முடைய நோயை அடியோடு போக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு வரும் நோயாளிக்கு, அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் மூச்சுக் குழல் விரிவாக்க மருந்து கலந்த ஸ்டிராயிட் மருந்தை உள்ளிழுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று மருத்துவர் பரிந்துரைத்தால் எப்படி? ஆக நாம் இன்னும் பயன்தரத்தக்க விதத்தில் விவாதிப்பது அவசியமாகிறது.

ஆஸ்துமாவினால் நேரும் பொருளாதார இழப்பு

ஆஸ்துமா நோயாளிகளுக்கான செலவு காசநோய், எய்ட்ஸ் ஆகிய இரண்டுக்கும் ஆகும் செலவைவிட அதிகம் என்று கண்டறியப்பட்டு இருக்கிறது.

இயேசு சபையினர் தமிழ்ச்செம்மொழிக்கு ஆற்றிய அரும்பணிகள்

சா. சேவியர் அல்போன்சு, மற்றும் சி.அ. இராசராசன்

செம்மொழியாம் தமிழின் பல்வேறு பரிமாண வளர்ச்சிக்கு வித்திடோரில் இயேசுசபையினரின் பங்கு போற்றற்குரியது. இத்தாலி நாட்டிலிருந்து தமிழகம் வந்து சமயப்பணியோடு தமிழ்ப்பணியாற்றிய இயேசுசபைத்துறவியான வீரமாமுனிவர் முதல் இன்றைய இயேசுசபையைச் சார்ந்த தமிழ்த்துறவியர் பலரின் பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கன. அவர்களுள் சிலரின் தமிழ்ப்பணியை இப்பாரினிற்கு எடுத்துச் சொல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அருள் முனைவர் வி.மி. ஞானப்பிரகாசம், சே.ச.

சமயப்பணியும் தமிழ்ப்பணியும் வெவ்வேறன்று; தமிழ்ப்பணி சமயப்பணியின் ஓர் அங்கமே என்னும் கொள்கையோடு, எனது விவிலிய வரலாறு, திருக்குறள் (வீரமாமுனிவர் இலத்தீனில் எழுதியது) ஆகிய மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை எழுதியுள்ளார். வீரமாமுனிவர் தேம்பாவணி, பரமார்த்தகுருகதை, சதுரகராதி முதலிய நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார்.

அருள் முனைவர் சூ. ஜான்பிரிடோ, சே.ச.

திருச்சி தூய வளனார் கல்லூரியில் பன்னிரண்டிற்கும் மேலான ஆண்டுகள்

முதல்வராக அரும்பணியாற்றியவர். சூழலியலில் பெரும் ஈடுபாடுகொண்ட அடிகளால் செண்பகச் சோலையிலே, காலடி ஓசையிலே, மையத் தமிழகக் களவகைத்தாவரவியல் ஆகிய நூல்களைத் தமிழுக்குத் தந்தவர்.

அருள் தந்தை சி.கே. சுவாமி, சே.ச

திருச்சி வளனார் கல்லூரியிலும் சென்னை இலயோலா கல்லூரியிலும் முதல்வர், அதிபர் போன்ற பல்வேறு பொறுப்புகளோடு தமிழ்மொழிக்குத் தொண்டாற்றிய பெருமகனார் இவர்.

அருள் முனைவர் ச. இராசமாணிக்கனார், சே.ச

சென்னை இலயோலா கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி மாணவர்களிடையே இலக்கண அறிவை வளர்த்த மாமேதை இவர்.

இலண்டன் மாநகர் சென்று வீரமாமுனிவர் கொடுத்த பிரதிகளை வாங்கி ஒப்பிட்டுச் சரிபார்த்து, முனிவரின் நூல்களை ஆய்வு நோக்கோடு பதிப்பித்துள்ளார். மேலும் அருள் முனைவர் இன்னாசி முத்து, சே.ச., அருள் முனைவர் சா. சேவியர் அல்போன்சு, சே.ச., அருள் மைக்கேல் அமலதாஸ், சே.ச., அருள் தந்தை ஜெரி முதலியோர் சே.ச., ஆகியோர் பணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

இவ்விதம் தமிழ்மொழிக்கும் சமுதாயத்திற்கும் போற்றற்குரிய பணிகளில் இன்னும் ஈடுபட்டு வருபவர்கள் இயேசு சபையினர். உரைநடை என்னும் புதிய வடிவத்தில் வீரமாமுனிவர் கையாண்ட மொழிவடிவம் அவரைத் தொடர்ந்து இராபர்ட்-டி-நோபிலி, ஆனிப்டகஸ் என வளர்ச்சிபெற்று இன்று வரையுள்ள இயேசுசபைத் துறவியினரால் தமிழ் பல்வேறு பரிமாணங்களில் வளர்ச்சி பெற்று வருவது நம் அனைவருக்கும் பெருமையினைச் சேர்க்கிறது.

மக்கள் எழுச்சியில் நாடகத்தின் மகத்தான பங்களிப்பு

ஆ. சொக்கர்

ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமும் விழைவும்

மக்களின் தேவைகளை முன்னிட்டுத் தன்னெழுச்சியாக எழும் மக்கள் எழுச்சிகள் உலகம் முழுவதும் அன்றாடம் நடைபெற்றுக் கொண்டதான் இருக்கிறது. எங்கெங்கெல்லாம் மனிதர்கள் வாழ்கிறார்களோ, அங்கெங்கெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இதற்கு உலகின் எந்த நாடும் விதிவிலக்கல்ல. மக்களும் விதிவிலக்கானவர்கள் அல்ல.

சமூக நீதிக்கான மக்கள் எழுச்சிகள் அன்றாட நிகழ்ச்சிகள் ஆகிவிட்டன. ரேசன் பிரச்சினை, தண்ணீர் பிரச்சினை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான சுடுகாட்டுப் பிரச்சினை, சாலை விபத்துகளால் பிரச்சினை, காவல்துறை அத்துமீறல், பெண்கள் மீதான பாலியல் கொடுமைகள் போன்றவைகள் நடைபெறும்போது மக்கள், உணர்வுபூர்வமானவர்களாக மாறிவிடுகின்றனர். அங்கே, மக்கள் எழுச்சியானது பிரச்சினைக்கான தீர்வை நோக்கிச் செல்லும் வாய்ப்பு பெரும்பாலானவற்றில் கிடைக்கிறது. இது கலைவடிவமான நாடக வடிவத்தைப் பெறும்போது மக்கள் மத்தியில் எழுச்சியைத் தூண்டி அவர்களையும் அவர்களது பிரச்சினைகளுக்காகப்

ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர்

451

போராடத் தூண்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டிற்காக ஒன்றிரண்டு நிகழ்வுகள் மட்டுமே சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் நாடகங்கள், அறிஞர் அண்ணாவின் சொர்க்கவாசல், கலைஞரின் தடை செய்யப்பட்ட நாடகமான தூக்குமேடை, கோமல் சுவாமிநாதனின் தண்ணீர் தண்ணீர், ஆந்திராவில் கத்தாரின் நாடகங்கள், கேரளாவின் ஆறாவது காயம், மேற்கு வங்கத்தின் பாதல் சர்க்காரின் நாடகங்கள், இன்குலாபின் ஒளவையார், ராமசாமியின் கலகக்காரர் பெரியார், புலவர் ஆ.சொக்கரின் பூபாளம் போன்று ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். மக்கள் எழுச்சியில் இவைகளும், இவை போன்றவைகளும் அளித்த மகத்தான பங்களிப்பு பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை மட்டுமல்ல. முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டியனவுமாகும். தெருக்கூத்து, மேடை நாடகம், வீதி நாடகம் என்று வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நாடகத் துறையில் மக்கள் எழுச்சியில் நாடகத்தின் பங்களிப்பும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

வண்ணச்சரபரின் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள் சொக்கலிங்கம், ந.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் கிட்டத்தட்ட ஐம்பதாயிரம் பாடல்களைப் பனையோலை ஏட்டிலேயே எழுதி வழங்கியவர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் (1839-1898). நெல்லை நகரிலே பிறந்து தமிழகம் முழுவதும் உள்ள திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று அருட்பாடல்களுடன் இலக்கண நூல்களும் பாடிய இவர், வள்ளலார் (1823-1874), ஆறுமுகநாவலர் (1827-1879), வேதநாயகம்பிள்ளை (1826-1889), மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை (1815-1878), 'மகளிர் இலக்கணம்' பாடியுள்ள ஆழ்வார்ப்பிள்ளை (1939-1925) போன்றவர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர்களில் சிலரைச் சந்தித்துக் கருத்துப் பரிமாறியுள்ள வண்ணச்சரபர், தாம்வாழ்ந்த காலச் சமுதாயத்தை எண்ணிச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தம்முடைய பாடல்களில் சொல்லிச் சென்றுள்ளார். அச்சிந்தனைகளைத் தக்க சான்றுகளுடன் வெளிப்படுத்திப் பதிவு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

குணவீரபண்டிதரின் தமிழ்ச் சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடுகள் சோமசுந்தரம், மா.

உலகின் உயர்தனிச் செம்மொழிகளுள் ஒன்றாகிய நம் செம்மொழிக்குத் தொல்காப்பியம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி, ஆகிய ஐந்திலக்கணம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. தமிழ்மொழி காலந்தோறும் பல்வேறு மாற்றங்களுடன் வளர்ச்சியடைந்திருப்பதை மொழியியல் வரலாற்றின் வழி அறியலாம். அந்த வகையில் தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் அதனை அடியொட்டி 11ஆம் நூற்றாண்டில் ஐந்திலக்கணம் கூறும் நூலாக, வீரசோழியம் எனும் இலக்கணம் நூல் தோன்றியது. 12ஆம் நூற்றாண்டில் எழுத்து, சொல் இரு இலக்கணங்களை

அடிப்படையாகக் கொண்டு, 22ஆம் சமண சமயத்தீர்த்தங்கரரான 'நேமிநாதரின் பெயரில் குணவீரபண்டிதர் எனும் சமணப் புலவர் 'நேமிநாதம்' எனும் இலக்கண நூலை உருவாக்கினார்.

தொல்காப்பியரின் சொல்லதிகாரத்தைப் போலவே குணவீரபண்டிதரும் ஒன்பது இயல்களை அமைத்துள்ளார். தொல்காப்பியர் 'இயல்' என்று குறிக்கின்றவற்றை 'மரபு' என்ற கலைச்சொல்லால் குணவீரபண்டிதர் குறிப்பிடுகின்றார். இவரின் சொல்லதிகராகம் (1-70) வெளிப்படுத்தும் இலக்கணக் கோட்பாடுகளை நுணுக்கமாக விளக்குவது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வண்டல் மண்ணின் பொருள்சார் பண்பாடு

சோலை சுந்தரபெருமாள்

தமிழ் உரைநடை இலக்கியத்தின் தொடக்கமே தஞ்சை மண்ணில் புது எழுச்சியோடு பிறிட்டு வெளிப்பட்டு இருக்கிறது. இக்கட்டுரையின் எல்லையாக வண்டல் மண்ணில் குறிப்பாகக் கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டமாக உள்ள காவிக்கரை நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்தம், வாழும் வேளாண் மக்களின் வாழ்முறையில் அமைந்து போய் இருக்கும் பொருள்சார் பண்பாட்டு அம்சங்களைத் தொகுத்துக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

சைவசித்தாந்த முத்தியும் சங்கர வேதாந்த முத்தியும்- ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு

ஞானகுமாரன், ந

முப்பொருள் வாதம் பேசும் சைவசித்தாந்தமும் ஒருமைவாதம் பேசும் சங்கர வேதாந்தமும் முத்தி நிலை பற்றி எடுத்தாளுகையில் ஒற்றுமைப்படும் வேறுபட்டும் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முத்தியென்பது வீடு, மோட்சம், நிர்வாணம், விடுதலை, சுதந்திரம் எனப் பொருள்படுவதாகும். சைவ சித்தாந்தத்தின், வேதாந்தத்தின் உயரிய நோக்காகவும், உன்னத இலட்சியமாகவும் முத்தியானது அமைகின்றது. சைவசித்தாந்தத்தில் மூன்று பொருட்களான பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் தர்க்க ரீதியான உறவு நிலையின் அடிப்படையில் பசுவானது பாச நீக்கத்தின் அடிப்படையில் முத்தியடைவது பொதுவில் எடுத்தாளப்படுகின்றது. சங்கர வேதாந்தத்திலும் ஒருமைத்துவமான பிரம்ம ஞானத் திணைக் கைவரப்பெறுவதானது, அதாவது முத்தியடைவதானது அறியாமையை அகற்றி ஞானத்தின் ஆத்மா உணர்வதாகின்றது. இங்கு சைவ சித்தாந்தமும் வேதாந்தமும் அழுக்கானதாகக் கருதப்பெறும் பாச நீக்கத்தினால் அல்லது அஞ்ஞான நீக்கத்தினால் முத்தியடையப் பெறலாம் என்பதனை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

சைவசித்தாந்தம் முத்தியினையும் இறுதி நிலையில் ஒன்றாம் தன்மைக் குரியதாகவே சாலோப முத்தி, சாயுச்சிய முத்தி என நாற்பாத நிலைக்கு அமைவாக நான்காக எடுத்தாண்ட போதிலும் பதமுத்தி, பரமுத்தி என அவற்றை மேலும் இரண்டாகவும் விளக்கி முத்தி நிலையினை நுட்பமாக எடுத்தாளுதல்

ஆய்வுக்குரியதாகும். ஒருமைவாதம் சுட்டும் வேதாந்தமும் முத்தி நிலையை ஒரு நிலைக்குரியதாகவே விளக்கி நிற்கின்றமையைக் காணலாம். எனினும் இரு தத்துவ அமைப்புகளின் அடிப்படை வேறுபாட்டிற்கமைய இரு தரிசனங்களும் இம் முத்தி நிலையினை அடையப்பெறும் வழிமுறையில் வேறுபாட்டையும் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

எனவே ஞானமே முத்தியினை அடைதற்குரிய ஒரேயொரு வழியாக எடுத்தாளப்படுவது எத்துணை தூரம் பொருத்தமானது என்பது இங்கு ஆராயத் தக்கதாகின்றது. முத்தியானது மேலான இலட்சியமாக இரு தரிசனங்களாலும் எடுத்தாளப்பட்ட போதிலும் முத்தியின் இயல்பு, தன்மை, பண்பு போன்ற தன்மைகளில் பெரிதும் ஒத்த இயல்பினைக் கொண்டுள்ளமையும் இங்கு வெளிக்கொணரத்தக்கதாகும்.

திருக்குறள் உரைகள் – ஒரு மீள்பார்வை

ஞானசுந்தரம், தெ.

தமிழிலக்கியங்களில் மிகுதியாக உரை வரையப்பட்ட பெருமைக்குரிய நூல் திருக்குறள் ஆகும். அதற்குத் தருமர், மணக்குடவர், தாமதர், நச்சர், பரிமேலழகர், பரிதி, திருமலையர், மல்லர், பரிப்பெருமாள், காளிங்கர் ஆகிய பத்துப்பேர் உரையெழுதியுள்ளனர். அவற்றுள் பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், பரிதியார், காளிங்கர் ஆகிய ஐவர் உரைகள் கிடைத்துள்ளன. சென்ற நூற்றாண்டிலும் இந்த நூற்றாண்டிலும் திருக்குறளுக்கு வந்துள்ள உரைகள் பலப்பல. நாகை தண்டபாணிப்பிள்ளை, தேவநேயப்பாவாணர் போன்றோர் எளியவுரையும் வ.உ.சி., நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை போன்றோர் புகுத்தறிவுப் பார்வையில் உரையும் தந்துள்ளனர். பொதுவுடைமைப் போக்கிலும் சமய நோக்கிலும் எழுதப்பட்ட உரைகளும் உண்டு. இவ்வுரைகளில் பலவற்றுள் திருவள்ளுவரின் முகம் தெரியவில்லை. உரையாசிரியரின் முகங்களே தெளிவாகத் தெரிகின்றன.

பெரும்பாலான உரைகள் முன் வந்த உரைகளையே பெரிதும் சார்ந்து உரையாசிரியரின் பங்களிப்பு ஏதுமின்றியே காணப்படுகின்றன. இத்தனை முயற்சிகளுக்குப் பின்னும் சில குறட்பாக்கள் வேறுவகையாகப் பொருள்காண இடமளிக்கின்றன.

திருக்குறளில் 'மாண' என்னும் சொல் எப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நோக்கினால், மட்பகை என்பதற்கு நிலநடுக்கம் என்பதே பொருள் என்று தெளியலாம். அச்சொற்றொடர் மண்ணின் பகைமைச் செயலாகிய நிலநடுக்கத்தைக் குறிப்பதாகும். நிலநடுக்கத்தின் மையம் எங்கே இருக்கிறது. எப்பொழுது நிகழும், எந்த அளவு சேதம் விளைவிக்கும் என்பவை எல்லாம் நிகழ்ந்த பின்னரே தெரியவரும். முன்கூட்டியே அறிய முடியாது ஆதலின் அதற்கு அஞ்சித் தற்காப்பு நடவடிக்கைகளை முன்னரே மேற்கொள்ள வேண்டும். அதுபோன்றே உட்பகையின் இருப்பையும் வெளிப்பாட்டையும் விளைக்கும் கேட்டையும் முன்பே அறிய இயலாது. நிலநடுக்கத்திலிருந்து சிலரேனும் தப்பிப் பிழைக்க வாய்ப்பு

உண்டு. ஆனால் உட்பகையால் எல்லாரும் ஒருசேர அழிவர் நிலநடுக்கத்திலும் பெருங்கேட்டினை விளைப்பது உட்பகை.

திருக்குறளில் எழும் ஐயங்களுக்குத் திருக்குறளின் துணைகொண்டு தெளிவுகாண முயல்வது சரியான அணுகுமுறையாக அமைவதோடு நல்ல பயனையும் அளிக்கும் என்பது தெளிவு.

பள்ளு இலக்கியம் மறுகட்டமைப்பு (Re-construction of Pallu Literature)

ஞானசேகரன், தே.

பள்ளு இலக்கியங்களில் குடும்பன் வரவு (பாட்டுடைத் தலைவன்), மள்ளத்தியர் உரையாடல் (மூத்தபள்ளி - இளைய பள்ளி), சமயம் (சைவம் - வைணவம்) மேல், கீழ் என்பது மட்டுமே இடம்பெற்றிருப்பதாக ஒரு கருத்து பெருங்கதையாடலாக முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தக் கதையாடல்கள் என்ன செய்கின்றது என்றால் உழைக்கும் மக்களின் அடையாளங்களைப் பிரதிக் குள்ளிருந்து மேல் எழாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் வேலையைச் செய்கின்றன. இங்குதான் பின் நவீனத்துவம் உண்மையாகவே வருகிறது. எப்படி என்றால் இதுவரை சொல்லப்பட்டு வந்த கதையாடலை (Narrative) புறக்கணித்துவிட்டு உண்மையான அடையாளங்களுடன் பிரதிகளைப் பிரதிக்கு வெளியே கொண்டு வந்து விட்டுவிடுகிறது. அங்கே ஓர் அற்புதம் நிகழ்கிறது. வரலாற்றுக்கு வெளியே தள்ளப்பட்டவர்கள் வரலாற்று மனிதர்களாக இயல்பாக எழுகிறார்கள்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான உடனடியான பிரச்சினை தனக்கான அடையாளத்தைக் கட்டமைப்பதில்தான் உள்ளது. அந்த வகையில் பள்ளு இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பு முழுவதையும் தன்னுள் பொதிந்து காட்டி மள்ளர்களுக்கான ஒரு வரலாற்றைக் கட்டமைத்துத் தந்துவிடுகிற அதிசயத்தைச் செய்துவிடுகிறது.

பள்ளர் என்பதற்குப் பள்ளத்தில் வாழ்வவன் என்ற ஒற்றை அர்த்தத்தை மட்டுமே பள்ளுப் பிரதிகள் தரவில்லை. பள்ளர் தான் மள்ளர் என்ற sub-textயை பள்ளுப் பிரதி உருவாக்கித் தந்திருக்கின்றது. வரலாற்று அடிப்படையில் மள்ளர்/பள்ளர் என்ற உச்சரிப்பு வேறுபாடும் மொழித்தளத்தில் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் மள்ளர்களின் பல மேலான பண்பாட்டு அடையாளங்கள் பள்ளுப் பிரதிகள் முழுவதும் நிரம்பி வழிகின்றன. இதில் தேவையானதை மட்டும் எடுத்து மள்ளர் மரபை நாம் மீட்டெடுத்துக் கொள்ள முடியும். அப்படி மீட்டுப் பார்க்கும் போது இரண்டு வகையில் பாரக்கலாம். அதாவது ஒன்று பள்ளுப் பிரதிகளை இதுவரை மரபுவாதிகள் எப்படிப் பொருள் கொண்டு மள்ளர்களின் வரலாற்றை மேலெழாமல் பார்த்துக்கொண்டார்கள் என்பது ஒருவகை. மறுவாசிப்புக்குப் பின்பு மள்ளர்களின் வரலாறு எப்படி விளிம்பு நிலையிலிருந்து வரலாற்று மையத் தளத்திற்குள் நகர்த்தப்பட்டுள்ளது என்பது இன்னொரு வகை.

மரபுவழி வாசிப்பில் இவர்களின் வரலாற்றின் மையம் பள்ளர் என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும், இவர்களின் மேலான பண்பாட்டு

அடையாளங்கள் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதையும் காணமுடியும்.

நாட்டுப்புறக் கலைகளில் இசைக்கருவிகளும் மனித, பண்பாட்டுக்கூறுகளும்

ஞானத்தாய், மு.

எண்ணெண் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற

பண்ணியல் மடந்தையர் - சிலப்பதிகாரம் (22: 138-139)

என்னும் தொடர் கலைகள் அறுபத்திநான்கு என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. அக்காலத்தில் படைக்கப்பட்ட கலைகள் அனைத்தும் கூட்டுக்கலைகளாகவே காணப்பட்டன. அவற்றில் மறைந்துவரும் கலைகளில் ஒன்றான நாட்டுப்புறக் கலைகளில் இசைக்கருவிகளின் வாயிலாக மனிதப் பண்பாட்டுக்கூறுகளை எடுத்துரைப்பதே கட்டுரையின் நோக்கம்.

பழைய இலக்கியங்களின் கருத்து நிலையையும் நடையையும் மீட்டுரு செய்யும் நெறி புதிய செவ்வியல்' என்று திறனாய்வாளர்களால் சுட்டப் பெறுகின்றது. இப் புதிய செவ்வியல் நெறி' சார்ந்தவராகவே கலைஞர் மு.கருணாநிதியும் திகழ்கின்றார் என்பதற்கு அவருடைய 'சிலப்பதிகாரம் - நாடகக் காப்பியம்' சான்று பகர்கின்றது.

காலச் சுருக்கம், இடச்சுருக்கம் கையாண்ட பொழுதும், இடையிடையே சிலம்பின் வரிகளைப் பெய்தும், புறநானூற்றுப் பாடலை இணைத்தும், திருக்குறள் கருத்துக்களைத் தூவியும், கம்பர் மற்றும் ஓளவையார் பாடல்களை இடைமிடைந்து வரச் செய்தும், தம் தமிழ்ப்புலமையையும் மீதார்ந்த தண்டமிழ் வேட்கையையும் ஊடே புலப்படுத்திவிடுகின்றார் நூலாசிரியர்.

மூலநூலின் சட்டகத்தை மாற்றாமல் நூலில் இத்தகு மாற்றங்கள் பலவற்றைச் செய்துள்ளார் கலைஞர். இங்ஙனம் இளங்கோவழிகளின் ஒண்டமிழ்ச்சிலம்பைப் புதிய கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய்ந்து தமிழ் மக்கட்குப் பயன்படுமாறு செஞ்சொற்கவியின்பத்துடன் கலைஞர் தம் நூலில் செய்துள்ள மீட்டுருவாக்கக் கூறுகளை விரித்துரைப்பின் அகலும்; தொகுத்துரைப்பின் எஞ்சும்.

பேரூர்க்கோயில் - கனகசபைச் சிற்பங்கள்

ப.சு. ஞானப்பூங்கோதை

கொங்குநாட்டில் 24 பிரிவுகளுள் ஒன்றான ஆறைநாட்டினுள் பேரூர் அடங்கும். கோவை மாவட்டத்தில் கோவை மாநகரிலிருந்து 5 கி.மீ தொலைவில் பேரூர்த்தலம் அமைந்துள்ளது. பேரூர், தேவார மூவரால் போற்றப்பட்ட வைப்புத்தலமாகும்.

வரலாற்றுச் சிறப்புடைய பேரூர்த் திருக்கோயில் சிற்பக்கலைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்கிறது. பேரூர்க் கனகசபை (1625-1659) கொங்கு நாட்டை ஆண்ட மதுரை திருமலை நாயக்கரின் சகோதரர் அளகாத்திரி நாயக்கரால் கட்டப்பட்டது. (1625 - 2659) கோயிலில் தெற்கு நோக்கிய நிலையில்

கனகசபையில் நடராசரும் சிவகாமியம்மையும் எழுந்தருளியுள்ளனர்.

கனகசபையின் கருவறையில் நடராசப் பெருமானின் தூக்கிய திருவடிக்கு நேரே உள்ள சன்னல் வழியாகப் பார்த்தால் தூர்க்கை அம்மனின் கண்களைக் காணலாம்.

அர்த்தமண்டபத்தின் நுழைவு வாயிலில் இருபுறமும் முதல் இரு தூண்களில் குதிரை வீரர்களின் சிலைகள் அமைந்துள்ளன. குதிரையின் கீழ் சிறுத்தையுடன் சண்டையிடும் வீரனின் வாள் சிறுத்தையின் உடலில் ஊடுருவி வெளியில் வருவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மண்டபத்தின் இருமருங்கிலும் எட்டுத்தூண்களில் எட்டுச் சிற்பங்கள் தனித்தனியே ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அகோர வீரபத்திரர் - அக்கினி வீரபத்திரர்; யானையுரிபோத்தின மூர்த்தி - பிச்சாடனர். இவை ஒவ்வொன்றையும் மூம்மூன்று பூதங்கள் தம் தலையில் சுமந்து கொண்டிருப்பது போன்று அமைந்துள்ளன.

இறைவன் எண்திருக்கரங்கள் கொண்டவர். ஒரு கரம் மானுக்குப் புல்லினைத் தர ஏனைய கரங்கள் ஒவ்வொன்றைத் தாங்கியவண்ணம் உள்ளன. நிர்வாணநிலையில் திகம்பரநாதராகக் காட்சி தருகிறார். அருகில் திருவோட்டினைச் சுமந்து பூதம் நிற்கிறது. தூணின் பின்புறம் தாருகாவன முனிவர் மனைவியர் தம்நிலை மயங்கியவராய்ச் சிற்பத்தில் மெய்ப்பாட்டுடன் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கனகசபைச் சிற்பங்கள், கலை நுணுக்கங்களையும் மெய்ப்பாடுகளையும் வெளிப்படுத்துவன. முன்னோர் சிற்பத்திறனுக்குச் சிற்பக் களஞ்சியமாகவும் கருவூலமாகவும் திகழ்வன.

தமிழ் இலக்கியங்களில் மக்கள் வரலாற்றுப் பதிவு நசீம்தீன், பீ.

அரசர்களின் வரலாறு அல்லாமல் மக்கள் வரலாறுகள்-மக்கள் வாழ்வியற் கூறுகள் கண்டறியப்பட்டு உண்மை வரலாறுகள் எழுதப்படல் வேண்டும் எனும் நோக்கில் தரவுகள் மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ராகுல சாங்கிருத்தியாயன், நா. வானமாமலை, க. சைலாசபதி, டி.டி. கோசாம்பி, ரெமீலா தாப்பர், வ.அய். சுப்பிரமணியம் முதலிய அறிஞர்கள் முன்வைத்த கருதுகோள்களின் ஆய்வுத்தளத்தில் நின்று மீட்டுருவாக்கிய வரலாறுகள் கட்டமைக்கப்படுதல் சீருடையதாகும். மானிடவியல், சமுதாயவியல், உளவியல், பொருளியல், சமயவியல் போன்றவற்றின் கருத்தாக்கங்களின் அடிப்படையில் பன்முகப் பார்வையில் ஆய்வுப் பார்வைகள் விரிவடைந்து வருகின்றன. தமிழ் இலக்கியங்கள் வழி மக்கள் வரலாற்றுப் பதிவுகளை மீட்டுருவாக்க முயற்சி செய்கிறது இக்கட்டுரை.

சங்ககால மக்களின் திணை மரபு, திணைவாழ்வியல் முதலிய முறைமைகள் ஆய்வுசெய்யப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியரின் வினாவும் செப்பும்: கருத்தாடல்

டேவிட் பிரபாகர்

இக்கட்டுரை தொல்காப்பியரின் செப்பு - வினா சார்ந்த விவாதங்களை முன்வைப்பதன் வழி, சொற்றொடர் அமைப்புக்கு மேம்பட்ட மொழி அலகுகளைத் தொல்காப்பியர் கவனத்தில் கொண்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டுவதோடு, அவை கருத்தாடல் நோக்கில் அணுகப்பட வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைச் சுட்டிச் செல்கிறது.

சொற்றொடர் அமைப்பில் திணை, பால், இடம், காலம், மரபு, வினா, விடை ஆகியவற்றைச் சார்ந்து அமையும். வழு, வழுவமைதிகளைத் தொல்காப்பியரை அடியொற்றி உரையாசிரியர்கள் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர். திணை, பால், இடம், காலம் ஆகியன சார்ந்து அமையும் வழுக்கள், சொற்றொடர் அமைப்பு சார்ந்த மொழி அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. மரபு வழு பொருத்தமான சொல்லை ஆளும் சமூக மொழிப் பயன்பாடு சார்ந்தது. இதனை மொழியின் சொல்தொகுதி சார்ந்து விளக்கிட இயலும். ஆயினும், வினா-செப்பு குறித்த வழுக்கள் சொற்றொடர் அமைப்பு கடந்ததாகவும், சிலவிடங்களில் தர்க்கம் சார்ந்ததாகவும், அதனையும் கடந்து உரையாடல் நிகழும் சமூகப் பண்பாட்டு பின்னணியில் விளக்கம் பெற வேண்டியனவாகவும் உள்ளன.

வினாவும் செப்பும் அடுத்தடுத்து அமையும் நிலையில் அவற்றைப் பனுவலின் பகுதியாகக் கொண்டு அவற்றுக்கிடையே நிலவும் பல்வகைப்பட்ட உறவுகளைக் கருத்தாடல் முறையில் அணுக, தொல்காப்பியரின் சிந்தனை வழிவகுக்கிறது. மேலும், பொருள்கோள், குளகம், நூலின் உத்திகள் போன்ற மரபிலக்கணக் கருத்தாக்கங்களையும் இவ்வகையில் விரிவாக ஆராய இயலும்.

சடங்கு அரங்கு பம்மை நிகழ்த்து கலையில் அரங்கக் கூறுகள் டோ. டேவிட்ஸ்டான்லி

சமய அரங்கு

உலக அரங்கம் குறித்துக் குறிப்பிடும் பலரும் சமயம் சார்ந்த சடங்கு நிகழ் விலிருந்தே அரங்கம் தோன்றியது என ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். போலச் செய்தல் என்பது மனிதனின் இயல்பாகும்.

அரங்கக் கூறுகள்

நாடகக் காப்பியத்துள் மனிதர்கள். நிகழ்வுகள். சொற்கள் என்பவை அதன் கூறுகளால் கோடு, நிறம், இழைத்தன்மை ஆகியவற்றை உள்ளீடாகக் கொண்டுள்ளன. உடலியக்கம். குரல் ஆகியவற்றுள்ளும் புறநிலைப் பொருட்களான காட்சியமைப்பு, ஒப்பனை, ஆடையணி, ஒலி, ஒளி, இசை ஆகியவற்றுள்ளும் இத்தனிமங்கள் உள்ளோட்டமாக இடம்பெறுகின்றன.

பனுவல்

மற்ற நிகழ்த்துகலைகளில் என்ன நடக்கும் என்பதை ஒருவகையில் யுகித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் சடங்கு நிகழ்த்துக்கலைகளில் காணப்படும் நாட்டார் சடங்கில் என்ன நடக்கும் என்பதை முன்கூட்டியே யுகித்தல் என்பது

இயலாததாகும். சடங்கு சார்ந்ததால் அதன் நிகழ்த்தல் போக்கு காலம். இடம். சூழல் என்ற நிலையில் எப்படி வேண்டுமானாலும் மாற்றம் பெறலாம்.

கதைகூறல்

அமைத்துக்கொள்ளப்பட்ட தெய்வங்களின் உருவங்கள் கதைகூறல் பாணியில் பாடல்களாலும் உரையாடல்களின் வழியும் வெளிப்படுத்தப்பட்டு அத்தெய்வங்கள் குறித்த செய்திகள், கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பாடல் வழியே அறிமுகம், தெய்வ அழைப்பு, புகழ்தல் வேண்டுதல் முதலியவற்றை அறியலாம்.

ஆட்டத்தின் வழியே சாமியாட்டம், பேயாட்டம் கைச்சிலம்பாட்டம் ஆகியவற்றை அறியலாம்

பார்வையாளர்களாக உறவினரும், ஊரினரும் உள்ளனர். ஊரே சேர்ந்து குடம் எடுத்தல் நிகழ்ச்சியை நடத்தும் போது ஊரின் அனைவரும் பார்வையாளர் என்ற நிலையிலிருந்து பங்கேற்பாளராக மாற்றம் பெறுகின்றனர்.

இசுலாமியத் தமிழ்க்காப்பியங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் காப்பியச் சிறப்புகள் - ஒரு பார்வை

தக்கலை பஷிர்

முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன. தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் காப்பியங்களை மிக அதிகமாகப் பாடியவர்களும் முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர்கள் எனின் மிகையன்று.

காப்பியங்கள் தோற்றமும் பாடிய ஆண்டு வழி வளர்ச்சியும் - ஒரு பார்வை

கி.பி. 1950 இல் மிகுராசு மாலை; கி.பி. 1642 இல் கனகாபிசேகமாலை; கி.பி. 1703-இல் சீறாப்புராணம்; கி.பி. 1710 இல் திருமணக்காட்சி; கி.பி. 1732 இல் சின்னசீறா; கி.பி. 1807இல் இராஜநாயகம்; கி.பி. 1810இல் குத்புநாயகம்; கி.பி. 1812இல் திருக்காரணப்புராணம்; கி.பி. 1814-இல் குத்புநாயகம்; கி.பி. 1816 இல் முகியித்தீன் புராணம்; கி.பி. 1816 இல் திருமணி மாலை; கி.பி. 1821 இல் புதாகுஷஷாம்; கி.பி. 1821 இல் தீன்விளக்கம்; என வளர்ச்சியடைந்தது.

மீண்டும் கி.பி. 1855 முதல் காப்பியத் தொடர்

ஐதுறாசுப்புலவரின் நவமணி மாலை (கி.பி. 1855); குலாம் காதிரு நாவலரின் நாகூர் புராணம் (கி.பி. 1833); ஆரிபு நாயகம் கி.பி. 1896); முகாசபாமாலை (கி.பி. 1898); முகம்மது நூருத்தீன் புலவரின் மூசாநபிபுராணம் (கி.பி. 1906); முகியித்தீன் லைப்பையின் சாதுலி நாயகம் (கி.பி. 1911) எனக் காப்பியம் வளர்ச்சியடைந்தது காணலாம்.

வெளிநாட்டில் வாழும் தமிழர் அனைவருக்கும் 1330 திருக்குறள்

தங்கமணி, டி.

திருக்குறளை அறிஞர்கள் ஆய்ந்து, அதன் பலனையும், நுண்மையையும்

தெரிவித்துவிட்டார்கள். ஆனால் 2041 ஆகியும்.. இன்னும் பலர் 1330 திருக்குறளையும் முழுமையாகப் படிக்கவில்லை... ஏன்? என்று ஆய்வு செய்வதே நோக்கம்.

வெளிநாடுகளில் படிக்கும் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்கள், வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் இல்லத்தரசிகள், வெளிநாடுகளில் வேலை செய்யும் தமிழர்கள், வெளிநாடுகளில் சொந்தமாகத் தொழில் செய்பவர்கள் எனும் நான்கு வகையினரிடம் சுருக்கமான மூன்று கேள்விகள் கேட்கப்பட்டுக் கருத்துகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

அனைவரும் கொடுத்த தகவல்களைத் தொகுத்து 8 விதமான தடங்கல்தான் வெளிநாட்டில் வசிக்கும் தமிழர்களால் 1330 திருக்குறளைப் படிக்க முடியவில்லை என்று முடிவுக்கு வரமுடிந்தது.

1. புத்தகங்கள் - புத்தகச் சந்தையில் கிடைக்கவில்லை என்ற குறையும்.
2. திருக்குறளைப் படித்தால், அதில் உள்ள சந்தேகங்களைப் போக்கிக் கொள்ள வழியில்லை என்ற குறை உள்ளது.

குறைந்தது அரை நிமிடமாவது நின்று படிக்கும் விதத்தில் தினசரி நாள்நாட்டியை உருவாக்க முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன. இன்னும்...என்னென்ன முயற்சிகள் செய்யலாம் என்று ஆய்வு செய்வதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

மொழி வளர்ச்சியில் திருப்புமுனை தட்சணாமூர்த்தி, பி.

தமிழ் மன்னராட்சியில் மொழி செம்மையுற்றது. பிறமொழியினர் ஆட்சியிலும் ஏடுகளில் எங்கோ இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின்தான் இயந்திர வருகையால் ஏடுகளில் இருந்தவை. அச்சுர்தி ஏறின. கல்விப் பரப்பால் காலந்தோறும் மலர்ந்த இயற்கை நெறி, இறைநெறி இலக்கியங்களை உரையாசிரியர் துணையால் கற்றனர். சமயம் பரப்ப வந்த வெளிநாட்டார் மொழிகற்று மொழிப் பெருமை அறிந்து மொழியாக்க நூல்கள் தந்தனர். .

வடமொழிக் கலாசாரத்தால் தமிழ் மக்களிடையே மூட நம்பிக்கைகள் புகுந்து தமிழர் வாழ்வில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. மொழித்தாய்மை கெட்டுவிடக் கூடாது; தமிழர்க்குரிய பண்பாடு மாய்ந்துவிடக் கூடாது என எண்ணிய ஈரோட்டுப் பெரியார் சமத்துவத்தைப் பகுத்தறிவில் குழைத்துப் பேச்சுத் தமிழில் மக்களுக்கு ஊட்டினார். சமுதாய விழிப்புணர்வை உண்டாக்க ஓர் இயக்கத்தை உருவாக்கினார். இலக்கிய உருவாக்கத்திலும் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திலும் இன்று தமிழர் விழிப்புணர்வு பெற்றுள்ளனர் என்றால் அதன் பெருமை பெரியாரையே சாரும். அவரது அன்புத் தம்பியர் அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர், நாவலர் எனப் பலரின் தொடர் பணியால் மொழி நிலைப்பாட்டில் திருப்பம் ஏற்பட்டது.

திராவிட இயக்கச் சிந்தனை எழும் முன் எங்கும் எதிலும் தமிழர் வாழ்வில் சமஸ்கிருதமே தலைநின்றது. பேச்சிலும், வாழ்க்கை முறையிலும் தாய்மொழிச்

சொற்களைப் பழகச் செய்த பெருமைக்கு உரியோர் பகுத்தறிவாளர்களே. பகுத்தறிவாளர்கள் சடங்குகளின்றித் திருமணங்களை நடத்தினர். நடைமுறையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த வடமொழி வாசகங்களையும் பிறமொழிச் சொற்களையும் மாற்றச் செய்தனர். இன்று சங்ககால மொழி இலக்கியத்தை நடை விளக்கத்தோடு எளிமையாக்கித் தந்திருப்பவர் பகுத்தறிவுப் பகவலன் கலைஞரே. அய்யன் திருவள்ளுவரைக் குறளோவியத்தில் பாமரனும் படித்துணரலாம். தொல்காப்பியப் பூங்காவில் புகுந்து, அன்றையத் தமிழரின் பொருளியல் வாழ்வைப் புரிந்து கொள்ளச் செய்தவர் கலைஞர். மறுவாசிப்பில் செவ்வியல் இலக்கியங்களைச் சாமானியரும் படித்துணர வைத்தவர் கலைஞர். தமிழைத் தேமதுரத் தமிழோசையாக உலகெங்கும் ஒலிக்கச் செய்வதும் செம்மொழியாக் கத்தின் செயலாகும். வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் இனித் தமிழாய்வுத் துறை துலங்கும்.

**சங்க இலக்கியங்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களும்
அவற்றின் குறைகளைந்து மறுபதிப்புச் செய்தலின் தேவையும்
தட்சிணாமூர்த்தி, அ.**

சங்க இலக்கியங்களில் அடங்குவன 1. எட்டுத்தொகை 2. பத்துப்பாட்டு - உலகின் மிகத் தொன்மையான, மிக நேர்த்தியான இலக்கியத் தொகுதியின் ஒரு பகுதி - இந்திய நாட்டின் மிகப் பழைய சமயச் சார்பில்லா இலக்கியப் படைப்பு - இதனை உலகமும், இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களும் அறியச் செய்தலின் தேவை.

சங்க இலக்கிய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியைத் தொடங்கியவர் F.W. எல்லிசு.... தொடர்ந்தவர் அறிஞர் G.U.போப்பையர் - பழந்தமிழ் நூல்கள் அச்சேறிய வரலாறு - உ.வே. சாமிநாதய்யர், சி.வை. தாமோதரனார் முதலானோரின் பணிகள் - சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே ஆங்கிலக் கல்வி பெற்ற தமிழரின் பணி - J.M. நல்லசாமி பிள்ளை, N.பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், வீரபத்திர முதலியார், கே. கோதண்டபாணி பிள்ளை முதலியோர் கலித்தொகை, ஐங்குறுநூறு, புறம் முதலியவற்றின் பகுதிகளை மொழிபெயர்த்தமை - 1895 இல் இலங்கைத் தமிழர் P. குமாரசாமியின் பணி - 1910 இல் போப்பின் Tamil Heroic Poetry பதிப்பு.

1913 வரை இருந்த நிலை - ஓர் இடையீடு -1946 இல் ஈழநாட்டறிஞர் J.V.செல்லையாவின் பத்துப்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு - 1959 சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் பணி - நல்லாடை R. பாலகிருட்டிண முதலியாரின் Golden Anthology of Ancient Tamil Literature - தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனாரின் முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி (1959).

இதுகாறும் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்புகளைத் தக்காரைக் கொண்டு திறனாய்ந்து பிழைகளை நீக்கி, மறுபதிப்புச் செய்தல் - பல்கலைக் கழகங்களும் அரசும், மொழி பெயர்ப்புக்கலையை வளர்க்கப் பல்கலைக் கழகங்களில் தனித்துறையை நிறுவல் - மொழி பெயர்ப்பாளர்களை ஊக்குவித்தல் - வட இந்திய மற்றும்

தென்னிந்திய மொழிகளைக் கற்கச் சூழலை ஏற்படுத்தல். இளைய தலைமுறையினரை இத்துறையில் ஈடுபடுத்தல்.

அருணகிரிநாதரும் அருந்தமிழும் தண்டபாணி, ப.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் சிவஞான சூரியனாக அவதரித்துத் தமிழ்க் கடவுள் முருகப் பெருமானால், 'முத்தைத்தரு' என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்கப் பெற்ற முதல் தமிழ்ச் சொல்லால், 16,000 திருப்புகழ் பாடி, ஞான மழையும் காணமழையும் பொழிந்தவர் அருணகிரிநாதர் எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்ற ஆறு உறுப்புக்கள் கொண்ட பாவிலக்கணத்துடன் 'ஓசை' என்ற உறுப்பையும் புதிதாகச் சேர்த்து அவர் போல் தமிழிசைப் பாடல்களைப் பாடியவர் முன்னுமிலர் பின்னுமிலர். இசைப்பாடல்களைப் பாடிய தியாகப் பிரம்மம், முத்துசாமி தீட்சிதர், சியாமா சாஸ்திரிகள், முத்துத் தாண்டவர் போன்றோரும் இராகத்துக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பாடினார்கள். தாளத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. திருப்புகழில் 108 தாளங்களும் உண்டு. மற்றவர்கள் இராகமாலிகை மட்டும் பாடினார்கள். அருணகிரிநாதரோ, இராகமாலிகையுடன், தாளமாலிகையிலும் பாடிச் சாதனை புரிந்தவர்.

'தமிழ்' என்ற சொல்லாட்சி இடம் பெற்ற இடங்களை மட்டும் எடுத்து ஆய்வு மேற்கொள்ளும் போது, செம்மொழியாகிய தமிழுக்குக் கிடைக்கும் சிறப்புகள் ஏராளம். அவை அனைத்தையும் தொகுத்துத் தருவதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டில் பெண்ணிய முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகள் தமிழ்ச் செல்வன், க.

உயிர்களின் தோற்றத்திற்கும் ஆக்கத்திற்கும் மூலமாயிருப்பவள் பெண். அப்பெண்ணின் முன்னேற்றம் ஒடுங்கினால் அவளைச் சார்ந்த சமூகமே வளம் குன்றும். பெண்ணிய முன்னேற்ற நிலையினைப் பற்றியும் தொடக்க, உயர்நிலை, தொழில், மருத்துவப் படிப்புகளில் கல்வி அறிவைக் கொடுத்து சமநிலை ஏற்படுத்துவதையும் அடிப்படைக் கல்வி முறையின் வாயிலாகப் பெண் கல்வியின் பரிணாமத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் வழி செய்யும் முறைகளையும் இக்கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது. மரபு வழியில் காலம் காலமாகப் போற்றப்பட்டு வரும் கருத்துகளோ, அமைப்புகளோ, ஒத்துக் கொள்ள முடியாதபோது அதைக் காரண காரியங்களோடு எதிர்க்க வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்தி நிற்கிறது.

இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டு பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கான நூற்றாண்டு எனலாம். ஆண்டாண்டு காலமாக எல்லாத் தளத்திலும் ஆண்களையே சார்ந்து வாழ்ந்த பெண்ணினம் இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முதல் தொடர்ந்து பல முன்னேற்றங்களைப் பெற்று வருகிறது. சிறு தொழில்கள் முதல் நாடாளுமன்றம், விஞ்ஞானம் வரை பெண்களின் பங்களிப்பு முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது.

மகளிருக்குச் சாதகமாக, பாடத்திட்டங்களில் பால், இன வேறுபாட்டை அதிகரித்திடும் பாடப்பகுதிகள் மாற்றப்படல் வேண்டும். வழக்கத்திற்கு மாறான பணிகளை ஏற்கும் வகையில் ஆண்களுக்குச் சமமாகப் பணிகளை ஏற்கும் வகையில் தயார் செய்திடும் மகளிர் கல்வியை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். இதனால் எல்லா நிலையிலும் பெண் கல்வியில் உரிய மாற்றம் செய்ய வேண்டும். பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுவின் ஆணைக்கேற்பப் பல்கலைக்கழகங்களில் தொடங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படைக் கல்விப் படிப்புகள் பெண் கல்வியின் பரிணாமத்திற்குச் சிறப்பிடம் அளித்திடும். இந்த 21-ஆம் நூற்றாண்டிலும் பெண்களுக்காகப் பாடுபடும் பெண்ணியச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் தொடர வேண்டும். தொடங்கவும் வேண்டும்.

சிலம்பை மீட்டுருவாக்கம் செய்யுங்கால் கலைஞரின் கைச்சிலம்பு (உள்ளிடு பரல்கள்)

ஒலிப்ப தெவற்றை? ஏன்? எங்ஙனம்?

தமிழ்ச்செல்வி, பா.

குறுங்காவியங்கள், நெடுங்கதைகள், ஆசிரியப் பனுவல்கள், கவிதை நாடகங்கள், மேடை நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் என்று பல மாற்று வடிவங்களைச் சிலப்பதிகாரம் பெற்றாலும் அதிகப் படைப்பாக்கம் உற்றவை நாடகங்களே.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் சமுதாயத்தில் எழுந்த பல்வேறு இயக்கங்களின் தாக்குறவால் வீறுபெற்ற கவிஞர்கள் பழைய இலக்கியங்களில் பழுந்தமிழ் மரபையும், தமிழகத்தின் மாண்பையும் தேடலாயினர். அங்ஙனம் தேடுங்கால் அவற்றில் காலத்திற்கொவ்வாத செய்திகள் இடம் பெற்றிருப்பதை அறிந்தனர். நவீன கருத்தோட்டங்கட்குத் தடையாக இருந்த அவற்றை நீக்கிப் பழைய இலக்கியங்கட்குப் புத்துயிர் ஊட்டி 'மீட்டுருவாக்கம்' செய்து மக்களிடையே பரப்ப முனைந்தனர்.

இங்ஙனம் பழைய இலக்கியங்களின் கருத்து நிலையையும் நடையையும் மீட்டுரு செய்யும் நெறி 'புதிய செவ்வியல்' என்று திறனாய்வாளர்களால் சுட்டப் பெறுகின்றது. இப் புதிய செவ்வியல் நெறி' சார்ந்தவராகவே கலைஞர் மு.கருணாநிதியும் திகழ்கின்றார் என்பதற்கு அவருடைய 'சிலப்பதிகாரம் - நாடகக் காப்பியம்' சான்று பகர்கின்றது.

அச்செவ்வியல் நெறியில் சிலப்பதிகாரத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்யுங்கால் அவருடைய சிலம்புப் பரல்கள் இயம்புவ தெவற்றை? ஏன்? எங்ஙனம்? என்று ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மூலநூலின் சட்டகத்தை மாற்றாமல் நூலில் இத்தகு நுனித்தகு மாற்றங்கள் பலவற்றைச் செய்துள்ளார் கலைஞர். இங்ஙனம் இளங்கோவடிகளின் ஒண்டமிழ்ச்சிலம்பைப் புதிய கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய்ந்து தமிழ் மக்கட்குப் பயன்படுமாறு செஞ்சொற்கவியின்பத்துடன் கலைஞர் தம் நூலில் செய்துள்ள மீட்டுருவாக்கக் கூறுகளை விரித்துரைப்பின் அகலும்; தொகுத்துரைப்பின் எஞ்சும்.

தொல்காப்பியர் காலம் **தமிழண்ணல் (இராம. பெரிய கருப்பன்)**

தொல்காப்பியர் கால ஆய்வில் அவர் திருக்குறளுக்கு முற்பட்டவர். சங்க இலக்கியத்துக்கு முற்பட்டவர் எனப் பலசான்றுகள் காட்டி, க. வெள்ளை வாரணர் எழுதியுள்ளார். அவர் தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு.5320 என்பார். மறைமலையடிகள் கி.மு.3500 என்றும் மு.வரதராசனாரும் வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதரும் கி.மு.500 என்றும் குறிக்கின்றனர். ஞா. தேவநேயப் பாவாணரும் சி. இலக்குவனாரும் கி. மு. 700 என்பர். இரா. இளங்குமரன் கி. மு. 600 என்று அண்மையில் எழுதியுள்ளார்.

இன்றைய ஆய்வு வளர்ச்சியில் கி.பி. என்பது யாராலும் ஏற்கப்படவில்லை. தொல்காப்பியர் மூவேந்தரைச் சுட்டுவதால் பிற்பட்டவர் எனச் சிவராச பிள்ளை கருதினார். இதைக் கே.கே. பிள்ளை மறுக்கின்றார். 'இம் முடிவு வரலாற்றுக்கு முரண்பாடானது. காத்தியாயனர் கி. மு. நான்காம் நூற்றாண்டிலேயே சோழரைப் பற்றியும் பாண்டியரைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மூவேந்தரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் கி. மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டினதான ஹதிகும்பாக் கல்வெட்டுக் களிலும் வருவதால், மூன்று மன்னரையும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டிருப்பதில் வியப்பேதுமில்லை என்பார் அவர். தொல்காப்பியம் பாணர், பொருநர்கள் பாடிய இயற்கைப் பாடற்காலத்தையும் குறிக்கின்றது எனவும் சங்கப்பாடல்கள் மிக முதிர்ந்த நிலையில் விளங்குவதால், இவ் வளர்ச்சி பல நூற்றாண்டுகள் நடந்திருக்க வேண்டுமென்றும் பி.டி. சீனிவாச ஐயங்கார் கூறுகின்றார். தமிழர் வரலாறு பற்றிய அவரது ஆங்கில நூலில் தொல்காப்பியர் காலத்தை அவர் கி.மு.200 அளவினதாகக் குறித்தாலும், மேலே சுட்டிய இடத்தில் அவர் கருத்துப்படி தொல்காப்பியம் முற்பட்டதாகிறது. இதனால் தொல்காப்பியரின் காலம் கி.மு. 700-ஐ ஒட்டியது என்பது ஏற்கத்தக்க முடிபாகும்.

கூடல் மாநகரில் நூல்கள் அரங்கேற்றப்பட்ட காலம் இளவேனில் என்று கலித்தொகை கூறுகிறது (35). இளவேனிலாகிய சித்திரை எனக் கொண்டு, சித்திரை முழுமதி நாளை (சித்திரை பௌர்ணமி) தொல்காப்பியர் நாளாகக் கொண்டாடுவது மிகவும் பொருத்தமாகும்.

மொழிக்கல்வியும் மொழிவழிக் கல்வியும்

தமிழ்த்தென்றல், த.

தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்விபெறுவது இயல்பானது; எளிமையானது; மனவளர்ச்சிக்கு ஏற்றது. ஆனால் இன்றைய நிலையில், இந்தியச் சூழல் தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்விபெறுவது பலருக்கு இயலாததாக இருக்கிறது. முதலாவதாக நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் இருக்கின்ற நாட்டில் எல்லா மொழிகள் வாயிலாகவும் கல்வி அளிப்பது பெரும் சிக்கல்வாய்ந்த ஒன்று. இன்றைய கல்விமுறை வேலைவாய்ப்பு, அறிவு பெறுதல், ஆய்வு செய்தல், இலக்கிய நுகர்வு என்பன போன்ற பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் முறைப்படுத்தப்

பட்டுள்ளது. இதில் மொழிக் கல்வியையும், மொழிவழிக் கல்வியையும் தனித் தனியே கொண்டு பார்க்க வேண்டும். இருந்தாலும் மொழிக்கல்வியை மொழி வழிக் கல்வியோடு ஒருங்குகொண்டு குழப்பம் அடைந்து வருவதைப் பெரும் பாலோரிடம் காணலாம். இதனாலேயே பிறமொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறுவது பலநிலைகளில் ஊக்கம் பெற்று வருகிறது. உலக அளவில் தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி பெற்ற நாடுகளின் வளர்ச்சியையும் பிறமொழி வாயிலாகக் கல்வி பெற்ற நாடுகளின் வளர்ச்சியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறுவதற்கு ஊக்கம் பெறுவதன் தேவை வெளிப்படும்.

கடித இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் பங்களிப்பு

தமிழ்மாறன், மோ.

தமிழ்மொழியின் இலக்கியப்பரப்பு மிக விரிந்த எல்லையைக் கொண்டது. ஈராயிரம் ஆண்டுகால இடையறாத இலக்கண இலக்கிய வரலாற்றைக் கொண்ட மொழி தமிழ்மொழி ஆகும். முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாகத் திகழ்ந்தாலும் பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாக விளங்கும். காலந்தோறும் நிகழும் சமூக மாற்றத்திற்கேற்பப் புதிது புதிதாகத் தோன்றும் இலக்கிய வடிவங்களையும் தமிழ்மொழி தன்னகத்தே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. அத்தகைய புதிய இலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்றுதான் கடித இலக்கியமாகும்.

மனித வாழ்க்கையின் கூறுகளுள் ஒன்றாக விளங்குகின்ற கடிதங்களை,

1. தனிநிலைக் கடிதம் அல்லது உண்மைக் கடிதம்
2. பொதுநிலைக் கடிதம் அல்லது புனைவுக் கடிதம்
3. அலுவல் கடிதம்

என்று மூவகையாக அறிஞர் பாகுபடுத்துவர். இவற்றுள் புனைவுக் கடிதம் என்பதே கடித இலக்கிய வகையாகச் சுட்டப்பெறுகின்றது. கடித வடிவத்தை ஓர் உத்தியாகக் கொண்டு எழுதப்படும் கட்டுரையே புனைவுக் கடிதமாகும். அவை செய்தித்தாள்களிலோ, இதழ்களிலோ, வெளிப்படுத்தப்பெறுவனவாக இருக்கலாம்; தனிநூல் வடிவிலும் அமையலாம். தான் சமுதாயத்திற்குக் கூற விரும்பும் கருத்துக்களைக் கடித இலக்கிய வகையில் வெளிப்படுத்தும் இம்முயற்சி தமிழில் மு.வ அவர்களால் தொடங்கி வைக்கப்பெற்றது. பேரறிஞர் அண்ணா, 1952 முதல் தம்முடைய திராவிட நாடு என்னும் வார இதழில் தம்பிக்கு என்று தலைப்பிட்டுக் கடித வடிவில் செய்திகளை வெளிப்படுத்தினார். அண்ணாவுக்குப் பின் கலைஞர் தொடர்ந்து 'முரசொலி' இதழின் மூலம் 'உடன்பிறப்பே' என்று விளித்து எழுதிவரும் கடிதங்கள், கடித இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

பெண்களின் கவிதையும் – மெய்யியலும்

தமிழரசி, ப.

தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் மெய்யியல் கூறுகள் சங்ககாலம் முதற்கொண்டே

ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. புறநானூறு, திருக்குறள், சிலம்பு, மணிமேகலை என்று தொடங்கி தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் மெய்யியல் கூறுகளின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய சமயம் சார்ந்த பக்தி இலக்கியங்களில் சமய நம்பிக்கைகளோடு கூடிய மெய்யியலின் தாக்கத்தை மற்ற இலக்கியங்களை விடச் சற்று அதிகமாகவே காணமுடிகிறது. சித்தர் பாடல்கள் தமிழின் மெய்யியல் கூறுகள் மற்றும் தமிழரின் சிந்தனை வளமைக்கு மிகச் சிறந்த சான்றுகளாகும். சமூக உழைப்பில் மனிதர்கள் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் போதுதான் அன்பைப் பெற முடியும். வாழ்வின் எல்லை விரிவடையும் போதுதான் நேசம் வளரும். தவம், தியானம் உணர முடியும். எல்லாமே உலக இயக்கம் என்பதை உணரமுடியும். ஆண், பெண் உறவின்றி வாழ்க்கை இல்லை. அடிமைத்தனம் வாழ்வை அழிக்கும். விடுதலை வாழ்வின் எல்லையை விரிக்கும் என்பன போன்ற உயர்ந்த கருத்துகளை கவிதை மிக எளிதாக எடுத்துச் செல்லும். கவிதையின் வடிவம் நிலையற்றது என்பதால் புதிய கவிமரபுகள் காலத்திற்கேற்றாற்போல் தோற்றம் பெற்றன. அனைத்து உயிர்களையும் கவிஞர்கள் நேசிக்கக் காரணம் தாய்மை உணர்வுதான். அந்தத் தாய்மையே கவிஞர்களானால் ஆணாதிக்கத்தை வேரறுப்பதுதான் இந்தப் பெண்மைப் பண்பு. மெய்யியல் இன்றித் தமிழில் பெண் கவிஞர்கள் இல்லை என்கிற அளவிற்கு ஏறத்தாழ அனைத்துப் பெண் கவிஞர்களுமே ஏதேனும் ஒரு தளத்தில் மெய்யியலைச் சார்ந்து இயங்கி உள்ளனர். அவர்களின் மெய்யியல் தேடலே இக்கட்டுரையாக அமைகிறது.

மொழியியல் நோக்கில் முல்லைப்பாட்டு மொழியமைப்பு- மொழிப்பயன்பாடு விளக்கம்

தயாளன், வே.

சங்க இலக்கியங்கள் பன்முகத் தன்மை கொண்டவை. இலக்கிய நயமும், அதனை வெளிப்படுத்த மொழியைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்ற விதமும் சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றிருப்பது போல வேறு எந்த இலக்கியத்திலும் இடம் பெறவில்லை என்று துணிந்து கூறலாம். சங்க இலக்கியத்திற்குச் சில அடிப்படைப் பண்புகள் உண்டு. அவ்வடிப்படைப் பண்புகளில் ஒன்றாக அமைந்திருப்பது மொழியமைப்பும் - மொழிப்பயன்பாடும் ஆகும்.

கருவும் (Content) வடிவமும் (Form) இணைவுறுகின்ற போதுதான் இலக்கிய உருவாக்கம்-கவிதையாக்கம் நடைபெறுகிறது.

இவ்விரண்டையும் இணைப்பதற்கு மொழிக்கூறுகள் (Linguistic features) எவ்வாறெல்லாம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை நுணுகி ஆராயும் போது தான் பாடல்களின் அமைப்பு தெரிய வரும். தொல்காப்பியர் பாடுபொருளுக்கு எத்தகைய முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளாரோ அதே அளவு வடிவத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். எவ்வகைக் கவிதைக்கும் மொழி இன்றியமையாத ஓர் உறுப்பாகும். மொழியின் அமைப்பில்தான் சொல், தொடர், வாக்கியம், உவமை, உருவகம் போன்றவை அடங்கியுள்ளன. எனவேதான் மொழியமைப்பில்

இடம்பெற்றுள்ள வாக்கியங்கள், தொடர்கள், சொற்கள் போன்றவை இடம்பெற்றுள்ள முறைபற்றி விரிவாக மொழியமைப்பு ஆராய்கிறது.

தொல்காப்பியரும் மொழியமைப்பு இல்லாமல் கவிதை இல்லை என்பதை உணர்த்தியுள்ளார்.

சங்கப் பாடல்களில் எத்தனையோ உத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இவற்றைக் கவிதை உத்திகளாகவே நாம் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய உத்திகள் முல்லைப் பாட்டிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. அவ்வுத்திகளில் ஒன்றுதான் ஒருமுகப் போக்கு. ஒருமுகப் போக்கு என்பது கவிதையின் பாடு பொருளிலும் (Subject matter) கவிதையின் வடிவத்திலும் (Form) அமைவதாகும். அதாவது செய்தி ஒன்று. அச்செய்தியைச் சொல்வதற்குக் கோணங்கள் பல. ஒரு பொருளைப் பற்றிப் பல்வேறு கோணங்களில் பார்ப்பதுடன், ஒரே இலக்கணக் கூறுகளை அமைத்து, ஒரே விதமான வாக்கியங்களைக் கொண்டு பாடல்களை உருவாக்குகின்றனர் கவிஞர்கள். இவ்வாறு உருவாக்கும் போது பாடலின் கருத்தில் ஒருமுக நிலை இருப்பதுடன், பாடலின் வடிவத்திலும் ஒரே விதமான அமைப்பு காணப்படுகிறது. இக்கருத்துகளை உள்ளடக்கி முல்லைப் பாட்டில் காணப்படுகின்ற மொழியமைப்பினையும் அதில் இடம் பெற்றுள்ள மொழிப்பயன்பாட்டினையும் இக்கட்டுரை விளக்க முற்படுகிறது.

முதலாழ்வார் பாடல்களில் வைணவக் கோட்பாடுகள்

திருமதி. தரணி பாஸ்கர்

பொய்கை ஆழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய மூவரும் முதலாழ்வர்களாவர். மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு முன்னர் தோன்றித் திவ்வியப் பிரபந்தங்களை முதலில் அருளியதால் இவர்கள் முதலாழ்வார்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றனர். அவர்கள் அருளிய பாசுரங்கள் அந்தாதியில் அமைந்திருப்பதாலும், மற்ற அந்தாதி நூல்களுக்கு முன்னர் தோன்றியதாலும் அவை முறையே முதல் திருவந்தாதி, இரண்டாம் திருவந்தாதி, மூன்றாம் திருவந்தாதி என வழங்கப்படலாயின. 'வையம் தகளியா' எனத் தொடங்கும் பாசுரத்தால் பொய்கையாரும், 'அன்பே தகளியா' எனத் தொடங்கும் பாசுரத்தால் பூதத்தாரும் விளக்கேற்றி இறைவனை வழிபட, அவ்வொளியில் 'திருக்கண்டேன்' என இறைவனைப் பிராட்டியுடன் அனுபவித்தவர் பேயாழ்வார், மூன்று திருவந்தாதிகளும் முறையே பரபக்தியினையும், பரஞானத்தையும், பரமபக்தியினையும் விளக்குகின்றன என்பர்.

வைணவர்கள் மறந்தும் புறந்தொழாதவராய் விஷ்ணுவை மட்டுமே முழுமுதல் கடவுளாகக் கொண்டு அவனை 'எம்பெருமான்' எனப் போற்றுவர். 'திருமாலை அல்லாது தெய்வம் என்றேத்தேன்' (மு.64) எனப் பொய்கையாரும், மகிழ்ந்தது சிந்தை திருமாலே எனப் பூதத்தாரும், பைம்பொன் முடியான் அடியினணக்கே - பூரித்தென் நெஞ்சே புரி' (மூ.44) எனப் பேயாழ்வாரும் பாடியிருத்தல் காண்க. வைணவம் தழைத்திட இப்பெருமக்களின் பாசுரங்களில் புலனாகும் வைணவக் கோட்பாடுகளைக் காண்பதே கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளின் தனித்துவம்;

சேரன் கவிதைகளை முன்வைத்து ஓர் ஆய்வு

தருமராசா அஜந்தகுமார்

ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக்கென்றொரு பாரம்பரியம் ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரில் இருந்து இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகிறது. தமிழக இலக்கியத் தடத்தினூடு இணைந்தும் தொடர்ந்தும் செல்லும் கவிதை மரபாக இது இருந்து வந்தது. 1980 களில் இருந்து இலங்கையில் வலுப்பெற்ற இனமுரண்பாடுகளும், மோதல்களும், படுகொலைகளும், அகதிவாழ்வும், மரணத்துள் வாழும் சூழலும் தமிழக அனுபவங்களைக் கடந்த புதிய அனுபவத்தளங்களை, பாடுபொருள்களை ஈழத்து இலக்கியங்களுக்கு அளித்தது. இந்தப் பின்னணியில் ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களைவிட கவிதையே ஊட்டம் பெற்றுத் தனித்திசையிலும் தடத்திலும் வீரியத்துடன் பயணம் செய்தது. தமிழில் வேறெங்கும் வாய்க்காத இரத்தமும் சதையுமான அனுபவங்கள் உணர்வு பூர்வமாகக் கவிதையில் வெளிப்படத்தொடங்கிற்று. தமிழரின் நசுக்கப்பட்ட குரல்வளைகளில் இருந்து போராட்ட ஆதரவு உணர்வு, எதிர்ப்புக்குரல்களுடனும், வலிகளுடனும் உருவ உள்ளடக்கப் புதுமையுடனும் உறைய வைக்கும் படிமங்களுடனும் வெளிப்பட்டு, ஈழத்தமிழ்க்கவிதை செழிப்புறத் தொடங்கிற்று.

எண்பதுகளில் இருந்து செழிப்புற்ற தமிழ்க் கவிதைப்போக்கின் பின்னணியில் அக்கவிதைப்போக்கின் மையப்புள்ளியாக இருந்த சேரனின் கவிதைப் பங்களிப்பை அவரின் தனித்துவத்தை மதிப்பிடுவதாகவே இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை அமையும். சேரன் ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைத் தடத்தில் தவிர்க்கவேமுடியாத ஒரு கவிஞர். ஈழத்து நவீன தமிழ்க்கவிதையின் முதல்வரான மஹாகவியின் மகன். இரண்டாவது சூரிய உதயம், யமன், கானல்வரி, எலும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம், எரிந்து கொண்டிருக்கும் நேரம் ஆகிய இவரது ஐந்து கவிதைத்தொகுதிகள் ஏற்கனவே வெளிவந்திருந்தன. இக்கவிதைகளில் பெரும்பாலானவற்றை உள்ளடக்கி நீ இப்போது இறங்கும் ஆறு - சேரன் கவிதைகள் ஒரு நூறு என்ற தொகுதி காலச்சுவடு வெளியீடாக 2000 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்திருந்தது. அதன் பிறகு மீண்டும்கடலுக்கு என்ற தொகுதி காலச்சுவடு வெளியீடாக வெளிவந்திருந்தது. இத்தொகுதிகளில் உள்ள கவிதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவ்வாய்வு அமைகிறது.

சிங்கப்பூர் தமிழ் முரசு நாளிதழ் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு

ஆற்றும் பங்களிப்பு

தனபால், ஜெ.

உலகில் மாணுடத் தகவல் தொடர்பிற்கு இன்றியமையாத ஒன்றாக இதழியல் விளங்குகிறது. எனவே இதழியல் வாழ்வு பிரிக்க முடியாத ஊடகமாகத் திகழ்கிறது. இதழைப் படிப்பது, இதழில் எழுதுவது என்ற தொழிற் பாடு மாணுட அறிவுக் கருவுல நிறைவை நோக்கி இட்டுச் செல்லும் சிறப்புடையதாகும். இதை மனங் கொண்டு,

‘காரிருள் அகத்தில் நல்ல கதிரொளி நீ தான் இந்தப்
பாரிடைத் துயில் வோர் கண்ணீர் பாய்ந்திடும் எழுவர் நீ தான்
ஊரினை நாட்ட இந்த உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறிவாளர் நெஞ்சிற் பிறந்த பத்திரிக்கைப் பெண்ணே’

எனப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் குறிப்பிட்டுள்ளார். மானுட ஒற்றுமைக்கு இதழியல் பெரும் பங்காற்றும் என்ற நம்பிக்கையைப் பாவேந்தர் கூறியது போலத் தமிழ் முரசு ஆசிரியர் கோ. சாரங்கபாணி அவர்களும் ஏற்றியும் போற்றியும் உள்ள இதழியலை ஆய்வதே இதன் நோக்கமாகும். பல இனப் பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழும் சிங்கப்பூர் மக்களிடையே தமிழ் முரசு புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் வாழ்விற்கு ஆற்றி வரும் பங்களிப்பை வெளிக்கொணரும் நோக்குடனும் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

செம்மொழியின் செழுமை - ஓர் ஆய்வு

தனபாலன் ராமு

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமை வாய்ந்த இலக்கிய மரபைக் கொண்டுள்ள தமிழ் தற்போது வழக்கில் இருக்கும் ஒருசில செம்மொழிகளில் ஒன்றாகும். செம்மொழி என்பது மிகத் தொன்மையுள்ள நீண்ட நெடிய வரலாற்றுப் பின்னணியும் கொண்டதாகும். யுனெஸ்கோ அறிவித்துள்ள ஆறு மொழிகள் தமிழ், சமஸ்கிருதம், சீனம், இலத்தீனம், கிரேக்கம், ஈப்ரூ ஆகியன.

இவற்றுள் சமஸ்கிருதம் பேச்சு மொழியாக இல்லை. இலத்தீன், இப்ரூ மொழிகள் வழக்கொழிந்து விட்டன. இஸ்ரேலிய அரசு ஏசுபிரான் பேசிய இப்ரூ மொழிக்கு மீண்டும் உயிரூட்டி வருகிறது. கிரேக்க மொழியும் அழிவின் எல்லையைத் தொட்டுவிட்டு இப்போது மறுவாழ்வு பெற்று வருகிறது. சீன மொழியோ பட எழுத்து அமைப்பில் அமைந்தது. ஆதலால் சீன மொழியால் மனித உணர்வுகளைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்த முடியாது என்பது மொழியறிஞர்கள் கருத்து.

ஆனால் இலக்கிய வளம், இலக்கண அரண், செறிவான விழுமியம், பொதுமை மரபு, உயரிய சிந்தனை, பாரிய சொல்வளம், வரலாற்றுப் பின்னணி, தனித் தியங்கும் மாண்பு, காலத்திற்கேற்ற புதுமை எனப் பல வகையிலும் சிறப்புப் பெற்றிருக்கும் மொழி தமிழாகும்.

படைப்பிலக்கியம்

தாமரை செந்தூர் பாண்டி

மிகத் தொன்மையானது தமிழ்மொழி என்பதும், இந்திய மொழிகளுக்கெல்லாம் ஆதியாய் அமைந்தது தமிழ் என்பதும் ஆய்வு வல்லுநர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழியில் படைப்பிலக்கியம் தோன்றியது.

படைப்பிலக்கியத்தில் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாட்டுப்புற இலக்கியம் எனப்

பல இருப்பினும் முதல் முதலாய் நாவல் என்பது மாயூரம் வேத நாயகம் பிள்ளையின் பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தில் தொடங்கி இன்றளவும் பற்பல இலக்கிய கர்த்தாக்களால் தொடர்ந்து பல பரிணாமங்களில் வடிவமைக்கப் படுகின்றது.

சிறுகதை இலக்கியம் 1920களில் எழுதப்பட்ட வ.வே.சு. அய்யரின் குளத்தங்கரை அரசு மரத்தில் தொடங்கிற்று என்பது பல்வேறு ஆய்வாளர்களால் எப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறதோ அதைப் போலவே 1913லேயே எழுதப்பட்ட சி.சுப்ரமணிய பாரதியாரின் 'ஆறிலொரு பங்கு' என்பதுதான் முதல் சிறுகதை என்றாய்ந்து சங்கு சுப்ரமணியன், சி. சு. செல்லப்பா போன்றோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வாய்வு படைப்பிலக்கியத்தில் 'நெல்லை' மாவட்டத்துச் சிறுகதைகளில் 'மண்வாசனை' என்ற தலைப்பில் முன்னாளிலிருந்த திருநெல்வேலிச் சீமையில் அடங்கும் எழுத்தாளர்களையும், அவர்கள்தம் எழுத்தில் நிறைந்திருக்கும் மண்வாசனையையும் பதிவு செய்ய முயல்கிறது.

களவியல் உரை வழங்கும் இலக்கண விளக்கம்

தாமோதரன், அ.

இறையனார் களவியல் உரையே நமக்குக் கிடைத்துள்ள உரைகளுள் பழமையானது. கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இவ்வரையின் ஆசிரியர் நக்கீரர். தமிழ்மொழியின் உரை வரலாற்றுக்கு இதுவே அடிக்கல் நாட்டியது எனலாம். கருத்துகளை நுணுக்கமாகக் கூறும் நூற்பாக்களைக் கற்க முயல்வோருக்கு அவற்றை விளக்கி உதவுவதே உரையாசிரியரின் முதல் கடமை. நூற்பாக்களில் அமைந்துள்ள அரிய சொற்களுக்குக் காமம் என்பது வேட்கை, மிகுதல் என்பது பெருகுதல், கழி என்பது சிறுத்தல், படர் என்பது நினைத்தல், கிளவி என்பது சொல் (இறை.கள.நு.20 உரை) என்றவாறு சொற்பொருள் விளக்கம் வரைவது உரையாசிரியர்க்கு எளிது. ஆனால் நூற்பாக்களில் வந்துள்ள சொற்களுக்கு இலக்கணம் கூறி விளக்குவது எளிது அல்ல. களவியல் உரையைப் படிக்கும்போது இலக்கண விளக்கம் வரைவது உரையாசிரியர் நக்கீரருக்குக் கைவந்த கலை என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இதற்கு ஏற்றதோர் எடுத்துக்காட்டினைப் பார்க்கலாம்.

இறையனார் களவியலின் முதல் நூற்பாவில், என்மனார் என்னும் முற்றுச்சொல் வந்துள்ளது. இலக்கண நூற்பாக்களில் பயின்று வரும் இச்சொல் தொல்காப்பியத்தில் மட்டும் எழுபதுக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் வந்துள்ளது. இதன் சொல் அமைப்பையும் தொடரியல் உறவையும் நக்கீரர் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கியுள்ளார். இனி, என்மனார் புலவர் என்பது, 'என்' என்னும் முற்றுச்சொல், 'குறைக்கம்வழிக் குறைத்தல் (தொல். எச்சவியல் 7) என்பதனால் புகரம் குறைத்து, 'விரிக்கும்வழி விரித்தல்' (தொ.எச்சவியல் 7) என்பதனான், 'மன்', ஆர்' (தொல். இடையியல் 4, 23) என்பன இரண்டு இடைச்சொல் பெய்து விரித்து, 'என்மனார் புலவர்' என்று ஆயிற்று. 'என்மனார்' என்பது, 'புலவர்' என்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்தது. முற்றுச்சொல் எச்சப்பெயர் கொண்டு

முடியும் (தொல். எச்சவியல் 33) ஆகலின் என்பது. அந்த விளக்கம் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

சுருங்கச் சொன்னால், 'என்மனார் புலவர்' என்ற தொடருக்குக் களவியல் உரையாசிரியர் வரைந்துள்ள இலக்கண விளக்கம் உரையாசிரியர் பலருடைய கருத்தைக் கவர்ந்துள்ளது.

அற இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் கல்விக் கருத்துக்கள்

தாயம்மாள், க.

இலக்கியம் சமுதாயத்தின் வெளிப்பாடு என்றும் வாழ்க்கையின் கண்ணாடி என்றும் கூறுவர். இலக்கியம் வாழ்க்கை முறையைப் புலப்படுத்துவதோடு வாழ்க்கையை உயர்த்துவதாகவும் உள்ளன. இவற்றில் மானுட வாழ்வினைச் செம்மைப்படுத்தக் கூடிய நிலைக் களன்களாக அற இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் தோன்றுகின்றன.

அற இலக்கியங்களைப் பொதுவாக அனைவரும் நீதி இலக்கியக்காலம் என்று கூறுவர்.

எப்படியும் வாழலாம் என்று எண்ணுவது வாழ்வாகி விடாது. இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று செய்து கொள்ளும் வரையறையும், கல்வியின் உயர்வுக்கு சிறந்த வழியாக அமைய வேண்டும் என்பது பற்றியும் அற இலக்கிய நூலான திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளது. வெளி அலங்காரங்களைவிட உண்மையான கல்வி அழகே அழகு என்று நாலடியார் கூறுகிறது. ஒருவன் கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கசடறக் கற்றால் அவன் அறியாமை குறையும் என்று நான்மணிக்கடிகை கூறுகிறது. பிச்சையெடுத்தாவது கற்கவேண்டிய நூல்களைக் கற்றல் மிக இனிது என்று இனியவை நாற்பது கூறுகிறது. கல்வி அறிவு இல்லாதவர் ஊரில் வாழ்வது துன்பமாம் என்று திரிகடுகம் கூறுகிறது. ஒழுக்கம் பற்றி ஆசாரக்கோவை கூறுகிறது.

அற இலக்கியங்கள் காலத்தால் வேறுபட்ட கலாச்சாரப் பின்புலத்தால் தமிழகத்தில் தோன்றியிருக்கின்றன. காதலையும் வீரத்தையும் உயிர் நாடியாகக் கொண்டிருந்த சங்ககாலத் தமிழன் எவ்வாறு அறநெறியை, நீதியை, தர்மத்தை அவற்றினும் மேலாகக் கல்வியைக் கருதத் தொடங்கினான் என்றும் பல்வேறு காலகட்டத்தில் பல்வேறு ஆசிரியர்கள் மூலம் எழுந்துள்ள நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்து மக்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்து உள்ளார்கள் என்பதை பற்றி இனம் காட்டவும், மக்களின் பண்பு நலன்களை கற்றல் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தவும் இத்தலைப்பு முயல்கிறது.

தமிழகத்தில் தனித்தமிழ்த் தாக்கம்

தாயுமானவன், தி.

ஒரு மொழியில் பிறமொழிகளின் கலப்பு நடைபெறுவதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் உண்டு. வணிகத் தொடர்பு, கலைத்தொடர்பு, தொழில் தொடர்பு அயலார் ஆட்சி, பிறமொழியாளர்களின் வல்லதிகாரம் போன்றன காரணங்களாக அமையலாம்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை தமிழில் அதிகமாகக் கலப்பு ஏற்பட்டதே அயலார் ஆட்சிகளால் தான் என்று உறுதியாகக் கூறலாம். தமிழில் அதிகமாகக் கலந்த மொழிகளே அதன் சான்றுகளாக நிற்கின்றன. மூன்று காலகட்டத்தில் கடுமையாக அயலார் ஆட்சிகளுக்குத் தமிழகம் அடிமைப்பட்டிருந்தது என்பது தமிழ்நாட்டு வரலாறு.

அவை இசுலாமியர் ஆட்சி, நாயக்கர் ஆட்சி, ஆங்கிலேயர் ஆட்சி.

அதனால் இசுலாமிய நிர்வாக ஆட்சியில் ஏராளமான உருதுச் சொற்கள் மக்கள் வாயில் நுழைந்தன. இசுலாமியர் ஆட்சியை மாற்றத் துணைவந்த நாயக்கர் ஆட்சி அடுத்து தமிழகத்தை முழுவதையுமே பாளையப்பட்டுகளாகப் பிரித்துத் தமிழகத்தைச் சுற்றி வளைத்து ஆண்டது.

அவர்களின் நடைமுறைகளுக்கிணங்க கோயில்களினெல்லாம் சமற்கிருதம் நுழைந்தது. இசையெல்லாம் தெலுங்கு இசையாகிப் போனது. பல்லவ ஆட்சியில் சமற்கிருதம் தலைவிரித்தாடியது. அடுத்து ஆங்கிலர் நுழைந்த பின் ஆங்கில முறையில் கல்வி, நிருவாகம், நடுவர் மன்றம், அரசு மொழி அலுவலர் மொழி அனைத்தும் ஆங்கிலமாகிப்போனது.

இதையெல்லாம் பார்த்திருந்த தமிழ் மக்களும் அறிஞர் பலரும் செய்வதறியாது திகைத்திருந்தனர். நாட்டு விடுதலைக்கு அடிப்படையே இனவிடுதலை, இன விடுதலைக்கு அடிப்படை மொழி விடுதலை. முதலில் மொழியைத் தனித்து விடுதலையாக இயக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த மொழியினர் விழிப்புணர்வு பெறமுடியும்.

மற்றமொழிகளின் கட்டுக் கலப்பின்றி இயங்கும் தனித்தமிழ்க் கருத்தை உருவாக்கி, அதை முதலில் இயக்குவித்தவர் தனித்தமிழ் இயக்கத் தந்தை மறைமலையடிகளார்.

பல நூற்றாண்டுகளாகக் கலப்புற்று நலியவிருந்த தமிழ் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் தன் வடிவத்தை மாற்றிக் கொண்டதன் விளைவாகச் செழிப்புற்று அத்தனைத் துறைகளிலும் வளர்கிறது.

சிங்கை முன்னோடித் தமிழ் இலக்கியம்: இலங்கை சதாசிவ பண்டிதர் இயற்றிய சித்திர கவிகள் திண்ணப்பன், சுப.

ஆங்கிலேயர்களின் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியைச் சார்ந்த சர் ஸ்டாம்போர்டு இராபிள்ஸ் என்பவரால் 1819இல் நவீன சிங்கப்பூர் உருவாக்கப்பட்டது. அங்கே 4.4.1859 இல் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களால் கட்டப்பட்ட கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள சுப்பிரமணிய சுவாமி எனப்படும் முருகப் பெருமான் மீது இலங்கை யாழ்ப்பாணம் வண்ணைநகர் சி. ந. சதாசிவ பண்டிதரால் 1887 இல்

(சர்வஜித்து ஆண்டு சித்திரை) பாடப்பெற்ற சிங்கை நகர் அந்தாதி, சித்திர கவிகள் என்னும் இரண்டு நூல்களே சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முன்னோடி நூல்களாகத் திருவாளர்கள் வை. திருநாவுக்கரசு, நா. கோவிந்தசாமி முதலிய ஆய்வாளர்களால் கருதப்படுகின்றன. இவை சிங்கப்பூர் சி. கு. மகுதும் சாய்பு அவர்களுக்குச் சொந்தமான தீனோதயவேந்திர சாலையில் அச்சிடப்பட்டன. இவற்றுள் சிங்கை நகர் அந்தாதி பற்றிய இக்கட்டுரையின் முன்னைய (1997) ஆய்வுபற்றியும் தொடர்ந்து எஞ்சியுள்ள சித்திரகவிகள் என்னும் நூல் பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சிறுகதைகளில் மொழிநடை தியாகராசன், மா.

அணிகலன்கள் அரிவையர்தம் அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பதைப் போல இலக்கியங்களுக்கு உவமை, உருவகம் முதலிய அணிகள் அழகு சேர்ப்பன. உவமை உருவகம் முதலிய அணிகள் அண்ணா அவர்களின் சிறுகதைகளில் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளன. புத்த சமயத்தின் வளர்ச்சியைத் தடுத்தால் அது புயலை விலை கொடுத்து வாங்கியதற்கு ஒப்பாகும் எனச் சிலர் நினைத்தார்கள். பழமையாளர்களோ புத்த சமயத்தை நேரடியாக எதிர்க்காமல் மறைமுகமாக அழிக்க நினைத்தார்கள். அந்த வஞ்சகச் செயல், பசும்புல் தரையில் வளைந்து நெளிந்து சர்ப்பம் போல் உலவிற்று, வேங்கையைப்போலப் பாயமுடியவில்லை. இவை 'பவழபஸ்பம்' என்னும் சிறுகதையில் அமைந்துள்ள உவமைகள்.

படைப்பிலக்கியங்களில் ஒவ்வொரு கதை மாந்தரைப்படைக்கும் போதும் படைப்பாளர், தாம் அந்தக் கதை மாந்தராகவே மாறிவிடுவார். அவ்வாறு ஒன்றுவதன் மூலம்தான் அந்தந்தப் பாத்திரப்படைப்பு வெற்றிபெறும் படைப்பிலக்கியம் சிறக்கும்.

தீட்டுத்துணி என்னும் சிறுகதையில் சுப்பிரமணிய அய்யா கொழுந்து வெற்றிலை கொட்டைப்பாக்கு வாயில் அதப்பல் என்று எழுதியுள்ளார். இந்தத்தொடர் கொழுந்து வெற்றிலை, கொட்டைப்பாக்கு போட்டால் வாய் சிவக்கும் என ஒரு திரைப்படப்படல் வரியாகவும் அமைந்துள்ளது.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் வேகமாகப் பரவியதற்கு அவருடைய இனிய - எளிய மொழிநடையும் ஒரு காரணமாகும். தொடையழகும். அணிநயமும் நிரம்பிய அவர்தம் மொழிநடை அவர்தம் படைப்பிலக்கியங்களை அனைவரும் விரும்பிப்படிக்கச் செய்தது. அத்தகைய மொழிநடை அவர் தம் சிறுகதைகளிலும் அமைந்துள்ளது. மக்கள் மனங்களில் நிறைந்துள்ளது.

பெரியாரின் பெண்ணுரிமைச் சிந்தனையும் சமுதாய மாற்றமும் திராவிடராணி, இரா.

பெரியாரின் பெண்ணுரிமைச் சிந்தனையும் சமுதாய மாற்றமும் என்ற இக்கட்டுரை பெரியாரின் பெண்ணுரிமைச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகப் பெண்கள் கல்வி

உரிமை, திருமண உரிமை, சொத்துரிமை, வேலைவாய்ப்பில் பெண்களுக்கான இடஒதுக்கீடு முதலியன கிடைக்கப் பெற்றுள்ள சிறப்பினை எடுத்துரைக்கிறது.

ஆண் பெண் இருபாலரும் தம்முள் 'மேல்கீழ்' என்னும் பிரிவினை கருதாது மாந்தத்துவ மேன்மையினையே கருத்தில் கொள்வதெனில் மனிதகுலம் தனது மேன்மையையும், மகிழ்வதையும், மீட்டெடுக்கும், நிலைப்படுத்தும்; மென்மேலும் வளரும்.

சட்டமாற்றம், மனமாற்றம், பொருளாதார மாற்றம் ஆண்கள் திருந்துவது போன்றவற்றினால் மட்டுமே பெண்களுக்கான சமூக மதிப்பு வந்துவிடாது.

‘பெண்கள் உணரவேண்டும்’

‘பெண்களே முன்வந்து போராட வேண்டும்’

‘ஆண்மை என்ற பதமே ஒழிய வேண்டும்’

சாதி ஒழியக் கலப்பு மணங்கள் நடைபெற வேண்டும். கலப்பு மணங்கள் நிகழவேண்டுமாயின் துணைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை பெண்களுக்கு வேண்டும்.

பெண்கள் விழிப்புணர்வு பெற்றால்தான் நாட்டுப்பற்றும், ஊக்கமிக்க குடிமக்களும் தோன்ற முடியும்; சமுதாயத்தில் மாற்றம் நிகழும்.

மாற்றச் சமூகச் சீர்த்திருத்தவாதிகளில் இருந்து முற்றிலுமாக மாறுபட்டவர் பெரியார். வேறு எந்தச் சமூகவியல் சிந்தனையாளர்களும் வெளிப்படுத்தத் தயங்குகின்ற கருத்துக்களைத் துணிவுடன் பேசியவர் பெரியார். உளவியல் அடிப்படையிலும் சமூகவியல் அடிப்படையிலும் பெண்களுக்குரிய பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு கண்டவர் பெரியார். உரிமை என்று வரும்போது ஆண்களுக்குரிய அனைத்து உரிமைகளையும் பெண்ணுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முதன்முதலில் கூறியவர் பெரியார் ஆவார்.

சைவசமய உருவாக்கத்தில் செவ்வியல் இலக்கியத்தின் பங்கு

திருஞானசம்பந்தம், ச.

மக்கள் வாழ்க்கையில் மொழியும் சமயமும் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகின்றன. உலக மொழிகளுள் தமிழும் உலகச் சமயங்களுள் சைவமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இச்சைவ சமயம் பழமையும் உயிரோட்டமும் கொண்டது என்பது மேலை நாட்டறிஞர் சர்ஜான் மாரிணலின் கருத்தாகும். ஆரிய நாகரிகத்திற்குக் காலத்தால் முற்பட்டுச் சிறந்து விளங்கியது திராவிட நாகரிகமாகும். அம்மக்களின் வழிபடு கடவுளாக விளங்கியவர் சிவபெருமான். அப்பெருமானின் வழிபாடு தமிழகத்தில் தொன்றுதொட்டு நிலவி வருகிறது. சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக வணங்கும் சைவம் தனித்ததொரு சமயமாகக் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் கட்டமைக்கப்பட்டது. அது பின்வந்த சைவ அருளாளர்களால் போற்றிப் பாதுகாத்து வளர்க்கப் பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து சைவ சமயத்திற்கென இறை (பதி), உயிர் (பசு), தளை (பாசம்)

ஆகியவற்றைப் பற்றிய சமயக் கோட்பாடுகள் சைவசித்தாந்தமாக வரையறுக்கப் பட்டன.

சைவ சமயத்தின் கொள்கைகளை முதன்முதலில் சைவவாதியின் வாயிலாக மணிமேகலைக் காப்பியம் எடுத்துரைக்கிறது. அதற்குக் காலத்தால் முற்பட்டும் ஒத்தும் விளங்குபவை செவ்வியல் இலக்கியங்களாகும், அவற்றுள் சிவன் என்னும் பெயர் குறிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் அப்பெருமானுக்குரிய வேறுபெயர்கள் பல இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. சிவபெருமானின் வடிவத்தைக் காட்டுகின்ற பல அடையாளங்கள், ஆற்றல், முதன்மை போன்றவற்றைப் பற்றிய கருத்துகள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் மிகுதியாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சைவ சித்தாந்தம் கூறும் வினைக்கோட்பாடுகள், மறுபிறப்பு, மாறிப்பிறத்தல், இம்மை, மறுமை போன்ற செய்திகளும் ஆங்காங்கே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கருத்துகள் சைவ பக்தி இலக்கியங்களிலும் சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளிலும் மிகுந்த ஆதிக்கம் செலுத்தியுள்ளன. கடவுள் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும் இந்தியச் சமயங்கள் அனைத்தும் வேத விதிகளுக்கு உட்பட்டே தத்தம் சமயக் கருத்துகளை வடிவமைத்துள்ளன என்று பொதுவாகக் கூறுவர். அதனை மறுத்துச் சைவசமயம் தமிழர் கண்ட தனிநெறி என்பதைச் செவ்வியல் இலக்கியங்களின் வழி உறுதிப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு அமைகிறது.

ஊடகத் தமிழ்ச் சிதைவுகள்

ஞானச்செம்மல் கோ. திருஞானசம்பந்தம்

தொன்மையும், சீர்மையும் படைத்த இலக்கியங்களைக் கொண்ட விழுமிய மொழி உயர்மொழி, பிற மொழிகளின் துணையின்றி எப்பொருள் பற்றியும் எடுத்துரைக்கும் ஆற்றலுடைய சொல்வளம் - வேர்ச்சொற்கள் கொண்ட தனிமொழி, நீண்ட நெடுங்காலமாக வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கணவரம்புகள், விதிகள் கொண்டது செம்மொழி. உயர்தனிச் செம்மொழி என இயல் இசை, நாடகம் என்பன தமிழின் வடிவமைப்பு பற்றிய பாகுபாடுகள், அறிவியல், பொருளியல், பொறியியல், மருத்துவம், கணினி வரலாறு, சமூகம், இப்படி எத்துறை பற்றியும் இயல்வடிவத்திலும் (செய்யுள் உரைநடை) இசை வடிவத்திலும் (பண், தாளம்) நாடக வடிவத்திலும் படைத்தளிக்கலாம். முத்தமிழ் என்னும் வடிவமைப்பு வேறு. துறைப்பாகுபாடுகள் வேறு. வானொலி தொலைக்காட்சி, திரைப்படம், பத்திரிகை, (நாள், கிழமை, திங்கள் ஏடுகள்) பேச்சு மேடைகள், இசையரங்குகள், நாடகக்கூடங்கள் போன்ற பலவும் ஊடகங்களே, மக்கள் வழக்கு (பேச்சுத்தமிழ்) இலக்கியத் தமிழாக இருத்தல் இயலாது. அவ்வாறே இலக்கணமுடையதாகவும் இருத்தல் இயலாது. ஆயினும் சொற் சிதைவுகள், இலக்கணப் பிழைகள் மிகின் தமிழ் தமிழாக இருக்காது. இன்றைய ஊடகங்கள் மிகவும் வலுவூடையனவாகும். ஆற்றல் மிக்கனவாகும். அவற்றின் வழியாக நாம் கேட்கும், பார்க்கும், படிக்கும் தமிழ் மிகவும் சிதைக்கப்படுவது கண்டு மனம் பொறுக்கவில்லை. தமிழ் மொழியை ஆங்கிலம் போல் ஒலித்திடும் ஊடகத்தார் பலர். நுனிநாக்குப் பேச்சு, முக்கால் ஆங்கிலம், கால்தமிழ் எனப்பேச்சு, ல,ழ,ள,ர,ற,ந,ண,ன - இவற்றின்

வேறுபாட்டை உணராமல் ஒரே நிலையில் உச்சரிப்பது குறித்து இக்கட்டுரையில் ஆயப்படுகின்றது.

தமிழ்க் கதைப்பாடல்களில் வீரகாவியப்பண்புகளும் வாய்பாட்டு மரபுகளும்

ஆ. திருநாகலிங்கம்

ஹோமரது (Homer) இலியட் (Iliad), ஒடிசி (Odyssey) ஆகிய காவியங்களை வாசிப்பிற்குட்படுத்திய அமெரிக்க கார்வார்டு (Harvard) பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த செவ்வியல்வாதியான மில்மன் பாரிக்கு (Milman Parry) அக்காவியங்களில் காணப்பட்ட செய்யுள் அமைப்பு முறைகள் பாட்டுக்கட்டிப்பாடும் வாய்ப்பொழி இலக்கிய மரபுகளுடன் ஒத்திருப்பதைக் கண்டார். இதனால் அவருக்கு ஏட்டிலக்கியக் காவியங்களுக்கு அடிப்படையாக வாய்ப்பொழிக்காவியங்கள் இருந்திருக்கலாமோ என்ற ஐயம் தோன்றியது. தனது ஐயத்தைத் தெளிவுபடுத்துவதாக அவர் யுகோஷ்லாவியா நாட்டில் வழங்கி வந்த வாய்ப்பொழிக் காப்பியங்களை அவை வழங்கப்படும் சூழலில் சேகரித்து ஆய்வு மேற்கொண்டார். மிகக் குறுகிய பாரி அகால மரணமடைந்தவுடன் அவரது மாணக்கர் லார்டு (Lord A.B.) களப்பணியை மேற்கொண்டு கதைப்பாடகர்கள் (The Singer of Tales) என்ற நூலில் ஏட்டிலக்கியக் காப்பியங்கள் அனைத்தும் வாய்ப்பொழிக் காப்பியங்களின் வழிவந்தவை என்ற கருத்தை வெளியிட்டார். அந்த நூலில் அவர் வாய்ப்பொழிக் காப்பியத்தை எழுத்திலக்கியக் காப்பியத்திலிருந்து வேறுபடுத்திக் காணமுயல்பவருக்குப் பெரிதும் துணைநிற்பது வாய்பாடு, தொடரமைப்பு அடிக்கருத்து ஆகிய மூன்று நிலைகள் என்பதைத் தெளிவுப்படுத்தினார். இந்த மூன்று நிலைகள், தமிழ்க் கதைப்பாடல்களில் எவ்வாறு உள்ளன என்பதைக் காண்பது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அகராதியியல் நோக்கில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பெருஞ்சொல்லகராதி

இரா. திருநாவுக்கரசு

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலக்கிய இலக்கணப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டு உயர்த்தனிச் செம்மொழியாகத் தமிழ் விளங்குகின்றது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்களையும் அவற்றின் பொருட்களையும் இன்றும் நம் மனக்கண்முன் கொணர்வதற்கு உறுதுணையாக இருப்பது அகராதி ஆகும். அகராதி வகைகளுள் ஒன்று லெக்சின் என்று அழைக்கப்பெறும் பெருஞ்சொல்லகராதியாகும். பெருஞ்சொல்லகராதி தரவுகளைத் தொகுத்தளிக்கும் நிலையிலும், அவற்றை அகராதியாக வழங்கும் நிலையிலும் பல சிறப்புகளைப் பெற்று விளங்குகின்றது.

இப்பெருஞ்சொல்லகராதியில் தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், கல்வெட்டு, நாட்டுப்புற இலக்கியம், நாட்குறிப்புகள், ஆய்வு நூல்கள், பத்திரிகை, சமய வழக்கு, வட்டார வழக்கு, பரவலான பேச்சு வழக்கு போன்றவற்றிலுள்ள சொற்கள்

இடம்பெற்றுள்ளன. வடசொற்கள் இருப்பின் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தமிழ் இலக்கிய ஆட்சிக்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டுத் தலைச்சொல் பதிவில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ்நாட்டிலுள்ள தமிழ்ச் சொற்கள் மட்டுமன்றி இலங்கை, பர்மா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மொரீசியசு போன்ற நாடுகளிலுள்ள மக்கள் பயன்படுத்தும் தமிழ்ச் சொற்களும் இவ்வகராதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இலங்கைச் சொற்கள் அதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன. எதிலிருந்து சொல் எடுக்கப்பட்டதோ அதனைக் குறிப்பான் மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெருஞ்சொல்லகராதியின் தலைச்சொல் பகுதியில் தலைச்சொல், ஒப்புருச்சொல்லின் வரிசை, பதிவுச்சொல்லின் மாற்று வடிவம், கூட்டுச்சொல்லின் சொற்பிரிப்பு, இலக்கணக் குறிப்பு, வினைத்திரிபு வகை எண், வினைச்சொல்லைக் காட்டும் குறிப்பு, குறிப்பான் போன்ற உத்தி முறைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பொருட்பகுதியில் சொற்பொருள், சொற்பொருள் வரிசை எண், தொடர்புடைய பொருள் வரிசை எண், குறுக்கு நோக்கீடு, விளக்கக் கூறிப்பு, மேற்கோள் தொடர், மேற்கோள் தொடர் விடுபாட்டுக் குறிப்பு, மேற்கோள் நூல் போன்ற உத்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வுத்திமுறைகள் பெருஞ்சொல்லகராதியில் எங்ஙனம் இடம்பெற்றுள்ளன? என்பதை ஆராயவும் புதிய உத்திமுறை ஏதேனும் சேர்க்கப்படவேண்டுமா? அல்லது உத்திமுறையில் ஏதேனும் இல்லாமல் இருந்தால் சிறப்பாக இருக்குமா? என்பவற்றைக் கண்டறியும் விதமாகவும் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

நிகண்டுகளில் உரிச்சொற்கள்

திருநாவுக்கரசு, ச.

மரபு இலக்கணங்களாகிய தொல்காப்பியம், நேமிநாதம், நன்னூல், இலக்கணவிளக்கம், முத்துவீரியம் ஆகியவற்றுள் காணப்பெறும் உரிச்சொற்களையும் அவை உணர்த்தும் பொருள்களையும் கண்டறிந்து அவற்றொடு நிகண்டுகளில் காணப்பெறும் உரிச்சொற்களையும் அவை உணர்த்தும் பொருள்களையும் ஒப்பிட்டுக் காணுதல் இவ்வாய்வின் நோக்கம்.

சேந்தன் திவாகரம், பிங்கலம், உரிச்சொல் நிகண்டு, கயாதரம், சூடாமணி, ஆசிரிய நிகண்டு, நாமதீப நிகண்டு ஆகிய நிகண்டுகள் இங்கு ஒப்பீட்டுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறுகின்றன.

தொல்காப்பிய உரிச்சொற்கள் பல நேமிநாதம், நன்னூல், இலக்கணவிளக்கம், முத்துவீரியம் ஆகியவற்றுள் காணப்பெறவில்லை. தொல்காப்பியர் காலத்தில் காணப்பெறாத உரிச்சொற்கள் புதியனவாகச் சில பின்வந்த மரபிலக்கணங்களில் காணப்பெறுகின்றன. அவற்றைப்போலவே, சேந்தன் திவாகரத்தில் 104 உரிச்சொற்களும் பிங்கலத்தில் 90 வகை உரிச்சொற்களும் உரிச்சொல் நிகண்டில் 37 உரிச் சொற்களும் சூடாமணியில் 44 உரிச்சொற்களும் ஆசிரிய நிகண்டில் 29 உரிச்சொற்களும் நாமதீப நிகண்டில் 38 உரிச்சொற்களும் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன.

மரபு இலக்கணங்களில் காணப்பெறாதன சேந்தன் திவாகரத்திலும் பிங்கலத்திலும்

மிகுதியாக உள்ளன. உரிச்சொற்கள் பலவற்றிக்குப் புதிய பொருள்கள் பலவும் சூட்டப்பெற்றுள்ளன. சான்றாகச் சேர் என்ற சொல்லை இங்குக் காட்டலாம். மரபு இலக்கணங்களில் திரட்சி என்னும் பொருள் சேந்தன் திவாகரத்தில் உரிச் சொல்லாக ஆளப்பெறுகிறது. அது பதினான்கு பொருள்களைப் பட்டியலிடுகிறது. ஆனால் அவற்றுள் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் சேர் என்பது இல்லை. பிங்கலத்திலும் உரிச்சொல் நிகண்டிலும் இச்சொல் காணப்பெறவில்லை. சூடாமணி நிகண்டில் திரட்சி என்ற உரிச் சொல்லுக்குப் பத்தொன்பது பொருள்கள் காணப்பெறுகின்றன. ஆசிரிய நிகண்டில் திரட்சி என்பதற்கு 23 பொருள்கள் சூட்டப்பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியத்திற்குப் பிறகு நாமதீப நிகண்டில் சேர் என்ற சொல் காணப்பெறுகிறது. இதுபோலவே மரபு இலக்கண நூல்களுள் தொல்காப்பியத்திற்குப் பிறகு இலக்கண விளக்கத்தில் மட்டும் இச்சொல் காணப்பெறுகிறது. தொல்-சங்க காலத்திற்குப் பிறகு இச்சொல் வழக்கில் பயின்றுவரவில்லை; அல்லது வழக்கற்றுப் போயிருக்க வேண்டும். மீண்டும் அச்சொல் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வழங்கப்பெறுகின்றது. மேலும் திரட்சி என்ற சொல் மட்டுமே சேர் என்ற சொல்லின் பொருளாகத் தொல்காப்பியர் காலத்தில் வழக்கிலமைய, இந்நான்கு நிகண்டுகளில் மிகப்பலவான சொற்கள் அப்பொருளில் வழங்கப் பெற்றிருத்தலை உணர முடிகிறது. இவ்வாறு உரிச்சொற்கள் அனைத்தையும் ஆய்ந்தால் காலந்தோறும் சொற்களின் வழக்காறுகளையும் வழங்கும் பொருள் முறைமைகளை அறியவியலும்.

தமிழகத்தில் சோழர்காலக் கோயில்களின் நடனச் சிற்பக்கலையில் உள்ள 108 கர்ணங்கள் மற்றும் கை முத்திரைகள்

திருநாவுக்கரசு, சிற்பி. சு.

தமிழகத்தில் பல்லவர்களுக்குப் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்த சோழர்கள் கலை, இலக்கியம், சிற்பம், நடனம் என்பனவற்றில் சிறந்து விளங்கினர். அதில் நடனக்கலை கோயில்களில் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் வடிக்கப்பட்டது. அதில் 108 கர்ணச்சிற்பங்கள் சோழர் சிற்பக்கலை பிற சிற்பக்கலையைப்போல் சிறந்து விளங்கின. அதில் சிறப்புப் பெறும் வகையில் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் 108 கர்ணச்சிற்பங்களில் 81 கர்ணங்கள் சிறப்பாகக் கருவறைக்கு மேல் தளத்தில் உள்ள புறச்சுவரில் வரிசையாகக் காணப்படுகிறது. மேலும் அதில் 81 கர்ணச்சிற்பங்களைத் தவிர்த்து மற்ற சிற்பங்களுக்கு இடம் தேர்ந்தெடுத்த சிற்பிகள் தொடர்ச்சியாகச் சிற்பங்கள் செய்யாமல் விட்டுள்ளதைக் காணலாம். இவ்வாறு இங்கு உள்ள கர்ணவகையைப் போன்று, பழையாறை நகரில் உள்ள சோமலிங்க சுவாமி கோயிலிலும், கும்பகோணம் சாரங்கபாணி கோயிலிலும், சிதம்பரம் நடராஜர் கோயிலிலும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இம்மூன்று கோயில்களிலும் கர்ணங்களின் எண்ணிக்கை 108 ஆக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஸ்ரீனிவாச நல்லூரில் கோயிலில் கர்ணச் சிற்பங்கள் அளவில் சிறியதாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சோழர் பஞ்சலோகம் என்று கூறப்படும் ஐம்பொன் சிலைகள் பலவற்றை உருவாக்கியுள்ளனர். அச்சிற்பங்களில் பல நடனக் கோலத்தைக்

காட்டுவனவாய் அமைந்துள்ளன. இதில் சிவன் நடனக் கோலத்தில் இருப்பதாகக் கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் உருவான ஐம்பொன் சிலைகள் சீர்காழி, வேளாங்கண்ணி, திருவாலங்காடு கோயில்களில் காணப்படுகின்றன. இதுபோல் பல இடங்களில் சோழர்காலக் கோயில்களில் காணப்படுகின்றன. சோழர்காலச் சிற்பக் கலை தமிழகத்தைக் கடந்து ஆந்திர மாநிலத்திலும் பரவி இருந்தது. அது ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள மோகானத்தேஸ்வரர் கோயில் சோழர் காலச்சிற்பத்தில் சிவலலிதம் எனும் கர்ண அமைப்பில் வடிக்கப்பட்ட சிற்பமாகும். இந்த நடனச் சிற்பத்தினை சிறப்படையச் செய்யும் வகையில் அபிநயம் என்று சொல்லக்கூடிய முத்திரைகள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.

இவ்வாறாகக் கர்ணச் சிற்பங்கள் 108 வகையானது என்று பரத சாஸ்திரங்கள் சொல்லியிருந்தாலும் ஒரு சில கோயில்களில் 108 கர்ண சிற்பங்கள் முழுமை பெற்றுள்ளதையும், சில கோயில்களில் சிலவே முழுமை பெற்றுள்ளதையும் அறியமுடிகிறது. இது பெரும்பாலும் கல்லிலே கோயிலில் காணமுடிகிறது. சிறும்பான்மையாக ஆடல் நடராசர் நடனச் சிற்பங்களில் ஐம்பொன் சிலையாகவும் காணப்படுகின்றன. இதற்கு முத்திரைகள், இசைகள், நளினங்கள் உதவியாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பதனை ஆய்வின் அடிப்படையில் அறியமுடிகிறது.

தமிழ்நாட்டில் ஆவணப்படம் & குறும்படத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

திருநாவுக்கரசு, ப.

தமிழ்நாட்டிற்குத் திரைப்படத்தின் வருகை

ஓவியம், கட்டடம், நாட்டியம், நாடகம், இசை, இலக்கியம் போன்ற கலைகளுக்கு அடுத்ததாகப் புதிதாகவும், மேலே கண்ட எல்லாக் கலைகளையும், உள்ளடக்கியதாகவும் தோன்றிய நவீன கலைதான் திரைப்படக் கலை. அதனால்தான் திரைப்படத்தை ஏழாவது கலை என்று அழைக்கின்றனர். எடிசன் கண்டுபிடித்த திரைப்படக் கருவியைக் கொண்டு 1895 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 28ஆம் நாள், பாரிசில் உள்ள கிரேண்ட் கஃபே என்ற இடத்தில் லூமியர் சகோதரர்களால் இயக்கப்பட்ட 'புகைவண்டியின் ஒருகை' என்ற படம் காட்டப்பட்டது. இரண்டாண்டுகள் கழித்து, சென்னையில் மத்தியத் தலைமை புகைவண்டி நிலையம் அருகில் உள்ள விக்டோரியா பப்ளிக் ஹாலில், ஹெட்வர்ட்ஸ் என்ற ஆங்கிலேயரால் முதன்முதலாகத் திரைப்படம் தமிழகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

நற்றாய் கூற்றுப் பாடல்களின் கருத்தலகுகள்

திருமலை, ம.

சாங்க இலக்கியங்களில் புலவர்கள் மனித நடத்தைகளையும் மனித மனங்களின் செயல்பாடுகளையும் நுட்பமாக ஆய்வு செய்திருக்கின்றனர் என்பதைச் சாங்க அகப்பாடல்களை நுணுகிக்காணும் போது உணர முடிகிறது. தலைவி தலைவனுடன் உடன் போக்கில் சென்ற பின்னர் அவளை ஈன்றெடுத்த நற்றாயின் மன உணர்வுகளை எவ்வாறிருந்தன என்பதை விளக்குவனவாக அமைந்திருக்க

கின்ற பாடல்கள் ஆழ்ந்த உளவியல் நுட்பம் பொருந்தியன. தலைவி பிரிந்து சென்ற பின்னர் நற்றாய் ஆழ்ந்த மனமுறிவுக்கு ஆளாகின்றாள். இந்த மனநிலையில் அவளது கூற்றுக்கள் அமைந்த பாடல்களில் சில கருத்தலகுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை எடுத்துக்காட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். கருத்தலகுகள் வருமாறு:

1. தலைவி பிரிந்து சென்றமைக்கு அவளது இளமை, மென்மைத்தன்மை, அறியாமைப் பண்பு முதலியவையே காரணம் என்று நற்றாய் கருதுதல்.
2. தலைவியின் மனவுணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாமையையும் தலைமுறை இடைவெளியையும் புலப்படுத்துதல்.
3. நற்றாயின் இயலாமைப் பண்பு காரணமாக ஏற்படும் மனமுறிவு (Frustration) உணர்ச்சிக்கு ஆளாதல் முதலிய கருத்தலின் வளக்கப்படுகின்றன.

பாரதி - வ.உ.சி சுயசரிதை திருமலைசாமி, கி.

பாரதி - வ.உ.சி. சுயசரிதைகள் 'ஒப்பியல் பார்வை' எனும் பார்வை சுயசரிதை இலக்கிய வகை பற்றிய ஒப்பாய்வாக அமைகிறது. பாரதியின் சுயசரிதைபற்றித் தமிழில் இதுவரை விரிவான ஆய்வு, ஆய்வாளர்களால் மேற்கோள்ளப்படவில்லை என்கிறார் சுஜாதா. இவ் வொப்பியல்பார்வை அக்குறையைப் போக்குகிறது. கலாநிதி க. கைலாசபதி, பாரதி - வ.உ.சி. இருவரது சுயசரிதைகளும் செய்யுள் வடிவில் அமைந்தவை., ஒப்பாய்விற்கு உகந்தவை' என்று கூறுகிறார். இந்நிலையில் இவ் ஒப்பாய்வு பாரதி-வ.உ.சி. இருவரது சுயசரிதைகளில் காணப்படும் ஒற்றுமைக் கூறுகளையும் வேற்றுமைக் கூறுகளையும், புலப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. பாரதி - வ.உ.சி. இருவரும் தமிழ்நாட்டின் விடுதலைக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர்கள், இருவரும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள். எனவே இவ் ஒப்பியல் பார்வை இந்திய விடுதலை இயக்கம், தென்னாட்டு மக்களை எந்த அளவிற்குப் பாதித்தது என்பதை அறியத் துணை செய்யும்.

ஆய்வு அணுகுமுறை:

பாரதி, வ.உ.சி. இவ்விருவரது சுயசரிதைகளையும் ஒப்பிடுவதற்கு ஒப்பாய்வு முறை (comparative method) பின்பற்றப்பட்டு இருக்கிறது. மேலும் சுயசரிதைகளில் குறிப்பிடப் பெறும் இருவரது வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்வுகளை ஒப்பிடுவதற்கு இவ் ஒப்பாய்வில் தேவையான இடங்களில் வாழ்க்கை வரலாற்று அணுகுமுறையும் (Biographical Approach) பொருத்தி பார்க்கப்படுகிறது. சுயசரிதையில் அமைந்துள்ள உள்ளடக்கத்தை ஆராயப் பகுப்பாய்வு முறை (Analytical Approach) கையாளப்பட்டுள்ளது. சுயசரிதைகளில் அமைந்துள்ள உருவ உத்திமுறைகளை ஆராய வடிவியல் அணுகுமுறையும் (Formolistic Apporach) பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையான நான்கு வகை ஆய்வு அணுகுமுறைகள் இவ் ஒப்பாய்வில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

தமிழர் மெய்ப்பொருளியல் சிந்தனைகள்

திருமாவளவன், இராச.

உலக மெய்ப்பொருளியலில் வரலாற்றில் இந்திய மெய்ப்பொருளியலுக்கு மிக மிகக் குறைந்த இடமே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என இந்திய மெய்ப்பொருளியலார் வருந்துகின்றனர். ஆனால் இந்திய மெய்ப்பொருளியல் வரலாற்றில் திராவிடர் மெய்ப்பொருளியல் என எதனையும் தனித்துக் கூற இயலவில்லை என அவர்களே குறிப்பிடுகின்றனர். பழம்பெரும் நாகரிகத்திற்கு உரிய திராவிட இன மக்களிடம் தனித்த மெய்ப்பொருளியல் சிந்தனை ஏதும் இல்லை என்பது அவ்வினத்தின் இருப்பையும் அறிவாற்றலையும் மறுப்பதற்கு ஒப்பாகும். எனவே இன்றுவரை நிலைத்துள்ள திராவிடரான தமிழரின் மெய்ப்பொருளியல் சிந்தனை பற்றி இங்கு ஆராயப்படுகிறது.

தொல்காப்பியம், பதினெண் மேற்கணக்கு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் ஆகிய தமிழ் நூல்களில் காணப்படும் மெய்ப்பொருளியல் சிந்தனைகள், மெய்ப்பொருளியலின் ஆய்வுப் பொருள்களான இறைவன், உயிர், உலகம் ஆகியவை பற்றிய சிந்தனைகள் கீழை மேலை நாட்டு மெய்ப்பொருளியல் நூல்களின் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டு ஆராயப்படும்.

தொகை நூல்களும் நூலக அறிவியலும்

திருமாறன், கு.

நூலக அறிவியலில் அடிப்படைக் கூறுகள் செய்திகள், தரவுகளைச் சேகரித்தல், ஒரு ஒழுங்கமைவின் கீழ் அவற்றைத் தொகுத்தல்-வகுத்தல்-வேண்டியவர்களுக்கு வேண்டியாங்கு வழங்குதல் என்பதன்பாற்படும்.

கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டிற்கு முன் தொகுக்கப்பட்டுள்ள தொகை நூல்கள் பத்துப் பத்தாக, (கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை எழுபது . . .) நூறு நூறாக (அகநானூறு புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு. . .) என ஒரு ஒழுங்கமைவில் அமைந்துள்ளன. அகம், புறம் மனித வாழ்வின் கூறுகளும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐவகை நிலங்களும் நிலம்சார்ந்த திணை ஒழுக்கங்களும் என வகைப்படுத்தியும் தொகைப்படுத்தியும் தொகுத்துள்ள பாங்கு பண்டைத் தமிழரின் நூலகஅறிவியல் திறனை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. அகநானூறு நூல் தொகுப்பு முறை அக்கால நூலக அறிவியல் திறனின் உச்சத்தினை நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. பாடல் முடிவு எண்களின் அடிப்படையில் ஐவகைத் திணைப்பாடல்களும் பொருள்வாரியாகப் பிரித்து அளிக்கப்பட்டுள்ள திறன் போற்றுதற்குரியது. இன்னின்ன நூல்கள் பத்துப்பாட்டு எனவும், இன்னின்ன நூல்கள் எட்டுத் தொகை எனவும், இத்திணைப் பாடல்களை இப்புலவர் பாடினார் எனவும், இவ்வெண் உள்ள பாடல்கள் இப்பொருள் குறித்தன எனவும் அமைந்துள்ள வெண்பாப் பாடல்கள், இக்கால நூலகங்களில் பயன்பாட்டில் உள்ள ஆசிரியர், தலைப்பு, பொருள்வாரியான பட்டிகளுக்கு (catalogue) முன்னோடியாக அமைந்துள்ளன.

தமிழியக்கத்தின் தாக்கம்

திருவள்ளூவர், வா.மு.சே.

தமிழ் மக்களிடம் தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும் உணர்வையும் உண்டிய பங்கு திராவிட இயக்கங்களைச் சாரும். இந்திய விடுதலைக்குப் பேராயக் கட்சியின் பங்களிப்பு மகத்தானது. தமிழ் தமிழர் விடுதலைக்குத் திராவிட இயக்கங்களே வித்திட்டன. திராவிட இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்த தந்தை பெரியார், தமிழர்கள் யார் என்பதை நமக்கு உணரவைத்தவர். தமிழர் மறுமலர்ச்சிக்குத் தன்மான தளபதிகளை உருவாக்கியவர். அறிஞர் அண்ணா, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் போன்ற தலைவர்களுக்குப் பாசறையாக இருந்த பெருமைக்குரியவர். தந்தை பெரியாரின் திராவிடர் கழகம் சமுதாய இயக்கமாயிற்று. மத்திய அரசின் மும்மொழிக் கொள்கை இந்தித்திணிப்பு அறிவிப்பு மிகப்பெரும் மொழிப் புரட்சியை உருவாக்கியது. பெரியாரிடமிருந்து அவரது வழித்தோன்றல்கள் பேரறிஞர் அண்ணா, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் போன்ற பெருந்தலைவர்கள் தோற்றுவித்த திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் மொழிவிடுதலை இயக்கமாக மாறி மக்களிடையே மிகப்பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. தமிழ்நாட்டில் தமிழிற்கு ஓரளவு முன்னேற்றம் - மாற்றம் உருவானது தமிழியக்கங்களின் தாக்கங்களினால்தான். நம் தாய்மொழியாம் தமிழ் நாட்டில் அனைத்துத் துறையிலும் முதன்மை பெற, இந்திய ஆட்சிமொழியாகத் தமிழ் அரியணை ஏறுவது தமிழ் இயக்கங்களின் பொறுப்பில்தான் உள்ளது. தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும் அரணாக வாழும் கலைஞர் காலத்திலேயே இது நடைபெறும் என்பது திண்ணம்.

வரிவடிவச் சிதைவு வாழ்விற்கு அழிவு

திருவள்ளூவர் இலக்குவனார்

தமிழ் நெடுங்கணக்கில் உள்ள உயிரெழுத்து முறை இயற்கையோடு இயைந்த அறிவியல் முறையில் நன்கு அமைந்ததாகும். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நிலைத்து நிற்கும் இவ்வரிவடிவத்தில் புள்ளி நீக்கம் போன்ற மிகச் சிறிய மாற்றங்களைத் தவிர வேறு மாற்றம் கொள்ளாமையாலேயே தாய்த்தமிழ்ப் பகுதியில் தமிழ் நிலைத்து நிற்கிறது. தமிழ் வழங்கிய பிற பகுதிகளில் கொச்சை வடிவங்களுக்கு முதன்மை அளித்ததுடன் வரிவடிவ மாற்றங்களைக் கொணர்ந்ததால்தான் பழந்தமிழ்க் கண்டமாகிய இன்றைய இந்திய நிலப்பரப்பு முழுமையும் புதிய பல மொழிகள் தோன்றின. இதை உணராமல் வரி வடிவச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் ஆரியம் முதலான பிற மொழிகளுக்கு வரி வடிவத்தை அளித்த தமிழ் நெடுங்கணக்கை மாற்ற எண்ணுவது வரலாற்றில் இருந்து பாடங் கற்காமல் பழைய தவறுகளையே மீண்டும் செய்து தமிழ் நிலப்பரப்பை மேலும் மேலும் குறைப்பதாக அமையும்.

ஆங்கிலத்தில் 26 எழுத்துகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டாலும் இயல்பெழுத்து, பெரிய எழுத்து, சிறிய எழுத்து, சாய்வெழுத்து என நால்வகை எழுத்து வடிவங்களை அறிய வேண்டும். சொல் ஒலிப்பிற்கும் எழுத்து ஒலிப்பிற்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. தமிழில் வல்லினத்திற்கு அடுத்து மெல்லினம் அமைந்துள்ள

எழுத்து வரிசை முறையும் மொழியியலின் சிறந்த அறிவியல் பண்பை உணர்த்துவதாக உள்ளது. இத்தகைய சிறந்த அறிவியல் முறையைக் கைவிட்டுவிட்டுப் பிற மொழிகளைப் போல் வரி வடிவங்களை மாற்ற வேண்டும் என்பது மிகவும் அறியாமையேயாகும்.

தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களுள் நமக்குக் கிடைத்த சிறு பகுதியும் அழிக்கப்படாமல் காக்கப்படவும் தொன்று தொட்டு வாழும் என்றுமுள தென்தமிழ் நிலைத்து உலகோர் பயனுறவும் எழுத்து வடிவ மாற்றம் அல்லது சீர்திருத்தம் அல்லது வேறு எப்பெயரிலும் மேற்கொள்ளும் சிதைவிற்குத் தமிழக அறிஞர்களும் தமிழக அரசும் முற்றுப்புள்ளி வைப்பார்களாக!

இலக்கணம் - தொல்காப்பியக்கலைஞர் திருவேணி, வெ.

காலத்தால் மூத்த ஒல்காப்புகழ் தொல்காப்பியத்தினைப், பாமரரும் உணரும் வண்ணம் எளிய நடையில் விளக்கியிருக்கிறார் கலைஞர்.

கலைஞரின் பகுத்தறிவுக் கொள்கை:

‘காலத்தால் மூத்த காப்பியம் தொல்காப்பியம். அது தொடங்குவது கடவுள் வாழ்த்துடன் அல்ல, என்பது அதன் தனிச்சிறப்பு’ என்கிறார் கலைஞர். கடவுள் மறுப்புக் கொள்கை உடையவர் என்பது இதன் மூலம் உணரமுடிகிறது.

மறைந்த ஒழுக்கத்து ஓரையும் நாளும்

துறந்த ஒழுக்கம் கிழவோர்க்கு இல்லை (தொல் - பொருளதிகாரம்-நூற்பா44)

வெள்ளைவாரணர் தம் உரையில் ‘ஓரை’ என்ற சொல்லுக்கு ‘விளையாட்டு’ என்று பொருள் கொள்வார். காப்பியர் நூற்பாவில் ஓரையென்ற சொல்லுக்கு காலம் நேரமெனும், பொருள்தவிர்த்து, விழாவெனும், ஒரு பொருள் கொள்வதானால் அக்கால வழக்கத்தில், நாள்கோள் பார்ப்பதில்லை எனும் செய்தி நிலைநாட்டப்படும்! இல்லை இல்லை, பார்ப்பதுண்டு என்று சொன்னால்: இடையில் புகுந்த கொள்கையினால், நாளும், கோளும் நம்பினத்தில் தேளும் பாம்புமாய் வந்து சேர்ந்தது என்போம்.’’ (தொல். பூங்கா. ப,294, 295) என்கிற கலைஞரின் பகுத்தறிவுப் பார்வை, கருத்தைத் தெளிவாக நமக்குப் புரியவைக்கிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் கலையுணர்வு திலகம், எம்.ஆர்.

சங்க காலத்தில் கூத்து முதலிய இன்பக் கலைகளும், பொருள்களை அழகுற அமைக்கும் தொழில் திறமும் வாய்ந்து தமிழகம் புகழ்பெற்று விளங்கியது.

மனிதன் வளர்த்த கலைகளிலும் வானுற ஓங்கிநின்ற பெருமையைப் பறைசாற்று கட்டடக்கலையே. மனிதனின் தேவை, ஆற்றல், அழகுணர்ச்சி இவைகளின் வெளிப்பாடே இக்கலை. செல்வந்தர்கள் மாட மாளிகைகளை அமைத்து வாழ்ந்தனர். மாளிகைகளை வடக்கு நோக்கியோ, கிழக்கு நோக்கியோ

அமைத்துக்கொள்ளும் மரபு இருந்தது. மாளிகைகளில் காற்று நன்றாகப் புழங்கக் 'காலதர்' அமைக்கப்பட்டது. சாளரங்களில் மணி மாலைகள் தொங்க விடப்பட்டு அழகுறுத்தப்பட்டன. வீட்டின் மன்றங்களிலும் உள்ள சுவர்களில் உருவங்களை எழுதும் பழக்கமும் மிகுதியாக இருந்தது.

மக்கள் தங்கள் ஆடைகளை மிக நேர்த்தியாகவும், மெல்லியதாகவும் செய்ததோடு அவற்றில் புந்தொழில் முதலியன அமைத்தும் அழகு செய்தனர். 'திருமலர் அன்ன புதுமடி' (புறம் 380. 15) பாம்பு உரித்தன்ன வான்புங்கலிங்கம்' (புறம் 397.15) 'புகை விரித்தண் பொங்கு துகில்' (புறம் 398.20) என வருவன ஆடைகளில் மக்கள் கொண்டுள்ள அழகு உணர்ச்சியைக் காட்டும்.

மேற்குறித்தன இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

செம்மொழி இலக்கியங்களில் உலகப் பொதுமை

திலகவதி, க.

செம்மொழித் தமிழ், இலக்கியங்கள் உலகப் பொதுமை இலக்கியங்களாக அமைந்துள்ளன.

அப் பொதுமைத் தன்மை

பெயர் சுட்டாப் பண்பு

நில அடிப்படையில் பெயர்கள் சுட்டப்படும் முறை

மரபுக்குக் கட்டுப்படுதல்

கவிஞனின் தற்சார்பின்மை

உலகம் தழுவிய நோக்கோடு பாடுபொருள் அமைதல்

மாந்தர் பண்புகளின் பொதுமைத்தன்மை

காரண காரிய இயைபு

ஒருமை நோக்கு (செயல் ஒருமை, இட ஒருமை, கால ஒருமை)

ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராயப்படுகின்றது.

தமிழும் இந்தியத் தமிழ்ச் சங்கங்களும்

திவாகர், வெ.

முச்சங்கம் கண்டு வளர்ந்த செம்மொழியாம் தமிழுக்கும் தமிழர்தம் பெருவாழ்வுக்கும் தொண்டு செய்யும் வகையில் இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களிலும் தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் குறிப்பிட்ட அளவில் வசிக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு அமைப்பு ரீதியாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது.

தமிழ் வளர்க்க உதவுவதாக இங்கு குறிப்பிடும்போது தமிழோடு தமிழர்தம் கலைகள், தமிழர்தம் பண்டைய விருந்தோம்பல் பண்புகள், தமிழர்தம் பிற்காலச்

சந்ததியினர் அமிழ்தமாம் தமிழ் மொழியினை மறந்து போகாமல் இருப்பதற்கான செயல்பட்டு வழிமுறைகள், இவற்றையும் கருத்தில் கொண்டுதான் தமிழ்ச் சங்கங்கள் செயல்படுகின்றன. தமிழ்ச் செம்மொழியாயினும் நடைமுறை எத்தனையோ தமிழ்க்குடும்பங்கள் இன்று தங்கள் உயிருக்கும் உயிரான தமிழ்மொழிப் பேச்சிழந்து எத்தனையோ மாநிலங்களில் வசித்துவருகிறார்கள் என்பது இன்றைய கசப்பான உண்மை. உதாரணமாகச் சோழமன்னன் குலோத்துங்கன் காலத்தில் ஆந்திராவில் ஆயிரக்கணக்கில் கூட்டம் கூட்டமாகக் குடியேறிய தமிழர் குடும்பங்கள் இன்று தங்கள் சொந்த மொழி இழந்து குடும்பப் பெயரான 'திராவிட' என்பதை மட்டும் கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தங்கள் மூதாதையர் தமிழர் என்பது மட்டுமே தெரிந்து அதன் மூலம் பெருமை கொள்ளும் இவர்களுக்கு தமிழ் மொழி மேல் தற்சமயம் உறவில்லை என்பது உண்மை. இவர்கள் அதற்காக வருத்தப்பட்டாலும் இன்னொரு மண்ணில் இன்னொரு மொழியிடையே ஊன்றும் போது இவர்களால் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை. இது ஒரு உதாரணத்துக்கு மட்டுமே.

சிங்கப்பூர் துறைமுகமும், துறைமுகத் தமிழரும்

துரைசாமி. உ

உத்தமன் என்பவர் அக்காலத்தில் இங்கே சுற்றித் திரிந்த மிருகம் ஒன்றைக் கண்டார். அம்மிருகம் சிங்கம் போன்ற தோற்றமுடன் காணப்பட்டதால் சிங்கப்பூர் அல்லது சிங்கவூர் எனப் பெயரிட்டதாக அறிகிறோம். சின்னஞ்சிறிய மீன்பிடி கிராமமாக இருந்த ஓர் இடம் இன்று சீருலகு போற்றச் சிறந்தோங்கி நிற்பது. சிங்கப்பூர் மக்களின் ஓய்வறியா உழைப்பினாலும் அறிவு நிறை ஆற்றல் மிக்க தலைவர்களாலும் நாலாபுறமிருந்து நாவாய்கள் வந்து தேவையானவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள நடுமையாகத் துறைமுகம் திகழ்வதாலும் இன்னும் பற்பல கரணியங்களுமேயாகும். இயற்கை வளம் ஏதுமில்லாத ஒரு சின்னஞ்சிறிய நாடாகத் திகழ்வதாலும் இன்னும் பற்பல கரணியங்களுமேயாகும். இயற்கை வளம் ஏதுமில்லா ஒரு சின்னஞ்சிறிய தீவுதான் சிங்கப்பூர்.

ஆனால், இயற்கையாய் அமைந்த துறைமுகம் இம்மண்ணுக்குக் கிடைத்த ஒரு கொடையாகும். அத்துடன் தென்கிழக்காசியாவின் முதல் தரத் துறைமுகமாகவும், உலக அளவில் நன் மதிப்புள்ள துறைமுகமாகவுமிருப்பது ஒரு பேறு. மலேயாவின் ஒரு பகுதியாகயிருந்த சிங்கப்பூர் பின்னாளில் தன்னாட்சி பெற்றுத் தலைதூக்கி நிற்கிறது. இங்கு சீனர்கள் 73% விழுக்காட்டினரும், மலாய்க்காரர்கள் 13% விழுக்காட்டினரும், இந்தியர்கள் 9% விழுக்காட்டினரும், இந்தியர்கள் 9% விழுக்காட்டில் பெரும்மான்மையோர் தமிழர்கள்; மிச்சமுள்ளவர்கள் மற்ற நாட்டினரும் வாழ்கின்றனர்.

இவ்வாறான பற்பல காரணியங்களால் வையகம் வாழ் மக்கள் எவராக இருந்தாலும் சிங்கப்பூர் எனும் சொல் செவியில் பட்டவுடனேயே 'ஓ' சிங்கப்பூர் என வியக்கிறார்கள். உழைப்பிற்கு அடிப்படை ஊக்கம், ஊக்கத்திற்கு அடிப்படை, அடித்தளம், அடித்தளத்திற்குத் தேவையான உள்ளத்தின் உறுதி.

பைந்தமிழ் பேசும் பணத்தாள்கள்

துரைராசு, மு.

தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டுத் தற்காலம் வரை தமிழ் எழுத்துகளின் வரிவடிவங்கள் காலந்தோறும் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் பல்வேறு மாறுபடும் தன்மைகளில் பதிவாகி உள்ளது. கற்பாறைகளிலும், கோயில் கல்வெட்டுகளிலும், பட்டயங்களிலும், ஓலைச்சுவடிகளிலும் பதிவாகி உள்ள தமிழ் பிற்காலத்தில் காகிதத்திலும் இடம்பெறத் தொடங்கியது. பண்டமாற்று முறையிலிருந்து உலோக நாணயங்கள் தோன்றி, பின் காகிதத்தில் பணத்தாள்கள் அச்சாகியபோது தமிழ்மொழி இடம்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இது தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியில் படிக்கட்டாக அமைந்துள்ளது-

மதராஜ் ராஜதானிக்கா (Madras Presidency) இயங்கிய ஏசியாடிக் வங்கி எனும் நிறுவனமானது 1804-ஆம் ஆண்டில் இரண்டு வகையான காகிதப் பணத்தை வெளியிட்டது. இந்தக் காகிதப் பணங்களில்தான் முதன்முதலாகத் தமிழ் எழுத்துகள் இடம்பெற்றன. இந்தக் காகிதப் பணங்களில் தமிழ் எழுத்துகள் இரண்டு வரிகளில் இடம்பெற்றன.

பிரெஞ்சு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியானது அதன் ஆட்சிக்குட்பட்ட புதுச்சேரி, காரைக்கால் முதலிய பகுதிகளுக்காகப் பணத்தாள்களை முதன்முதலில் 21.01.1875இல் வெளியிட்டது.

இலங்கையின் பணத்தாள்களில் வங்கியின் பெயரையும், பணத்தாள்களின் மதிப்பையும் தமிழிலும், தமிழ் எண்ணிலும் அச்சிட்டு வருகின்றனர். சிங்கப்பூர், மொரீஷியஸ் ஆகிய நாடுகளின் பணத்தாள்களில் நாட்டின் பெயரையும், பணத்தின் மதிப்பையும் தமிழில் அச்சிட்டு வெளியிடுகின்றனர்.

தற்போது பணத்தின் மதிப்பை மட்டும் தமிழ் எழுத்துகளில் அச்சிட்டு வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

கொற்றலையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் பழைய கற்காலம் அண்மைக்கால ஆய்வுகள்

துளசிராமன், து.

இந்தியாவில் முதன்முதலாகத் தமிழ்நாட்டில்தான் பழையகற்காலக் கருவி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

1992 ஆம் ஆண்டில் எடுக்கப்பட்ட செயற்கைக்கோள் புகைப்படங்கள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் கொற்றலையாற்றுப் பள்ளத்தாக்குப் பகுதியில்தான் சுமார் 500000 முதல் 2000 ஆண்டுகள் முன்னர் வரை பாலாறு ஓடியிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை 2006 ஆம் ஆண்டில் பூண்டிக்கு அருகில் பரிசுளம் என்னும் ஊரில் அகழாய்வு மேற்கொண்டு பல அரிய செய்திகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. இதன்மூலம் பழையகற்கால மக்கள் பெரும்பாலும்

கொற்றலையாற்றின் கரையோரமே வாழ்ந்தனர் எனவும், இங்கு பழைய கற்காலத்தின் மூன்று காலகட்டங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் (Early, Middle and Late palaeolithic people) தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்தனர் என்றும், பரிசுளத்தில் 200000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், அச்சூலியன் வகை கற்கருவிகள் செய்யும் தொழிற்கூடம் ஒன்று இருந்தது எனவும், இப்பகுதியில் இடை பிளிஸ்டோசின் காலத்தின் பல் கூட்டான சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை (Complex environmental changes) நிலவியலிருந்தது எனவும் அறிய முடிந்தது.

அண்மைக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வுகளின் மூலம் கொற்றலையாற்றுப் பகுதியில் இதுவரை 112 ஊர்களில் பழைய கற்கருவிகள் கிடைப்பது அறியப்பட்டுள்ளது. முக்கியமாகத் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை மேற்கொண்ட களஆய்வில் பரிசுளத்திற்கு அருகில் உள்ள ஓட்டேரி ஓடையின் (Stream bed) படுகையில் மரத்தின் தொல்லுயிரியல் படிவம் ஒன்று மையோசீன் காலத்தைச் சேர்ந்த கடலூர் மணற்கல்லில் பதிந்துள்ளது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இதன் பின்புறம் ஒரு பறவையின் நீண்ட எலும்பின் தொல்லுயிரியல் படிவம் குவியலாக படிந்துள்ளது. பழைய தொல்லுயிரியல் எச்சங்கள் எதுவும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை என்பதால் இது அறிய கண்டுபிடிப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

தமிழகத் தொல்பழங்காலத்தைப்பற்றிய, அண்மைக்கால அறிய கண்டுபிடிப்புகள் குறித்து இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சமயமும் தமிழும்

தெய்வநாயகி சோதி, பொன்.

சமயமும், தமிழும் இரு கண்கள் எனலாம். காண்பதற்கு இரு கண்கள் வேண்டும்? காணாது இருக்க முடியுமா? செயல்பட இரு கைகள் வேண்டும், சமயமும், தமிழும் இரு கைகளாகும்.

பொலத்தம், சாங்கியம், வைச்சேடியகம், புத்தர், சைவம் முதலிய பல உட்தலைப்புகளில் ஆய்வு செய்கிறது இக்கட்டுரை.

வீரமாமுனிவர் தமிழில் எழுதிய தேம்பாவனி எனும் காப்பிய நூலில் தமிழ் மொழியில் இலக்கண, இலக்கிய சிறப்பு அம்சங்களை கொண்டு தமிழ் மொழிக்கு ஒரு அணிகலன்களாக உள்ளது.

பழந்தமிழரும் சுற்றுச்சூழலும்

தெய்வீகன், த.

இயற்கையோடு இணைந்த தகவமைப்பு, மாற்றம் தரும் விளைவுகள் என உயிரினப் பரிணாம மற்றும் வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அக மற்றும் புற அமைதியில் ஏற்படும் சீர்கேடு மொத்தத்தில் புவியின் சுற்றுச்சூழல் அமைவையே (eco system) மாற்றியுள்ளது. பழந்தமிழர் வாழ்க்கை இயற்கையோடு ஒட்டி அல்லது இயற்கையைச் சார்ந்து அமைந்திருந்தமையை இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன.

பருவநிலை மாறுதல் (climate change), புவி வெப்பமடைதல் (Global warming) நீர் மாசடைதல், ஒலிமாசு, அமில மழை, புதை படிவ எரிபொருள் குறைவு, மரம் வெட்டல், உயிரின அருகல் போன்ற பல பொருண்மைகளில் தற்காலச் சூழலியலாளர் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பைப் பற்றி வலியுறுத்துகின்றனர். ஆனால் பழந்தமிழர் வாழ்வில் மேற்குறிப்பிட்ட எவ்விதச் சூழல் சீர்கேடும் இல்லாமல், இயற்கையைத் தொழுது, அதன் இயைபுடன் உறவாடி வாழும் வாழ்க்கை முறைமை இருந்தமையைச் சங்க நூல்கள் சுட்டுகின்றன.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும், நாகரிமயமாக்கமும் இந்நாளில் சுற்றுச் சூழலைப் பேணலில் பெரும் சவாலாக உள்ளது. சமூகவியல் நோக்கிலும், பண்பாட்டு நோக்கிலும் பழந்தமிழர்களின் வாழ்க்கை சுற்றுப்புறம் மற்றும் உயிரினத் தொகுதியை அடிப்படையாக வைத்துத் தொடர்ந்திருந்தமையைத் தொல்காப்பியத்தின் ஐவகை நிலப்பாகுபாடும், அதன் முதல், கரு, உரிப் பொருள்களும் விளக்குகின்றன.

இந்நிலையில் இன்றைய அறிவியல் நோக்கில் பழந்தமிழர் வாழ்வின் ஊடே காணப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் செய்திகளை ஆய்வதும் அவற்றை நவீன வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடுவதும் இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாக அமைகிறது.

படைப்பிலக்கியமும், உளவியலும்

தேவகி, அ.

ஒரு படைப்பாளன் தன்னுடைய படைப்பில் இயற்கைப் பொருள்களுக்கும், பகுத்தறிவில்லா உயிரிகளுக்கும் உணர்வுகளைக் கொடுக்கின்றான். பூக்களைப் பேசவைக்கின்றான்; இறைமையை உணரவைக்கின்றான்; பறவைகள் மூலம் பாடம் சொல்லித் தருகிறான்; விலங்குகளின் மூலம் விவேகத்தைக் கற்றுத் தருகிறான்; இங்ஙனம் உலகில் உள்ள உயிருள்ள, உயிரற்ற பொருள்களின் நடத்தை மற்றும் அதன் இயல்பை வைத்து அவைகளைப் பற்றிய எண்ணங்களை உளவியலாக்கித் தருகின்றான். ஒவ்வொரு உயிரியின் நடத்தை மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறத் தொடர்புதான் உளவியல் என்பதை உணரவைக்கின்றான். உயிரற்ற பொருள்களையும், பகுத்தறிவில்லாப் பொருட்களையும் பேச வைக்கும் அவனது கற்பனை, ஆக்கச்சிந்தனை என்னும் உளவியல் கூறுக்கு இடமளித்துப் படைப்பிலக்கியமாகி நிற்கின்றது.

சிறுகதைப் படைப்பிலக்கியங்கள் மனித மனங்களை வெளிப்படுத்தி உணர்வுகளைப் பரிமாறிக் கொள்ள உதவுகின்றன. சிறுகதைகள் தனிமனிதர்களின் போக்கை, சமுதாயச் சிந்தனைகளை அவர்களின் நடத்தை மற்றும் செயல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றன. சிறுகதைகள் பொழுதுபோக்கிற்கு மட்டும் இடமளிக்காமல் பல்வேறுப்பட்ட மனிதர்களின் உளவியலை அறிந்து உலகத்தோடு ஒட்டி வாழ உதவுகின்றன.

மேலும் மனிதர்களின் சமூக மனப்பான்மைக்கு உளவியலே அடிப்படையாகின்றது. வாழ்வின் தத்துவநெறிகளை மதித்து வாழக் கற்றக்கொள்ளல், சமத்துவம், ஒற்றுமையுணர்வு, மனிதநேயம், பேருண்மைகள் ஆகியவைகள் கதைகளின்

வழிபெறும் உளவியல் பண்புகளாகி, அவை மேலும் வாழ்க்கைப் பயனுடையதாகி, படைப்பிலக்கியங்கள் உளவியலோடு கொண்டுள்ள தொடர்பினை உறுதிசெய்வதாகிறது.

புறநானூற்று மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ஜி.யு. போப், ஜார்ஜ் ஹார்ட் -ஓர் ஒப்பீடு

தேவி திருவளவன்

சங்க இலக்கியங்களின் மொழிபெயர்ப்பைப் பொருத்தமட்டில் ஜி.யு. போப்பிற்குப் பிறகு நெடுங்காலம் அப்பணியில் ஈடுபட எந்த ஒரு அறிஞரும் முன்வரவில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஜே.எம். நல்லுசாமிப் பிள்ளை, வீர பத்திர முதலியார், ஆர்.ஜி. சேஷ ஜய்யர் மற்றும் பாலசுப்ரமணியம் முதலியார் மீண்டும் சங்க இலக்கியப் படைப்புகளை மொழிபெயர்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டினர். சங்கப் படைப்புகளின் ஒரு சில பகுதிகளும் வெளிவரத் தொடங்கின. அதன் பிறகு ஐம்பதுகளில் தாம் கே. கோதண்டபாணிப் பிள்ளை, ஜே.வி. செல்லையா, ஆர். பாலகிருஷ்ண முதலியார் மற்றும் எஸ். நடேசன் ஆகியோர் தத்தம் சங்கவிலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகளைப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கினர்.

ஏ.கே. இராமானுஜம் அவர்களின் வருகைக்குப் பிறகு மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள் தொய்வின்றி நடைபெறத் தொடங்கின.

சங்கப்படைப்புகளைப் பிறமொழிகளுக்கு எடுத்துச் செல்லும் அறிஞர்களின் சீரிய தொண்டிற்கு நாம் தலைவணங்குகின்றோம். மூலப்பாடல்கள் அவற்றின் உரைகளோடும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளோடும் தக்க நேரத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு கிடைக்காமையால் பிழைகள் நேரும் நிலை அமைகிறது. மொழிபெயர்ப்பின் ஏற்படக்கூடிய பிழைகளைத் தவிர்க்கத் தமிழர்களும், பிற மொழி அறிஞர்களும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படவேண்டும். தவறான செய்திகளைப் பிறமொழிகளில் அழகான நடையில் கொடுப்பதால் எந்த நன்மையும் விளையாது.

கடந்து செல்லும் அதிகாரம் பௌதீக உடல் - சமூக உடல் - தலித் உடல்

தேன்மொழி

உடலைப் பௌதீகக் கோப்பாய் தொகுத்து உணர்தல் நம் பொதுப் புத்தியின் இயலாமை. இதை மறுதலித்து விட்டால் எஞ்சியிருப்பது அதிகாரத்தின் கோர முகம் மட்டுமே. பௌதீக உடலின் தொகை சாராய் பண்புகளாக நிறம் வடிவம் உயரம் எடை தூய்மை முதலியவை தொகுக்கப்பட்ட பின் உணர்வுகளின் பன்முகங்களையும் ஆழத்தையும் பிரதிபலிப்பையும் நாம் மாற்றுத் திசைகளின் வழியே தேடிச்செல்ல வேண்டிய அவசியம் நேர்கிறது. ஒரு உடல் தன் பௌதீக நிலையிலிருந்து சமூகத்தைக் கடந்து செல்ல வேண்டியது இயல்பான கட்டாய நிகழ்வு என்பதை சமூகக் கட்டமைப்பு தனக்குள்ளே கொண்டுள்ளது. பிறப்பின் முதல் குரல் உடலின் சமூகத்துடனான இணைப்பை அறிவிக்கிறது. சமூகமாக

வினைபடும் நேரம் என்பதையும் உணர்த்துகிறது. சமூகத்தின் கைகளில் உடல் சாதீயத்திற்குக் கைமாற்றம் செய்யப்படுகிறது. கைமாற்றப்பட்ட உடலின் மேலொரு சாதீயச் சுமை கூடுதலாக உந்தத் தொடங்குகிறது. சாதீயம் நிரந்தரமாக அகற்றப்பட்ட முடியாத சமையாகி உடல் சாதீய அடிப்படையில் அடையாளம் பெறத் துவங்குகிறது. சாதீயம் உடலின் மேல் எழுதப்பட்ட நிரந்தரத் தீர்ப்பாகிறது. கீழ்நிலை சாதீயம் சுமத்தப்பட்ட உடலின் மேல் உழைப்பும் இழிவும் அவமானமும் வலிந்து தைக்கப்படுகிறது. உடலைக் கீழ்மைப்படுத்திய சமூகம் வரலாற்றை மேலிருந்து எழுதுகிறது- கீழ்மைப்பட்ட உடல் புதையுண்ட உடலாகிறது. உழைப்பை ஏற்றி ஒடுக்கப்பட்ட உடல் பௌதீகம் மொழியும் பெண்ணுடலாக இருந்தால் சமூகத்தின் கூடுதல் சமையைச் சுமக்க நேர்கிறது. சாதீயமும் பாலினப் பேதமையும் அந்த உடலை மேலும் ஒடுக்குகிறது. சாதீய ஆணாதிக்க சமூகத்தின் அத்துணை கோர முகங்களையும் தரிசிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது. பெண்ணியக் கோட்பாட்டுச் சுதந்திரம் எளிதாய் அந்த உடலை கடந்து சென்று விடுகிறது. பெண்ணியக் கோட்பாடுகளால் கூடத் தீண்டப்படாத அந்த உடல் இந்த சமூகத்தின் அங்கம் என்பதைச் சீக்குபிடித்த இந்த சமூகத்தில் எந்த கோட்பாட்டைக் கொண்டு உறுதிபடுத்துவதென்பது புலப்படாத ஒன்றாகவே உள்ளது.

தமிழ் – செவ்வியல் மொழி

தேன்மொழி, வி.

தமிழ் செவ்வியல் மொழியாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்று சென்னையில் 1918 ஆம் ஆண்டில் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம் நடத்திய மாநாட்டில் தீர்மானம் இயற்றப்பட்டது. 1919 மற்றும் 1920 ஆம் ஆண்டில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய ஆண்டு விழாக்களின் போது தமிழ் செவ்வியல் மொழியாக அறிவிக்கப்படுவதற்கான தகுதிகளைத் தமிழ் பெற்றிருப்பதை விளக்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து தமிழ் அறிஞர்கள் பலரும் ஆய்ந்துரைத்து வலியுறுத்தியதன் பயனாய்க் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் முயற்சியின் வழியாகத் தமிழ் செம்மொழி என்று அறிவிக்கப்பட்டது. மேலும், கொங்கு மண்ணில் தமிழ் செம்மொழி மாநாடு நடைபெறுவதற்கான முயற்சிகள் அனைத்தும் தற்பொழுது நடந்தேறியுள்ளது. செவ்வியல் என்னும் சொல் உருவானதுபற்றியும், அச்சொல்லுக்குப் பொருத்தமுடைய தன்மையில் தமிழ்மொழி விளங்குவதையும் முன்மொழிகின்றது இக்கட்டுரை. தமிழர்களின் தோற்றம், மொழி வளர்ச்சி, நாகரிக வளர்ச்சி, இலக்கிய வளம், அறிஞர்களின் ஆய்வு விளக்கம் போன்ற நிலைகளில் தமிழின் செவ்வியல் தன்மை விளக்கப்பட உள்ளது.

நிறைகுளத்து அய்யனார் வழிபாடு

நடராசன், பே.

அய்யனார் வழிபாடு தமிழகத்தில் குறிப்பாகத் தென்மாவட்டங்களில் சிறப்புமிக்க வழிபாடாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அய்யனார் வழிபாடு பலவித வடிவங்களில், சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் குறிக்கத்தகுந்த வழிபாடாகச் சில

இடங்களில்- பெருந்தெய்வத்திற்கு ஈடாகவும் அமைகிறது. அய்யனார் வழிபாட்டில், இன்றைய சமூகத்தின் - பண்பாட்டு எச்சங்கள் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வகையில் நெல்லைமாவட்டம் ஆலங்குளம் வட்டத்திலுள்ள 'சிவலார்குளம்' ஊரில் வழிபடக்கூடிய நிறைகுளத்து அய்யனார் குறித்த வழிபாட்டை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நிறைகுளத்து அய்யனார் வழிபாட்டை ஆய்வதால் இப்பகுதியிலுள்ள கிராம மக்களின் பண்பாடு - பழக்கவழக்கங்கள் - நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை வெளிக்கொணரலாம் என்ற நோக்கத்தில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

கொங்கு வட்டாரப் புதினங்கள் காட்டும் வாழ்வியலும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும்

நடராசன், மா.

தமிழ்நாடு தஞ்சாவூர் வட்டாரம், கரசல் வட்டாரம் (கன்னியாகுமரி, நாகர்கோவில்) நாஞ்சில் வட்டாரம், கொங்கு வட்டாரம், சென்னை வட்டாரம் எனப் பல வட்டாரங்களைக் கொண்டது. மக்கள் மொழி, தொழில், உணவு, உடை போன்ற அடிப்படைகளே வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் வேறுபடுகின்றன. அதனால் அந்தந்த வட்டார மக்களின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்களில் பல தனித்தனிச் சிறப்புத் தன்மைகள் பலபல காணப்படுகின்றன.

கொங்கு வட்டாரம் என்பது எது என்று வரையறை செய்யப்பட்டுக் கட்டுரை அமையும். கட்டுரையில் கொங்கு நாட்டுப்புற மக்களின் மண்ணாசை, மண், மாடு, கன்று, நேசிப்பு, உழைப்பின் மேல் கொள்ளும் ஈடுபாடு, பேச்சு, உறவு, மனித நேசிப்பு ஆகியவற்றில் ஒரு எதார்த்தம் அதாவது 'வெள்ளைச் சோளத் தனம்' என்ற குறியீடு நிகழ்வுகள் அதன் வாயிலாக புலப்படும் பழக்க வழக்கம், பண்பாடு, சடங்கு, அச்சடங்கில் தென்படும் உறவுநிலை, பத்திநிலை, சமத்துவ உணர்வு, சாதிவேறுபாடு இல்லாமல் திருமணங்களில் கொங்கு நாட்டு மக்கள் கலந்து கொண்டு பங்களிப்பை உறவு முறையாகக் கொண்டு செய்தல் என்பவற்றை புதினங்களின் வழியாக ஆய்வு செய்தல் முடியும்.

தமிழ்நாட்டின் காவிரிப் படுகையின் மழையையும், வெள்ளத்தையும் சேகரித்துப் பயன்படுத்தும் வழிகள்

ப.மு. நடராசன் மற்றும் நல். இராமச்சந்திரன்

காவிரிப் படுகையின் மழையையும் வெள்ளத்தையும் பயன்படுத்த இரு வழிகள் உள்ளன. 1. மேட்டூர் அணையிலிருந்து கல்லணைக் கால்வாய் வரை பெருகும் வெள்ள நீரைத் தமிழகத்தின் தண்ணீர்ப் புற்றாக்குறை உள்ள இடங்களுக்கு அனுப்புவதல். 2. பண்ணைக் குட்டைகளை விவசாயிகளின் நிலத்தில் காவிரி டெல்டாவின் மூன்று மாவட்டங்களிலும் அமைத்து அவற்றில் தேக்குதல். கீழ்க்கண்ட வகையில் வெள்ள நீரை மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். 1. பஞ்சப்பட்டி பெரிய ஏரிக்கு அனுப்புவதல். 2. புதுக்கோட்டை மாவட்ட மேற்குப் பகுதிப் பாசனத்திற்கு உதவும் வகையில் இம்மாவட்டத்தின் மேற்கில் உள்ள

கவிநாடு பெரிய ஏரிக்கு அனுப் புதல். 3. கூடுதல் வெள்ளீரை இராமநாதபுரம், சிவகங்கை மாவட்டங்களுக்கு அனுப்புதல். 4. கல்லணையில் பெருகும் வெள்ளீரைக் கல்லணைக் கால்வாய் வழியாகக் கிழக்குப் புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஏரிகளில் நிரப்புதல். 5. வீராணம் ஏரி விவசாயத்திற்கு அனுப்புதல். 6. வழக்கம் போல் சென்னைக் குடிநீருக்கு அனுப்புதல். காவிரி டெல்டாவில் பெய்யும் மழையையும் பெருகும் வெள்ளத்தை யும் இங்குள்ள மூன்று மாவட்டங்களின் விவசாயிகளின் நிலத்தில் மத்தியஅரசின் துயர் துடைப்பு நிதியைப் பெற்றுப் பண்ணைக் குட்டைகளை அமைக்கவேண்டும்.

மக்கள் மேன்மைக்கு மரபு வழி வேளாண்மை நம்மாழ்வார், கோ.

உலகமக்களை இன்று அச்சுறுத்துகிறது உணவுத்தட்டுபாடு! ஆப்பிரிக்கா மற்றும் தென்னாப்பிரிக்காக் கண்டங்களைச் சேர்ந்த 40 நாடுகளில் இன்று உணவுக்காகக் கலவரம் நடக்கிறது என்று ஐ. நா. சபைப் பொதுச் செயலாளர், பான் கி மூன் அறிவித்துள்ளார். உற்பத்தியாகின்ற உணவுத் தானியத்தில் 48 விழுக்காடு கால் நடைத்தீவனமாக மாற்றப்படுகிறது. கோதுமை, சோயா, மொச்சை, மக்காச்சோளம், கரும்பு போன்றவை பயோ டீசலாக மாற்றப்படுகின்றன. உலகில் வாழும் மக்களில் பாதிப் பேருக்கு உணவுக்கு உத்தரவாதம் இல்லை, எண்பத்தைந்து கோடி மக்கள் பசியோடு படுக்கைக்குப் போகிறார்கள். இத்தகைய சீரழிவுக்கான ஆணி வேரை அடையாளம் காணவும் சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகள் தமிழர் கலாச்சாரத்தில் பரவிக் கிடப்பதை முன் நிறுத்தவும் முனைகிறது இக்கட்டுரை.

கேரள ஊர்ப்பெயர்களில் தமிழின் தாக்கம் நயினார், மா.

பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்மொழி வழங்கிவந்த பகுதிகளின் ஒருங்கிணைந்த ஓர் இட அமைப்பே தமிழகம் என அறியப்பட்டது. தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரம் எழுதிய பனம்பாரனாரின் கருத்துப்படி, வடக்கே வேங்கட மலைக்கும் தெற்கே குமரிக் கடலுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதியே அன்றைய தமிழகம் ஆகும். இந்நிலையில் இன்றைய கேரளமும் சேரநாடு என்ற பெயரில் அன்றைய தமிழகத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கியது. தொல்காப்பியர், தம் காலத்தில் தமிழில் வழங்கிவந்த சொற்களை இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என நான்காகப் பகுப்பார். இவற்றுள் செந்தமிழ் வழங்கும் நிலத்துடன் சேர்ந்த (கொடுத்தமிழ் வழங்கும்) பன்னிரண்டு நிலத்தும், தாம் குறித்த பொருளை விளக்கும் சொற்களே திசைச் சொற்கள். கொடுத்தமிழ் வழங்கிய பன்னிரு நாடுகளுள் குட்டநாடு, குடநாடு, கற்காநாடு, வேணாடு (தென்பாண்டி), பூழிநாடு, பன்றிநாடு ஆகியன அன்றைய சேரநாட்டின் பகுதிகளாக விளங்கின என்பர். கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் மலையாளம் ஒரு தனிமொழியாகத் தோற்றம் கொண்டு கேரளம் தாய்த் தமிழகத்தினின்றும் தன்னைத் துண்டித்துகொண்டு ஒரு தனிநாடாக உருவெடுத்த பின்னரும் தமிழின் தொடர்பு இம் மண்ணிலிருந்து முற்றிலுமாக விட்டுப்போகவில்லை. பல நிலைகளில்

தமிழின் எச்சங்கள் இங்கு நிலைபெறத்தான் செய்கின்றன. இதற்குத் தக்க சான்றாக அமைபவை, இன்றும் பெருவழக்கிலுள்ள கேரள ஊர்ப்பெயர்களாகும். பண்டை இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், பழங்கால நாணயங்கள், பழமைச் சின்னங்கள், வெளிநாட்டார் குறிப்புகள் இவைபோன்றே ஊர்ப்பெயர்களும் தொன்மையின் எச்சங்களாக நிலைபெறுகின்றன. நீண்டகாலமாக மக்கள் வாய் மொழியாக வழங்கிவந்த ஊர்ப்பெயர்கள் இன்று பல நிலைகளில் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன. பெரும்பான்மையான ஊர்ப்பெயர்களிலும் இரண்டு கூறுகள் அமைந்திருக்கும். அவை பொதுக்கூறு, சிறப்புக்கூறு என்பன, வழதைக்காடு, காஞ்சிரம், குளம், உள்ளூர், பள்ளிப்புறம், வயநாடு, கோழிக்கோடு, வடகரை என வரும் ஊர்ப்பெயர்கள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள். இங்கு ஒவ்வொரு பெயரிலும் இரண்டாவதாக வரும் காடு, குளம், ஊர், புறம், நாடு, கோடு, கரை என்பன பொதுக்கூறுகள். வழதை, காஞ்சிரம், உள், பள்ளி, வயல், வட (க்கு) என்பன சிறப்புக்கூறுகள். இவ்வாறு பொதுக்கூறுகளாகவும் சிறப்புக்கூறுகளாகவும் வரும் பெரும் பான்மையான கேரள ஊர்ப்பெயர்க் கூறுகளும் தமிழோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை.

‘இளங்கோவடிகளும் பரதமுனிவரும் காட்டும் அரங்க அமைப்பு

நர்மதா

உலக நாடக வரலாற்றில் நாடக அரங்கம் அவ்வப்போது பல்வேறு நிலைகளில் மாற்றத்திற்குள்ளாகி வந்துள்ளது. படைப்பாளிகளின் கருத்துகளுக்கு ஏற்பவும் வேறுபட்ட அரங்க வடிவங்கள் தோன்றலாயின.

- செவ்வக வடிவ முகப்புக் கொண்ட அரங்கம் (Proscinium Theatre)
- வட்ட வடிவ அரங்கம் (Areana Theatre)
- திறந்த வெளி அரங்கம் (Open Air Theatre)
- முன் தள்ளியிருக்கும் அரங்கம் (Thrust Theatre)

அரங்கச் சூழலுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட கருத்தினைக் கொண்ட நிகழ்ச்சிகளை இவ்வரங்கில் நிகழ்த்தினால் கருத்தும் படிமமும் இணைந்து பார்வையாளர்களைச் சென்றடையாமல் போய்விடும் நிலை ஏற்படலாம். எனவே, படைப்பாளர்கள் பலவகை அரங்கங்களின் தன்மை, தொழில் நுட்பக் கூறுகள் ஆகியனவற்றை அறிந்திருத்தல் அவசியமாகிறது.

அரங்க அமைப்பு குறித்துத் தமிழில் சில நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்திருப்பினும், மேலும் இது குறித்த ஆய்வுகளுக்கான தேவை உள்ளது. எனவே இரண்டு நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள அரங்கத்தின் பல்வேறு கூறுகள் பற்றி இங்கு ஆராயப்படுகிறது.

மருத்துவத் தமிழ் உரைநடைப்போக்கு - ஓர் பார்வை

நரேந்திரன், சு.

சங்க இலக்கியங்களில் சித்த மருத்துவம் குறித்து எவ்விதக் குறிப்பும் காணப்படவில்லை. சித்த மருத்துவமானது குரு சீடன் என்ற முறையில் கற்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இம் மருத்துவக்கலையில் மணி, மந்திரம் மருந்தென மூவகை மருத்துவம் இருந்துள்ளன. இவற்றில் மணி, மந்திரம் இக்காலத்தில் மறைந்து கிடக்கின்றன. ஆனாலும் மருத்துவமும் சிறப்பாகத் தழைக்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் திருமுறை இலக்கியங்கள் இறைவனையே நோய் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் பிறவியை நீக்கும் மருந்தாகவும் கண்டதால் மருத்துவம் தனித்துவம் பெறாமல் போயிற்று.

சித்த மருத்துவம் முறைப்படி மனப்பாடம் செய்யும் விதமாகவே மறை பொருளாகவே போதிக்கப்பட்டுப் பாடலாகவும் எழுதிவைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முறை பொருளை உணராத நிலையில் மருத்துவமும் மருத்துவத் தமிழும் தழைத் தோங்கவில்லை.

எந்த மொழியும் காலத்தால் மாறும் இயல்புடையது. தேவைக்கேற்ப மாறும் இயல்புடையது, சொற்பொருள் மாற்றம், வாக்கிய அமைப்பு முறை ஆகியன சம காலத்திலேயே ஊருக்கு ஊர் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது.

ஆகவே சாமுவேல் ஃபிஷ்கிறீன் தொடங்கி இன்றளவும் வெளிவந்துள்ள நூல்களின் மொழி நடை, சொற்பிரயோகம் வசன அமைப்பு, பிற மொழிகள் தமிழில் உட்படுத்திய தாக்கம் ஆகியவை இக்கட்டுரையில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்

நல்லசிவம், கோ.ப.

தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபில் எத்துணையும் பேதமுறாது எவ்வுயிரும் நம்முயிர்போல் எண்ணியுள்ளே ஒத்துரிமையுடையவராய் உவக்கின்ற தன்மை நிலைத்த ஒன்றாகும்.

இப் பண்பாட்டு மரபுத் தொடர்ச்சி, செம்மொழித் தமிழிலக்கியங்கள் தொடங்கிப் பிற்பிறைக்கால இலக்கியங்கள் வரை நீளுதல் தமிழரின் மாண்நிறை மானுட வாழ்வியலைக் காட்டுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் பிறவும் எல்லாம் ஓரொக்குமே எனத் தொடங்கும் இப்பண்பாட்டுச் சிந்தனை வீச்சு,

திருவள்ளுவத்தில் **பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்** என வளப்படுத்தப்பெற்று, **சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா** என்று பாரதியால் துளிர்க்கும் பிஞ்சு நெஞ்சுகள் வரை விதைக்கப்படுகிறது.

இடைக்கால இலக்கியங்கள் எனப்படும் பக்தி இலக்கியங்களில் கூட இறைவனைப் பாட வந்த பாவலர்கள் இறைத்தொண்டை விடவும், வேறுபாடு கருதாது அனைத்து உயிர்க்கும் தொண்டு செய்வதை முதன்மைப்படுத்தியிருப்பது உண்மையில் தமிழர்தம் உள்ளத்தின்கண் அமைந்த அன்புணர்ச்சியே வெளிப்படுகிறது.

சாத்திரம் பல பேசும் சமூகர்கள்

கோத்திரமும் குலமும் கொண்டு என் செய்வீர் என வினவும் நாவுக்கரசரின் வரிகள் சாதீயக் கொள்கைக்குச் சாட்டையடியாக விழுகிறது.

இப்பண்பாட்டு மரபை, பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் எனும் ஒப்பற்ற தமிழரின் சிந்தனையைக் காலந்தோறும் எழுந்துள்ள செம்மொழித்தமிழ் இலக்கியப் பதிவுகளின் வழி ஆராய இக்கட்டுரை முயல்கிறது.

மாடக்கோயில்களின் வெற்றுத்தளம் – ஒர் ஒப்பாய்வு

நளினி, மு.

தமிழ்நாட்டில் மூன்று வகையான தளி அமைப்புகளைக் காணமுடிகிறது. அவற்றுள் குடைவரைகள் பாறையையோ, குன்றையோ அகழ்ந்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருகல் தளிகள் பாறையையோ, சிறு குன்றையோ மேலிருந்து கீழாகத் தேவைக்கேற்பச் செதுக்கி விமான அமைப்பில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் வகையான கட்டுத்தளிகளே தமிழ்நாட்டில் மிகப் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. செங்கல், கருங்கல், மணற்கல் இவற்றாலான இக்கட்டுத்தளிகள் விமான அமைப்பை ஒட்டி வேசரம், நாகரம், திராவிடம், சாலை, தூங்காணை மாடம் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பொதுவாகக் கட்டுத்தளிகள் நிலத்திலோ அல்லது குன்றுகளின் மீதோ அமைக்கப்பட்டன. அவற்றினின்று வேறுபட்ட நிலையில் தளம் ஒன்றின்மீது அமைக்கப்பட்ட விமானங்களையே மாடக்கோயில்கள் என்கிறோம். இத்தளங்களுள் பெரும்பான்மையான ஒரு தளத்திற்குரிய மூன்று முதன்மை உறுப்புகளான தாங்குதளம், சுவர், கூரை உறுப்புகள் இவற்றைப் பெற்றுள்ளன. உள்ளீட்டில் இறைத்திருமேனிகள் பெறாத வெற்றுத்தளங்களாக விளங்கும் இவற்றில் பல ஒப்புமைக் கூறுகளும் தனித்தன்மைகளும் விளங்குவதைக் களஆய்வில் அறியமுடிந்தது. வெற்றுத்தளங்களின் துணைத்தள வகைமை, தாங்குதள அமைப்பு, வகைகள், உறுப்பு மாறுபாடுகள், வேதிகைத்தொகுதி இடம்பெற்றிருக்கும் பாங்கு, சுவரமைப்பு, தூண்களின் வகைகள், சாளரங்கள், கோட்டங்கள், அவற்றின் அமைப்பு, அவற்றில் இடம்பெற்றிருக்கும் இறைவடிவங்கள், மகரதோரணங்கள், கூரையுறுப்புகள், கபோதக் கூடுவளைவுகளில் வடிக்கப்பட்டுள்ள சிற்றுருவச் சிற்பங்கள், விமானத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் படித்தள அமைப்புகள், கல்வெட்டுகள் இவை பற்றிய விரிவான ஒப்பீட்டு ஆய்வு தமிழ்நாட்டுக் கலைவரலாற்றை வளப்படுத்தும் பல அரிய செய்திகளை வழங்கியுள்ளது. இக்கட்டுரை தமிழ்நாட்டுக் கட்டுமான அறிஞர்களின் கலைநோக்கு, செயல் திறன், புதுமை அவாவும் சிந்தனை வளம் இவற்றை வெளிச்சப்படுத்தும் தரவுகளை முன்வைக்கிறது.

ஒலிப்புலனில் தமிழ்ச் செம்மொழி கணினியில் கணிமொழி

நஸூருல்லா கான்

பன்மொழிகற்ற புலவோர் சொன்மாரி பொழிந்து, மண்மணம் கமழும் காவியங்கள் பல யாத்து, இனிமைமிக்க இன்மொழித் தமிழ் சிறக்க, கணினிவிடு தூதுவனாக

நான் உங்கள் முன் வந்துள்ளேன். கணினி வந்த காலத்தில் ஆங்கிலம் கற்றோருக்கே அது வரப்பிரசாதமாக இருந்தது. தாய்மொழி கற்ற பிற இனத்தவர் தம் மொழி மறைந்து விடுமோ என்று பயந்து வாடினர். ஆனால், காலவோட்டத்தில் தாய்மொழி கற்ற பிறமொழியாளர் தங்கள் மொழிகளைக் கணினியில் ஊட்டி வளர்க்க முயன்றனர்; வெற்றியும் பெற்றனர். இந்த வகையில் தமிழ் ஆய்வாளர்கள் தமிழ் வரிவடிவத்தையும் கணினியில் புகுத்தித் தமிழ்க்கணினியை உருவாக்கினர். கணினியில் அச்சுக் கோக்க, கடிதம் தயாரிக்க மட்டுமே முடியும் என்ற நிலையில், பாடம் போதிக்கவும் முடியும்! என்ற நிலை வந்துள்ளது.

பழைய பாடங்களை மீண்டும் மீண்டும் மீட்டுவாக்கி தோன்றச் செய்து படிக்கும் நிலை இம்முறையின் மூலம் சாத்தியமாகும். உலகத்தில் எத்தனை ஆயிரம் மொழிகள் இருந்தாலும் அத்தனை ஆயிரம் மொழிகளையும் ஒலிப்புலன்வழி கற்பிக்கும் - கற்றுக்கொள்ளும் முறையை ஆசிரியர் இன்றிக் கணினி மூலம் உலகின் எம்மூலையிலிருந்தும் எளிதில் தமிழில் எழுதுங்கள் படியங்கள் என்ற மென்பொருள்வழி கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

ஒரு காலத்தில் கணினியில் பார்க்கலாம்; அச்சிடலாம் என்றிருந்த நிலையை இன்று தமிழ்க்கணினியில் பார்க்கலாம்; படிக்கலாம்; எழுதிப் பழகலாம், எழுதலாம் என்ற நிலையைத் "தமிழில் எழுதுங்கள் படியங்கள்" என்ற தமிழ் மென்பொருள் இலகுவாக தீர்த்துவைக்கும்.

கணினியிலேயே எழுதிப் பழகலாம் என்ற முறையை இத்திட்டத்தில் முதல் முதல் உருவாக்கியுள்ளோம். இதன் மூலம் தமிழின் சிறப்பு மேலும் பல்கிப் பெருகும்.

எச்.ஐ.வி./எய்ட்ஸ் கலைச் சொல்லாக்கச் சிக்கல்கள்

நாகரத்தினம், சு.

நாடு, இனம், மொழி என்று எந்த பாகுபாடும் இல்லாமல், உலகம் முழுவதும், பரவியுள்ள எச்.ஐ.வி./எய்ட்ஸ் தொற்று, சமுதாய அச்சுறுத்தலாக தொடர்ந்து வருகிறது. இந்நோயைக் குணப்படுத்த மருந்து இல்லாத நிலையில், விழிப்புணர்வே எச்.ஐ.வி. ஒருவரிடமிருந்து இன்னொருவருக்குப் பரவாமல் தடுக்கும் மருந்து. மொழிபெயர்ப்புகள் வழியாகவே மருத்துவக் கருத்துக்களை மக்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும். அந்த மொழிபெயர்ப்புக்கு அடித்தளமாக இருப்பதுக் கலைச்சொல்லாக்கம்.

அறிவியலில் உள்ள ஒவ்வொரு துறைக்கும் உள்ள தனித்த பண்பினை ஆராய்ந்துக் கலைச்சொல்லாக்கம் இடம்பெறுவது தனிச்சிறப்பு. மருத்துவத் துறையில் உள்ள கலைச்சொற்கள் எச்.ஐ.வி./எய்ட்ஸ் பிரிவுக்கு ஏற்புடையதாக இல்லை. ஆகவே, இத்துறைக்கானக் கலைச்சொல்லாக்கம் அவசியமாகிறது. யூஜின் ஊஸ்டரின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலும் மொழிபெயர்ப்பு, மொழியாக்கம் மற்றும் ஒலிபெயர்ப்பு ஆகிய மூன்று பிரிவுகளில் சிக்கல்கள் இனங்காணப்படுகின்றன.

மறைந்து வரும் மரபுப் பயிர்கள்

நாகராஜன், ந.

மண்ணுலகின் அனைத்து வளங்களையும் பயன்கொண்டு, பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்பும் பழந்தமிழனின் பாரம்பரியம் இன்று கடந்த காலப் பதிவாகிப் போனது! அறிவியல் யுகத்தின் அசுர வேகத்தில் பயணிக்கும் மனிதனின் பகுத்துண்ணும் பண்பு தேய்ந்தது போலவே வளமிக்க பாரம்பரிய சிறுதானியப் பயிர்களான திணை; சோளம்; மக்காச் சோளம்; வரகு; கேழ்வரகு; சம்பா நெல்; கொள்ளு; பனிவரகு; குதிரைவாலி; சாமை மற்றும் ஊட்டச்சத்து மிகுந்த கீரை வகைகளும் மறைகின்றன.

குறிப்பாக, நெல் வகையை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு இலட்சத்து பதினைந்தாயிரம் வகைகள் இருந்ததாக கட்டாக் நகரில் செயல்படும் நெல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் தெரிவிக்கின்றது. அந்த ஒரு இலட்சத்து பதினைந்தாயிரம் நெல்லின் மூலவித்துக்களின் மாதிரிகளைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று நமக்குச் சந்தையில் பயன்பட்டு கொண்டிருப்பவை நாற்பது வகைகள் மட்டுமே! எனவே, இன்று அழிந்துவரும் நிலையிலுள்ளவற்றை மீட்டுவாக்கம் செய்வதற்கும் அவற்றை எதிர்காலச் சந்தையினருக்கு அடையாளப்படுத்துவதற்கும் அவற்றைக் குறித்த ஆய்வுகளை மேம்படுத்துவதற்கும் இக்கட்டுரை முனைகிறது.

பகுத்தறிவுப் பாட்டன் பண்டிதமணி அயோத்திதாசரின் தலித்திய சிந்தனைகள்

நாகரத்தினம், கோ.

பகுத்தறிவுப் பாட்டன் பண்டிதமணி அயோத்திதாசரின் தலித்திய சிந்தனைகள் பற்றி ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பண்டிதமணி அயோத்திதாசர் 1945 ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் அருகில் உள்ள அரசம்பாளையம் என்றும் சிற்றூரில் கந்தசாமி என்பவருக்கு மகனாக பிறந்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் காத்தவராயன் என்பதாகும். இவர் தன்னுடைய ஆசிரியரின் நினைவாகப் பண்டிதமணி அயோத்திதாசர் என்று வைத்துக் கொண்டார். பகுத்தறிவுக் கொள்கைக்கு இந்திய அளவில் அம்பேத்காருக்கும் தமிழக அளவில் தந்தை பெரியாருக்கும் முன்னோடியாக விளங்கியவர் அயோத்திதாசர் ஆவார்.

சமூக ரீதியில் அடிமைகள் போலவும் அரசியல் ரீதியில் உரிமையற்றும், பொருளாதார ரீதியில் வறுமையுற்றும், பண்பாட்டுக் கலாச்சார ரீதியில் விலங்கு நிலையிலும் தலித்துகள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். 1859 ஆம் ஆண்டு அளவில் மனிதனை மனிதனாக மதிக்காமல், தொட்டால் தீட்டு, பார்த்தால் தீட்டு, கேட்டால் தீட்டு என்று ஒரு மனித வர்க்கம் மற்றொரு மனித வர்க்கத்தை தூரத்தில் நிற்க வைத்துக் கொடுமைப் ஆதி திராவிட பெண்கள் தலையில் எண்ணெய் தேய்க்காமல், பூ வைக்காமல், பொட்டு வைக்காமல், புத்தாடை அணியாமல், மூட்டுக்குக் கீழ் சேலை கட்டாமல், ஜாக்கெட் போட உரிமை

ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர்

497

இல்லாமல் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆதிதிராவிட ஆண்கள் காலில் செருப்பு அணிவதற்குக் கூட மறுக்கப்பட்டனர். உயர்ந்தவர்கள் வாழும் தெருக்களில் நாய்கள் நடக்கக்கூட உரிமை இருந்தது. ஆனால் மனிதர்களில் சிலர் மட்டும் நடக்கக்கூட அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயரின் கொடுமையான ஆட்சிமுறை ஒரு பக்கமும், இந்து மதத்தின் இன மதக் கோட்பாடுகளுக்கு அடிமையாகி வாழ்கின்ற நிலை ஒரு பக்கமும், மனித உரிமைக்குப் பாடுபட வழியில்லாத நிலை ஒரு பக்கமும், உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்க சுதந்திரம் இல்லாத நிலை ஒரு பக்கமும் ஆக நான்கு பக்கங்களுக்கிடையே அகப்பட்ட அடிப்படை மக்களாகத் தலித் இன மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இப்படிப்பட்ட காலத்தில் சாதியக் கொடுமைகளுக்கு ஆளான மக்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த அயோத்திதாசர் பல சேவைகளைச் செய்தார்.

அயோத்திதாசர் தலித் இன மக்கள் படும் இன்னல்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தப் பல சங்கங்களைத் தோற்றுவித்தும், பல பத்திரிகைகளை நடத்தியும், நூல்களை எழுதியும் பெரும்பணி ஆற்றினார்.

அயோத்திதாசர் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு தலித் இன மக்களின் நிலையை வெளி உலகிற்கு உணர்த்தி, தலித் இன மக்கள் உரிமைகள் பெறவும், அரசியலில் சமவாய்ப்பு பெறவும், வாழ்க்கை நிலை மாறவும் காரணமாக இருந்து தலித் இன மக்களின் வரலாறாக வாழ்ந்தவர்.

தொல்காப்பியப் பூங்கா கலைஞர் உரைத்திறன் நாகூர்கனி, எஸ்.

காலத்தேவை கருதிய உரைப்படைப்பு கலைஞரின் தொல்காப்பியப் பூங்கா. இலக்கண வரம்புடன் இலக்கிய வளமும் பெற்ற உயர்தனிச் செம்மொழியாம் தமிழ்மொழியின் தொன்மைக்குச் சான்றாய் விளங்கும் இலக்கணம் தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியம் (எழுத்து, சொல், பொருள்) முழுமைக்கும் இளம்புணர் உரைகண்டார். எழுத்துக்கு நச்சர் உரையும், சொல்லுக்குச் சேனாவரையர் உரையும், பொருளாதிகாரத்தின் பிற்பகுதிக்குப் பேராசிரியர் உரையும் சிறந்தவுரையாகத் திகழ்கின்றன என்பர்.

உரையின்றிச் 'கூத்திரத்தானே பொருள் நிகழ்ந்த காலமும் இருந்தது' (மரபியல் 98) செவி வழியாக உரைக்கப்பட்ட நிலைமாறி அரும்பதவுரை, குறிப்புரை, பொழிப்புரை, விளக்கவுரை, மேற்கோள் என உரை வளர்ச்சி பெற்றது. உரையாசிரியர்களின் காலம் எனப் பேசுமளவுக்கு உரைகள் செல்வாக்குப் பெற்றன.

உரை விளங்காத நிலையிலும், பொருத்தமற்ற உரைப் பரவலைத் தடுக்கவும் உரைக்கு உரை தோன்றியது. சீரிய உரைகள் காலத்தைக் கடந்து நிலைபெற்றன. திருக்குறளுக்குப் பத்தாவதாகத் தோன்றிய பரிமேலழகர் உரை இதற்குத்தக்க சான்றாகும். தொல்காப்பியத்திற்கு எளிய உரைகள், தெளிவுரை என்ற பெயரிலெல்லாம் உரைகள் பல்கிப் பெருகியுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் தேவையை நிறைவு செய்யும் ஆய்வு முன்னோடி உரையாகக் கலைஞரின் தொல்காப்பியப் பூங்கா அமைந்துள்ளது.

**தமிழர் வாழ்ந்த தென்தாய்லாந்து தாம்ரலிங்கா பேரரசும்
ஸ்ரீதர்மராஜ நகரமும்
நாராயணமூர்த்தி, எம்.**

கி.பி. இரண்டு முதல் நான்காம் நூற்றாண்டு வரை சைவ சமயத்தைத் தன் அரச மதமாக கொண்டிருந்த தாம்ரலிங்கா என்ற பேரரசும் அதன் கீழ் வந்த ஸ்ரீதர்மராஜ நகரமும் (Nakhon Si Thammarat) கூடவே அதை அண்டிய பகுதிகளும் தாய்லாந்தின் தென் நிலப்பரப்பில் கடல்கடந்த பண்டைய தமிழர்களைக் கொண்டிருந்த இடங்களாகும். இதற்கான தொல்லியல் ஆதாரங்கள் இன்றும் இருக்கின்றன. தென்தாய்லாந்தின் கிழக்குக் கடற்கரையின் வாணிப நகரமாகப் பல நூற்றாண்டுகள் இருந்த ஸ்ரீதர்மராஜ நகர் (Nakhon Si Thammarat) இராஜேந்திர சோழனின் காலடிபட்ட நகரமாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். சோழர் காலத்து கற்கோயில் ஒன்றின் பகுதிகள் இன்றும் இந்நகரின் அரும்பொருளகத்தில் இருக்கின்றன. 11ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த சிவலிங்கம் ஒன்று இன்றும் உள்ளூர்வாசிகளால் வழிபடப்பட்டு வருகிறது. 1258ஆம் ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டு இங்குள்ள பௌத்த கோயிலில் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. பல்லவ எழுத்துக்களால் சம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட பல கல்வெட்டுக்களும் இப்பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. தாய்லாந்தின் அரசவையில் திருவெம்பாவை பாடும் வழக்கம் இந்நகரத்தில் இருந்தே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தாய்லாந்துப் பிராமணர்களையும் இன்றும் இங்குகாணலாம். பல்வேறு காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த சிவலிங்கங்கள் இந் நகரை அண்டிய பல பகுதிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நகரில் இருந்து இலங்காசோகத்திற்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள குகைக் கோயில் பற்றியும் அதனுள் இருக்கும் ஓம் என்ற தமிழ் எழுத்து பற்றிய குறிப்பையும் மேலும் பல கற்சிலைகளைப் பற்றிய குறிப்புக்களையும் படங்களையும் இக்கட்டுரை கொண்டிருக்கிறது.

**மலைசியாவில் தமிழ் மொழியை மறந்து வாழும்
மலாக்கா செட்டிகள்**

தொ. க. நாராயணசாமி

15 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மலாக்காவில் சுமாத்ராவிலிருந்து வந்த இந்து இளவரசன் பரமேஸ்வரனால் மலாய் அரசு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்த மலாய் அரசு 1511 வரை நீடித்தது. தொடக்க காலம்தொட்டு, தமிழ் வணிகர்களின் தாக்கம் மலாக்கா மலாய் அரசில் அபரிதமானதாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் வணிகத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள நிறைவான வாய்ப்புகளைப் பெற்றனர். அத்தகைய நடவடிக்கைகளின் காரணத்தால், அவர்களுடன் வருகைந்து மலாக்காவிலேயே தங்கி வணிகப்பொருட்களை சேகரித்து வந்த தமிழர்கள் உள்ளூர்ப் பெண்களை மணந்து வாழ்ந்ததன் விளைவாக ஒரு புதிய சமூகம் உருவாகியது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் வணிகர்களின் தாக்கம் காரணமாகவே மலாக்கா மலாய்

மன்னர்கள் இஸ்லாமிய சமயத்தைத் தழுவினபோதும் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த தமிழ் வணிகர்களின் செல்வாக்குத் தொடர்ந்து மேலோங்கி இருந்து வந்ததால் இவர்களுக்கென்று கலிங்கக் கிராமம் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலாய் மொழியில் பல தமிழ் சமஸ்கிருத சொற்கள் புக இத்தகைய நெருக்கமான உறவும் ஒரு காரணமாக அமைந்தது என்று சொல்லலாம். உள்ளூர்ப் பெண்களை மணந்து, இந்து/தமிழ் சமய சம்பிரதாயங்களைத் தொடர்ந்து பின்பற்றியவர்களே, உள்ளூர்ச் சூழ்நிலைகளின் காரணங்களால் மலாய் மொழியைத் தங்கள் தாய்மொழியாகப் பயன்படுத்தியபோதும், உள்ளூரில் பிறந்து இந்து சமயத்தினராகவும், செட்டியார்களின் ஆட்களாக வருகை புரிந்தவர்கள் எனும் காரணத்தால் 'மலாக்கா செட்டிகள்' எனவும் அழைக்கப்படலாயினர்.

மலாக்கா மலாய் அரசர்களின் ஆட்சிகாலத்திற்குப் பிறகு 1511 முதல் போர்த்துகீசியர்களும், 1641 முதல் டச்சுக்காரர்களும் 1795 முதல் ஆங்கிலேயர்களும் மலாக்காவை ஆண்டனர். இக்காலக்கட்டத்தில் மலாக்கா செட்டி சமூகம் வணிகத்துறையைவிட்டு, விவசாயத்துறையில் ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. 1781 ஆம் ஆண்டு, டச்சுக்காரர்கள் இச்சமூகத்திற்கு அதிகாரப்பூர்வ நிலப்பட்டா வழங்கினர். முதன்மை நிலம் இவர்களுடைய தலைவர் தெய்வநாயகச் செட்டியின் பெயரில் பதிவாகி, அந்த நிலத்தில் கட்டப்பட்ட ஸ்ரீபொய்யாத விநாயகர் கோயிலையே மலேசியாவில் இன்றுவரை தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படும் மிகப் பழமையான கோயில் எனக் கொள்ளலாம்.

இந்தச் சமூகத்தின் சிறப்பியல்புகள், அது கடந்துவந்துள்ள மாற்றங்கள், சுதந்திர மலேசியாவில் அதன் நிலை, 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேய காலனித்துவ ஆட்சியின்போது புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் வரவால் ஏற்பட்டுள்ள தாக்கங்கள், இவர்களைப்போன்ற சீனவழிவந்த சமூகம், போர்த்துகீசிய வழிவந்த சமூகம் ஆகியவையும் மலாக்காவில் இருப்பதால், அவற்றுடன் மலாக்கா செட்டி சமூகத்துடன் ஓர் ஒப்பீடு, இந்தச் சமூகத்தின் எதிர்காலம் ஆகியவை இக்கட்டுரையின் உட்பொருளாக அமையும்.

பொதுவாக இந்த சிறிய சமூகத்தைப் பற்றிய ஆய்வுகள் குறைவாகவே உள்ளன. எனவே, தென்கிழக்காசியாவில் தமிழர்களின் முன்னாளைய வணிக ஆதிக்கத்தைப் பறைசாற்ற, மலாய் மொழியிலுள்ள தமிழ் சமஸ்கிருத மூல சொற்களுக்கப்பால், மலாக்கா செட்டிகளின் உதயமும், இன்றுவரை அச்சமூகம் தன் அடையாளத்தைக் காப்பாற்றி, தக்கவைத்துள்ளதும் தக்க சான்றாகும்.

தமிழ்சையில் சங்கின் ஒலி

நாராயணன், தி.

எங்கள் வாழ்வும் வளமும் மங்காத தமிழ் என்று சங்கே முழங்கு. கங்கை போல் காவிரி போல் கருத்துகள் ஊறும் உள்ளம் எங்கள் உள்ளம். தமிழ் எங்கள் மூச்சாம் முழங்கு சங்கே என்றார் பாவேந்தர். சங்கு கொண்டு வெற்றி ஊதுவோம். தரணிக்கெல்லாம் நாம் எடுத்துக் கூறுவோம் என்றார் மகாகவி பாரதி. சங்கின் ஒலிக்குப் பச்சோந்தி என்ற உயிர் இனம் மயங்குகிறது. கைலாசநாதர்

சதகத்தின் ஒரு பாடல் 32 இசைக் கருவிகளைக் குறித்துள்ளது. அவற்றுள் ஒன்று சங்கு. சங்கு கடலிலிருந்து எடுத்த உடனே ஒலிக்கச் செய்யலாம்.

திருக்குர்ஆன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள் - இரு செம்மொழிகளின் சந்திப்பு

நிகமத்துல்லாஹ், அ.

அரபியும் தமிழும் மிகவும் தொன்மையான செம்மொழிகள் ஆகும். மேடைப்பேச்சியிலும் எழுத்திலும் உயர்நிலையான மொழிவகையையும், சாதாரண பேச்சு வழக்கில் வேறு வகையான மொழிப் பயன்பாட்டையும் அரபி மொழியில் பயன்படுத்துவது போலவே தமிழிலும் செந்தமிழ், கொடுத்தமிழ் என்கிற நிலை இருக்கிறது. இரண்டு செம்மொழிகளிலும் ஈராயிரம் ஆண்டு இலக்கிய, இலக்கண வரலாறு உண்டு.

இஸ்லாமிய சமய மக்களின் திருமறையான குர்ஆனின் மூலமொழி அரபி ஆகும். குர்ஆன் 1430 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்தது. அரபி மொழி தெரியாதவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவியபோது குர்ஆன் மொழிபெயர்ப்புக்களின் தேவை தோன்றிற்று. முதன்முதலில் பார்சீ (Persian) மொழியில் அது மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் அலெக்சாண்டர் ராஸ் (Alexander Ross) என்பவர் குர்ஆனை 1649ல் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இதுவரையிலும் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள் வந்துள்ளன. இலங்கை நாட்டில் வேர்விலை (Beruwala) என்கிற ஊரில் வசித்த ஷேக் முஸ்தபா (1836-1887) என்பவர் முதன்முதலில் குர்ஆனை மொழிபெயர்த்து அதன் ஒரு பகுதியை கி.பி. 1874ல் பம்பாய் நகரில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். தமிழை அரபி எழுத்தில் (Transliteration) எழுதியுள்ளதால் இதை அரபித்தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு என்று குறிப்பிடுவர். இரண்டு செம்மொழிகளின் சந்திப்பில் நடந்த முதல் நிகழ்வாக இதைக் கருதலாம். இதற்கடுத்து வெளியான அரபித்தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 1876ல் காயல்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த ஹபீப் முகம்மது ஆலிம் என்பவரால் செய்யப்பட்டது. அதே ஊரைச் சேர்ந்த நூஹ் லைப்பை ஆலிம் என்பார் 1896ல் இன்னுமொரு அரபித்தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டார்.

தமிழை அரபி வரி வடிவத்தில் எழுதும் மரபிலிருந்து விடுபட்டுத் தமிழைத் தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதி திருக்குர்ஆனை மொழிபெயர்த்த பெருமை உத்தமபாளையம் S.S.அப்துல்காதர் அவர்களைச் சேரும். 1931 - 61 ஆண்டுகளில் வெளியான இது அரபி மொழியில் உள்ள குர்ஆன் விரிவுரையை அடிப்படையாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் அப்துல் ஹமீது (1942), தாவூத்ஷா (1962), E.M. அப்துர்ரஹ்மான் (1970), சதக்கத்துல்லா (1983), குத்புதின் (1989 - 92), முஹம்மது அலி (1989), அப்துல் வஹ்ஹாப் (1992), இக்பால் மதனி (ஹிஜ்ரி 1414), சிராஜுத்தீன் (2002), பி. ஜெய்நூல் ஆபிதீன் (2002) போன்ற பலரும் குர்ஆனைத் தமிழில் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்த மொழிபெயர்ப்புகளின் வழியாகக் கணிசமான எண்ணிக்கையில் அரபிச் சொற்கள் தமிழை வந்தடைந்துள்ளன. இரு மொழிகளும் தொன்மையும் செழுமையும்

நிறைந்த மொழிகள் என்பதால் ஒற்றுமையும் நிலவுகிறது. எனவே இந்த செம்மொழிகளுக்கிடையே இருக்கிற ஒற்றுமைகளும், வேற்றுமைகளும் குர்ஆன் மொழிபெயர்ப்பு என்கிற சந்திப்பில் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பதை இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை கருப்பொருளாகக் கொள்ளும்.

சங்ககாலத் தமிழரும் சுற்றுச்சூழல் மேம்பாடும் நித்யகல்யாணி, எம்.

சுற்றுச்சூழல் (Environment) என்னும் சொல்லுக்கு நேரடிப் பொருள் சுற்றுப்புறம் (Surroundings) என்பதாகும். இன்றைய நிலையில் உலக நாடுகளில் எல்லாத் தரப்பு மக்களாலும் ஒலிக்கப்பட்டுவரும் சொல்லாகச் சுற்றுச்சூழல் விளங்குகிறது. இயல்பு நிலையில் சுற்றுச்சூழல் என்ற சொல் மக்கள் வாழுகின்ற இடத்தைக் குறிப்பதாக மட்டுமன்றி, ஆங்குவாழும் உயிரினங்களையும், உயிரற்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய இவ்வுலகம் முழுமையையும் குறிப்பதாக மாறியுள்ளது. சுற்றுச்சூழல் என்பது நம்மைச் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலைகளான நிலம், நீர், காற்று, வெப்பம், விண்வெளி முதலியனவாகும்.

இத்தகைய சுற்றுப்புறச் சூழலில்தான் மனிதனின் வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது. மனிதனின் சுற்றுச்சூழல் அவனது நாகரிக மேம்பாட்டினால் நாளுக்குநாள் ஒரு பக்கம் வளர்ச்சிப் பெற்றாலும் மறுபக்கம் வேகமாக அழிவுநிலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், மனிதன் தனது சுற்றுச்சூழல் என்று கொள்வது எல்லா உயிர்களும் வாழ்வதற்குரிய நல்ல காற்று, குடிநீர், உணவு இருப்பிடம் முதலியனவேயாகும் என்பதைக் கணக்கிடத் தவறியதேயாகும்.

மேலும் சூழலியல் பாதுகாப்பு குறித்த ஆர்வமும் அக்கறையும் இல்லாமல் இருப்பதும், சுற்றுப்புறச் சூழலை மாசுபடுத்தாமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற பொதுநல உணர்வும் நோக்கமும் மக்களிடம் இல்லாத காரணத்தாலேயே இன்றும் அழிவுநிலை தொடர்ந்து வருகின்றது.

ஆனால் பழந்தமிழரோ இத்தகைய குறைபாடுகள் ஏதுமின்றிச் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பதில் விழிப்புணர்வோடும், எதிர்காலச் சந்ததியினரின் நலம் குறித்த தொலை நோக்குச் சிந்தனையோடும் வாழ்ந்தமையைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பறைசாற்றுகின்றன.

காடுகளைக் காப்பாற்றுதல், சுற்றிலுமுள்ள பிற இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாத்தல், நிலம், நீர், காற்று, விசும்பு முதலியனவற்றின் தூய்மையைப் பாதுகாத்தல் என்னும் இவற்றின் மூலம் உயிருக்கும் உடம்பிற்கும் நலந்தேடும் எண்ணம் பழந்தமிழரிடையே மேலோங்கியிருந்தது என்பதை இலக்கியங்கள் பறைசாற்றுகின்றன.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் காணப்படும் ஐந்திணைப் பாகுபாடு, அறிவியலின் ஒரு பிரிவான சூழ்நிலையியல் கூறுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் வகையில், தமிழர்தம் அறிவியல் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக விளங்குகிறது. மழைநீர் சேகரிப்பு, நிலத்தடி நீர் பாதுகாப்புப் பற்றி நெடுநல்வாடையும்

கட்டடங்களைக் கட்டும்போதே அவற்றிலிருந்து கழிவுநீரைச் சுகாதார முறைப்படி வெளியேற்றப் பாதாள சாக்கடையும் அந்நாளிலேயே அமைக்கப்பெற்றது என்று மதுரைக்காஞ்சியும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தூய்மைக்கு முதலிடம் தந்து சூழல் காரணிகளான நிலம், நீர் காற்று வான் ஆகியவை மாசின்றி விளங்கும் வண்ணம், பழந்தமிழர், தம் வாழ்க்கையை நடத்தினர் என்பதற்குத் திருக்குறளும் சான்று பகர்கின்றது.

பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள் மட்டுமன்றி கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் பழந்தமிழர் சுற்றுப்புறத்தூய்மையில் மேம்பட்டிருந்தனர் என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகளைத் தருகின்றன. பல வகையான சுற்றுச்சூழல் தூய்மை பாதுகாப்பு முறைகள் பழந்தமிழரால் பின்பற்றப்பட்டமைக்கு இலக்கியச் சான்றுகள் மிகுந்துள்ளன. இவையாவும் சுற்றுச்சூழல் குறித்த விழிப்புணர்வில் பழந்தமிழர் மேம்பட்டிருந்ததற்குச் சிறந்த சான்றுகளாகும்.

சங்கப் பெண்பாற் புலவரின் ஆளுமைத் திறன் நிர்மலா மோகன்

சங்கப் புலவர்களின் தொகை 473, இவர்களுள் 35 பேர் பெண்பாற் புலவர்கள். மிகப் பழமையானதாகக் கருதப்படும் கிரேக்க இலக்கியத்தில் கூட சாஃபோ என்னும் பெயர் கொண்ட ஒரே ஒரு பெண்பாற் புலவரைப் பற்றித்தான் அறிய முடிகிறது. ஆனால் சங்க இலக்கியத்தில் 35 பெண்பாற் புலவர்கள் கவிதை பாடியுள்ளனர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய சங்க காலத்தில் பெண்கள் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதற்கு இப்புலவர்களே சான்று. சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் ஆளுமைத் திறனை ஆராயும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஆளுமை என்பதற்கு ஆக்சன்போர்ட் மேற்கோள் அகராதி பின்வரும் மூன்று பொருள்களைத் தருகின்றது. 1. ஒரு மனிதனின் குணத்தினை உருவாக்கும் இயல்புகள் (the qualities that form a man's character) 2. ஒருவரைப் புகழுக்கு உரியவராக்கும் அல்லது மக்கள் செல்வாக்குப் பெற்றவராக்கும் இயல்புகள் (Qualities that make someone interesting or popular) 3. மக்களால் பாராட்டப்படும் பெருந்தகைமை (a celebrity).

ஆளுமை என்பது உளவியல் சார்ந்தது. ஆளுமை (personality), ஆளுமைக் கூறுகள் (Traits), ஆளுமை வளர்ச்சி (Personality Development) முதலியன குறித்து அமெரிக்க மற்றும் பிரிட்டானியா கலைக்களஞ்சியங்கள் விரிவாகப் பேசுகின்றன. ஃபிராய்டு, யுங், அடலர் முதலான உளவியல் அறிஞர்கள் இவை தொடர்பான கோட்பாடுகளை எடுத்துரைத்துள்ளனர். இக்கோட்பாடுகள் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் ஆளுமைத்திறன் பற்றிய ஆய்வுக்கு முற்றிலும் பொருந்தி வருவன அல்ல. எனினும், 'படைப்பாளி உளவியல்', 'படைப்பாக்க உளவியல்' என்னும் நோக்கில் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களை ஆராயுமிடத்துப் புதிய பொருண்மைகளும், புதிய வெளிச்சங்களும் கிடைப்பது உறுதி. ஒளவையார், ஓக்கூர் மாசாத்தியார்,

காவற்பெண்டு பூங்கணுத்திரையார், காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார், பொன்முடியார், அள்ளூர் நான்முல்லையார், கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார் முதலிய சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் வெளிப்படுத்தும் பெண்களுக்கே உரித்தான தனித்தன்மைகளை ஆராய்தல் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கபிலரின் உரையாடல் நெறி

நிர்மலா, இரா.

ஒரு மொழியின் செவ்வியல் தன்மையை அம்மொழியிலுள்ள பல்வேறு வகையான மொழிக்கூறுகளால் இனங்காணலாம். அவ்வகையில் கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் முக்கிய கூறான உரையாடலிலும் செவ்வியல் தன்மையின் கூறுகள் அமைகின்றன எனலாம். அக்கூறுகள் மொழியில் நிலைத்துநின்று தொடர்ந்து வரும் பாங்கினை அம்மொழியில் காணப்படும் தொன்மையான இலக்கியங்களே சான்று பகர்கின்றன. மொழி என்பது கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குரிய பொதுவான சாதனம் என்றாலும் அக்கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் முக்கியக் கூறாக உரையாடல் அமைகிறது எனலாம். அதாவது மனித இனத்தின் முக்கிய வாழ்க்கைக் கூறாக உரையாடல் அமைகிறது. ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் ஒவ்வொன்றும் உரையாடல் என்னும் தொடர்நிகழ்வின் ஒரு பகுதியைச் சூட்டுவதாகக் கொள்ளலாம். கூற்று என்று சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுவதை இன்றைய திறனாய்வுப் போக்கின் அடிப்படையில் கருத்துப் பரிமாற்ற வடிவிலான உரையாடல் என்னும் கோட்பாட்டில் அடக்கி உரையாடலின் வகைகள் கபிலர் பாடல்களில் பொருந்திவருமாற்றை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

உரையாடல் வகைகள்

உரையாடல் வகைகளை நான்கு பிரிவுகளில் அடக்கிக் காணலாம். அவை, தன்னுள் உரையாடல் (Intra personal Communication) தம்முள் உரையாடல் (Inter personal Communication) குழுநிலை உரையாடல் (Group Communication) மக்கள் தொடர்பியல் (Mass Communication) என்பன. இந்நான்கு வகையான உரையாடல்களையும் கபிலர் தம் பாடல்களில் அமைத்திருப்பதனை இவ் ஆய்வுக்கட்டுரையால் உய்த்துணர முடிகிறது.

சங்கப் பண்பாட்டு அசைவுகளில் சூளுரைத்தல் படிநிலை வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும்

நிர்மலாதேவி, சூ.

சங்க இலக்கியம் பல பாண்பாட்டு அசைவுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. அவற்றுள் உறுதிமொழி அல்லது வாக்குறுதி என்ற பொருளில் அமைந்துள்ள சூள், ஆணை, வஞ்சினம் என்ற சொற்கள் வெளிப்படுத்தும் பண்பாட்டு அசைவு குறித்து ஆய்வு கட்டுரையின் நோக்கமாகும். சூள் 32 இடங்களிலும், சூளால், சூளின், சூளுறல், சூளேல் 7 இடங்களிலும், வஞ்சினம் 6 இடங்களிலும், வஞ்சின, வஞ்சினஞ்செய்த, வஞ்சினஞ்செய்து, வஞ்சினஞ் செய்தோர் 4 இடங்களிலும்,

ஆணை 3 இடங்களிலும் என ஆக மொத்தம் 52 இடங்களில் வந்துள்ள சூளுரைகளைத் தரவுகளாகக் கொண்டு ஆய்வு நிகழ்த்தப் பெறும்.

கலி, பரிபாடலில் காணப்படும் சூளுரைத்தல் என்ற பண்பாட்டு அசைவில் பற்பல நம்பிக்கைகளும், வழிபாட்டு முறைகளும் இடம்பெற்றிருப்பது இனங்காணப்பட்டுச் சங்க நூற்களுள் இவ்விரு நூற்களுள் காலத்தால் பிற்பட்டவை எனக் கருதுவோருக்கு மேலும் ஒரு தரவாக இத்தகு குறிப்புகள் உள்ளமை முன்னிறுத்தப்படும்.

சூள் என்ற சொல் சங்கநூற்களில் அமையும் இடங்கள், எண்ணிக்கைகள் பின்னிணைப்பில் தரப்படும். சூளுரைத்தல் அகநூற்களில் மிகுதியாகவும், புறநூற்களில் குறைவாகவும் காணப்படுவதற்கான காரணங்கள் பண்பாட்டு நோக்கில் பார்க்கப்படும். சூள் பெற்றுள்ள அடைமொழிகள் பட்டியலிடப்பட்டு அவற்றுக்கான விளக்கங்கள் தரப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்படும். அறநூற்காலத்தில் சூளுரைத்தல் புறமரபில் மிகுந்து மெய்ச்சூள் என்பது வாய்மையறமாக ஒரு கோட்பாடாக, வளர்ச்சியும் மாற்றமும் பெற்றது எடுத்துக்காட்டப்படும். அடுத்தாகக் காப்பிய காலத்தில் உறுதிமொழிப் பொருள் மாறிப் பழி வாங்குதல் என்ற பொருளில் 'வஞ்சின மாலை' என ஒரு காதையாகவே நீட்சி பெற்ற வளர்ச்சிப் போக்கும், கல்வெட்டுகளில் ஆணைப்பிரமாணம், சத்தியப் பிரமாணம் என ஆளப்பட்டதும், நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டில் சத்தியம் செய்தலாக இன்றும் காணப்படுவதும் காட்டப்பட்டுச் சங்கப் பண்பாட்டு அசைவான 'சூளுரைத்தல்' காலந்தோறும் அடைந்து வந்த படிநிலை வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும் பரவலாகத் தொட்டுக் காட்டப்படும்.

தமிழரின் பிறதுறை நுண்ணறிவு

நீலாவதி, பா.

தமிழர் பரந்துபட்ட பல்துறை நுண்ணறிவுடையவராவர். பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே தமிழர் கணிதம், வானவியல், உளவியல், மருத்துவம், தத்துவம், வாணிகம், இரசாயனம், பௌதிகம், கட்டிடவியல் முதலான பிறதுறைகளின் அறிவு பெற்றிருந்தனர். தமிழரது வாழ்வியலோடு இத்துறைகள் அனைத்தும் இரண்டறக் கலந்திருந்தன. பிறதுறை அறிவு நிரம்பிய சான்றோரை, அத்துறை சார்ந்த பெயர்களாலேயே பெயரிட்டு அழைத்தமை தமிழரின் பெருமையைப் பறைசாற்றுவதாகும். சான்றாக, கணிமேதாவியார், கணியன் பூங்குன்றனார், பல்குடுக்கை நன்கணியார், மருத்துவன் தாமோதரனார், மதுரை கணக்காயனார், மகனார் நக்கீரனார், கணக்காயன் தத்தத்தனார், கூல வாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார், பெருங்குடி வணிகன் மாசாத்துவான், மாநாய்கன் போன்ற பெயர்களைச் சுட்டலாம். தொழில் வல்லோரது தொழில்களைச் சுட்டும் பெயர்களாகவும் இவை அமைந்துள்ளமையை அறியலாம். தமிழரது கணக்கீட்டு முறை வியப்பிற்குரியது. தமிழரது அன்றாட வாழ்வில் கணித அறிவு பயன்பட்டது. பயிர் விளைவித்தல், பயிர்ப் பாதுகாப்பு, மண் வளம் பெறும் மழை பெய்தல் - பொய்த்தல் ஆகியவற்றைக் கண்டறியும் வானவியல் அறிவையும் தமிழர் பெற்றுத்

திகழ்ந்தனர். வெள்ளிமீன் தெற்கேகில் மழை பெய்யாது என்கின்ற வானவியலின் நுண்ணறிவுடன், பங்குனி மாதத்து விண்மீனின் சுழற்சி மாறிவரின் மன்னன் இறப்பான் என்றறியும் எதிர்காலத்தைக் கண்டறியும் நுண்ணறிவையும் (பரிபாடல்) பெற்றிருந்தனர் என்பனவற்றை இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகிறது. தமிழ்மொழியில் உள்ள எழுத்துகளின் ஒலி, மாத்திரைகள் அவற்றை நீட்டி ஒலித்தல் (அளபெடை) குறுக்கி ஒலித்தல் (குறுக்கம்) ஆகிய ஒலி அளவைகளும் செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியின் உயர்வினைக் காட்டுவனவே. தமிழரின் கணக்கீட்டு முறைகள் முகத்தல், நிறுத்தல், நீட்டல் அளவைகளும் அவர்கள் பயன்படுத்திய பழமையான சொற்களும் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. அளவைகளின் பேரெண்களும் (Macro) அளவைகளில் குறைமை எண்களும் (Micro) அவற்றின் பெயர்களும் நமக்கு வியப்பை அளிப்பனவாக உள்ளன.

திருக்குறளின் மெய்யியல் நெடுஞ்செழியன், க.

திருக்குறளில் உள்ள மெய்யியல் கூறுகளை அறிந்து கொள்ளவும் தருக்கவியல் கூறுகளை உணர்ந்து கொள்ளவும் நாம் இந்திய மெய்யியல் வரலாற்றையும் தருக்கவியல் வரலாற்றையும் அறிந்து கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

திருக்குறளில் வரும் அவாவறுத்தல், மெய்உணர்தல் ஆகிய அதிகாரங்கள் உணர்த்தும் செய்திகள் இந்திய மெய்யியல் வரலாற்றில் எந்தப் பிரிவுக்கு உரியன என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். கொல்லாமை அதிகாரத்தில், 'அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர்க்கொலையைத்தவிர்க்க வேண்டும்' எனக் கூறிய இந்திய மெய்யியல் எது? என்ற கேள்விக்கும் நாம் விடை கண்டாக வேண்டும். பொருட்பாலில் 'அவையறிதல், அவை அஞ்சாமை, சொல்வன்மை' முதலான அதிகாரங்களில் தருக்கவியல் பற்றிய முழுமையான வரலாறு அடங்கியுள்ளது. இத்தருக்கவியல் வாதிடுதல், உரையாடுதல் என இரண்டு பிரிவுகளைக் கொண்டது. இரண்டு பிரிவுகளும் பல உறுப்புகளைக் கொண்டவை. உறுப்புகளின் எண்ணிக்கை தருக்கவியலின் வரலாற்றோடு வளர்ந்துள்ளது. இவ்வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் திருக்குறளில் சொல்லப்படும் தருக்கவியல் பற்றிய செய்திகள் எந்த நூற்றாண்டுக்கு உரியவை என்பதையும் நாம் அறிந்தாக வேண்டும் அப்படி ஆராய்ந்தால் திருக்குறளின் காலத்தையும் துல்லியமாகக் கணிக்கலாம். திருக்குறளின் மெய்யியல், தருக்கவியல் ஆகிய செய்திகளை இந்திய மெய்யியல் தருக்கவியல் வரலாற்றோடு ஒப்பிட்டு ஆராயக்கூடிய வகையில் இந்த ஆய்வு ஒரு மெய்யியல் ஒப்பாய்வாக அமைகிறது.

மொழிசார் இயக்கங்கள் நெடுஞ்சேரலாதன், ஆ.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குப் பண்டைக் காலம்முதல், இன்றைய காலம் வரை ஏற்பட்டு வரும் தேக்கம் - ஊக்கம் - ஆக்கம் - நீக்கம் - மீட்டுருவாக்கம் -

அறிவியல் விழிப்புணர்வைத் தடுத்து நிறுத்தும் முயற்சிகள் இன்றளவும் தொடர்கின்றன! வணிக நோக்கம், மூட நம்பிக்கைகள் வளர்வதால் பயன்பெறும் சமூக அமைப்புகளும், வறிய சமூகங்களின் ஆங்கில மோகமும் இன்றளவும் பகுத்தறிவுப் பார்வை மற்றும் அறிவியல் பார்வைகள் வளர்வதற்குத் தடையாகவே இருக்கின்றன! தமிழ்ச் சமுதாயம் முழுமையான வளர்ச்சியைப் பெறும்வரை இந்த விழிப்புணர்வு இயக்கங்கள் தொடர்ந்து போராட வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.